

మీరు సంపాదించేదంతా మీ ధనం కాదు :

మీరు పొదుపు చేసేదే మీ ధనం :

ఆ పొదుపు ధనాన్ని పెంచి మీ జీవితం సుఖమయం చేసేందుకు

ఆంధ్రా బ్యాంక్ అనేక పథకాలు చేపట్టింది.

భవిష్యత్తును భద్రపరిచే ఆ పథకాలు అన్ని వర్గాల వారికీ

అందుబాటులో వున్నాయి.

గృహకల్ప	- మీకంటే ఒక ఇంటి కోసం
మహిళా సంక్షేమ	- వనితలకు భవిష్యత్తులో భద్రతకోసం
కర్షక సహాయ	- రైతు సోదరుల సంక్షేమం కోసం
సంరక్ష	- వృద్ధాప్యంలో రక్షణ కోసం
సంక్షేమ	- ప్రమాదాలవల్ల రక్షణ కోసం
కిడ్నీ బ్యాంక్	- మీ చిన్నారి పాపలకు బాల్యం నుండే పొదుపు నేర్పడం కోసం
కల్పతరువు	- మీ భవిష్యత్ అవసరాల కోసం

ఇంకా ఎన్నెన్నో పథకాలు.....

ప్రజావసరాలకై పాటుపడేదే - ఆంధ్రా బ్యాంక్

స్వాతంత్ర్య దినోత్సవ శుభాకాంక్షలతో -

ఆంధ్రా బ్యాంక్

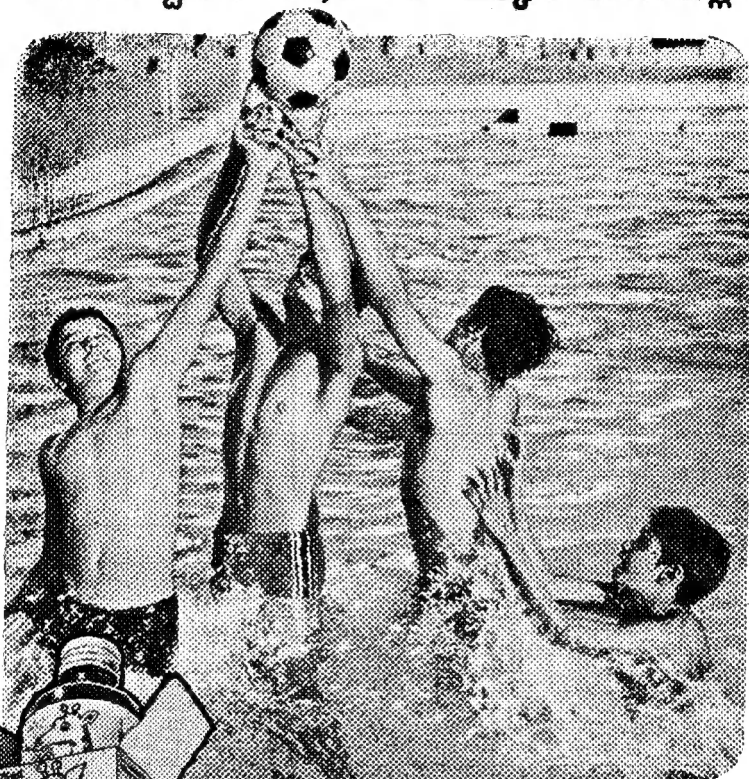
(భారత ప్రభుత్వ సంస్థ)

కేంద్ర కార్యాలయం : సుల్తాన్ బజార్

హైదరాబాద్ - 500 001.

ఇన్క్రిమిన్ బాలబ

కేవలం పెద్దగాకాదు, ఎంతో చక్కగా పెరిగే పిల్లలు!

ఇన్క్రిమిన్ టానిక్ పెరిగే వయసులో ఎంతో పెద్ద... పెద్ద తేడాను తెస్తుంది. నిజానికీ అసలు విషయం ఏమిటంటే ఇన్క్రిమిన్ టానిక్ ఇతర టానిక్లకన్న ఓ మెట్టు ప్రేనుంది. ఎందుకంటే, అరోగ్యమైన పెరుగుదలకోసం అత్యవసరమైన విటమిన్తోపాటు ఇన్క్రిమిన్లో లైసిన్ కూడా ఉంది గనక. ఆ లైసిన్ అకలిని పుట్టిస్తుంది.

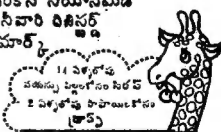
పిల్లలు చక్కగా పెరగాలంటే బాగా తినాలన్న మాట ప్రతి కల్లికీ తెలుసు. ఈ ఇన్క్రిమిన్ అలా బాగా తినే ఆహారాన్ని మేలైన పెరుగుదలకు తోడ్పడేలా మారుస్తుంది మరి.

Glaxo ఉత్పాదన

* అమెరికన్ సయాన్టిస్ట్ కంపెనీవారి డిజిన్వర్డ్ ట్రేడ్ మార్క్

ఇన్క్రిమిన్ టానిక్

తినేమంటే ఆహారాన్ని తీర్చినపెరుగుదలగా మారుస్తుంది.

14 ఏళ్ళలోపు పిల్లలకు సులభం పెరిగే 2 ఏళ్ళలోపు పిల్లలకు కూడా ఉపయోగపడుతుంది.

సంస్థాపకులు

కీ॥శే॥ వి. వి. రాఘవయ్య

మేనేజింగ్ ఎడిటర్
శ్రీమతి వి. లీలావతి
రాఘవయ్య

సంపుటి 19

ఆగస్టు 1981

సంచిక 7

ఇది ఏరస్...

విగ్నాత	10	శుభగా - నారాణి
శ్రేయస్సు	14	మధురాంతకం రాజారాం
డబ్బులు గి పవర్ ఆఫ్ డబ్బు	17	చుండమూరి నీరేంద్రనాథ్
(సీరియల్)		
మనం మనమే (మినీ)	32	మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తి
సాంఘికత (సీరియల్)	38	కొనల్యాదేవి రామశాస్త్రి
కాతాక్షానీ	44	ఆరుద్ర
మీరా (సీరియల్)	47	లక్ష్మి
మచ్చల సూటు హీరోలు	63	పత్మభామ
ఈ మాసం మీకోసం	74	శ్రీమతి మృణాలిని
కబంధమాల	82	వాయువేగుల సుబ్రహ్మణ్యం
(మా)నవతా సువ్యక్తాడ (మినీ)	91	ఒ. వి. లక్ష్మి
కొత్తపుస్తకంతో కొంతసేపు	94	మండలేముల రామారావు, 'జ్యోతి'
మతిమరుపు దేవుడు	98	ఎ. శ్యామలారాణి
గాయమేలాలంకార	106	పమిడిఘంటం సుబ్రహ్మణ్యం 'సు. మ.'
హిస్టరీయా	114	తాడిరి పోతరాం

ఈ నెల నవలానుబంధం

హర్షభాష్మం

రచన : కొమ్మనాపల్లి గణపతిరావు

ముందు : రేఖ, వెనుక : మాధవి

జ్యోతి, పి. వి నెం. 1824, హైదరాబాద్-20

సమస్త చందాదారులారా ఏకం కండు !

మీ ప్రేయసి, ప్రియుడు, భార్య, బ్రహ్మ చర్యం - మెన్ భోజనం కనా అందమైనది జ్యోతి అని మీ అభిప్రాయం ఒకే....ఒకే....ఒకే....

కొత్త దంపతుల ప్రేమకానుకలా వెరైటి అఫరొకటిస్తున్నాం మీకు....

సంవత్సర చందా దీపావళి ప్రత్యేక సంచిక, రిజిస్టర్డ్ పోస్టుతో

సహా నేమో 60 రూ॥లండి "అంతేనా" అనకండి, మీకు మొత్తం గమ్యుత్తుగా 40 రూ॥లకే వచ్చేస్తుంది—ఇహమీదే ఆలస్యం.

(స) కుటుంబరావుగారూ, గుర్నాధంగారూ, సుబ్బారావుగారూ, శేష్టారూ, గోపి, సీత, బాబీ....

మీకు మాదోమాట

మీరు ప్రేమించ (కొన) దానికి అనేక కారణాలుండచ్చు.

"చేష్టు" సర్వత్రా అనీ—మీరు మరచిన తియ్యటి గుర్తులని మీ పెడవుల మీదకి తెప్పించే కమ్మటి సీరియల్ నవలలు వున్నాయి. అందమైన జలకారు జీవితాలదారి కోడూరి కొనల్యాదేవి, సైంటిఫిక్ రీజన్స్ తో మీ బుర్ర పెంచే యండమూరి వీరేంద్రనాథ్ఇంకేం....

రె.దోది —మనచుట్టూ చిన్న ప్రపంచం దాటి విజ్ఞాన పరిణితి చెప్పే శీర్షికలు....

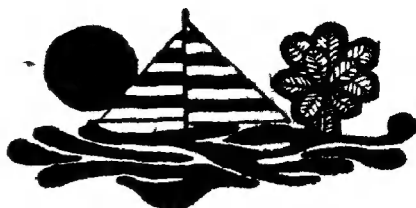
మరోచేమో—ఎన్నెన్నో మీ ఇష్టాల మేరకి కథలు — ఎంత తింటే అంత తీపి—ఇంకా ఏవంటే - జోకులు, మినీకథలు, గేయాలూ, ఒకచేమిటి ? బోకున ఇన్ని కారణాలుగా మీరు చందాదారులుగా చేరబోతున్నారు....

వివరాలు :

దీపావళి ప్రత్యేక సంచికతో సహా సంవత్సర చందా 60 రూ॥లు. ఐతే 40 రూ॥లకే లభిస్తుంది జ్యోతి ఆణిముత్యం నెలనెలా.

సమస్త చందాదారులారా ఏకం కండు !

ఎ,
డిప్లోమ
రియర్!

ధరలవేడి తగ్గలేదు గనక ఎండా
కాలం వొళ్ళుమండి వెళ్ళిపోయింది....
చల్లగాలి తిరిగింది ... మబ్బులుకూడ
బయక్కుని జల్లు మనిషిపైన్నాయి....
ఇక అధికధరల వర్షధారలో ఎండదు
ఎలా కొట్టుకుపోతానో గానీ:....

వెల వెరిగినా వెలలేని హాయి
చినుకులని చిలకించాలని జ్యోతి
ప్రయత్నం—కొత్త శీర్షికకొస్తున్నాయి,
హా, రుద్రగారు (మళ్ళీ) మీకోసం
కనిపిస్తుంటారిక .. సుఖస్య శీఘ్రం-
హ్లాస్యకథల వివరం తొందర్లోనే తెలిసి
పోతుంది లెండి....

పునరపి హాస్యం

పునరపి లాన్యం

కదలండి.... పేజీ లిప్పండిక...

జులై సంచికలోని “చాళీచాలని సుఖం” కథ ఈ మధ్యకాలంలో జ్యోతిలో వెలువడన కథలన్నింటిలోను హైలైట్. వాస్తవికతకు దగ్గరగా, మరెంతో మంచికై లోలో రాసిన అక్కిపెద్ది వెంకటేశ్వర శర్మగారు అభినందనీయులు.

“లైఫ్ లో డెవలప్ మెంటుకి ఈ సాకాల్ట్ ఆర్ట్ అవరోధం..... ఫీలవడమనేది.... షిఫ్ట్ ప్రిన్ సెస్... మనిషి ఊహించి ఇంతువు-అని రూల్ ని రూలపుట్ చేయాలి” అనే శబ్దరం మాటలు యువతీ యువకులను ఆలోచింప చేసేవిగా ఉన్నాయి. ఇటువంటి రచనను ప్రచురించిన మా అభిమాన మాసపత్రిక “జ్యోతి”కి ప్రత్యేక అభినందనలు.

కె. నీరజనాథ్

విశాఖపట్టణం

జులై సంచిక ఆకర్షణీయంగా వుంది. “ఉన్నప్పు” కథలో కొత్తదనం లేక పోయినా పేదల నిజాయితీ, గొప్పవాళ్ళ మనస్తత్వాలని సూర్యకుమారిగారు చక్కగా చిత్రించారు. “డబ్బెవరికి పేదు” కథ నేటి అవకాశవాద తత్వంవట్ల వ్యంగ్యతనం నింపుకున్నా, సహజత్వం లోపిస్తోంది. డిగ్రీ లక్షలు కంటర్ లో ఉండే హ్యాండ్ లో సెయ్యారిటీ గాడ్స్ తప్ప

కుండా వుంటారు. తరువాత అంతర్రాష్ట్రీయ నేరపరిశోధనలో, ప్రాంతీయ పోలీస్ శాఖలను సంప్రదించి వారి సహాయ సహకారములతోనే రంగంలోకి దిగుతారు. అదీగాక, రోడ్ మీద కనిపించగానే, పిస్తోలుతో డెడిరించి మూడో వ్యక్తిని మధ్యవర్తిగా పెట్టుకుని ప్రశ్నించడం, అతను దొంగతనం చేసినట్టు భయంతో వెంటనే ఒప్పుకోవడం అన్న సామాన్య దంగా వున్నాయి. “చాళీ చాలని సుఖం” కథ మొదలు వాగున్నా ముగింపు నచ్చలేదు. రజని పాత్రని మానసిక దుర్బలగా కార్, మనస్తైర్యానికి మారు పేరుగా చిత్రిస్తే, సమాజానికి ఆదర్శప్రాయంగా వుండేది. వమ్మి వీరభద్రరావుగారి “యోగం” జాతకాల విచ్చి వున్నవాళ్ళకి కనువిప్పు కలిగిస్తుంది. “జీవువు” కథలో కొత్తదనం లేకపోయినా, వైవాళ్ళు తమ స్వాధీనానికి క్రందివాళ్ళని ఉపయోగించుకొనే తీరు బాగా వర్ణించారు. యండమూరిగారి సీరియల్ “డబ్బు”లో కొత్తదనం వుంది. ఈ సంచికలో కథ మలుపు తిరిగింది.

ప్రకాష్

హైదరాబాద్

**Spread
the
good
taste!**

జననాథ

తురగా జననాథుని

“రుక్మిణి చూద్దామే మనం వెళ్ళి”

అన్నది మా ధనలక్ష్మి. రుక్మిణి చూడడం అంటే చాల వరువునష్టం, అనన్యమైన పని అని నాకు ముందే మనస్సులో భావం వుంది. అందుకని నేను ముఖం చిట్టించాను. ఆపేరు నోరారా ధనలక్ష్మి వలకడంకూడా నాకు జాగాలేదు. ‘రుక్మిణి, దానికి బతకడానికి సిగ్గులేకపోతే, మనకీ చూద్దానిక బిడియం వుండాలిగా’ అని మనసులో అనుకుని-

“ధనలక్ష్మి! నువ్వు కావాలంటే వెళ్ళి చూడు ‘కానీ నేను రాను’ అన్నాను క్లుప్తంగా.

అదికాదే! దాని గుండె పాపం అగ్ని పర్యవమైపోయి వుంటుంది. మనబోటి స్నేహితులు వెడతే, కాస్త చల్లారుతుంది. ఎవ్వరు వలకరించకపోతే అదిచచ్చిపోదామో?” అన్నది ధనలక్ష్మి

“నీకంత జాలిగావుంటు నువ్వెళ్ళు. పాపం, పాపం! ఏమీ తరాలకు నరవడి నంత పాపం అదే స్వయంగా చేసుకుని కూచుంది. నేను దాని ముఖం చూడను లక్ష్మి! చూడమంటూవస్తే తుపాకీతో కాల్చడానికి, ముఖామీక ఉమ్మేయడానికి అంతే”, అన్నాను చాలా ఖచ్చితంగా.

మేము చెప్పుకుంటున్న రుక్మిణి ఒక గాఢపుది దారికి ముప్పైదాసినా వెళ్ళి కాలేమీ చేసే దిక్కులేమీ ఆ మాత్రం పూరి, దాని పెరుగు మేరత్తయి ప్రియిది. అట్లా వంటిగా ‘వెళ్ళికామండ్రా బతుకు తుంటే, ఎవరంతోనో సంబంధం కలిగి, ఒక

కొడుకుపుట్టాడు, పెళ్ళికాకుండానే తల్లి అయిన రుక్మిణి నా దృష్టిలో వతిత, పాపి.

చిన్ననాటినుంచి నేను, రుక్మిణి, ధనలక్ష్మి ఒకే నీధిలో వుంటూ, కలిసి పెరిగాము ఎన్నో ఆటలు ఆడుకున్నాం. ఒక బండిలో ఎక్క బడికీ వెళ్ళాము ఒకే కాలేజిలోచేరి, పక్క-పక్కన కూచుని గ్రామ్య యేటునువ్వాయాం. అంత ప్రాణస్నేహితురాలు యింత పాడుపని చేసిందంటే నాకు కడుపుతో మంటలేనిది.

“అది కుమిలి కుమిలి ఏమన్నూ, పుట్టిన నలుసుని చూడకుండా కూచోనుంటుంది. నేను వెళ్ళి ఓదార్చి, దైర్యం చెబుతాను. ఆపిల్ల వాడిని ఏం చేయాలో సలహాయిదాం. ఆపాటి మనమైనా చేయకపోతే, అది ఏమై పోతుంది? అందరు కాకుల్లా పొసుస్తారు. మనమూ పొడిస్తే, మన స్నేహానికి విలువ ఏముంది?” అంటూ ధనలక్ష్మి మరొక రౌండు వాదన ఆరంభించింది.

‘నా ఉద్దేశ్యంలో రుక్మిణి ముఖం వాచేటట్లు చీవాట్లు పెట్టి, ఎలావెడ్రా వాయింది, ఆ పిల్లాడిని ఏదిక్కులేని శరణాలయంలోనో వదిలించాలి. వాకు అసలు పుట్టకేలేదనిపిప్పి, దాని పాపానికి ప్రాయశ్చిత్తంగా, ఏ ఆశమానికో పాపేయాలి.’ ఈ సంగతి స్పష్టంగా చెప్పుకు ధనలక్ష్మికి. “పోనీ, అల్లా చీవాట్లు పెట్టడానికైనా వెళ్ళాలిగా? పద, ఆపని నువ్వే చేద్దువుగాని, అది ఏమస్తోంటే, నేను ఓదారుస్తాను”

అన్నదామె.

అసలు శిలం కోలోప్పుయిన తర్వాత ఆడదాని ఉన్నకు విలువేలేదు. ఏదో ఒక బలహీన ఉదంతంలో ఎవరికైనా పోయినా, అపాప ఫలాన్ని మోసి, ఉన్నడమా? ఆ సంగతి నలుగురికీ తెలిసిపోయినా, యింకా ప్రాచారితో వుండడమా-ఫీ! ఇల్లా ఆలోచిస్తున్న నాలో ఒక అనవంతు, వికారంగా కడుపులో తిప్పేసింది.

ధనలక్ష్మి నిట్టూర్పుంది. అలిగి, నా కళ్ళలోకి చూసింది. "చూడు, మనం చిన్నప్పుడు ఆడుకునే రోజుల్లో, దానికి వాళ్ళ దామ్మయిచ్చిన ప్రసాదం మొత్తం నీకే పెట్టేది, జ్ఞాపకముందా? నీకు స్కూల్లో ప్రైవేటురావడం కోసం, తను పాటలపోటీల్లోకి రాకుండవుండేది, గుర్తుందా? కాలే

జీలో అంచాలిపోటీలో సువ్వు నెగ్గాలని, తను చెనక్కి వుండిపోయేది; మరి పోయావా?" అంటు ధనలక్ష్మి మొదలు పెట్టిన యీపాతకధలన్నీ వింటుంటే, యీసోదికంటే, రుక్మిణి యింటికి ఒక విజిటు నయమనిపించింది.

"జీ, సరే వస్తాను. కానీ ఒక పరతు. అక్కడ పదినిముషాలు మాత్రం వుంటాను. ఏడిచి మొత్తుకున్నా నేను కరగను. దులిపి వేస్తాను. నువ్వు అతిగా పిదారుస్తూ, ముద్దు చేశావంటే, నేను పూరుకోను. సరేనా? అల్లాగై తే వస్తాను" అన్నాను. ధనలక్ష్మి వొప్పకొంది.

సరే, బయలుదేరాం-కుతుంహాలం, అదీ ఎలావుందోనని ఆ కుటలనిచూసి, మనం చేతులు, కాస్త కడుక్కుని, ప్రజాశనం

చేసుకోవాలే అని ఒక బాధ.

ఇల్లు కొంచెం వెతికినా, త్వరగా కేచేరి, రిజాదీగాం. తలుపు తీసివుంది. నేను రిజాకు దబ్బిస్తానంటే, ధనలక్ష్మి తలుపు కొట్టింది. రుక్మిణి తలుపు తీపంది.

“హా! రండి, రండి. ఏమిటలా నీళ్ళ బడి పోయాయిరా.” అంటూ నా జేబు వట్టుకుని, లోపలికి గురిజినంతవని చెప్పింది. మేము లోపలికి వెళ్ళగానే తలుపు గడియ పెట్టేసింది.

“లోపలికి గదిలో కూర్చుంటారండి, నా కొడుకు నిద్రలేచేటై మయింది, లేచాడంటే యిల్లు ఎగరకొట్టేస్తాను” అంటూ మా యిద్దర చేతులూ వదలకుండా పుష్పకుని, లోపలకు తీసుకెళ్ళింది. ఉయ్యాల చుట్టూ దోపతెర, లోపల పసుకున్న రెండు నెలల పసికాడు; వాణ్ణి చేతుల్లోకి తీసుకుని. “ఆ మంచమీద కూచోండ్రా ఎవరికి యివ్వను మీలో? అసలు యింత పసివాడిని ఎత్తుకోవడం ఎవరికిబాగా ప్రాప్తి సు మీయిద్దరిలో?” అన్నది నవ్వుతో. దాని కళ్ళనిండా కాటుక, చెంపలు పలచగా, తాంబూల రంజితాలైన పెదవులకి అంద మిస్తూ మెరుపున్నాయి కాళ్ళకి చెప్పులు, బాలింత తనం యింకా జీవజీవలాడుతూ వచ్చిగా వంటిని చుట్టుకున్నట్టు కనిపిం చింది.

ధనలక్ష్మి కాస్త తరుకున్నట్లు ముఖం పెట్టి, “ఉండు, కాస్త, చేతులు కడుక్కుని వచ్చాం.” అంటూ లోపలికి నడిచి, మువ్వరా అన్నట్లు నా వంక చూసింది. నేను వెంట వెళ్ళి కుభ్రంగా కాస్త, చేతులు కడుక్కుని వచ్చాను.

మంచమీద కూర్చున్న ధనలక్ష్మివళ్ళో ఆ బాబుని పెట్టబోయి, “ఒసే! నువ్వు ధనం కంటా పెద్దదానివి, వాడిని ముందుగా నువ్వే ముద్దు పెట్టుకుని ఆకిర్యదించవో” అన్నది.

అంతా నావళ్ళో మెత్తగా, మృదువుగా, బుల్లి చేతుల అబ్బాయి పేలవంగాన వచ్చాడు.

“మూట, పలుకు తేకులడా అల్లా పున్నా రేమిటి?” అని నా కొడుకు - ఎవరను కుంటున్నాడు? ఇంక వేరే లోకంలేదు సాకు. వేరే లోకమే లేనప్పుడు, యింకా ఆ లోకంలో వాళ్ళ మేమును కంటున్నారో నాకేం పడుతుంది? అంతా నాబోలికే కదూ? ముక్కు చూడు” అన్నది రుక్మిణి వెలిగి పోతున్న కంఠంతో. నా చేతులు, ఆసిల్ల బాడిని గట్టిగా, పడిపోకుండా పట్టుకుంటు న్నాయి.

“నాకు ఎప్పుడూ నా అనేవారు లేరని నాకు పిచ్చెక్కి పోతుందని అనుకున్నాడు భగవంతుడు. పాపం అందుకే నా కి వరం ప్రసాదించాడు.” మంచిపేరు దొరకడం లేదమ్మా వీడికి! మా అమ్మ, నాన్న, అన్నయ్య వదిలి వేసినా, మీరొచ్చారు నన్ను చూడటానికి. ప్రాణస్నేహితులంటే మీరే!” అన్నది మళ్ళీ - నేను గులకమిం గాను, జవాబులేదు.

నావళ్ళో బాబు బరువుగా తన మృదుత్వాన్నంతా, నామీదవేసి నన్ను నోస్తూన్నట్లుగా. ధనలక్ష్మి మాత్రం వచ్చినప్పుడు ఒకటి ముఖానికి తగ్గించుకొని మార్చి మార్చి పిల్లవాడిని, రుక్మిణిని చూస్తోంది.

“కూచోండి! ధనమ్మా కాఫీయిస్తాను. వాడులేచేలోగా అన్నిపమలూ పూర్తిచేసు కుంటాను. లేచాడంటే, నాకు యింక పది చూడాలని పించదు. వాడి ముఖంలోనే చూస్తూకూచుంటాను” అంటూ గబగబా కాఫీ ప్రయత్నం చేయడం మొదలెట్టింది. ధన లక్ష్మివాడివి తనవళ్ళోకి తీసుకుంది. మా యిద్దరమధ్య మాటలుకావుకదా, చూపులు కూడాలేవు.

మేము కాఫీలు తాగుతుంటే రుక్మిణిపిల్ల వాడిని తీసుకుంది. వాడినిబొదివి పట్టుకొని

దగ్గరగా హత్తుకున్నప్పుడు ఆమె వేపు చూశాను. అరమూతలు పడుతున్న కళ్ళల్లో స్వర్గశాంతి చిన్న నవ్వుగా-విచ్చిన పెదవిలో గర్వరేఖ. వేలికొనలనుంచి అనురాగం జాలు వారి వాడి అణుపణువూ తడిమి, పునీతమూ తున్నట్లు స్పష్టంగా కనిపిస్తున్న చేతులు.

కాఫీతాగి, "వస్తాం రుక్మిణీ! ఆరోగ్యం - జాగ్రత్త" అంటూ బయటికి వస్తోంటే-

"మరోసారి రండే. అల్లావచ్చి, యిల్లా వెళ్ళిపో తున్నారు-ఏమిటో-వీడి నాన్నకి గుండెదైర్యంలేక, యింతవరకు వచ్చి చూడనేలేదు. తప్పించుకునితిరుగుతున్నారు, అంత భయపెట్టాడు నాబాబు, అంతటి మగవాడినీ!" అన్నది గలగలనవ్వేస్తూ.

మేము రిజాకేక వేయకుండా నడుస్తోంటే "ఏమే! కాలుస్తానన్నావు, పొడిచేస్తానన్నావు, తిట్టిపోస్తానన్నావు అల్లా మగి

రాయిలా కూర్చబడ్డావేం." అన్నది ధని లక్ష్మి

నేను ఒక్క కుక్కని మాట్లాడుకున్నా. "నానం గాని సరేగానీ; ఓదారుస్తానన్నావు, దైర్యం చేయిశానన్నావు. నువ్వు అవాక్కయి పోయావేం?" అన్నాను ఎదురు ప్రశ్నగా.

రిజా ఎక్కాలన్న భయనలేక రణం గబ గబా నడుస్తున్నాం.

"అది ఏదవనిదే - నేనేం ఓదారుస్తాను?" అన్నది, ధనిలక్ష్మి. ఒక గొప్ప సత్కాన్తి, తేజస్సునీ ఆ యింట్లో వదిలేసి వస్తున్నట్లు అప్పటికే అనిపించసాగింది.

"అదెందుకు ఏమిస్తుంది? హిమాలయ పర్వత శిఖరం మీరు కూర్చుని, మనలో వాళ్ళందరినీ చిన్న చూపు చూస్తున్న ఒక నాటక అది ఎందుకేమిస్తుంది?" అన్నాను.

100ml బాటిలు కొని

87 పైసలు ఆదా చేసుకోండి

'క్రివేణి' ఇంకు

ఇప్పుడు లాభకరమైన ప్యాకింగులో

100ml పాలిథీన్ బాటిల్స్ లో దొరుకుతున్నది.

100ml బాటిలు 1కి వెం దు 2-80

80ml బాటిలు 1కి వెం దు 2-20

(ప్రానిక వస్తులు అద)

వినియోగదర్శ లాభమునకుగాను ప్రకటించుచున్నాము.

క్రియాద చేయువారు :

కృష్ణవేణి ఇంకు ఫ్యాక్టరీ

751, కరువ తియ్యూరు హైరోడ్, మద్రాసు-600081

తేయస్సు

ముద్దుకొంతం కొక్కొక్కం

పండు చలికాలం. తెల్లవారుజామున

అయిదు గంటలై వుంటుంది. నిండుగా ఓ నాలుగో ముసుగెట్టుకుని బయల్దేరడానికి సిద్ధంగా వున్న బస్సుకొను. కాకి దుస్తులకు తోడు, తలచుట్టూ ఒక మల్లగుగూడా బిగించి ఎస్కీమోవాడిలా వున్న కండక్టరు చేతికి డబ్బిచ్చి టికెట్టు తీసుకున్నాను. వెళ్ళి వెనకసిట్లో కూచున్నానేమో: కాశేపటి కల్లా వెచ్చగా నిద్ర పట్టింది. సూర్యోదయమైన తర్వాత ఏ పడుగంటల ప్రాంతం తోనో హఠాత్తుగా మేలుకున్నాను. గొంతు చిందుకుంటూ ఎవరో కాదు పాదు సేసేస్తున్నారు

“అగమన్నగో! అగదు. దించమన్న నోట దించదు. ఏమాట్టిసీవాళ్ళయ్యా మీరు? తీసుకెళ్ళి సుబ్బరంగా ఏ గోదారి తోనో దించేస్తారు!” అంటూ ఓ వల్లెటూ రాయన చికాకుపడిపోతున్నాడు.

“వాళ్ళదంతా ఇష్టారాజ్యమైపోయింది లెండి! వాళ్ళుండడం ప్రజలకోసం గాదు. నానా అవస్థలూ పడుతూ ప్రజలుండడం

వాళ్ళకోసం! ఉలక్కుండా పలక్కుండా అలా గుండ్రాయిలా కూచున్నావేమయ్యా కండక్టరు! ఆ పెద్దమనిషి పదో అడుగు తున్నాడు. జవాబు చెప్పక్కర్లే?” నీన్న వైట పార్టీ నాయకుడిలాంటివ్యక్తి రంగం తోకి దిగి, నిలదీసి అడుగుతున్నాడు.

కండక్టరు చేతులు పైకెత్తి బోడిస్తూ అన్నాడు—“అయ్యా! మీకు వమస్కారం! గుండ్రాయిని కాబట్టే యింకా శ్రమి కున్నాను. మనిషి నై వుంటే ఈపాటి కెప్పడో తిరిగి రాని ప్రయాణానికి టికెట్టు పుచ్చుకుని వుండును. ఇది షాస్టు ప్యాసేంజరయ్యా బాబూ—అని వెయ్యిసార్లు చెప్పాను. దీనికి ఖరారుగా కొన్ని స్టాపింగులున్నాయి. అంతకుమించి మరెక్కడా ఆ గ రా ద ని రూలు....”

అరే, శ్రమ కాదుగదా! ఈ గొంతుక ఎక్కడో విన్నట్టుంది. ..

“రూలు! ఏం రూలయ్యా, బోడి రూలు....” కండక్టరు నోటినుంచి వెలువడిన చివరి మాట ఆధారంగా ప్రయాణికుల్లో మళ్ళీ చర్చ ప్రారంభమైపోయింది.

చిన్న బస్తీలాంటి గ్రామం ఒకటి ఎదురైంది. రచ్చదగ్గర మలుపులో బస్సుగింది. రెండు బళ్ళకు సరిపోయేటన్ని కూరగాయల తట్టలతో అక్కడ దాదాపొక యాభై మంది ప్రయాణీకులు బస్సుకోసం వేచివున్నారు.

వాళ్ళు దిగేవాళ్ళను దిగనివ్వలేదు.

‘ఒలం వుంశేనే ఒతుకు. మేమెక్కుతున్నాం. దిగేవాళ్ళకు దమ్ములుంటే మాతో తలపడొచ్చు’ అన్నట్టుగా వాళ్ళు తమతమ బుట్టలతో, తట్టలతో, మూటలతో, నంచులతో లోపలికొచ్చేస్తున్నారు. ‘మేము మాత్రం ఏమంత నాజాకు మనుషులమా’ అన్నట్టు దిగవలసినవాళ్ళు ఒక ఉప్పెనలా వెళ్ళి వాళ్ళపైన పడ్డారు సంకల సమరం... జీవన్మరణ పోరాటం.

“అయ్యా, ఆగండి! చాలా దయ పెట్టండి! అయ్యలారా, మీకు శతకోటి దండలు!”—కండక్టరు కేకలతో బాటుగా ఆతడి ఆకారంగా గుంపులో వంకరలు తిరిగింది. సరికీలు కొట్టింది. ‘ఎక్కడ ? ఎక్కడ ? కండక్టర్ రెక్కడ ?’ అనకోవడం విసిపించింది. బస్సులో ఎక్కడివాళ్ళక్కడ సర్దుకునే సరికి రోడ్ పైన వెల్లకిల పడిన కండక్టరు దుమ్ము దులుపుకుంటూ పైకిలేచి వచ్చాడు.

“బుద్ధుండ నక్కల్లేరా ? నిన్నెవరయ్యా యిక్కడ బస్సున మన్నది ?” ద్రవ్యవరు ఉరిమినట్టుగా అడిగాడు.

“మరిక్కడ స్టాపింగు వుందిగా ?”

“అయితే అఫోరించు”

టీకెట్టు కొనుక్కోమనీ, తట్టలకు బుట్టలకు లగేజ్ వెల్లించమనీ కండక్టరు ప్రాధేయ పడుతున్నాడు. ‘పొనీలేచూద్దాం’ అన్నట్టుగా ప్రయాణీకులు ఎవరి ధ్యాసలో వాళ్ళు ముఖావంగా పుడి పోతున్నారు.

ఇంకొక పదిమైళ్ళు వెళ్ళేసరికి మళ్ళీ ఒక పెద్ద గ్రామం అక్కడా ఒక జనసందోహం. ‘ఆపు, ఆపు’ అంటూ ఓ యిరవై మందిదాకా ఆడ్డంగా చేతులు సాచేశారు.

అప్రమత్తమైపోయిన కండక్టరు “సిటు లేదు. రైట్, రైట్” అనేశాడు.

వెన్నంటి వస్తున్న జనంతోనుంచి ఏక ధాటిగా తిట్లు వినిపిస్తున్నాయి. ‘మళ్ళీ ఊదారిలో రావూ ? ఎముకలే రేస్తూ చూచుకో ?’

విసురుగా ఓదాయి వచ్చి పడినట్టుంది. రేకులపైన పడిమీ’ లృని వప్పుడు.

కండక్టరు, వానలో తడిసిన పూరేడి గువ్వలా తన స్లిట్లో తాను ముడుచుకపోయాడు.

ఎనిమిదిన్నరకు బస్ గమ్యస్థానం చేరింది. చిట్టచివర క్రిందికిదిగిన వాణ్ణి నేనే నేమో! నర్సమూ పోగొట్టుకుని వచ్చిన కాందిశీకుడిలా అల్లంత దూరాన నిలబడి వున్న కండక్టరు కనిపించాడు.

అతడివైపు పరకాయించి చూశాను, అతడుగూడా ఒకటి రెండు తడాలు నావైపులాగే నిశ్చలంగా చూశాడు. ఆ కళ్ళలో ఒక స్వప్నశిశువు తటాలున వెదికింది—“మేష్టరుగారూ! మీరా! ఈ బస్సులోనే వచ్చారా?” అంటూ దగ్గరగా వచ్చేశాడు.

నాకున్నూ గుర్తొచ్చింది—

“అరిరే, నువ్వు నాయశా! మూడేళ్ళ క్రితం....ఎం. ఎ. తెలుగులో రాండ్స్ తెచ్చుకుని....”

“సరేండి....ఇప్పుడు మీరు....”

“యం. ఫిల్. చేయడానికి సబ్జెక్టుగూడా రిజిష్టరుచేసుకుని....”

“మేష్టరుగారూ! కాఫీ ఏమైనా....”

“ఉండుండు. దేనిపైన నీ రీసెర్చి? ఆధునికాంధ్ర సాహిత్యంలో విశ్వ శ్రేయస్సు గదూ?”

“మీకు పుణ్యముంటుంది నాకు దిగు లేస్తుంది, ఆమాట మాత్రం నాతో చెప్పొద్దు. మళ్ళీ పదింటికి డ్యూటీవుంది. ఈట్రీప్ చిహ్నాలు టూ పుత్తూరు; వయా పెనుమూరు, వచ్చిపోలం, కార్వేటి నగరం, బస్ నంబరు APZ 3029. సెలవు, వెళ్ళొస్తానండి మేష్టరా!”

1 స్టాప్ అండ్ ప్రొసీడ్ :

చందాదారులకు, ఏజెంట్లకు, వ్యాపార ప్రకటనదారులకు

రచయిత / క్రమ లికి, పాఠకులకి ఓమూట :

చిరునామా ఇకనంటే 'పోస్ట్ బాక్స్ నెంబర్' కే రాయండి—

పి. బి. నెం. సౌకర్యం వచ్చింది గతక ఇహ మీదట....

పి. బి. నెం. 1824

హైదరాబాదు - 20

అంటే వాయి....

యందును
వేదమునకు

సీరియత్

దృష్ట్య

Adm/14/1/ACCO

తేదీ. మార్చి పన్నెండు.

ఆర్యా!

విషయము: అకౌంటెంటు ఉద్యోగము.

రిఫరెన్సు : మీ దరఖాస్తు - జాక్కు నెం. 920

మీ వుత్తరం తేదీ - మార్చి ఆరు.

పై ప్రకటన ప్రకారం మీరు పెట్టుకున్న దరఖాస్తు పరిశీలించి మిమ్మలను ఇంటర్వ్యూకి పిలవటమైనది. మార్చి పండ్ మిడ్ తారీఖు ఉదయం పది గంటలకు మీరు ఇంద చెప్పిన అడ్రసులో ఇంటర్వ్యూ చేయబడ్డారు. మీ సరిగ్గా నల్ నర్టి ఫి కెట్లతో రాగలరు. ఇట్లు. సంగ.

"ఇదేదో కేవలం నన్ను ఆటవట్టించడం కోసం పంపిన ఇంటర్వ్యూ" అన్నాడు గాంధీ దానివంటే చూస్తూ. "లేకపోతే బేరింగ్ దరఖాస్తు పంపిన వాడికి జవాబు రావటం ఏమిటి?"

"నువ్వు చెప్పింది సగం నిజంకావచ్చు, సగం కాకపోవచ్చు. ఇదిగో ఈ రిఫరెన్సు నెంబరు చూడు Adm/14/1/ACCO అన్నారు. అంటే లిస్ట్లో నువ్వు పర్సాలుగో వాడివో ఒకటోవాడివో అయివుంటావు. నువ్వు పిలవబడ్డాన్నదికూడా ఆఫీసుకి కాదు. ఇంటికి..... అంటే నువ్వు ఒక్కడివే బహుళ పిలవబడుతున్నావన్నమాట." నవ్వింది లక్ష్మి. "నువ్వు చెప్పినట్టు జాగ్రత్తగా వుండాలి, నీ మెదడు ఏకీలుకా కీలు విరవటానికే వాళ్ళు పిలుస్తున్నట్టుంది చూస్తూంటే.....

"మెదడులో కీళ్ళుండవ్ నరాలుంటాయ్."

"లేకపోతే అది చాలా పెద్ద కంపెనీ కాబట్టి, నువ్వు మామూలు వుత్తరం పంపేవో, ప్లాంపులు అంటించకుండా పంపేవో-అంత పెద్ద కంపెనీ పట్టించుకోకపోతే; నువ్వు లిస్టులో 14వ వాడివి అయితే, అది మామూలు ఇంటర్వ్యూయే అయివుంటుంది.

"ఇంతకీ ఏ కంపెనీ అది?"

"హారికా ఇన్ వెస్ట్ మెంట్స్...."

గాంధీ ఉలిక్కి పడ్డాడు. హారిక అనగానే ఆరోజు.... ఆరేడు నెలలక్రితం..... ఆస్పత్రిలో తనకి డబ్బు కావల్సిరావటం.... దివ్యవాణి సహాయంతో ఆమె పుట్టినరోజు చెప్పటం - ఆమె ఎక్స్ వై ల సాయంతో ఈక్వేషన్ వేసి తన రవాణ్యం బైట పెట్టటం- అన్నీ గుర్తొచ్చినయ్యే.

"ఏమిటి నీలో నువ్వే నవ్వుకుంటున్నావ్?"

"పంలేదు"

"చెప్పకూడదా?"

అతడికి ఆమెని ఏడిపించాలని బుద్ధి పుట్టింది. తన తెలివితేటల్ని ప్రదర్శించాలన్న తాపత్రయంకూడా కొద్దిగా కల్గింది.

"నీ పుట్టినరోజుని వన్నెందుతోనూ, నీ పుట్టిన నెలని ముప్పయి ఒకటోనూ పోల్చువేసి, రెండూకలిపి చెప్పు" అన్నాడు.

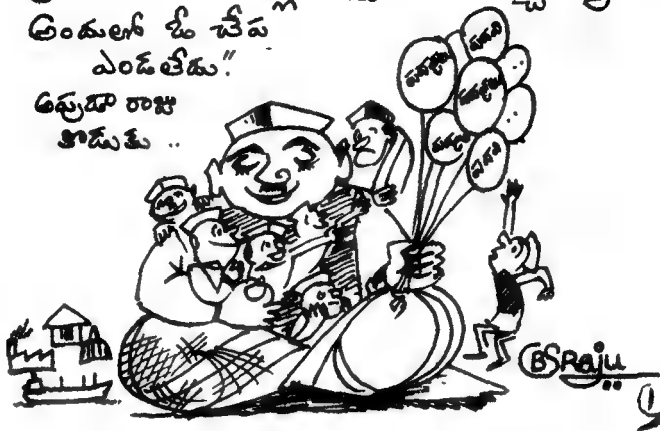
ఆమె లెట్టు కట్టి - నాలుగు వందలా ముప్పయి" అంది.

"నీ పుట్టినరోజు అక్టోబర్ పది" అన్నాడు.

"ఎలా కనుకున్నావ్?" ఆశ్చర్యంగా అందామె.

"అసలుగా మీరాళ్లు. ఆరాళ్లుకు ఏడుగురు కొడుకులు,
ఆ ఏడుగురూ వేడుకెళ్లు ఏడు చేపలు తెచ్చుకున్నారు
అందులోనూ ఓ చేప
ఎండలేదు."

అప్పుడూ రాజు
కొడుకు ..

"అమ్మో చాలా కష్టం ఎక్కి.....వై నుంచి లెట్టుకట్టి... 'టి'... 'టి వన్' లు కూడా చేర్చి కాంబినేషన్ తీసుకురావాలి" అన్నాడు. నిజమే. అతడు అంత లెక్కకట్టేడు. ఆరోజు హరిక కాగితంమీద వేసిన లెట్టు అంకా మనసులో అనుకొని జవాబు సాధించేడు. అతడి తెలివి తేటల్ని కాదనటానికి వీలేదు. ముఖ్యంగా అతడి జ్ఞాపకశక్తి! కంప్యూటర్ కన్నా భద్రంగా లెట్టుని తన మనసులో దాచుకోగలడు అతడి మనసు. కాలిక్యులేటర్ కన్నా వేగంగా వాటిని చెయ్యగలడు అతడి మెదడు. ఒక నిమిషం తన మనసులో తానే ఏదో గుఱించుకొని. "నీ పుట్టినరోజు నేనూ చెయ్యగలననుకుంటాను" అంది లక్ష్మి.

అతడు విస్మయంతో "నిజవా" అన్నాడు.

"ఏదీ చెప్పు - పెదీని వన్నెండుతోనూ, నెలని ముప్పయి ఒకటితోనూ పాచ్చవేసికలిపి...."

"నలభై మూడు" - అన్నాడతడు.

"జనవరి ఒకటి—" అన్నదామె.

అతడికి పొలమారింది. కష్టం మీద గుక్క తిప్పుకొని, ఎలా కనుక్కున్నావ్ అన్నాడు.

"కరెన్సేనా?"

"కరెన్సే"

ఆమె తేలిగ్గా శ్వాస తీసుకొని, "నాకు సరిగ్గా తెలియదు. ముప్పయి ఒకటితో పాచ్చ వేయబడిన సంఖ్యకి ఒక విశిష్టత వుంటుంది అనుకొన్నాను." అంది.

"నాకు సరిగ్గా అర్థం కాలేదు"

"48 ని వన్నెండుతో భాగించేను. వచ్చిన శేషాన్ని (7ని) తిరిగి ఏడుతో పాచ్చవేసి (40) దాన్ని తిరిగి వన్నెండుతో భాగించాను. వచ్చిన శేషం ఒకటి. అంటే జనవరి నెల.

అతడు అప్రతిభుడయ్యాడు. ఆమె చెప్పినదాన్ని జీర్ణించుకోవటానికి కొంచెంసేపు పట్టింది. ఏదో కొద్ది కొద్దిగా అర్థమవుతున్నట్టు అనిపించింది.

“....కానీ ఏడు అన్న సంఖ్య ప్రాధాన్యత ఏమిటి?” అని అడిగాడు.

“ముమ్మై ఒకటిని వన్నెందుతో భాగిస్తే శేషం ఏమిట?”

తను ఎక్స్ వై లతో చేసిన సుదీర్ఘమైన లెక్కని అంత తేలిగ్గా చేయించుచున్న అర్థమయింది. చాలా నిజాయితీగా ఆమె తెలివితేటల్ని అభినందించేడు.

“ఉట్టి తెలివితేటలుంటే సరిపోదు. దానికి కొద్దిగా లోకజ్ఞానం, కొద్దిగా సమయస్ఫూర్తి జోడించాలని అర్థమయింది నాకిప్పుడు” అన్నాడు మనస్ఫూర్తిగా!

“అవన్నీ జోడించి ఉద్యోగం సంపాదించుకురండి మహారాజా! మీ విజయం కోసం ఈ పాక అనే కోట-పాత్రలనే పై నికులూ ఎదురు చూస్తూ వుంటారు” అంటూ నవ్వింది లక్ష్మి.

విశాలమైన భవంతి. చుట్టూ ఎత్తయిన గోడ. రకరకాల పూలచెట్లు, మధ్యలో ఎర్రటి మట్టిరోడు.... పెద్ద ఇనుప తలుపు-చక్కనే గూర్తూ గది.

“ఏం కావాలి” హిందీలో అడిగాడు గూర్తూ. గాంధీ కాగితం చూపించేడు. గూర్తూ దాన్నే పెద్ద ఆఫీసర్ లా చూసి, వెళ్ళొచ్చు అన్నట్టు తలూపేడు.

రాదాపు వంద గజాలు....ఇరువైపులా సున్నపు రాళ్ళు వేసిన రోడు....గాలికి పూగుతున్న మొక్కలు, వెడల్పుగా వున్న మెట్లు ఎక్కి అతడు కారిడార్ లోకి ప్రవేశించాడు. ఒకమూల నాలుగు కుర్చీలు, మధ్యలో గుండ్రటి బల్బు, బల్బుమీద పూలగుత్తివున్న గ్లాసూ వున్నాయి. వరండా నిర్మాణమృగంగా వుంది.

అతడికి ఏం చెయ్యాలో తోచలేదు. వరండాలోనే వుండాలో-లోపలికి వెళ్ళాలో.... అక్కడే ఒక ఊణం తచ్చాడి లోపలికి ప్రవేశించాడు. హాల్లోకి అడుగు పెడ్తూనే అతడో ఊణం ఉక్కిరి బిక్కిరి అయ్యేడు. ఇంటిరియర్ డెకరేషన్ లో నిష్ణాతులైన ఎవరో ■ గదిని చాలా జాగ్రత్తగా తీర్చిదిద్దారు. కింద తివాచీ, పైన కప్పు ఒకే రంగు. తివాచీ అంచు, ప్లవర్ పేజ్ లో పూలు, అక్షేరియంలో చేపవిల్లలూ, గోడకి అమర్చిన డెకలం ప్లేటూ, తేలికమీద ఆప్ ట్రే, న్యూన్ పేపర్ మీద పెట్టిన పేపర్ వెయిట్, పాండ్లీయర్ గొలుసులూ, చివరికి పెల్ లో వున్నతాలికి వేసిన అట్టలూ-అన్నీ ఒకే రంగులో వున్నాయి. ఆ గదిలో నిశ్శబ్దం కూడా దబ్బాగా వున్నది. దూరంనుంచి ఎక్కణ్ణుంచి మేడమీది రూమ్ లోంచి నన్నగా మెహదీ హాన్స్ గజల్ వినిపిస్తోంది.

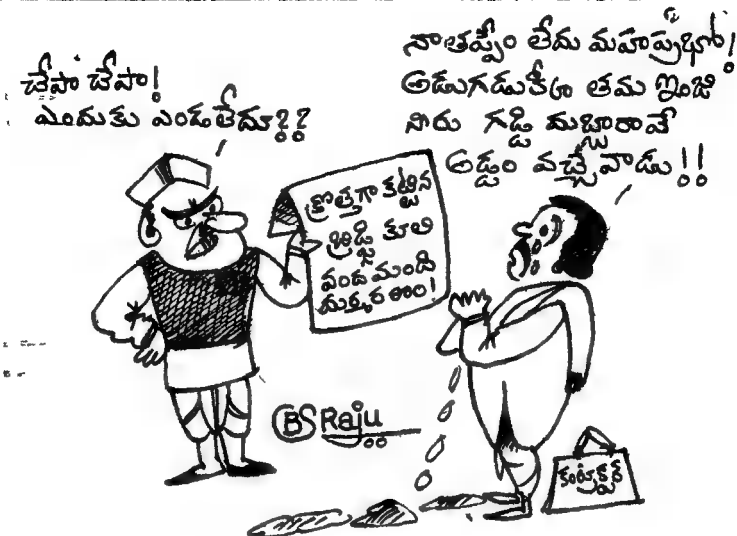
డబ్బు తాలూకు మత్తువాసన ఆ గదిలో మెత్తగా పరుచుకున్నట్టు వుంది. ఆ గది మధ్యలో తనకి తాను-అందమైన తేలిక చివరి అంచున సాలెపురుగులూ అనిపించేడు. తన చెప్పుల ధూళికి ఆ తివాచీ పాడైపోతుందేమో అన్న భయం కల్గింది. వెనక్కి అడుగు వేద్దామనుకుంటూ వుండగా, చక్క గుమ్మం దగ్గిరుంచి ఒక గంభీరమైన స్వరం వినిపించింది.

“అయితే నువ్వేనన్నమాట జాతి పితవి-”

గాంధీ ఉక్కిరిచి అటు చూసేడు. గుమ్మంలో రాజా రామమోహనరావు నిలబడి వున్నాడు. అతడి కేం జవాబు ఇవ్వాలో తెలియలేదు.

“—కూర్చో”

కూర్చొన్నాడు. ఆయన వచ్చి ఎదుటి నోఫాలో కూర్చొన్నాడు. “ప్రాంపులంటింవ కుండా దరఖాస్తు చంపడానికి ఎంత ధైర్యం నీకు!”

అతడు మాట్లాడలేదు.

"ప్రాక్టికల్ జోకు లేనేవారంట నా కష్టం. కానీ నామీద జోకులేనేవాళ్ళంటే.... అదేదో తెలుసుకో నేదాకా నిద్రపట్టదు నాకు." ఆయన నవ్వుకు నెమ్మదిగా. "....ఎక్కడ మీ ఇల్లు."

ఆ ప్రశ్న ఆయన ఎందుకు అడిగాడో తెలియక గాంధీ ఉణం తటవటాయింది చెప్పాడు.

"ఇక్కడికి ఎంత దూరం?"

చెప్పాడు.

"ఎలా వచ్చావ్"

"నడిచి"

"తిరిగి ఎలా వెళతావు"

"నడిచి"

"అంత. నీ ఇంటర్వ్యూ ముగిసింది. నువ్వు వెళ్ళావు."

గాంధీ విస్తుబోయేడు. ఆయన బిగ్గరగా నవ్వి- "టేట్ ఫర్ టాట్-ఇంతదూరం నువ్వు నడవటం - దీని కోసం పుస్తకాలు చదివి ప్రివేరవటం నీ ఆశ, అంతా నిరర్థకం. నువ్వు వెళ్ళిరావావు."

గాంధీ మొహం జేగురురంగులోకి మారింది. సర్టిఫికేట్లు పర్చుకొని లేచాడు. "నేను మిమ్మల్ని ఓ మూడు ప్రశ్నలు అడగవచ్చా."

ఈసారి విస్తుబోవటం ఆయన వర్తయింది. "ఏమిటవి?" అన్నాడు.

"మీ నెలసరి ఆదాయం ఎంత?"

గడ్డి ముట్టారావో
గడ్డి ముట్టారావో
ఎంమమ అడ్డము వట్టి
నానూ??

నన్నీం చెయ్యమంటా
య్యకే! తనని మెయ్య
నివ్వడం లేదన్న కోపంతో
మేస్త్రు ఆఫీస సస్ట్రాసి
ఇకంతో చేసాడు!

ఆరెట్టె

మీరు పనిచేసేగంటలు తోజుకి చాచాపు పన్నెండు. వెలకి చాచాపు మూడొందల గంటల్లో
మూడు లక్షలు సంపాదిస్తారన్న మాట-అంటే గంటకి వెయ్యి”

అతడు కుర్చీలోంచి లేచి నిలబడ్డాడు. “నాతో పదిహేను నిముషాలు మాటల
ద్వారా వేస్త్ర్ చేసినందుకు కృతజ్ఞతలు. మీ పావుగంట ఖరీదు రెండు వందలా యాభై
రూపాయలు.”

అతడు పట్టి ఫికెట్ల పైలు చేతిలోకి తీసకొంటూ అన్నాడు - “టిట్ ఫర్ టాట్”

ఒక్కసారిగా రక్త ప్రసరణం ఎక్కువ అవడంతో రాజారామమోహనరావు
మొహం ఎర్రగా కంది పోయింది. “నిన్ను....నిన్ను....” అన్నాడు, ఆవేశంతో మాట
తడబడింది. ఇంతలో గుమ్మం దగ్గర తెర కదిలిన సవ్వడి.... “నాన్నా” సున్నితంగా
వినిపించింది అమ్మాయి కంఠం - కానీ మందలిస్తున్నట్టు!

ఆయన గాంధీని తినేసేటట్టు క్రూరంగా చూసి, లోపలికి వెళ్ళాడు. గాంధీ
ఒంటరిగా మిగిలిపోయేడు. “బి. పి. వస్తుంది-ఆవేశవడకు అని ఎన్నిసార్లు చెప్పాను
నాన్నా నీకు” హరిక కంఠం వినిపించగానే అతడు ఎందుకో గిట్టిగా ఫీలయ్యేడు. తమ
మాటలన్నీ పక్కగదిలోంచి ఆమె విన్నదన్న భావం అతడి కెందుకో సిగ్గును కల్గించింది.
ఆమె ముందు రెండోసారి అల్పంగా ప్రవర్తించానన్న భావన....ఈలోపులో ఆయన
వైటకోచ్చాడు. ఆయన మొహం ప్రశాంతంగా వుండటం చూసి, అంత కొద్దినమయంలో
ఆమె ఆయన్ని మామూలుగా చేయగలగటం గమనించి, అతడు కొద్దిగా ఆశ్చర్య
పోయేడు. ఆచిన్న సంపుటతోనే, అలా కామగా, మౌనంగా వుండే ఆ అమ్మాయి ఎంత
కమేండ్ తో ఆ ఇంటిసీ, ఇంటి వ్యక్తుల్ని శాసించ గలుగుతుందో తల్చుకుంటే ఆశ్చర్యం
వేసింది, మెచ్చుకోలు కూడా.

“నీ కేడో దివ్యవాణి వున్నదట్టు కదోయ్” అన్నాడాయన....గాంధీ ఉలిక్కిపడ్డాడు.

“....దేముడితో మాట్లాడి పుట్టిన రోజు చెప్తావట కదా.”

ఈ అమ్మాయి తండ్రికి అంతా చెప్పేసిందన్న మాట. తన నింకోసారి పూలోని చెయ్యటానికి ఈయన ప్రయత్నం చేస్తున్నట్లున్నాను. ఎలా దీన్ని తప్పించుకోవటం?

“ఏదీ నా పుట్టిన రోజు చెప్పు చూద్దాం.”

గాంధీ మెదడులో ఏదో మెరిసినట్టుయింది ఓ కాగితం మీద ‘37’ అని వ్రాసి జేబులో పెట్టుకున్నాడు.

“పుట్టిన రోజేమిటిసార్ దివ్యవాణి సాయంతో మీమనసులో పున్న అంశాన్ని కూడా చెప్పగలను. మూడు స్థానాల్లోనూ ఒకే అంశం ఉన్న సంఖ్యని ఒకదానిని తల్చుకోండి”

“888” అనుకొన్నాడాయన.

“ఆ అంశాల మొత్తంలో ఆ సంఖ్యని భాగించండి”

“భాగించాను”

గాంధీ జేబులోంచి ముప్పైపది అని వ్రాసిన పన్నెండు కాగితం తీసి “ఇదే ఆది” అన్నాడు. ఆయన అప్రతిభదై, తనలో తేరుకొని, “ఇదేదో ట్రీక్కు” అన్నాడు. గాంధీ నవ్వి “అటువంటి దేమీలేదు” అన్నాడు.

“నరే అబ్బాయ్” అన్నాడు ఆయన “నీకు ఉద్యోగం ఇస్తున్నాను.”

ఆనందంతోనూ, ఆశ్చర్యంతోనూ గాంధీ “నిజంగానా సర్” అన్నాడు ఈసారి సర్ అన్న పదం ఉపయోగిస్తూ. అతడు చాలా సంతోషంగా ఉన్నాడు.

“అవును” అన్నాడాయన. “నీకెంత జీతం కావాలి”

“రెండువందల యాభై అని మీరే ప్రకటించారు కదా”

“అంతకన్నా ఎక్కువ ఇద్దామనుకుంటున్నాను”

“థాంక్యూ సర్”

“నాతో రా” అంటూ లోపలికి నడిచేరు ఆయన. వెనుక గాంధీ....ఆయన గదిలో చిన్న పెట్టెలాటిది వున్నది ఆ పెట్టెమీద, ట్రైప్ మిషన్ మీద వున్న గీబోర్డులాటిది వున్నది. ఒక్కో వరుసలో ఆరు బటన్లు, మొత్తం తొమ్మిది వరుసలూ వున్నాయి

“నీ జీతం వెయ్యి రూపాయలు.”

గాంధీ నమ్మలేనట్టు చూసేడు. “అవును. వెయ్యిరూపాయలు. ఈ పెట్టెలోనే పెట్టె బడి ఉంటాయి. ప్రతి నెలాఖరునా వచ్చి తీసుకొంటూ వుండు”

“థాంక్స్ సార్. నిజంగా మీకు కృతజ్ఞుడినై వుంటాను” మనస్ఫూర్తిగా అన్నాడు.

“ఏవో ఆరు బటన్లు నొక్కితే ఈ పెట్టె తెరుచుకుంటుంది ఆ బటన్లతోను చేసే పనుల కోర్కెలై” నవ్వేడాయన. ఆయన పెసిన ప్రాక్టికల్ జోకుకి గాంధీ మొహం ఉక్రోశంతో కందిపోయింది.

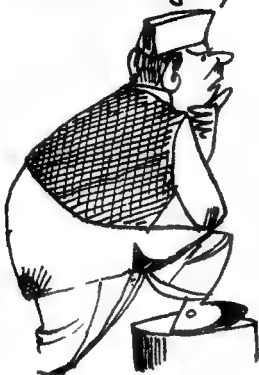
అతనన్నాడు “ఒక బటన్ నొక్కటానికి ఒక సెకను చొప్పున పడుతుందిమరింకా ఆ ఆరు బటన్ల కాంబినేషన్ కనుక్కోవటానికే నాకు ఎంతకాలం పడుతుందో మీకు తెలుసా సార్?”

ఆయన అమాయకంగా, “ఎంతకాలం పడుతుంది” అని అడిగేరు.

“నేను ముసలివాణ్ణి అయిపోతాను. నడుము వంగిపోతుంది. చచ్చిపోతాను. నా మునిమనవళ్ళు ప్రయత్నిస్తూ పోయినా అది సాధ్యం కాదు. ఆ కాంబినేషన్ తెలుసుకోవటానికి 2000 సంవత్సరాలు పడుతుంది.

మొట్టమొదటిసారి ఆయన ప్రశంసాపూర్వకంగా గాంధీవైపు చూసేడు. అందులో ఉన్న మెలిక కనుక్కున్నందుకు కాదు. $45 \times 53 \times 52 \times 51 \times 50 \times 49$ ని మనసులో

ఆఫీసు సస్టైన్
ఆఫీసు సస్టైన్
ఎందుకు మెయింటెనెన్స్??

మా వక కూడా నిస్టాహా
దాదా!

ఆ సూపర్ వైజరు
సుస్టైన్. ఆది లాంటి
కొట్లెట్ లాంటి
సరి పెట్టేసు
కున్నాడు!!

(BS Raju)

అంత తొందరగా తెక్క కట్టినందుకు, దాన్ని సెకస్టర్డ్ మెయింటెనెన్సు... అంత సేపూ గాంధీ ఏవో ట్రాక్ చేస్తున్నాడనుకొన్నా చెయన. తనముందున్న క్రివాసు నింగా తెక్కల్లో ఘనదని అర్థమయింది.

“ఇంత తెలివైన వాడివి, ఇలా వుండి పోయేవేమిట” అన్నాడు.

అప్రక్షన్ గాంధీకి అర్థం కాలేదు. “అంటే” అని అడిగాడు
“భంజీగా”

“రికమెండేషన్, లంచాలూ లేకుండా ఉద్యోగం ఎవరిస్తారు సార్.”

“రెండువందల యాభై రూపాయలకి తెలివినంతా అమ్ముకుంటావా ?

“నాకిన్నా తెలివైన వాళ్ళూ, మరుకైర యువకులూ ఇంకా తర్జివా చితాని పని చేస్తున్నారు సార్ ఈదేశంలో.”

“ఎదే ఎందుకూ అని అడుగుతున్నా”

“మరింపం చేయాలి? అవసరం.”

“నీ అవసరాన్ని గ్రహించి మిమ్మల్ని రెండువందల యాభైకి కొనుక్కొంటున్నాడు-తెలివైనవాడు.”

“తెలివీ అమ్ముకు పోవటానికి సంబంధం లేదుసార్. ఈదేశపు సగటు యువకుల్లో నేను, నాబ్రతుడేదో మామూలుగా బ్రతికేసి కాలం గడిపెయ్యాలి అనుకొనే వాల్లి. నాకు లాజియాలో ప్రమేయంలేదు. బిజినెస్ వ్యవహారాలు అవసరంలేదు. ఉండటానికో ఇల్లు-తినటానికి తిండి వుంటే చాలు నమ్మకంగా వనిచెయ్యాలనే మనస్తత్వం నాది... అంటే కానీ నా తెలివి తేటల్లో ఎవరినీ మోసం చేయాలని అనుకొను సేను.”

“అంటే మేమందరం మోసం చేస్తున్నామనా నీ పుద్గేశ్యం ..”

“డబ్బు సంపాదనకి మోసానికి అవినాభావ సంబంధం వుంటుంది. ఉండితీరు

తుంది”

“కానీ మోసం చేస్తే న్యాయస్థానం పూరుకోదు. శ్రైల్లో పెతుతుంది.”

“నేను చెబుతున్నది న్యాయబద్ధంగా మోసం చెయ్యడం గురించి. నరుకు కొనటం—ధర పెరిగేవరకూ పూరుకోవటం—తరువాత అమ్మటం—లాభం సంపాదించటం.... దీన్ని ఏ న్యాయస్థానం శిక్షిస్తుంది?”

ఆయనకి కోపం వచ్చింది. “డబ్బు సంపాదించటం అనేది నరుకు కొని అమ్మటం అంత సులభమైనది అయితే మరి మీరంతా అలా ఎందుకు సంపాదించలేక పోయారోయ్? ఇంకొకరి మోచేతి క్రింద నీరు త్రాగటానికి ఎందుకు సిద్ధపడుతున్నారు?”

“నీతిపట్ల నమ్మకం వుండబట్టి—వ్యవస్థ లాగుకున్న ఆధారం చేసుకోవటం ఇష్టం లేకపోవట్టి—డబ్బు సంపాదనే మనిషి ధ్యేయం కాదు కాబట్టి....”

ఒయన బిగ్గరగా నవ్వేశాడు. “మీ చేతగానితనాన్ని ఫల ఆత్మవంచనతో కప్పి వుచ్చుతుంటున్నార మీరు. నిజానికి మీరేమీ చేత కాదు. అది వప్పకోవటం ఇష్టం లేక ఇలా వాదిస్తున్నారు.”

నిజానికి డబ్బు సంపాదనే ధ్యేయం అయితే—అయిదు సంవత్సరాల్లో ఓ యాభై లక్షలు సంపాదించటం పెద్ద కష్టం కాదు.”

ఆయన మరింత బిగ్గరగా నవ్వి “అయితే సంపాదించు చూద్దాం. అలాగేగానీ సంపాదిస్తే నా కూతురిచ్చి పెళ్ళి చేస్తా”

పక్కగదిలో హారిక ఉలిక్కిపడింది

ఈ గదిలో గాంధీ ఉలిక్కిపడ్డాడు. ఒకసారిగా గదిలో నిశ్శబ్దం పేరుకుంది.

ఆ మాట అన్నతరువాత రామ రామమె హనరావు నాలుక్కర్చుకొన్నాడు గానీ, గాంధీ మానాన్ని చూసి, తన వాదనకి బలం వుంజుకొని, “చూసేవా—మీ చేతకాని తనం మాటల్లోనేతప్ప క్రియలో శూన్యం” అన్నాడు.

గాంధీ ముట్లాడలేదు. ఒల్లోచిస్తున్నాడు. తల్లి 3వం-మెడికల్ పాస్ వోనరు—శవాన్ని కాలేవువామ—లక్ష్మి అన్నయ్య... వరుసగా అందరూ గుర్తొచ్చారు.

తిరగబడితే... ఈ వ్యవస్థమీద తిరగబడితే... నిజంగా అంత కష్టమా డబ్బు సంపాదించటం? అందులోనూ ఈ వ్యవస్థలో... తెలివిరేటుల్ని కాష్ చేసుకోవటం నిజంగా తనకి చేతకాకాన పూరుకున్నది ఇన్నాటు—అతడు నెమ్మదిగా తల మైకెత్తాడు. స్ఫుటంగా అన్నాడు. “...మీ పదెం నా కిష్టమే.”

“ఏమిట?”

“ఈరోజు మార్చి వంధ్యమృదో తారీకు. సరిగ్గా అయిదు సంవత్సరాలు తిరిగేసరికి యాభై లక్షలు సంపాదించి మీకు చూపిస్తాను.”

పిచ్చివాణ్ణి చూసినట్టు చూసేడాయన. “ఎలా—హత్యలు చేస్తావా? దోపిడీలు చేస్తావా?”

గాంధీ నవ్వేశాడు. అప్పటికే అతడి నిర్ణయం ఒక స్పష్టమైన రూపు కొచ్చేస్తోంది, ఆలోచనలు సిద్ధమవుతున్నాయి.

“ఏం చేసినా చట్టబద్ధంగానే చేస్తాను. న్యాయపు పరిధిలోనే చేస్తాను. అయితే న్యాయమనేది కేవలం మన న్యాయశాస్త్రం చెప్పిన న్యాయమే.... దాని పరిధిలోనే సంపాదిస్తాను. అయిదు సంవత్సరాల తర్వాత వస్తాను. యాభై లక్షలు పట్టుకొని..... ఆ తరువాత అతడేమీ ముట్లాడలేకుండా, అతని చూపు ఎందుకో గది కర్నెస్ మీద పడింది. రాజారామమోహనరావుకి ఒక్కసారిగా తన టైమ్ వేస్ట్ చేసుకుంటున్నా నన్న

గాల్ల సుబ్బరావు!
గాల్ల సుబ్బరావు!
ఆవుల సన్నాసిని ఎందుకు
మేసలేము??

అయ్యో! ఏం చెప్పి
మంటూరూ
చండీ సుబ్బయ్య నేట్లు
పాతబూకీలన్నా ఉగ్గా
పేసలతో ఆక్సిమని
బుకట్ ఏడుపు!!

అగ్రామం

భావం కలిగింది. ఈ అనామకుడు చేసే పిచ్చి ప్రేలాపనలకు అనవసరమైన విలువ ఇచ్చి ఇంకా మాట్లాడటం వేస్తే కాక పోతే ఏమిటి? అయిదు సంవత్సరాల్లో యాభై లక్షలు సంపాదించాడట!

“సర-వెళ్ళరా” అన్నారు లేచి నిలబడ్డారు.

గాంధీ కదలేదు. “—అగ్రమెంటు” అన్నాడు.

“వాట్” అని అరిచేరాయన.

“అవతలి మనిషిని నమ్మలేక పోవటం అనేది నాకు ఈ తుణుకునుంచే ప్రారంభమయింది. మనం అగ్రమెంట్ రాసుకోవాలి”

ఆయన ఓ తుణుకు కోపంతో ఊహించుకుంటూ, ఈ పందెంపట్ల ఆసక్తికై ట్రా యిర్లోంచి అయిదు రూపాయల స్టాంపు పేపర్లు తీసేరు. పదినిముషాల్లో అగ్రమెంట్ పూర్తయింది.

పందెం : యాభై లక్షలు సంపాదించు.

గడుపు : అయిదు సంవత్సరాలు (నేటినుంచు)

అనుమతి : హారిక అనే అమ్మాయి.

(ఇది వ్రాస్తూ వుండగా ఆయన పళ్ళు బిగుసుకున్నాయ్. ‘ఎంత దైర్ఘ్యం నీకు అనుకున్నాడు’)

పరతులు న్యాయపు పరిధిలో, చట్టబద్ధంగా సంపాదించాలి.

“సంతకం పెట్టండి” అన్నాడు, ఇద్దరూ సంతకాలు పెట్టారు.

ట్రాన్స్ పరెంట్ కలెక్ట్ వెనుకనున్న హారిక ఈగదిలో జరిగే తతంగాన్ని అంతా చూస్తూనే వుంది. తండ్రి ముందు జమాట అనగానే ఉత్సాహపడింది. ముందు గదిలోకి రాబోయింది కూడా, కానీ తమాయించుకుంది. తండ్రిని లోపలికి పిలిచి మందలిద్దామన్న

అలోచననికూడా విరమించుకొంది. తండ్రి తొందరపాటు—అవతలి వాళ్ళ బలహీనత మీద ఆయన ఆశుకోవటం అంతా ఆమెకి బాగా తెలుసు. మూడు రకాల అడ్డంబైయిక్ మెంట్ ఇచ్చినప్పుడు కూడా అందుకే అభ్యంతరం తెలిపింది.

తన తండ్రి దీన్నికూడా ఓ ఆటలా తీసుకుంటున్నాడనీ, అయిదు సంవత్సరాల్లో యాభై లక్షలు సంపాదించటం అనేది కలలోకూడా పూహించలేనటువంటి విషయం అని ఆమెకి తెలుసు. కానీ ఆ యువకుడు కూడా సామాన్యుడు కాడని సిక్స్ సెన్స్ చెప్తోంది. ఆ భావన రాగానే ఆమె కర్టెన్ నందులోంచి ముందుగదిలోకి చూసింది. ఆ టైమ్ కి అగ్రిమెంట్ మీద సంతకం పెడుతున్నాడు గాంధీ. తీక్షణమైన కళ్ళు—కొనచేరిన ముక్కు—కొద్దిగా పెరిగిన గెడ్డం....ఆమె ఓక్షణం అతడిని నిశ్చలంగా చూసి, కర్టెన్ ని మామూలుగా వదిలేసింది...ఎందుకో తెలీదుకానీ ఆమె పెదవుల మీద నవ్వుగా నవ్వు వెలిసింది. అదే టైమ్ కి అగ్రిమెంట్ కాపీ జేబులో పెట్టుకొంటున్నాడు గాంధీ. ఆ తరువాత లేచి నిలబడి, పేజీ హ్యాండ్ కోసం చేయిసాచేడు. అతడిలో ఆప్పటికప్పుడు వచ్చిన మార్పుని చూసి ఆయన విస్తుబోయారు. అయినా అప్రయత్నంగా చెయ్యి అందించారు. ఆ తరువాత గాంధీ బైటకొచ్చేసేడు.

ఓ నిమిషంసేపు ఆయన నిశ్చలంగా అలానే నిలబడ్డారు. ఆ తరువాత ఒక్కసారిగా నవ్విచ్చింది. తేలికమీదున్న అగ్రిమెంటు కాపీ, గాంధీ వ్రాసింది చేతుల్లోకి తీసుకొని విగ్గరగా నవ్వి, దాన్ని నాల్గయిదు ముక్కలుగా చింపి బాస్కెట్ లో పడేసి తన గదిలోకి వెళ్ళిపోయారు.

ఆయన వెళ్ళిపోయిన రెండు ఊడాలకి వారికీ ఆగదిలోకి వచ్చింది. బాస్కెట్ లోంచి కాగితపు ముక్కల్ని తీసి ఒక్కొక్కదాన్ని వరితగా చూడసాగింది. కొంచెం సేపటికి కావల్సిన ముక్క దొరికింది. దాంట్లో గాంధీ అడ్రసు వుంది.

○ ○ ○ ○ ○

గుడి మెట్లమీద నడుస్తున్నాడు గాంధీ.

చిన్నకొండ - కొండమీద గుడి. మెట్ల కిరువైపులా బిచ్చగాళ్ళున్నారు. అతడు సరాసరి వెళ్ళి గుడిచెనుకే కూర్చున్నాడు. మెదడు కాలేసే ఆలోచనలు. ఏదో వేడి ఆవేశంతో సంతకం పెట్టేసేడేగానీ, ఎలా సంపాదిస్తాడు అంతడబ్బు?

“ఎబూ - ధర్మోచెయ్యిబూ”

అలోచనలు సున్నితమైనవి తలెత్తి చూసేను. ఒక ముసలివద్దనే చేతికర్ర సాయంతో వజ్రమణి నిలబడివుంది.

అతడికి నవ్విచ్చింది. “నేను నిలాంటి వాణ్ణేనమ్మా” అన్నాడు.

“అలా అనకు బాబూ. దేముడు సాయం చేస్తాడు. వది పైనిని దానం చెయ్యి, భోంచేసి రెండ్రోజులయింది....”

“నేను భోజనం చేసి మూడు రోజులైంది.”

ముడతలుపడ్డ ఆమె మొహంలో విస్మయం తొంగిచూసింది. అక్కణ్ణుంచి వెళ్ళి పోయింది, అతడు మళ్ళీ ఆలోచనలో పడ్డాడు. ఇదంతా తెలుస్తే లక్షిత్త ఏమంటుంది. తల వాచేటట్టు చివాట్లు పెడుతుందా? కడుపారా నవ్వుతుందా - అయినా తను చేసిన దేమిటి? ఏదై ర్యంతో పందెం కాసేకు? అసలు ఆ అలోచన ఎలా వచ్చింది!

అతడికి హఠాత్తుగా ఒక విషయం బోధపడింది.

చండ్రి సుబ్బయ్య నెట్టా
చండ్రి సుబ్బయ్య నెట్టా
ఎందుకు పడ్డావానా??

అయ్యో! క్షమించాల!
పాతా నిధులకని-చండాలు
కని. చామల సాబుయ్య-
మంత్రిగారి అనుయాయులు
కుట్టి కుట్టి మరొకరు సూలు
చేసారు గవండ్!!

క్రొంగిల్లి

తన ఆలోచనలోనే అంతర్లీనంగా ఎక్కడో ఈ డబ్బు పట్ల కని-వ్యామోహం వుండివుండాలి. డబ్బు లేమివల్ల తనని ఇంతకాలం నొక్కివట్టి వుంటేన పాపమేమీ, చుట్టావున్నవాళ్ళు డబ్బు సంపాదించే విధానం- ఇవన్నీ తనలో ఈ కోర్కెని ఎక్కడో సృష్టిస్తూ వచ్చాయి. అది లావాలా ఉడికి ఉడికి ఈ రోజు బద్దలయింది, అతడు కళ్ళు మూసుకున్నాడు. ఎంతసేపు ఆలా వున్నాడో తెలీదు. 'జాబూ' అన్న పిలుపుతో కళ్ళు చుట్టూ చీకట్లు అలుము గున్నాయి. చాలాసేపు పొయ్యిన్నానన్న మోటా అనుకున్నాడు.

"ఈ పది పైసలు తీసుకో జాబూ"

అతడు ఉలిక్కి పడ్డాడు. మురల్లి అంటూంది- "నువ్వు ఏమీ తినలేదని తెలుస్తూనే వుంది.... ఆ మెట్టమీద ఎంతసేపు కూచున్నా పావలా రాలేదు.. దరమ పై వులే కరు వయ్యారు. ఈరోజుల్లో...." అంటూ హెచ్చరించుకున్న చేతిని ముందుకు సాగింది. "వద్దే నా తిను జాబూ - ఏం తినకపోతే శోషిస్తది. ఏరుశనగ వప్పేనా తిను కొద్దిగా"

ఆతడికి కళ్ళపెంబు నీళ్ళొచ్చాయి. అయితే అవి ఒక బిచ్చకత్తై తనని బిచ్చగాణ్ణి చేసినందుకుకాదు, మరుమల్లో ఇంకా ఆమాత్రం దయ, కారుణ్యం కనబడుతున్నందుకు.

వద్దనేదు, అతడు తీసుకొన్నాడు. తీసుకొంటూ అనుకొన్నాడు- "కడుదం నుంచీ మనిద్దరం భాగస్వాములం అవ్వాలి! డబ్బు నీది!! తెలివి నాగి!!! ఈ పది పైసల్నే లక్షలు లక్షలు చేస్తాను-నగంలాభం నీకు పంచిస్తాను."

అతడు మెట్ల మీదనుంచి లేచేసాడు.

అతడి పేటిలో పదిపైసల బిళ్ళ తళతళ లాడుతుంది.

“ఇదేం తెలుగునీనిమా అనుకున్నావా-లేకపోతే ఆత్మదం నేనే అమితాబ్ బచ్చన్ ని అనుకున్నావా..... పిడికిలి బిగించి క్లౌజ్ లో “మై మేరీ మాః కసం ఖాతాహూ. పాంచ్ సాల్ మె హచాన్ లాఖ్ సంపాదించి, ఇంతకాలం చిన్న రొట్టెముక్క కూడా వశ్యయ్యటానికి సంకయించిన ఈ సంమాన్ని నా కాలిదగ్గర కుక్కలా ఆడిస్తాను” అని ప్రతిజ్ఞ చెయ్యటానికి! పోనీ చేసేవే అనుకో - అదేదో మర్డర్లు చేసి - స్ట్రెస్సింగుచేసి సంపాదించేది అయివుంటే కొంచెం శ్రద్ధిల్లింగా వుండేది కదా. అప్పుడు ఈ కథని ఏ సినిమా వాళ్ళయినా కొనుక్కొని వుండేవారు. వీరేంద్రనాథ్ కి కనీసం ఆఛాన్సయినా లేకుండా చేసేన్. అయినా న్యాయంగా సంపాదించటం ఏమిటి-”

“న్యాయంగాకాదు. చట్ట బద్ధంగా....” సరిదిద్దేడు గాంధీ.

లక్ష్మి వాక్పావాహం ఆగలేదు. “రెండింటికి పెద్దతేడా వుందనుకోను. గృహస్థున అయిదు సంవత్సరాల్లో నీ పాటాకి యాభై లక్షలు కాదు కదా- ఆయిదు వేలై వా సంపాదించలేవు” అంది. గాంధీ చేతులు జోడించి “అవశకునం మాటలు ఆపు మహాశస్త్రి. నన్ను కొంచెం మాట్లాడనియ్యి” అన్నాడు.

కొంచెం ఆగి, “ఈ పదిపైసలూ వచ్చేసేల ఈరోజు కల్లా ఇరవై, ఆరరువాటి నెలకి నలభై అలా నెలకి రెట్టింపు చేయగలను కదా కనీసం! ఆమె శ్రమ నమ్మకంపుండా నాశ కీమీగ?” అన్నాడు.

“వుంటే....”

“అలా అయితే అయిదు సంవత్సరాల్లో ఎంతవుతుందో చెప్పు....”

“ఎంత? నూట ఇరవై రూపాయలా?”

“కాడ?”

“వన్నెండొందలు....!”

“ఊహు?”

“మరి!”

“అయిదు వందలా డెబ్బయినాలుగు కోట్ల కోట్ల రూపాయలకు పైగా-”

ఆమె దిగ్భ్రాంతి అతణ్ణి చూసి. “నిజమా” అంది.

“మరి” అని కాలరు ఎగరేసేడు.

“అలూలేదు - చూలూలేదు కొడుకుపేరు సోమలింగం అంటే ఏమిటో తెలుసా?”

గాంధీ “తేలేడు” అన్నాడు.

“నీ పది పైసల్ని ఇరవై పైసలు చేయటమే!” అంది.

గాంధీ రోషంతో “చూస్తూవుండు-ఇప్పుడేవెళ్ళి ఈ పదిని ఇరవై చేసుకువస్తాను” అన్నాడు.

లక్ష్మి సవినయంగా కుర్చీలోంచి లేచి నిలబడి, “వెళ్ళిరండి రాక్ ఫెల్లర్ గారూ ప్రపంచంలోని తెలివితక్కువ దద్దమ్మలంతా మీరెప్పుడొచ్చి వాళ్ళ తెలివితక్కువ తనాన్ని డబ్బు చేసుకుంటారా అని ఎదురు చూస్తున్నాను” అంది. అనటంమాత్రం చాలా సీరియస్ గా అన్నదికానీ, ఆరరువాతే వెరలు వెరలుగా నవ్వాల్సింది-గాంధీ లేతమొహం ఊక్రోషంతో మరింత ఎర్రబడింది. “అలాగే నవ్వు, యాభై లక్షలయ్యాక నవ్వుదుగాని.” అన్నాడు కనీగా.

సరి..సరి.. వసూలు చెయ్యరటయ్యారమరి!
 సత్రమంగా నడిపింపడంనకి వాల్లి అంటూ
 ఒకటి తీకవస్తే దేశమేమై పో
 వాలి.. ప్రజలమై పోవాలి!??

ఆమె నప్పున నప్పు ఆపుచేసి “యూరై లక్షలేమిటి—కోటి రూపాయలు సంపాదించాలి నువ్వు” అన్నది.

అతడు ఆశ్చర్యంతో “ఎందుకు?” అన్నాడు.

“నీకు పెట్టుబడి పెట్టిన ముసలివ్వకి నగం పేరు ఇస్తానన్నావు కదా. ఆ యూరై లక్షలూ నీకో యూరై లక్షలు, మొత్తం కోటి రూపాయలు—”

అతడు తెల్ల మొహం వేసి “నేనింత ఆలోచించలేదు సుమా” అన్నాడు.

“నేర్చుకో మొదటి పాఠం, బిజినెస్ లో ఎప్పుడూ తొందరపడి మాట ఇవ్వకూడదు:”

గాంధీనవ్వి “అలాగే గురూగారూ. మీ మాట గుర్తుంచుకుంటాను” అని పది వైసలు చేతులో భద్రంగా పట్టుకొని, పాకలోంచి బైటకొచ్చాడు.

సూర్యుడు పళ్ళిమానికి జారిపోతున్నాడు. రాత్రి జీవితం ప్రారంభించటానికి ప్రపంచంలో ఒక భాగం ఆయత్తమవుతోంది. ఆ రాత్రి గడిచే తోపులో పదిని ఇరవై చెయ్యాలని గాంధీ బయల్దేరాడు, అతడు హుషారుగా వున్నాడు. నవాలు అతడిలో కొత్త ఉత్సాహాన్ని రేకెత్తిస్తూంది. పంచెం గెలవటం గెలవక పోవటం వేరేసంగతి. ఇది మాత్రం హుషారుగా వుంది. పంచెం అనగానే అతడికి హరిక జ్ఞాపకం వచ్చింది. ఆ ‘హుషారు’ సంగతి లక్ష్మికి చెబితే శాశుండేదేమో అనుకున్నాడు. మళ్ళీ ‘ఎందుకులే’ అనుకున్నాడు. అలా అనుకోవటమే ఆతరువాత అతడిని ఘోరమైన ప్రమాదంలో పడేసింది.

(ఇంకావుంది)

“మనం మనమే”

మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తి

చంద్రుడిమీదకి మనిషిని మెదటిసారిగా

పంచదోయేముందు అ మె రి కా లో ని
'నానా' సంస్థ వివిధ దేశాలనుంచి అభ్యర్థు
లను పిలిపించింది. వాళ్ళని ఇంటర్వ్యూ
చేయసాగారు అమెరికా శాస్త్రజ్ఞుడు హేరీ
కూపర్.

“మీరు పైకి వెళ్ళి ప్రాణాలతో తిరిగి
వస్తే లక్ష డాలర్లుస్తాం. ఓకే?” అడిగాడు
హేరీ కూపర్ రిపోర్టర్లతో నింపి వచ్చిన
పబ్లికేషన్.

“రెండు లక్షల డాలర్లు ఇవ్వండి”
కోరాడా రిపోర్టర్.

“ఎందుక?”

“చంద్రమండలంమీదకి వెళ్ళి ప్రాణా
లతో తిరిగి వస్తే లక్ష డాలర్లు నాకోసం,
మరో లక్ష నా కుటుంబ సభ్యులకోసం
ఖర్చు చేస్తాను,”

అదే ప్రశ్నని ఫ్రెంచ్ దేశంనుంచి వచ్చిన
పబ్లికేషన్ అడిగాడు హేరీ కూపర్.

“మూడు లక్షల డాలర్లు ఇవ్వండి”

కోరాడా ఫ్రెంచ్ దేశస్థుడు.

“ఎందుకు?” అడిగాడు ఫ్రెంచ్ కూపర్
అభ్యర్థుగా.

“లక్ష డాలర్లు నాకు, లక్ష డాలర్లు నా
కుటుంబానికి, మరో లక్ష నా గర్ల్ ఫ్రెండ్ కి”
చెప్పాడతను.

“చంద్రమండలంమీదకి వెళ్ళి వస్తే మీకు
లక్ష డాలర్లుస్తాం. సరేనా?” అడిగాడు
హేరీ కూపర్ భారత దేశంనుంచి వెళ్ళిన
పబ్లికేషన్.

“నాలుగు లక్షల డాలర్లు ఇవ్వండి”
చెప్పాడా భారతీయుడు.

“ఎందుకు?”

ఈసారి హేరీ కూపర్ ఇంకా అభ్యర్థు
పోయాడు.

“పంలేదు. ఓ లక్ష డాలర్లు నాకు, ఓ
లక్ష డాలర్లు నా కుటుంబానికి, ఓ లక్ష
డాలర్లు నా గర్ల్ ఫ్రెండ్ కి, మరో లక్ష
నన్ను చంద్రమండలంమీదకి పంపడానికి
ఊనికచేస్తున్న మీకు ఇవ్వడానికి” తాపీగా
సమాధానం చెప్పాడా భారతీయుడు. ●

నవీన్

ఆరెకపూడి (కోడూరి) కౌసల్యదేవీ రామకృష్ణ

(గత సంచిక తరువాయి)

శ్రీమంత్ అతి విసుగును ప్రదర్శించుతూ కంఠం కొంచం పొచ్చించాడు!

"ఊహగానాలు కట్టిపెట్టి, యదార్థాన్ని స్పష్టంగా విని అర్థం చేసుకో, ఒకగూటి లోనే బ్రతికినా మర మధ్య ఈ గూరిం ఎప్పటికీ తరగదు. మనం స్నేహితులుగానే మిగిలిపోతాం."

ఒక్కసారిగా హృదయ స్పందన ఆగినట్లయింది వక్రభక్తు. ఆ అనుభూతి నుండి తేరు కోవటానికి రెండు నిమిషాలు మింగుగు పడినాయి.

"చూశావా నిం ఎంత చేదో? ఫర్వాలేదు. ఈ మాటలన్నీ మరగి పోకరితో పోయిగా సుఖ జీవితం సాగించు"

పాలిపోయిన వక్రభక్తు వదనం అంతలోనే శేరుకొని కాంతిని పుంజుకొన్నది. తలఎత్తి నిర్మల హాసంతో బహుశించింది :

"శ్రీమంత్! నీ సరసన నిలబడ గలిగితే చాలునాకు. నీ ప్రవర్తనకూ, స్వాతంత్ర్యానికి ఎప్పుడూ ఏ విధంగానూ నావల్ల బాధా ఇబ్బంది కలుగవు"

"ఇవి ఈ నాటి మాటలు, 'ఈ జీవితానికి అర్థం ఏమిటి?' అని విచారించి కుమిలి పోయేరోజు వస్తుంది. ఆ వశ్యాత్వాపానికి ఫలితం పరితాపమేకాని ఫలితం కూనయ్యం! ఇది భారత దేశం గనుక!"

"నేను భారత వనితను గనుక మనసైన వసువు ఎన్ని మలుపులు తిరిగినా మహా దానందంతో మనస్థయిర్యంతో స్వీకరించడమే కాని మనస్తాపానికి మరో ఆలోచనకూ ఆస్కారమే వుండదు!"

"సరే, నేను చెప్పవలసినదంతా చెప్పాను మరి!"

"అంగీకరించావని నాన్నగారికి చెబుతాను."

రఘురామయ్య ఆనందానికి అవధులు లేవు. పెండ్లి సన్నాహాలు ప్రారంభమైనాయి.

విశ్వేశ్వరికి ఆనందించాలో, విచారించాలో తెలియడంలేదు, కారణం ఆమె ఈ దేశపు సగటు స్త్రీ, ఆ స్థాయి ఆడ మనసు అలోచనలు అంతస్థులను బేరీజు వేయకండా వుండలేదు.

“పెద్ద అల్లుడు లక్షలకు అధికారి. అయితే చిన్నపిల్లను యింత నిరాధారుడికి ఇవ్వడమా!”

అనన్యంగా, తిరస్కారంగా చూచాడు రఘురామయ్య ఈ మాట వింటూనే.

“ఒక నాడు నువ్వు శ్రీమంత్ ను గౌరవించావు; అల్లునిగా ఊహించావు. ఈ నాడు మరో వ్యక్తిని చూచుకొని తిరస్కార మేర్పడిందా? నీ గుణాలే నీ కూతురికి వచ్చాయి. నీ అభిప్రాయాలు వకుళపై న కూడా రుద్దకు.”

“అధికారం, పెద్ద అల్లుడు.....”

ఆమెమాట పూర్తికాకుండానే గర్జించాడు భర్త.

“ఆగు. ఎవరు పెద్ద అల్లుడు? ఏడీ? పెళ్ళి అయ్యిందా నీ పెద్దకూతురికి?”

“ఔనుంది కదా?”

“యేమో? అయినప్పుడు కదా ఇటు వంటి వాళ్ళను నమ్మేది? శశి మన హద్దులనూ, మాటనూ మీరి ఏం చేయ దలచుకున్నదో తనకే తెలియాలి.”

“అదేమరి నా బాధాను. పెద్దపిల్లకు అవ్వకుండా చిన్నపిల్లి పెళ్ళా?”

“ఇదుగో-ఇదే చెప్పడం నీకు. నువ్వు శశికే కాదు-వకుళకు కూడా తల్లివే. అంచేత అడుపుల్లలు వెయ్యకు, శశికి నేను పెళ్ళి చేయననలేదుగా? అతడెవరో తీసుకొచ్చి ఒప్పించమను. ఒకే ముహూర్తానికి చేద్దాం.”

“అయ్యిందిగా అడగడం! వాళ్ళిప్పుడే చేసుకోరట. కొన్నాళ్ళు సరదాగా తిరగాలట.”

తీక్షణంగా చూచాడు భార్యదేవ!

“ఆమాట చెప్పడానికి శశికి సిగ్గు లేకపోయింది; అది నావరకూ తెచ్చి వినిపించడానికి నీ కనలే సిగ్గు లజ్జా లేకుండా పోయాయి. శశి కళ్ళు మూసుకుని అడుగులు వేస్తోంది. అందువల్ల కలిగే ఫలితం తననే అనుభవించనీ, మరొకరి నెత్తిన రుద్దకూడదు.”

“మీ కూతురిని మీరే శపించుతున్నారా?”

“లేదు. వకుళకూడ మన కూతురేనని గుర్తు చేస్తున్నాను. శశి తన జీవితాన్ని తానే నిర్ణయించుకోగల ధీమంతురాలైతే వకుళ బాధ్యత అంతా నాకే వదలి, నా సంతోషం కోసం తాపత్రయపడ్డాన్న అమాయకురాలు. మరో రెండేళ్ళు ఆగితే ఎవరి మనసు లెలా మారుతాయో? శ్రీమంత్ నాకు దక్కుతాడా? శశి చేస్తూన్న హతానికి శిక్ష వకుళకు కాదు; శశినే అనుభవించనీ, వచ్చే వారంలో వకుళకూ శ్రీమంత్ కూ వివాహం జరిగి తీరుతుంది!”

విహార యాత్రనుండి తిరిగి వస్తూనే శశిరేఖ ప్రమానపడిపోయింది ఇంట బరుగు తూన్న పెళ్ళి వాడావుడి చూచి.

నేనా అమ్మాయిని దుడ్డులు ఇవ్వడం అడుగుటం తనయ్య
ప్రేమ ఇవ్వడం అడుగుటయ్య అంటే ఇనయం!

కోడలికి వచ్చిన యా
మన కోడలికి వచ్చిన అమ్మాయిని
దయచేసి పట్టుకోవడం పాపం కోడలి
కాదు పట్టుకోవడం.

“శారద వివాహం నాకు అనవసర విషయంగా పరిగణించి వెళ్ళిపోతే శ్రీమంత్
దాగా బాధపడతాడనుకున్నాను.”

“కానీ నీ తెక్క తనకు లేదన్నట్లుగా అతడు నీ చెల్లెలినే వివాహ మాడుతున్నా
డని నీకు అవమానంగా వున్నదా?” అంటూనే పకపకా నవ్వేశాడు మహేష్!

“కాదా మరి? మనకంటే చిన్నదానిని మనకంటే ముందుగా పెళ్ళిమిటి? మా
అమ్మగారు కూడా అలానే అంటున్నారు.”

“అదుగో, ‘గుడి గుడి గుంచం’ లాగా తిరిగి రిగి అక్కడికే వస్తున్నావ్. మరొకళ్ళ
కోసం మన అభిరుచులను చంపుకొని ఆత్మవంచన చేసుకోలేము కదా! పోనీయ్. నీకూ
వాడి పీడ వదలిపోయిందిగా?”

“ఆప్టాల్ అతగాడి భయం నామిటి? కానీ.....”

“కానీ?”

“శ్రీమంత్ ఇకమీదట మా యింట నా కంటి ఎదుట తిరుగాడుతూండడం భరించ
లేనన్నిస్తోంది. బుద్ధితక్కువ వకుళకు ఇంతటి ప్రపంచంలో అతడే దొరికాడా?”

మహేష్ వదనంలో విసుగుదల స్పష్టంగా దోర్లతకమైంది.

“నీ ఆంతర్య మేమిటో చచ్చినా నా కర్థం కాదు. శ్రీమంత్ వద్దంటూనే అతడిని
గురించి అతిగా అలోచిస్తున్నావ్. ఎందుకో నాకు తెలియకుండా వుంది.”

“నాబాధ నీకు తెలియదు”

“ఏమిటి?”

అతడి కాలర్, మై వర్ణతూ గోముగా అన్నది శశిరేఖ: “నా భర్తగా, ఇంటికి
పెద్దఅల్లుడిగా ముందు నీకు గౌరవాలు జరగాలి; లాంఛనాలు తీరాలి. అదినాకు అనందం

కానీ నీ కంటే ముందు ఆ శ్రీమంత్ మా ఇంట అడుగుపెట్టే మర్నాడలు పొందుతుంటే నాకు కంపరంగా వుంటుంది."

తేలికగా నవ్వేశాడు మహేష్. నిరసన తాండవింపమనూన్న కంఠంతో చిరాకుగా అన్నాడు!

"అటువంటి అనవసర ఆలోచనలతో బాధపడకు, మహేష్! వెయ్యిమంది శ్రీమంతులె నా కాలి గోటికిరారు. నా పట్టుదల నీకు తెలియదా. నేను ఏదైనా ఇలా జరగాలి అనుకుంటే అది అలాగే జరగాలి!"

ఖండితంగా ఉన్న ఆధోరణిని విస్తయంగా చూస్తూంటే పోయింది శశిరేఖ.

"ఏమిటలా చూస్తావ్ శశి? ఆ శ్రీమంత్ పెళ్ళి నా పెళ్ళి ఒకేసారి ఎందుకు జరగాలి? నా వివాహం నా యిష్టానుసారం ప్రత్యేకంగా జరుగుతుంది. మన జంటనూ అన్యోన్యతనూ చూసి అందరూ - అఖరుకు ఆ శ్రీమంత్ కూడా అసూయపడేట్లు జరుగుతుంది ఎప్పుడో ఒకప్పుడు మొక్కుబడిగా ముడిపెట్టుకొనే అగత్యం మనకులేదు!"

శశిరేఖ దిగులు మాయమై ఆనందంగా చూచింది.

"పద, మంచి పిక్చర్ వుంది. పోదాం"

17

"శశి! ఈ రోజు ఇంటి దగ్గర వుండరాదూ - బజారు వెళదాము."

"ఎందుకూ? వేరేవని వున్నదమ్మా."

"ఇంక పదిరోజులేగా పెళ్ళివున్నది? వకుళకు బట్టలు - ఒకటేమిటి - అనేక షనులు, మనమూ రెండేసి చీరలు కొనుక్కుందాం"

"వకుళనే తీసుకెళ్ళుదు, నేనెందుకు? నాకు షనుంది?"

"అయ్యో, చెల్లెలి పెళ్ళి పనులకు కాస్త సాయపడే తీరికే లేదూ?"

"అవిడగారి వన్నీ బూజుభావాలూ, చాంధసాలూనూ, నా సెలెక్షన్స్ ఏం నచ్చుతాయమ్మా, ఎన్నుకుందిగా చాలా గొప్ప వరుడిని!"

హేళనగా అనేసి మేడ మెల్లెక్కి వెళ్ళిపోతూన్న శశిరేఖను చూస్తూ నిట్టూర్చింది విశ్వేశ్వరి.

"అక్కకూ చెల్లెలికీ ఒక్క ఊణం పడదు కదా! ఏమిటో ఈ ద్వేషం!"

శశి పదధ్వని వింటూనే పరుగున ఎదురు వచ్చింది వకుళ.

"అక్కా. ఈ రోజు బజారు శదామా?"

"ఎందుకూ?" తెలియనల్లే అడిగింది.

"ఎందుకేమిటి? పెళ్ళి బట్టలకూ నగలకూను."

శశి వచ్చి వకుళ గదిలో తీరికగా కూర్చున్నది. తల దుప్పుకుంటూన్న చెల్లెలినే పరీక్షగా చూస్తూ.

"ఏమిటక్కా అలా చూసూన్నావు?"

"ఏం లేదూ శ్రీమంత్ నూ నిన్నూ వక్క వక్కల ఊహించుతున్నాను?"

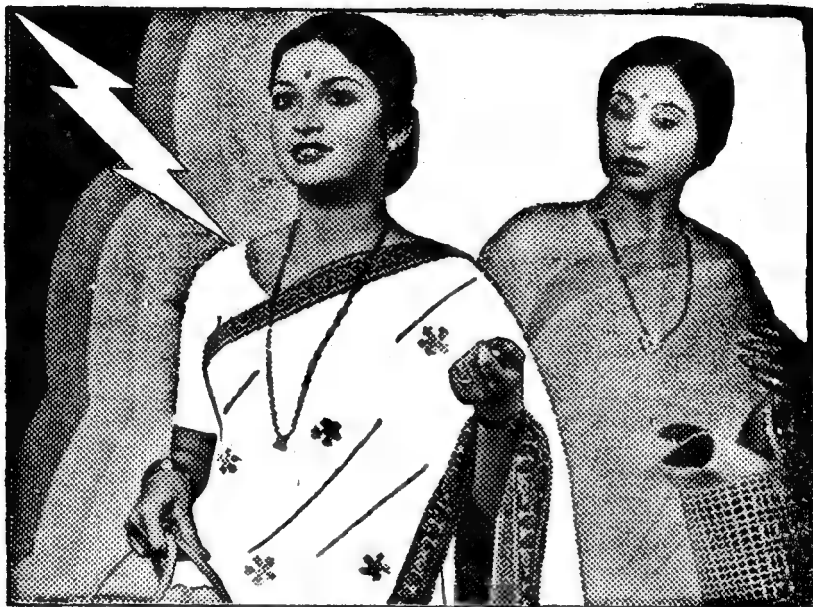
వకుళ ముగ్ధమోహనంగా నవ్వి తల వాలుకున్నది.

"వకుళా! ఒక మాట అడగనా?"

"అడుగు అక్కా."

"శ్రీమంత్ పై ఎందుకు నీకంత మోజు?" అనుకోని ఈ సూటి ప్రశ్నకు చకితురైన వకుళ అవాక్కుగా చూడసాగింది అక్క చెన.

సూపర్ రిన్ జో తళతళలాడే తెలుపు

మరే ఇతర డిటర్జెంట్ బిల్లు లేదా బార్ కంటే తెలుపు

మీ ఇద్దరికీ కలిగి ఉన్న రిన్ జో తేలికపాటి తెండవం—
శ్రమం కష్టమేమీ సూపర్ రిన్ జో ఉపరితలం మీది
తెండవం అద్వితీయం. మరే ఇతర డిటర్జెంట్
బిల్లు లేదా బార్ కంటే మరింత తెలివైన
తెలుపునుండి సూపర్ రిన్. ఎందుకంటే,
సూపర్ రిన్ జో తెలుపు చేసే కత్తి ఎక్కువ.

దీని తెలుపు చేసే కత్తిని మీకు మీరే

బయటపు చేసుకోండి !

మరే ఇతర
డిటర్జెంట్
బార్ కంటే
ఎక్కువ

సూపర్
రిన్ జో
ఉపరితలం

ఈ పోస్టర్ కింద భాగం చూడండి.

సూపర్ రిన్ జో
తెలుపు చేసే కత్తి ఎక్కువ

రిన్ జో - ఎక్కువ తెలుపు

"ఏదో కాస్త అందం, ఉద్యోగం మినహా ఏ ఐశ్వర్యమూ అర్హత లేని శ్రీమంత్‌ను కట్టుకొనే ఖచ్చేమిటి నీకు?"

"అక్కా!"

"బానే వకుళా! నేనేకాదు-మన స్నేహితులంతా నవ్వుతున్నారు-అక్క తృప్తిక రించిన వాడిని చెల్లెలు కట్టుకోవడమేమిటని?"

చిన్నబోయిన ముఖంతో కొద్ది ఊణాలు మౌనంగా వుండిపోయిన వకుళ, నెమ్మదిగా అన్నది.

"వ్యక్తి విలువ తెలియని వడరుబోతులు నీ స్నేహితులు!"

"వకుళా!"

"బాను. రాయి అనుకొని అక్క పారివేసుకున్న రత్నాన్ని తెలివైన చెల్లెలు దక్కించుకొన్నదని వాళ్ళు త్వరలోనే తెలుసుకుంటారు!"

శళి రోషంగా లేచి నిలబడింది.

బలవంతంగా ఆగ్రహాన్ని అదుపులోనికి తెచ్చుకున్నది శళిరేఖ!

"హు! నీవు రత్నంపై ధూర్జల విలువ తెలిసిన మహారాణివా లేక రసీకురాలివా?"

"అంత పెద్దవదాల జోలికి పోను. కేవలం ఆరాధకురాలిని, ఒక సామాన్య స్త్రీని."

"ఎంతకాలంనుండో ఈ ఆరాధన?" అంటూన్న శళిరేఖ స్వరంలో అమిత హేళన కురిసింది.

వకుళ తల వాలుకున్నది.

"నీ అక్కకే అతడు భర్త అయితే ఈ ఆరాధనను ఏం చేసేదానివి? చాలాగట్టిదాన పేసే! అమాయకురాలవనుకున్నాను!"

రోషంగా తలెత్తింది వకుళ.

"ఏం? చిన్ననాటినుండి పెనవేసుకున్న చెలిమిని తెంపేసి ఈనాడు ఐశ్వర్యం వెంట పరుగులు పెట్టడంకన్న నిర్లజ్జాకరమైనదా ఈ నంగతి?"

అవమానభారంతో మలినమైన ముఖానికి ప్రయత్నపూర్వకంగా ప్రకాశత కొని తచ్చుకున్నది శళిరేఖ. చెల్లెలు యిచ్చిన చెప్పుచెబ్బలాంటి సమాధానం ఆమె అహంకారాన్ని ద్వీగుణీకృతం చేసింది.

"ఐశ్వర్యం లేని బ్రతుకులో ఏ అవసరాలు తీరుతాయి?"

"లోకంలో ఆనందంగా వున్నవారంతా ఐశ్వర్యవంతులే కాదు."

"ఖర్చుకాని నీకీమైనా జప్పు చేస్తే నరైన మందు అయినా యిప్పించగలదా ఈ అయిదారువందల జీతగాడు?"

"అక్కా! నీ మహేష్ గురించి నేనూ అలా నిరశించితే నీవు భరించగలవా? రిల వారి భార్యలలో అధిక శాతానికి కన్నీళ్ళుకాని కనకాభిషేకాలు దక్కవు. సారీ! నీ జీవితం మాత్రం సుఖంగా వుండాలనే నేను కోరుకుంటున్నాను అక్కా. చేతనైతే నీవూ అలానే దీవిండు. మనం అక్క-చెల్లెళ్ళమే కానీ వైరులం కాదు."

రోషావేళంతోనూ అశిశయంతోనూ మిడిసిపడుతున్న శళిరేఖకు ఈ హితబోధ చెవి కెక్కలేదు.

"చాలీ చాలని కొంచలలో అగచాట్లు పడేవేళ ఈనాడు చేసిన పొగపాటును తలచుకు తలచుకు దిగుళ్ళుతావ్."

"భర్త అనురాగమే పెట్టని కోట అడదానికి, చెట్టు నీడనకూడా హాయిగా బ్రతక గల జంటముందు మేడలూ, మిద్దెలూ తల వాలూలి!"

నేనే నాగ! నాజూ ఈ బస్ స్టాప్ లో అడుక్కుంటున్నాడే!
మరి ఏం చెప్పినా ఇలా నోటిగావుండుతాడే! అడుక్కునే
నాడినని పట్టుకుంటారు! నాని ఎప్పుడూ అడుక్కునేను
బస్టాప్ గా ఏదీ ఇలా ఇష్టంలేదు!

ఈ విషయంలో ఎంత ప్రాసనత్వా వు
తం దక్కలేదు. కొద్దిసేంకే అరికాదు
ఆ నిషేధం వంగేటే మరిచిపోయాడు
విమలగృహాన్ని యావళి మళ్ళీ కోర్కె
కాదు.

"ఈ మెట్టు వేదాంతం మరచి, మేడలలో కార్ల లో తిరిగే నన్ను చూచి అసూయ
పడతావేమో?"

"అహరహం శ్రమించే నాథర్త అంతకంటే వైస్థాయికి జేరినిన్ను అసూయకు గురి
చేస్తారేమో?"

"అసంభవం! ఇతరులను అడుక్కుని బ్రతక్కుపోతే అదే సంతోషం"

"అక్కా!"

"అక్కను గనుకనే యింతగా హెచ్చరిస్తున్నాను, ఇప్పుడైనా మించిపోలేదు, నీ
అభిప్రాయం మార్చుకొని, కొంచెం ధనవంతుడిని ఎన్నుకో,"

"ఆగర్భ శత్రువు ఎవరో అక్క రూపాన సాధిస్తోందా అన్నిస్తోంది ఆనాటి
కానాడు, ఇంత అసూయ ఎందుకో నీకు నాపై? ఇంత అక్కను ఎందుకో శ్రీమంత్
పై? ఏమిటతడు నీకు చేసిన అపకారం? నిన్ను నిష్కల్మషంగా ఆరాధించాడు. నీవు
చెబుదోవన పడుతోంటే నిలిచేసి అడిగాడు, అంతేగా?"

"తనెవరు నన్ను అడగటానికి ఆరాధించటానికి? ఆప్టాల్—నాన్నగార్ని అడు
క్కుని చదువుకొన్నవాడు"

"అక్కా!!"

గది దద్దరిల్లింది,

శశిరేఖ తల్పి పడింది,

"అడుక్కులేదు, అప్పుశీసుకున్నాడు—తీర్చి వేస్తూన్నాడు. అడుక్కునే అల్ప
గుణమే అతడిమంటే కట్నం వేరట ఇప్పుడు చాలా అడుక్కుని మూటగట్టవచ్చు; పైసా
కట్నంకానీ ఏ కానుకలూగానీ తీసుకోవడం లేదు, పైగా వివాహం అతి నిరాడంబరంగా
చేయమని చెప్పాడు, ఇంతటి ఔన్నత్యాన్ని నీ మనసు గ్రహించక పోగా అతడిని డబ్బు

తెరలలో నుండేగానీ చూడలేకున్నావా, అదినిన్ను నీవు కించపరచుకోవడమే కానీ శ్రీమంత్ కేమీ అవమానం కాదు."

"కైపు బాగానే ఎక్కింది - తెగ పొగడుకుంటున్నావు"

"పొగ డకాదు, నీకు తెలియని విలువలు తెలియజెప్తున్నాను,"

"బాబోయ్ 'కట్టిపెట్టు' నేను పోతున్నాను"

"ఆగు అక్కా"

విలాసంగా అడుగులు లేస్తూన్న శశిరేఖ ఆగడమాయింపు విని రక్కున నిలచింది.

"చాలా సవాళ్ళు వదిలావుగానీ నా సగవ్యమైన సమాధానంకూడా వినివెళ్ళు, శ్రీమంత్ చాలా ఉన్నతుడు. ఒకరిని అడిగే అల్పత్వమూ, అన్యలపై అసూయ జెందే నీచత్వమూ, అప్పలుచేసే చేతగాని తనమూ, యధార్థాలనుండి పారిపోయే భీరత్వమూ లేని ఉన్నతుడు, అలవిమాలిన ఆశలతో సతమతంకాక సంకుష్టి సంయమనం తెలిసిన సరసజీవి, సంస్కారి, సార్థకనాముడు, అతడిలోని ఆడెన్నత్యాన్ని సదా నిలిపేందుకే నేను కృషిచేస్తాను."

"నీభర్త, అనుభవించు, ఆదర్శాల ఆయుష్షు చాలా అల్పం ఈ జీవితంలో."

"ఈనాడు తెగడిన నాలుకతోనే మరొకనాడు పొగడుతావు అడుక్కుపోతే అదే వదిలేలు అన్నావు కదూ? ఎంత అవసరమున్నా నీయింటికి మాత్రం ఎందుకూ రాను!"

18

"చాలా గడుసుదానపు సుమా వకుళా, గవ్ చిప్ గా అన్నయ్యను వశం చేసేసు కున్నావ్," అంటూ హాస్యాలు ప్రారంభించింది వివాహానికి వచ్చిన శారద.

వకుళ బలవంతాన ఉత్సాహం కొని తెచ్చుకొని నటించింది.

"నన్ను తర్వాత సతాయించవచ్చు కానీ-అర్థ ముగుడుగారూ మీ రెంతవరకు మా అన్నగారిని కట్టి పడవేశారూ, ఏమేమి ఆ ఒత్తిలో బంధించారూ వగైరాలు వినిపించండి."

"నాదేముందమ్మా!" పద్మిలు చేసినపెళ్ళిగా మంగమూతి సమాధాన మిచ్చింది శారద,

"మాది అంత శారదా." తన ముఖభావాలు శారదకు విప్పించనీయక మరోదనికి తిరిగి కాఫీ కలుపుతూ జాగ్రత్త పడింది వకుళ.

శారద తేరిపారి జూచింది వకుళను.

"వదినా ఓమాట అడగనా?"

"అప్పుడే 'వదిన'!"

"ఆ మరో నాల్గిరోజులేగా పెళ్ళికి వ్యవధి? అప్పట్నుంచే 'వదిన' అని పిలవాలని రూలేమీ లేదుగానీ నామాటకు సమాధానంవెప్పు ఎగర గొట్టకం?"

"ఏమిటి?" నీరసంగా అడిగింది వకుళ,

"శశి ఎందుకు పెళ్ళి చేసుకోవడంలేదు?"

"....."

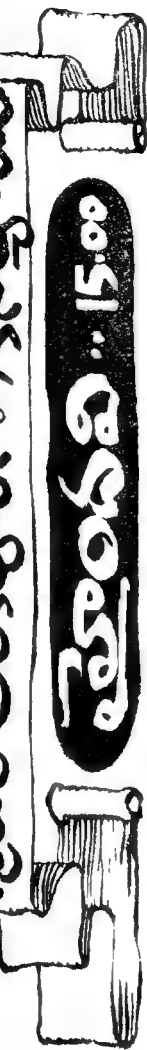
"చెప్పు వకుళా, శశికి మా అన్నకూ సేదాలు ఎందుకొచ్చాయి?"

గుండెలలో కైళ్ళు పరుగెడుతూండగా మంద్రస్థాయిని జవాబు చెప్పింది.

"అది మీ అన్ననే అడుగు శారదా!"

రెండు దశాబ్దాలకు పైగా తమ రూపలతో పాఠకులను ఉర్రూతలూగిస్తున్న...

ప్రత్యేకరూపలతో శ్రీమతి ఆర్కాఢ్మిని (కృష్ణ) క్రిస్టోదేవి రూపకల

వైదాంపది .. 15.00

కెటెగిరీ-హౌసు .. 6.00	అంబోడొవనం .. 7.50	భక్తాచార్యం .. 12.00	భక్తవంశాధి .. 12.00
విక్ర .. 6.00	దివ్యదీపావళి .. 7.50	చక్రవర్తి .. 12.00	చేయ్యి-కౌటం .. 6.00
సర్వం శివం సుందరం 11.00	కల్పవృక్షం .. 6.00	కల్పాగ్రామం చిరం .. 7.50	ప్రాకృత-చరిత్ర .. 6.00
శిలల-శిల్పాలు .. 12.00	దిక్పతి .. 6.00	మృకుందాక్ష .. 10.00	శాశ్వతాక్ష .. 6.00
మౌనశిల్ప .. 15.00	చక్రదీప .. 20.00	చక్రవర్తి ముఖం .. 10.00	సప్తాక్షరం .. 6.00
సూర్యమణి .. 10.00	శంభులేఖ .. 12.00	అంబిక .. 6.00	కుంభాక్షరం .. 6.00
కల్ప .. 6.00	శాంతి-శాంతి .. 12.00	సంపాదన .. 7.50	మౌన .. 6.00
సంపాదన .. 12.00	భాగ్య-భాగ్యం .. 10.00	పెళ్లి పంపిణీ .. 6.00	

వివాదానికి అంకె పాటులో కొనండి. మోడ్రన్ లోక
 ప్రకటన ఇచ్చేములో 1 రూపాయి ప్రకటన 10.00
 పి.ఆర్.ఎం. - (ఇరవీయే) V.P. పాఠశాల పంపనలకు.

శ్రీమతి ఆర్కాఢ్మిని క్రిస్టోదేవి

“అన్నదగ్గర నాకంత చనువూ, ధైర్యమూ వుండవని నీకు తెలియదేమిటి? నువ్వు చెబుదూ?”

రెండు క్షణాలు ఆలోచించింది.

“అసంగతి ఎప్పుడైతే నా మా అక్కనే అడుగు శారదా,” అన్నది మెల్లగా శారద భృకుటి ముడి వడింది.

“నాదగ్గర చావరికమా?”

“కాదు, కానీ ఎంత దగ్గర వారై నవ్వుటికి ఇతరుల విషయాలు ఒపిరింగం చేసే హక్కు మనకెక్కడిది?”

“ఇతరులా?” శారద కనులు మీనములను స్ఫురణకుతెస్తూ త్వరిత త్వరగా కదిలాయి ఆశ్చర్యంతో, “ఇతరులెవరు వకుళా? నీ అక్క, నా అన్న అంతేగా?”

“కావచ్చు, అయినా మనం మాట్లాడ కూడదు”

అటుతిరిగి వున్న వకుళను గభాలున ఇటు తనకు అభిముఖంగా తిప్పున్నది శారద.

వకుళ కనులలోనికి సూటిగా చూస్తూ అడిగింది.

“వకుళా! నీకీ పెళ్ళి యిష్టమేనా?”

వకుళ కనులు భారంగా వున్నాయి, వదనం కల్లీల పూరితంగా వున్నది, కానీ పెదవులునుండి జవాబుగా ఒక్క మధుర దరహాసం ప్రవర్ణించింది.

శారద నేత్రాలు విపరీతంగా చలించాయి, కనులలో ఎన్నో ప్రశ్నలు కదులాడాయి.

“నిజంచెప్పు వకుళా” నువ్వేమీ బాధపడడంలేదు గద? బలవంతంగా గానీ అంగీకరించావా?”

“ఛ, మనస్ఫూర్తిగా - మహద్భాగ్యంగా భావిస్తూ.”

శ్రీమంత్ వచ్చినట్టు బూట్లుధ్వని వినవస్తోంది.

శారద అతడికి ఎదురు వెళ్ళింది.

ఒంటరిగా మిగిలిన వకుళ నిట్టూర్పుతో అనేక భావాలు!

“యేమో! సంతోషంగానే అంగీకరించాను కానీ భావి జీవితం ఆనందమయమో లేక బాధా మయమో యెవరికి తెలుసు? శ్రీమంత్ నన్ను ఎప్పటికైతే నా స్వీకరింప గలడా?”

“మరి మనం బజారు పనులనీ చూచుకోవద్దు అన్నయ్యా?” శారద అడుగు తోంది.

“చూద్దాం. డబ్బెంత కావాల్సి?” శ్రీమంత్ ఎదురు ప్రశ్న.

“ఎంతైతే నా కావాలి కానీ ఎలా తెస్తావ్? ఇల్లు అమ్మిన డబ్బంతా నా పెళ్ళికే అయిపోయిందాయే!”

“ఇప్పుడా, సంగతెందుకు? ఆఫీసులో అప్పు తెస్తాను. ఇదివరకే ‘లోను’కు అప్లయి చేశాను.”

“హు, తర్వాత ఆ అప్పు నెల నెలా తీర్చుకోవలసిందేగా? ఇటు సంసారం-అటు యిడం-ఎలా నెగ్గుకొస్తావో?” నానుభూతిగా అంటోంది శారద.

“ఫర్వాలేదు. ఉన్నంతలో వకుళ గుట్టుగా గడపగలదనే ధైర్యం నాకుంది.”

“అచ్చా! అప్పుడే వదినపై నీకెంత నమ్మకం పుట్టుకొచ్చింది!”

శారద నవ్వుతోంది.

వకుళ హృదయం ఆనందలాస్యం చేసింది!

అతడు తన గురిని = మాత్రం అభిమానంగా గౌరవంగా తలచి³నే, ఇద
కావలసిన దేమున్నది?

“శారదా! ఎక్కువ ఖర్చులూ, అడంబరాలూ వద్దని మీ అన్నగారికి చెప్ప” అన్నది లోనీకి వచ్చిన శారదతో.

“అదేమో నువ్వే చెప్పమ్మా.”

"అబ్బ, నేను దెప్పలేకనే కదా?"

“అబ్బో! ఇవాళయితే నేను వచ్చానని రాయబారిం చెయమంటున్నావు. మరి గవర్నర్ గా వెళ్ళి కుదుర్చుకున్నది మీరిదేరా?”

"అద్భుతం! మొదలు పెట్టావా నీ పరిహాసాలు?"

కోటయ్య రావటంతో శారద అటు వెళ్ళింది.

వకుళకు తన మనసులోని మాట శ్రీమంత్ కు వ్యక్తీకరించే చారి తెలియరాలేదు.

కోటయ్య కూడ రావడంతో తానక్కడ వుంటడం ఖావ్యం కాదనుకొని సమ్మదిగా వెళ్ళిపోతున్న వకుళను చూచాడు కోటయ్య.

“పమ్మా వెళ్ళిపోతున్నావ్? శారద ఇప్పుడేగా వచ్చింది!” అంటూ మాటలతోనే ఆపాడు.

మౌనంగా నిలబడిపోయింది వక్రుళ.

“నేను రాగానే సిద్ధంగా భోజనం వడ్డించింది నాన్నగారూ వదిన!” శారద సంతోషంగా అన్నది.

కోటయ్య ఆనందాశిష్యుండు అన్నాడు.

“తలుసమ్మా, వకుళ నా అదృష్టం కొద్దీ ఈ యింటి కోడలవుతున్నది. నువ్వుగి,

మీ ఆయనా వస్తూ పోతూ వుంటే ఈ అడదిక్కులేని కొంపలో అనలు మర్యాదలూ, ముచ్చటలూ ఏమీ తీరుతాయి అని వాదపడేవాడిని, ఇక నాకు నిశ్చింత. ఇటు శ్రీమంత్, అటు వకుళ కూడా నా మాటనూ, అభ్యర్థననూ మన్నించారు.”

వకుళ శ్రీగంట చూచింది శ్రీమంత్ భావాలు ఎలా వున్నవో నని.

శ్రీమంత్ ఈ సంతాపానామ వినడమే లేదు. పోస్టులో వచ్చిన ఉత్తరాలను తడేక శ్రద్ధతో పరిశీలించుచున్నాడు!

వకుళ హృదయం వగచివా, వదనం వాడలేదు.

“నేను వెళుతున్నాను కారదా” అన్నది.

“అదేమిటి? ఇప్పుడు బజారు వెళ్ళాలిగా?”

“వెళ్ళండి మీరు.”

“కాదు. నువ్వు రావాలి. నీ చీరలకోసమేగా?”

వకుళ ఇబ్బందిగా చూచింది.

“నేనెందుకూ?” అంటూ నసిగింది.

“ఎందుకేమిటి? వెళ్ళమ్మా నువ్వును. మనలో మనం గాక ఇంకెవరున్నారు మనకూ?” కోటయ్య వంత పాడాడు కారదకు.

“అబ్బాయ్, మీరు ముగ్గురూ వెళ్ళి కావలసినవి చూడండి, కొనుక్కోండి. నేను యింటిదగ్గర పనులు చూచుకుంటాను.” అని ఫర్మాణుంచాడు కొడుక్కి.

“అలాగే, కారదా. మీరు తయారవ్వండి. నేను ఒక్కసారి అఫీసుకు వెళ్ళి ట గంటలో వచ్చేస్తాను.”

“ఒక్కడుతూ, భోజనం చేసి వెళ్ళన్నయ్యా,”

కారద పిలుపువిని లోనికి వెళ్ళాడు శ్రీమంత్.

అదను దొరికిన వకుళ శ్రీమంత్ గదిలో టేబుల్ దెస నడిచి, రెండునిముషాల తర్వాత బయటికి వచ్చేసింది.

భోజనానంతరం అఫీసుకు వెళ్ళిన శ్రీమంత్, సీటులో కూర్చుంటూండగా కొలీగ్ చంద్రం విస్తయంగా చూచాడు.

“నీవు ఈపూట కేజనల్ లీవ్ తీసుకున్నావుగా? మళ్ళీ వచ్చానే?”

ఖంగారుపడిన శ్రీమంత్ అంతలోనే సర్దుకున్నాడు, తన తడబాటును పై కనిపించ నీయకండా వుండాలని చాలా ప్రయత్నించాడు.

“అదేలే, లోన్ డబ్బు తీసుకు వెళ్ళాలని వచ్చి.....ఇక్కడ.....ఇక్కడ ఏదో కాస్త వర్క్ మిగిలింది—పోనీ అదిమాచి వెళదామని కూర్చున్నాను.”

జేబురుమాలుతీసి ముఖం అద్దుకుంటూండగా దానిలోనుండి ఓ కాగితం మడత క్రిందపడింది.

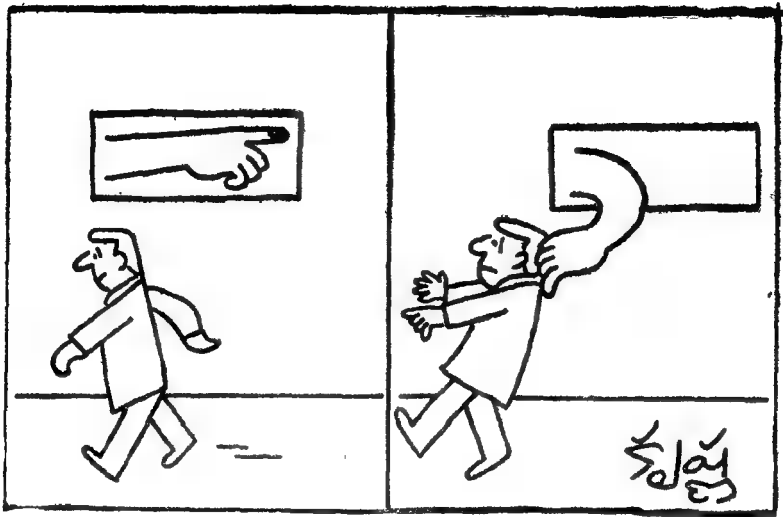
దాచినా దాగకున్న అతడి ఖంగారునూ, ఆ కాగితాన్నీ పరిక్షగా చూచాడు చంద్రం.

“ఏదో లవ్ లెటర్ లాగున్నదే! అదీ సంగతి. అందుకే పెట్టిన రివ్ కూడి మరచి దూటి కొచ్చావ్.” అంటూ నవ్వాడు.

తప్పనిసరిగా నవ్విిన శ్రీమంత్ ఆ కాగితాన్నీ తీసుకుని బయట కారిడార్ లో నిలబడి స్వాధు అశ్చర్యంగా.

“శ్రీమంత్!

నీతో ముఖాముఖి చెప్పలేక ఈ విధంగా వ్రాస్తున్నాను. అనవసర ఆర్భాటాలూ

“నాచామాత్రం తెలియదనా ఈ నిలదీసి అడగడం? అన్నీ ఆలోచించే కొనుక్కొచ్చాను.” కోపంగా అన్నది.

“సమాలోచించావే తెలివి తక్కువదానా? ఈ రోజుల్లో ఇంజనీరు అల్లుడు కావాలంటే అక్ష కట్టం తీసుకొనిదే దొరకడు తెలుసా? చిన్నప్పటి నుండి మన యింట్లో తిరుగుతున్నవాడని నీకు నిర్లక్ష్య మేర్పడిందనుకోనా? కట్టం అక్కరలేదన్నాడని చిన్న చూపు ఏర్పడిన దనుకోనా? అతడి పౌరుషాన్ని, ఆభిజాత్యాన్ని నీవు సరిగా అర్థం చేసుకోలేదు.”

“మహా ఏమిటండి మీరు అర్థం చేసుకొన్నది? పెద్దదానికి కాకుండా చిన్నదానికి ముడిపెడుతున్నాం. అదీ ఆహ్వానాల్లేవు, ఆర్భాటాలులేవు, ఇదెంత మధనగా వున్నదో నాకు మీకేం తెలుసు?”

“పెద్దదానికి కాలేదు కనుకనే మనల్ని లోకం ప్రశ్నల నుండి కొంతలో కొంతై నారక్షించటానికి అతడు యిలా నీరాడంబరంగా చేయమన్నాడు. ఈ విధంగా పెళ్ళి ఖర్చులు కూడ ఓ పాతికపేలు అదా అయినాయి. అది తెలియని నీ తెలివితక్కువతనం అతడికేచ్చే బట్టల దగ్గర కూడ అల్పత్వం ప్రదర్శించింది.”

“మీరలా అర్థం చేసుకున్నారంతే, అతడికెట్లా ఆర్భాటాలూ అవీ యివీ అడిగే అలవాటూ లేదు; వెనక తల్లి లేదుగా కావాలని ఆరళ్ళు పెట్టటానికి? మనం ఎలా చేసినా చెల్లుతుంది. అంతగా మనం అవస్థలుపడి అన్నీ పెట్టవలసిన అంతస్తుకూడా కాదు. మామూలువాడు. మరి రేపు శశి పెళ్ళికి అలా కుదరదే మరి? మహా ధనవంశులు వాళ్ళు అన్నిటా మనసు మించిన వాళ్ళు. మహేష్ కు తల్లి అక్కలూ వున్నారు-అన్నీ లెఖ్ఖజూచి అడిగి మరి వసూలు చేస్తారు. అంచేత ఇది ఇలా తేలికగా కానిదాం. అడిగిన వాళ్ళకూ అడగని వాళ్ళకూ కూడా యిస్తే మనకు మిగిలే దేమిటిక!” —(నకేవం)

శరుత్తుల తీర్థానికి

సంచి కలలో ఇతివరలో ప్రచారింపిన శరుత్తులగారి గాత్రాఖ్యానీలని

మరో సారి ప్రచురించి మిమ్ముల్లోకాగి మళ్ళీ ఆనందుంపజేయడమే మాకు మరోసారి ఆనందం.

పానక మహాశయులారా :

మీ వినోదం కోసం నివేదించే అక్షరాల హత్యా సాహిత్యాన్ని చదివి మమ్ము ఆనందింప గోకుచున్నాము

మేము ఏకటించిన కొన్ని పుచ్చు తప్పులను వరించి వాటినే మరణించేదు కొంటున్న హస్త్యనట్టుడి కారుకి ద ఇద్దరు ప్రమోదవశాన పది మరలించినట్టు రోజా వార్త. పక్కనున్న మైద్యశాలలో హావ్య నటుడు మాత్రము పానములు గ్రోలినట్టు తెలుస్తున్నది.

మరికొన్ని ముద్రా రాజసాల్ని విన్న విస్తున్నాము అవి ధరించండి.

చల్ మోహనరంగా, నీకు నాకు జోడు కరిచెకదరా!

నిత్య కల్యాణము, పిచ్చి తోరణము. మేఘ సందేహమును తెగులులో చాలామంది అనువధించినారు

త్వరలో రానున్నది మా జాణపద చిత్రము.

సిరిదా వచ్చిన పుచ్చును సలిపిషగా నారికేలి నరసము భంగున్.

మోహనము మురిశీధారి-బృందావన సంసారి.

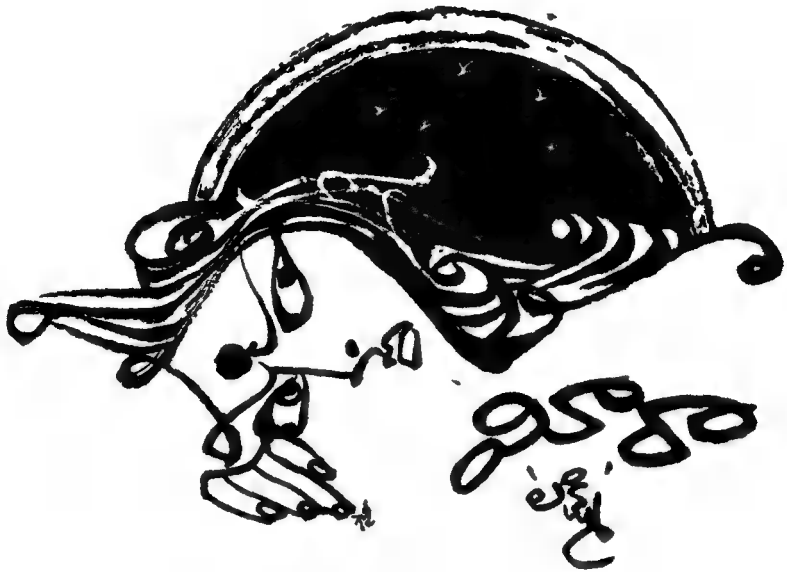
ఆధునిక చిత్రకళ ఖోభాయ మానంగా పుంటుంది.

కొన్ని చిత్రాలు జతదినోత్సవాలు జరుపు కొంటాయి.

అశేష విశ్లేషమును సశేషము.

మీ

ప్రొక రీడర్

రెండు రోజులుగడిచిపోయినాయి.

ఫ్యాక్షరీ చూసే నెపంతో అక్కడికి వెళ్ళి శేఖరాన్ని అడిగింది జ్యోతి

“మీరాకి కొడుకు వున్నట్టు మీకు తెలుసా?”

“తెలుసు” అన్నాడు మామూలుగా శేఖరం.

“మీకు కొడుకున్నాడని చెప్పారు; నాకు చాలా ఆశ్చర్యంగా అనిపిస్తోంది.....

మరి మీ భార్య ఎక్కడా కనపడదే? ఘోషానా?” ఓరగా చూస్తూ వెటకారంగా అడిగింది.

“ఇందులో పెద్ద అంత ఆశ్చర్యపడవలసింది ఏముంది.”

“మీ భార్యని చూడాలని నాకు చాలా కోరిగ్గావుంది. ఒకసారి చూపించండి” శేఖరాన్ని అనుకోనేంత దగ్గరగా జరుగుతూ అంది.

జ్యోతినుండి కొంచెం దూరంగా జరుగుస్తూ, “మీ కోరిక ఇప్పుడు తీరదు. ఆవిడ వుట్టింటికి వెళ్ళింది” అన్నాడు.

“అయితే మీ ఇద్దరకీ పడదా? కళ్ళు చక్రాలా తిప్పతూ అడిగింది.

“క్షణం పడదు” నవ్వాడు.

అక్కడికి రెడ్డి రావటంతో జ్యోతి ఇంకేమీ అనలేదు.

తర్వాత శేఖరం కారులోనే జ్యోతి ఇంటి కొచ్చింది. జ్యోతి పనుడిగినా చాలా సహనంగా జవాబులిచ్చేడు శేఖరం. ఇన్నాళ్ళూ మావయ్యా - ఆవిడా - ఎన్నో సంవత్సరాలు బాధలు అను వింటినా - ఈ నాటే ఇలా కలిసేరంటే దానికి జ్యోతి కారణం. ఆరోజు జ్యోతి తనమీద కనితో అలా తీసుకెళ్ళడం - అక్కడ మీరా వుండడం - అలా

అలా అన్ని గొడవలు జరిగి - ఇప్పుడు మామయ్య రావటం.....ఎంత చిత్రంగా జరిగి పోయాయి అనుకున్నాడు. వాళ్ళు ఇంటికి వచ్చేసరికి కోటేశ్వరరావు సరోజినీదేవి వున్నారు. కాంతమ్మ, మీరా ఎవరో కాంతమ్మగారు చెప్పేసరికి వాళ్ళ ముఖాలు ముడుగురు పోయాయి. అయినా సరోజినీదేవి ధైర్యం తెచ్చుకుంది.

ఎంత మేనకోడలు అయినా పెళ్ళి కాకుండా తల్లి అయిన పిల్లని తనకొక్కటా ఎలా చేసుకుంటుంది అనుకుంది.

ఇంటి కోటేశ్వరరావు మామయ్యదేని పంపించింది కాంతమ్మగారు “పెళ్ళి విషయం వాడిప్రం, నాదేం అంది. శేఖరం మౌనంగా వుండిపోయాడు.

ప్రకాశంగారిని కాంతమ్మ తమించినా మీరా తమించలేదు.

కూతుర్ని దృష్టిలో పెట్టుకుని - కూతురు జీవితం దృష్టిలో పెట్టుకని కాంతమ్మ ప్రకాశంగారిని తమించింది. తన తరవాత తన కూతురుకి ఎవరు దిక్కు? ఒంటరిగా ఎలా తకగలదు. ఏదో ఇప్పుడు ఆవేశంలో అనుకుంటుంది-నాలుగు రోజులు నవ్వి వాళ్ళే పూరుకుంటారని. అలా పూరుకుంటారా? దాని జీవితం చక్కబడే యోగం లేక పోయినా.....నా అనేవాళ్ళు నలుగురు అండగావుంటారు. అనుకుంది కాంతమ్మ. మీరా జీవితం సవ్యంగానే వుండి-ఇన్ని సంవత్సరాలకి కారణాలు ఏమయినాగాని ఆవిడ తమించలేకపోనేమో!

వాళ్ళు రెండుమాడుసార్లు వచ్చి ఆప్యాయంగా మాట్లాడగానే మెత్తపడిపోయిన తల్లి మీద కోపంవచ్చింది మీరాకి. చిరాకేసిందికూడా. తల్లి పలకరించినా ఏదో ముఖం వంక బదులు చెప్పి తప్పుకు తిరుగుతోంది.

ఈ కారణంగానే కాంతమ్మగారు ఎంత బ్రతిమాలినా వాళ్ళింటికి వెళ్ళలేదు. ప్రకాశంగారు ఆప్యాయంగా పలకరిస్తేకూడా వినపడనట్టు గట్టిగా తప్పుకుపోతోంది. మీరా, విజయ్ ని సాధ్యమైనంత వరకూ వాళ్ళన్నప్పుడు ఆ ఛాయలకి పోకుండా చేస్తోంది

వాళ్ళు ఇక్కడికి రాకపోవటానికి కారణం ఏమిటో శేఖరానికి అర్థంకాలేదు. “ఇక్కడికి తీసుకొచ్చేయి మావయ్యా! అక్కడెందుకూ!” అని అతను, రెండు మూడు సార్లు చెప్పాడు. అసలు మీరా ఫలానా అని తెలిశాక మీరాని శేఖరం చూడలేదు.

మీరా వైఖరి చూసిన ప్రకాశంగారు గ్రహించలేకపోలేదు. ఆయన చాలా బాధ పడ్డారు. ఇప్పుడు శేఖరంతో బాధగా అదే అన్నారు “కాంతం నన్ను తమించినా మీరా నన్ను తమించలేదురా”.

మీరా పట్టుదలకి మొండి తనానికి శేఖరానికి చిరాకేసింది.

‘ఇది మామయ్యమీద కోపంకాదు - తన మీద’ అనుకున్నాడు.

“ఆవిడని డాక్టరు దగ్గరికి తీసుకెళ్ళాతానన్నావుగదా! నేను మాధురా దేవితో చేప్పేను. సాయంత్రం అమ్మకూడ వస్తుంది. తీసుకెళ్ళి చూపించు—అదివరకప్పుడూ రాని ఫిట్టు ఇప్పుడొస్తున్నాయంటే.... అంత బలహీనంగా వున్నప్పుడు ఆలస్యం చేయడం మంచి కాదు” అన్నాడు.

“వస్తే తీసుకెళ్ళానురా! వస్తుందా అని”

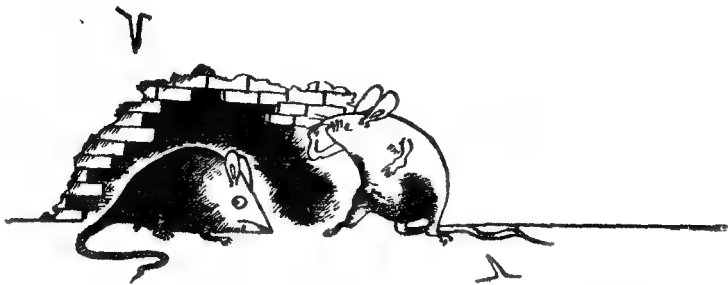
“ఎందుకు రారూ! అమ్మ చెప్తుంది”

“నువ్వుకూడా వచ్చి చెప్పకూడదూ!” అన్నారాయన.

“నేను హాస్పిటల్ కి వస్తాను” అన్నాడు.

ఫల్ల మామిడికాయ
తినాలనుంది మావా!

శ్లో

ఎంత శుభవార్త
చెప్పవచ్చిట్టే !!

మధ్యాహ్నం శేఖరం ఎక్కడో వెతుకేంటే శాంతమ్మగారు అని. “మళ్ళా ఎన్నింటిక వస్తావుగా” అని.

మీరు అక్కడో వచ్చేసరికి వస్తాను” అన్నాడు.

“ఆవిడ చాలా నీరసంగావుంది ఇంక ఎలాగూ ఓ గంటలో బయలు దేరుచామను కుంటున్నాను. కారులో తీసుకెళ్ళచ్చు వుండిపోకూదూ!”

“ఇప్పుడు అర్థంబుగా వెళ్ళాలమ్మా! వీలుగావుంటే ఆటైముకి వస్తాను లేకపోతే హాస్పటల్ కి వస్తాను నేను రాకపోతే గుర్రం ఓడి తీసుకురిమ్మని గంగులుచేతి కబురుచేయి వస్తా” అని వెళ్ళిపోయాడు. తను వెడతే మీరా మరీ అసహించుకుంటుందని శేఖరం ఇప్పుడు వెళ్ళదలచుకోలేదు తను ఇంట్లోవుంటే వెళ్ళకపోతే బాగుండదనే అశను బయటకి వెళ్ళిపోయాడు.

శాంతమ్మగారు తాను ఒక్కతీ ముందు వెళ్ళింది. శాంతమ్మకి నాలుగుమాటలు దైర్ఘ్యంగా చెప్పింది. డాక్టరుకి చూపించుకోవోవోతే ఎలాగ అంది - నువ్వు రాకపోతే నా మనసు చాలా బాధపడుతుంది అంది - రాకపోతే నా మీద ఒత్తి అంది - నే నింత చదువుగా మాట్లాడుతున్నా నన్ను పరాయిగానే చూస్తున్నావంది-

ఆవిడలా మాట్లాడుతోంటే శాంతమ్మకి చాల దైర్ఘ్యం కలిగింది. ఒంటరిగా బతకడం చాలా కష్టమవుతుంది. అసలు ఇన్నాల్ఫిలా ఎలావున్నానూ ఎవరితోడూ నీడా లేకుండా అనుకుంది.

డాక్టరుకి చూపించుకోవటానికి మెత్తబడింది.

ప్రకాశంగారు గుర్రంబుడి తీసుకొచ్చేరు వెళ్ళేముందు.

కూతురు పం మాట్లాడకపోవడం - అసలు కంటికి కనిపించకుండా అలా తప్పించుకు తిరగటం ఆవిడకి చాలా బాధగా, సిగ్గుగావుంది తనని మీరా ఏమనుకుంటోంది? సిగ్గులేని దానిలా అనుకుంటోందా? తనిలా రాణికోస్తోందంటే అది తను ఏమవుతుందో ననేగా! డాక్టరు దగ్గరికి మానేద్దామా అంటే ఆవిడ వదిలి పెట్టటంలేదు.

“మీరా!” నీరసంగా పిలిచింది కూతురుని.

మీరా వినపడనట్టే రాలేదు.

కాంతమ్మ దొడ్లోకి వచ్చింది. మీరా మొక్కలకి గొప్పలు తవ్వతోంది. కూతురికి ఏమని చెప్పాలో తోచనట్టుగా గుమ్మందగ్గరే నిలబడి పోయింది.

కాంతమ్మ ఎంతసేపటికీ రాకపోవటంతో శాంతమ్మగారు ఆక్కడికి వచ్చింది.

“మీరా! అమ్మని హాస్పటల్ కి తీసుకెళ్తున్నాను. వచ్చి తలుపెసుకోమూ!” అంది. మీరా ముఖావంగా వుండడం ఆవిడా గమనించింది. కానీ, ఇంకోలా కూడా అనుకుంది.

మీరా లేచి నిలబడింది.

“వచ్చి తలుపెసుకో!” అని ఆవిడ కాంతమ్మని తీసుకెళ్ళిపోయింది.

వాళ్ళు తలుపు దగ్గరకేసి వెళ్ళిపోయారు.

మీరా చాలాకేపు అలాగే నిలబడిపోయింది

ఆడదాని వ్యక్తిత్వం ఇంత బలహీనం కాబట్టే మొగాడు అలా ఆడిస్తున్నాడు. ఏదో తమజాతికి అన్యాయం జరిగిపోతోందని ఏడవటం ఎందుకూ? వాళ్ళిలా ఏడ్చిన న్నాళ్ళు వాళ్ళలా ఆడిస్తూనే వుంటారు.

మీరా ముందుగదిలోకి వచ్చింది - నీరసంగా కుర్చీలో కూలబడింది.

మొదటంతా మొద్దుబారిపోయినట్టుగా అయిపోయింది. టేబిల్ మీద మోజేయి ఆనుకుని, చెంబకి చెయిజేర్చి కళ్ళు మూసుకుని అలాగే కూర్చుంది.

తలుపు చప్పుడవటంతో ఉలిక్కిపడి కళ్ళు తెరిచింది.

ఎదురుగా శేఖరం—

మీరా లేచి నిలబడింది. మీరాలో కలిగిన కోపం - ఆవేశాన్ని అదిమిపెట్టింది. “మీ మావయ్యగారి - మా అమ్మగారి ఎవరూ లేరు. హాస్పటల్ కి వెళ్ళారు—వెళ్ళుచు” గుమ్మంకేసి దృష్టినిలిపి అంది

“నేను వచ్చింది నీ కోసం - నీతో మాట్లాడాలని.”

శేఖరంకేసి కన్నుమన్నట్లు చూసింది.

“నాకేం చెప్పనక్కరలేదు - నేనేం వినను. ... మా అమ్మలా నేను” .. ఆయా సంతో ఆగిపోయింది.

శేఖరం తలుపు దగ్గరగా నొక్కిెడు - తలుపుకి ఆనుకుని అక్కడే నిలబడి, “నువు చాలా తెలివైనదాని వనుకుంటున్నావా?” మీరా కళ్ళల్లోకి నూటిగా అన్నాడు.

“మా అమ్మలా తెలివి తక్కువ దాన్ని మూత్రం కాదు” చాలా నిర్లక్ష్యంగా అంది.

శేఖరం ముందుకు కదిలాడు—

మీరా గది గుమ్మం దగ్గరకు వచ్చి గుమ్మానికి అడ్డంగా నిలబడినట్టు నిలబడింది. ఆ గదిలో విజయ్ ఉన్నాడు. విజయ్ దగ్గరకి శేఖరం వెళ్ళటం మీరాకి ఇష్టంలేదు.

శేఖరం మీరా దగ్గరగా వచ్చాడు.

“నేనెప్పుడు సీరియస్ గా మాట్లాడబోయినా నువ్వు ముందే ఆవేశం తెచ్చుకుని నాకు కోపం తెప్పిస్తావు. చెప్పేది సాంత్రం ఎందుకు వినవూ!” బాధని సూచిస్తున్నట్లు అతని కను బొమ్మలు ముడుచుకున్నాయి,

అసలే మరను ఉడికిపోతోంటే— అలాంటి సమయంలో శేఖరం వచ్చాడు. అతని

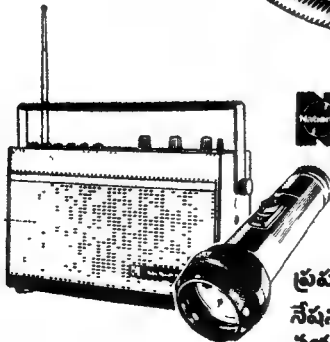
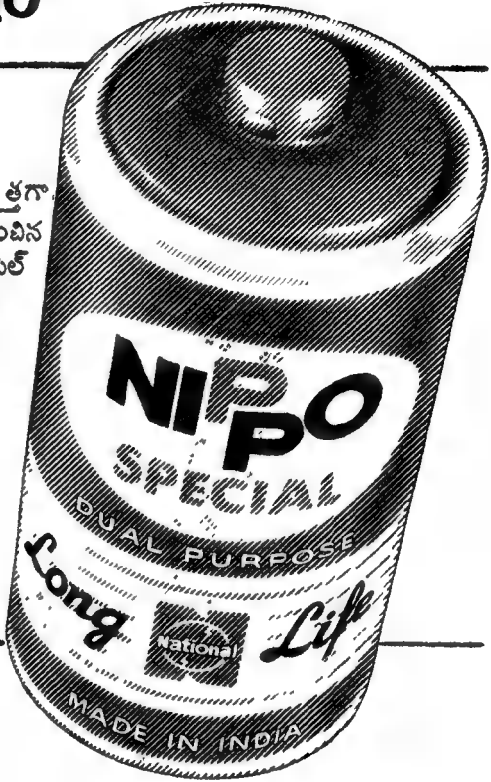

నిపో స్పెషల్

నిపో స్పెషల్ ఎప్పుడూ సరికొత్తగా టాప్ సీల్ తో నాణ్యతకి సంబంధించిన ISI చిహ్నంతో వస్తుంది. టాప్ సీల్ వున్న మొట్టమొదటి పేపర్ క్లాట్ బ్యాటరీ నిపో స్పెషల్. ప్రపంచ ప్రసిద్ధిచెందిన నేషనల్ కంపెనీ (జపాన్) సాంకేతిక విధానంతో తయారుచేయబడింది.

అత్యుత్తమంగా పనిచేస్తుంది.

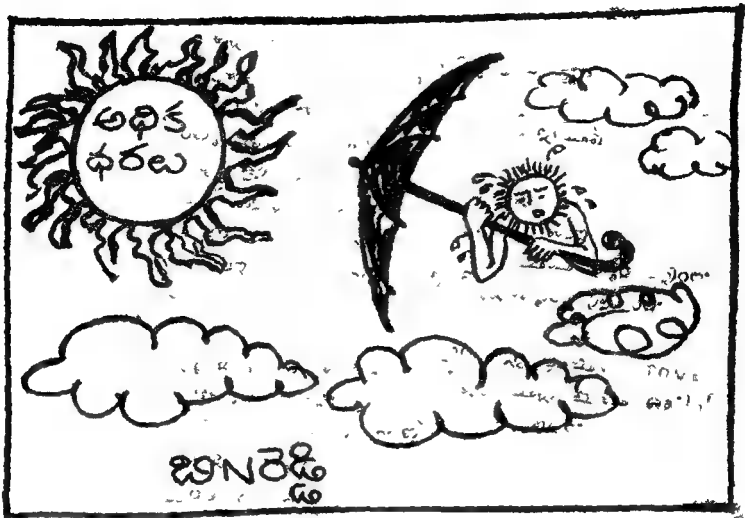
దీర్ఘకాలం మన్నుతుంది. టార్ప్ లైట్లకి మరియు ట్రాన్సిస్టర్లకి అనువైన బ్యాటరీ నిపో స్పెషల్.

నిపో స్పెషల్

ప్రపంచ ప్రసిద్ధిచెందిన జపాన్లోని నేషనల్ కంపెనీ సాంకేతిక విధానంతో తయారుచేయబడింది.

INL-2470

తనలో కలిగిన ఆవేశాన్ని పయికి కనపడనియకుండా రెండు మూడు కుర్రాలు మౌనంగా నిలబడిపోయాడు శేఖరం. తర్వాత పాంటు జేబులోకి చెయ్యి తోనిచ్చి కొంచెం పొడుగ్గావున్న కవరు తీశాడు.

“ఇదిగో అరుణ నీకు రాసింది మూడు రోజులయింది వచ్చి యాంత్రికంగా అందుకుంది మీరా.

శేఖరం గడప చాటబోతూ వేరక్కి రేగి చూశాడు. అతని పదివుల చుక్కా విప్పబున్నాయి. “టూ టూ అన్నట్టు చెయ్యి వూపాడు. విజయ నవ్వి తన చుట్టూ పిండాడు ‘టూ టూ అన్నట్టుగా. శేఖరానికి ఒక్క అంగుళీ వెళ్ళి పోయిని రెండు చేతులతో ఎత్తి గుండెలకి హత్తుకోపాలని ఒలంగా అన్పించింది. తను నుండే మీరాకి మంట ఇచ్చాను- ఆ కోరికిని ఒలంగా నొక్కిపట్టాను. ఇంకా కానట్టే అక్కడేవుంటే తనాకోరికను నిగ్రహించుకోటం కష్టమని పది వడ్డగా అప్పుడు పూసా నల్లని యాడు.

రెండు మూడు రోజులు గడిచిపోయినాయి.

కూతురు వద్దటి అంతపట్టక పం మట్టానల్ల రెడ్డికి చాలాక తలమత మోతోంది కాంతమ్మ

[వ్రకాళం గారు తనని చూస్తూనే ముఖం చిటకమవుని తిమ్మబడియే మీరాలో పం మాట్లాడితే పనుంటుండోని ఎన్నోసార్లు మాట్లాడితే మరో పయి వచ్చి కూడా ధైర్యం చాలక అగబోయారు

అంత క్రితంరోజు వరకూ మీరా ఇంకా వస్తుంది ఇంకా వస్తుందని ఎంతో ఆశగా ఎదురు చూసిన శేఖరానికి నిరాశే ఎదురయింది.

‘ఉత్తరంలో అంత వివరంగా అన్ని సంగతులూ రాసిస్తా కూడా మీరా మనసు మారలేదన్నమాట’ అతను చాలా నిరాశ చెందాడు.

తల్లి ఇచ్చిన టీ అందుకుంటూ “మావయ్య పడమ్రా పడుకున్నాడా?” అని

అదిగాడు శేఖరం.

“ఏం వదుకోవటమో కళ్ళు మూసుకుని అలా పడుకుంటున్నాడన్న మాటేగాని చాడి మతిలేదు. కనిపించనన్నాళ్ళు నలుగురచేతా నాలుగు విధాల అన్నింటకని మతిపోయినవాడిలా తిరిగాడు. ఇప్పుడు కనిపించరు— ఏం జరిగింది?” బాధగా అందావిడ.

శేఖరం మాట్లాడలేదు. టీ కప్పులోకి చూస్తూ శ్రుతిపోయాడు.

మళ్ళీ శాంతమృగారే అంది “మీరాకే ఇష్టం లేనట్టుగా అన్నింటిందిరా! ఆవిడ నమ్రుఖంగానే ఉన్నట్టు కనపడింది. ఒకవేళ తన జీవితం అలా అయిందని సిగ్గుపడి రావటంలేదేమో అని చెప్పానుకూడా. అయితే ఒకటి నువ్వోట్టి కాదు మీరా. నిన్ను నా గుండెల్లో దాచుకుంటాను. అక్కడికి వెళ్ళడానికి నీకు ఇష్టంలేకపోతే నా దగ్గరే వుంచుకుంటాను. అబ్బాయికూడా కాదనడు అని చెప్పేను. ఏం మాట్లాడలేదు. మౌనంగా ఉండిపోయింది. అంటే ఇష్టంలేనట్టేగా!”

ఆ ప్రక్కనే వున్న పేదరు ముఖానికి అడు పెట్టుకున్నాడు. శేఖరం.

శాంతమృగారు అతను భాళిచేసిన కప్పు తీసుకుని వెళ్ళిపోయింది.

శేఖరం విసిగిపోయాడు. ఇంక మీరాకే చెప్పాల్సిందేమీలేదు. మీరాకే అంత ఇష్టం లేనప్పుడు ఎవరేం చేయగలరు? అన్ని విషయాలు ఒక్క మాటకూడా పొల్లుపోయిందా వివరంగా రాశాడు తను. అది చదివి కూడా మీరా మనసు మార్పుకో లేకపోయిందంటే రాజీకి రాలేకపోయిందంటే— మనసుకు సర్ది చెప్పకోలేకంత అసహ్యం తనమీద పేరుకు పోయిందన్నమాట..... పోనీ తనకే శిక్ష వేయాలనుకుంటే— తను సంతోషంగా భరిస్తాడు..... తప్పు చేసినవాడు తను. తన గురించి ఆవిడ గాధ వడం ఎందుకూ? మీరా ఇక్కడికి రాకపోవటం తనగురించి తను అడు తొలగవోతే మీరాకి ఇక్కడికి రావటానికి ఏం అభ్యంతరం వుండదు. అసలు తనా సంగతి రాయనే రాశాడే! తను తప్పుకుంటేగాని రాదేమో!

క్రితం రోజుకి మీరా రాకపోయే సరికే అతనో నిర్ణయానికి వచ్చాడు. ఇప్పుడు తల్లిచ్చారా మీరా అభిప్రాయం స్పష్టంగా తెలిసిపోయింది.

శేఖరం తను అనుకున్న ప్రకారం ప్రయత్నాలు చేసుకోసాగాడు.

○ ○ ○ ○

రెండురోజులు తర్వాత—

సాయంత్రం ఐదు గంటలు దాటుతోంది—

శాంతమృగ లోపల ఏదో నర్దుతోంది. విజయ్ బూగా ఊగుతూ ఇల్లంతా తిరుగు తున్నాడు.

మీరా గదికిటికి దగ్గర నిలబడింది.

మీరాకి ఈ వారం పదిరోజుల నుంచీ మతిపోయినట్టుగా వుంది. బొత్తిగా చేతుో వనిలేదు. ఈ గొడవలోకటి, అన్నీ ఒకేసారి ఇలా ఊకుమ్మడిగా వచ్చి వడ్డాయి పమిట? ఇన్ని గొడవలూ, ఇన్ని సమస్యలూ ఎవరిళ్ళలోనయినా వుంటాయా? అన్నీ వింతలూ విడ్డూరాలు ఈ యింటే వెలిశాయా, అనిపించింది మీరాకి.

చంటిపిల్ల కేరింతలకి తల తిప్పి చూసింది. పూజారింటికి కాబోలు ఎవరో వస్తున్నారు. కాస్త పరీక్షగా ఆవిడని చూశాక మీరాకి గుర్తుకొచ్చింది. విజయ్ నాలుగయిదు నెలల పిల్లాడప్పుడు ఈవిడ నెల పిల్లని ఎత్తుకొని వచ్చి నెలరోజులుంది. అప్పుడు పూజార్లవిడ రాత్రి జోలపాట పాడుతోంటే తను యాంత్రికంగా ఉయ్యాల ఊగడం గుర్తుకొచ్చింది.

ఇదిగో!

**పెప్పర్ మెంట్ రుచి కలిగిన
ఒక చాక్లెట్ బిస్కట్**

స్క్రీన్స్

కరకర తినే చక్కని తినుబండారం

శారవదేళంలో ఈ రకం రెండు రుచుల తియ్యని తినుబండారం ఇదే మొదటిసారి—చాక్లెట్ మరియు మింట్ కలసినది, మృదువయినది, రుచికరమైనది, ఎక్కువ చాక్లెట్ క్రిమీతో వున్నది—గోధుమవన్నెగల కరకరలాడే రెండు అందమైన చిన్నట్ల మధ్యవున్న పెప్పర్

మెంట్ రుచిగల చాక్లెట్. ఇటువంటి దానిని మీరు యింతవరకు ఎప్పుడూ రుచి చూడలేదు. ఇప్పుడే ఒక్క ప్యాకెట్ చిన్నట్ల తినుకోండి. కరకర నములుకూ తినండి, స్క్రీన్స్... స్క్రీన్స్... స్క్రీన్స్...

స్క్రీన్స్ కరకర తినే చక్కని తినుబండారం

ట్రూ చిన్నట్లు తయారు చేసేవారు అంద చేస్తున్న సరిక్రొత్త తినుబండారం

UTM-AFL-2345

మీరా ముఖతి తిప్పేసుకుంది:-

ಅಲ್ಲಾರಾ ತೆರಿಂದಿ ತುಳುಕು

१

పడేసింది

అనుకుంటూ కనాళి విడిచిపెట్టి

అరుణా శూర్మ కౌశిక్:

మంచంపై కూర్చుంటూ

ಮರಾಠಾಃ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ

అరుణవి కావు, కాంతామ్మ

వ్యాపారి బిగపట్టే - స్త్రీ

అల్లం యొక్క చుట్టూ

"കി... കി... കി..."

మీరం నా మీద కోరిక

నాను. ఆలా చేశావని చెబుతా

మీరు! మృత్యువు!

ముందునుంచీ పాఠశాలకు వెళ్ళి పాఠశాలలో

అక్షయమితి పాపము

అన్న పద్మమనసు బ్రహ్మమనసు

35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866.

అయిన పట్టింపును సేవాను క

వచ్చినా కోర్కె పెంకి నమా.

ವಿಜ್ಞಾನ ದಾರಿ ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಯವ

రండి, రండి అల్లుడుగారిని క్షమించండి సారి. వుత్తరం పన్నెనా
 పచ్చిపూలు వుత్తరం పన్నెనా... కిలువాళాళం పిచ్చి పిచ్చివాయా.
 బండి దగ్గరికి వచ్చి వాళ్ళని

మని వాళ్ళు చూసి పయ్యించారు.

“అరుణ పుట్టినరోజునాళ్ళు అంతశ్రమం నాలుగున్నెజ్జలీ ప్రయత్నమేమిదానూ, అరుణ పుట్టిన నీ గురించే చెప్తుంటే వుండేది ఆ నీగుర్తింపు చెప్పేస్తున్నాను. ముఖంలో అంత సంతోషం నీ మెప్పు పొందిన ఆ సేవహితురాలిని తప్పకుండా చూశాల్సిందే” అన్నాను నేను. ఆరోజు సామంతాల్లో సుప్రసాదాన్ని సన్న పన్నెండ్లకి ఎన్ని పనులున్నా ఇంట్లోకి పంపిస్తూ ఉంది “అలాగే” అన్నాను అరుణకి ముగ్ధుల్ని దండ, పుంగరిం తీసుకోవాలని ఎవరూకీ ఎయిలుచేరొనూ ఉన్నారని శ్రాంతి క్షేమం పుట్టినరోజున వుంది ఏదయినా ప్రదేశంపన్ చందామన్ని సమంతాల్లో వెళ్ళాను. ఆ రిరవాత సంగతులన్నీ నీకు తెలుసు అక్కడ ఆ సుప్రసాదం అనిపిస్తే ముపు ప్రత్యేకంగా పట్టుకుని నిలబడటంతో సుపు జోర్నీకి, పుపుల్ని సేవహితురాలి వసున్నాను జోర్నీ రుకా పుప్పూర్ణావధిమందికి స్వచ్ఛంద వుండరు. నిన్ను చూసి గుర్తలేకపోయినా అంతమందితో వున్నాడు మాశాపు అనుకున్నాను.

“ఆ రోజు సెంట్రల్స్ జరిగిన సంగతులు ఇరుజాతీయ ప్రభుత్వం నిన్ను గురించి అయిపోయానో నేను గమనించకపోలేదు తరువాత అరుణ నిన్ను పరిచయం చేసినా సుపు బింబంగా వుండటం ప్రయత్నం చేస్తూ నాకు నమస్కారం చేశాడు. అప్పుడు మర్యాదకీర్తిని నీతో మాట్లాడుకుండా వెళ్ళిపోయానని అరుణకు నామీద చాలా కోపం వచ్చింది నువ్వు అలా వుండటానికి కారణం సుప్రసాదం చేసినా నేను నిర్లక్ష్యంగా వెళ్ళిపోయినందుకే అనుకుంది అరుణ నిన్ను ఎలాగయినా ఇక్కడకు రాకుండా చేయాలని అనుకున్నాను. ముందు నా నేపథ్యం ఎంత లొంగదగ్గగా మానుపిస్తే అంత మందిదగ్గరించింది ఎలాగో అర్థం కాలేదు.

“సుప్రసాద వచ్చేటయిము అరుణని ఎక్కడికో అక్కడికి పీసి రెళ్ళిపోవాలనుకొన్నాను కానీ నువ్వొస్తానన్నరోజున అరుణా ఎక్కడికీ కదిలేదీకాదు. వైగా “మీరా కూడా

వస్తుంది. ఏకంగా కలిసి వెళదాం" అనేది. నాకు కోపం వచ్చి వెళ్ళిపోయేవాడిని. దానికి సాయం నేనోసారి రావుగారితోబాటు వాళ్ళింటికొచ్చినప్పుడు జ్యోతి బృందంలో నువ్వు వున్నావు- నేనెంత సీరియస్గా చూసినా నువ్వు చాలా నిర్లక్ష్యంగా ముఖం తిప్పకుని అరుణకోసం ఎప్పటిలా వస్తోంటే జ్యోతికన్నా ఎక్కువ మొండితనమే నీలోవుంది అనుకున్నాను.

"కాని ఒక్కొక్కసారి కొన్ని కొన్ని చిత్రంగా ఒరుగుతుంటాయి. ఆ రోజు అరుణకి చీర తీసుకోవాలని బజారు తీసుకొచ్చాను. నువ్వు అప్పుడే చీరలు తీసుకొని వస్తున్నావులావుంది. నిన్ను చూస్తే అరుణకి ఎవరూ గుర్తుండరు. నీతో మాట్లాడు తోంటే అరుణకి కైము తెలీదు. నాకు అలా నిలబడ్డానికి విసుగేసింది. ఒకటి రెండు సార్లు మీకేసి చూశాను- అప్పుడే నీకేసి చాలా వడితగా చూశాను- నీ రూపానికి ముగ్ధుణ్ణయిననేను - "ఆ నిర్లక్ష్యం- పొగరే లేకపోవే!" అనిపించింది. వెంటనే నీనుండి చూపులు మరల్చుకున్నాను.

"ఆ తర్వాత నా మీద కోపం తెచ్చుకుందామన్నా వచ్చేది కాదు. ఆ మర్నాడే నువ్వు వచ్చిపైకి వస్తోంటే నన్ను చూచి రెయిల్వేలోని కరుచకున్నట్టుగా నిలబడి పోయావు భయంగా నాకేసి చూస్తూ నీ భంగమనాకు నవ్వు తెప్పించినా పైకి కనపడ సీయకుండా కిందకి వెళ్ళిపోయాను. అలాగే అన్నయ్య కారు కొన్నరోజున-నన్ను గదిలో చూస్తూనే పారిపోయావు. అరుణ నా చేయిపట్టుకుని బలవంతంగా తీసుకొచ్చింది. నాకేసి బెరుగ్గా చూసినట్టు చూశావు. అప్పుడూ నాకు నవ్వు వచ్చింది.

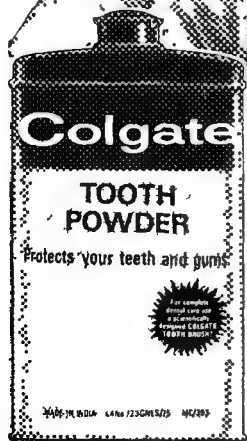
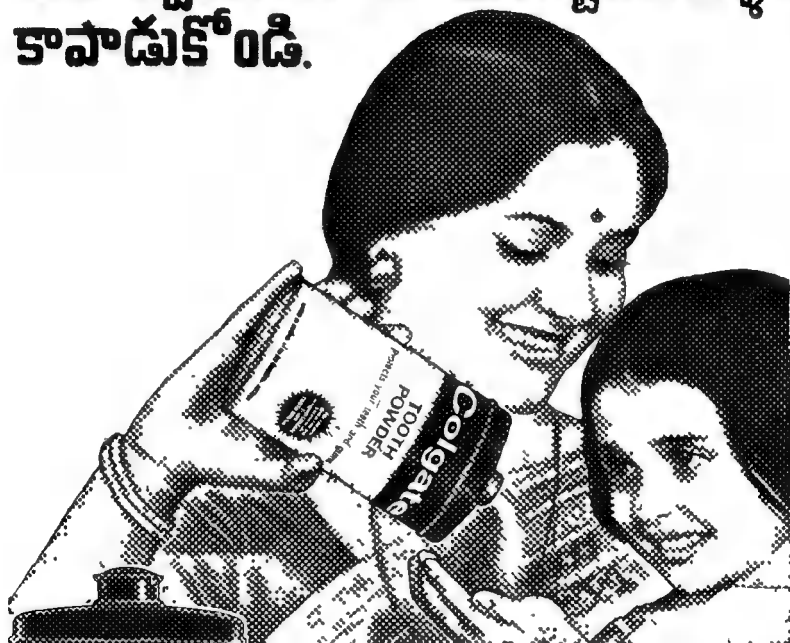
"ఆ తర్వాత అంత క్రితంలా నీమాటలు వింటోంటే నాకు కోపం వచ్చేది కాదు- విసుగ్గా అనిపించేదికాదు. ఒకరోజు అరుణతో ఎవరో పళ్ళులేని ఆవిడని చీకట్లో చూసి దెయ్యం అనుకున్నానని నువ్వు అరుణతో చమత్కారంగా చెప్తోంటే ఆ పక్క గదిలోనే వున్న నేను నీ చమత్కారానికి నవ్వుకున్నాను. మళ్ళా అదే సంగతి అరుణ చెబితే "రేపు నన్ను ఏ భూతాన్నో అనుకుంటుందేమో" అన్నాను నవ్వు దాచుకుంటూ "అలా ఎప్పటికీ అనుకోదు" అంది అరుణ. ఇలాగే నా గురించి కోపంగానే-నవ్వుతూనే మా ఇద్దరిమధ్యా వాదన జరుగుతుండేది.

"నేను పరగా - నీ గురించి ఆలోచిస్తూ ఉన్నప్పుడు - నా పక్కనించే నన్ను నిర్లక్ష్యంగా చూస్తూనువ్వు వెళ్ళినట్లు భ్రమపడి నవ్వుకునేవాడిని. అలాంటి రోజుల్లో-ఒరోజున జ్యోతిని తీసుకుని వచ్చేవు ముఖ్యంగా జ్యోతి గురించి రావుగారుకారులో దిగబెడతానన్నా ఒకటి రెండు సార్లు బజార్లో కనపడి మీ ఇల్లు ఎక్కడయ్యా అంటే కూడా చెప్పకుండా దాటేశాను. నువ్వు జ్యోతిని తీసుకు రావటంతో నీ మీద మర్చిపోయిన కోపం రెట్టింపుగా వచ్చింది. అంతక్రితమే నిన్ను ఇక్కడికిరాకుండా చేయనందుకు నన్ను నేను నిందించు కున్నాను. ఏదో మైకం నన్ను తెరలా కమ్మేసి నన్నావని చేయనీయలేదు అనుకున్నాను. మీరంతా ఏదో ప్లానులో వున్నారనుకున్నాను. అసలు అరుణని నువ్వెలా దాపురించేవని నిందించిన రోజులున్నాయి. ఓ రోజు అరుణని వదిన ఎవరింటికీ పేరంటానికి వెళ్ళమంది. ఆ రోజు నువ్వొస్తావని అరుణకి వెళ్ళటం ఇష్టంలేదు. నువ్వొస్తే వనే మాట నా చెవుల్లో అమృతం పోసినట్లయింది. "నీ ఫ్రెండుని సగౌరవంగా ఆహ్వానిస్తాను. వెళ్ళరా" అన్నాను దాంతో అరుణకి అనుమానమేసి వెళ్ళనంది. మొత్తానికి అరుణని బెదిరించి బ్రతిమాలి ఎలాగయితేనేం పేరంటానికి పంపేను. ఒదినావాళ్ళూ ఎక్కడికో వెళ్ళే ప్రయత్నంలో వున్నారు. నువ్వొచ్చేలోగా వాళ్ళు వెళ్ళిపోతే బాగుండు ననుకుంటూ కూర్చున్నాను. ఆరోజు నీతో ఖచ్చితంగా ఇక్కడికి రావద్దని చెప్పేయాలనుకున్నాను. కాని, నేను అను

“కర్మశంకా, గరుకుగాడండే
పళ్ళపాడులు మీ పళ్ళకు,
చిగుళ్ళకు
హానికలిగించవచ్చు...”

**కాలేట్ టూత్ పౌడర్ తో మీ చిగుళ్ళను,
చెడుశ్వాసను కూడా అరికట్టండి పళ్ళను
కాపాడుకోండి.**

కోలేట్ టూత్ పౌడర్ ఎంతో మెత్తగా ఉండే తెల్లని పౌడర్. అది అతి మృదువుగా మీ చిగుళ్ళను తొముటుంది అంతేగాకుండా దానిలో ఉండే సున్నితమైన మెరుగునిచ్చే పదార్థం మీ పళ్ళ మీది పాచిపొరలను తొలగిస్తుంది మీ పళ్ళను శుభ్రపరచి తెల్లగా చేస్తుంది కోలేట్ లోని పుష్కలమైన మెరుగునిచ్చే చర్మ పళ్ళ నందులలోనికి చొచ్చుకుపోయి బెడు వాసనను దంతక్షయకారకములైన నూళ్ళు క్రిములను తొలగిస్తుంది.

మీ కుటుంబానికి కోలేట్ టూత్ పౌడర్ శాశ్వతమైన మెరుగులలో దంతరక్షణ సమకూర్చండి. దానియొక్క చల్లన, పిప్పర్ మెంట్ రుచిని వారంతా మెచ్చుకుంటారు.

కున్నదంతా తలక్రిందులుయినది. వదనలో బాన్సు ముస్తాబులు నచ్చక మళ్ళీ లోపలికి వచ్చేరు. వాళ్ళు తిరిగి వెనుకబట్టే నడకలో గేటులో ఎదురుపడి వాళ్ళనడిగి అరుణ లేదని వెళ్ళిపోయాను. నేను చాలా నిరాశచెందాను. మరల అవకాశం చెతికి దిక్కినట్టే దిక్కి చేశారే పోయినట్టుగా భావపడ్డాను. నువ్వొస్తే వుండమని చెప్పలేదని ఆరుణకి నా మీద చాలా కోపం వచ్చింది.

"ఎలాగయినా నీకు బుద్ధి చెప్పాలను కున్నాను. ఇద్దరి స్నేహం విడదీయాలంటే అది నీ వైపునించే చేసుకురావాలనుకున్నాను. ఆరోజు నేను తలనొప్పిగా వుండి కాస్తేవు పసుకుందామని వచ్చేను. మధ్యాహ్నం అరుణా ఇల్లు ఎగరగొట్టేస్తున్నాడు. ఇంట్లో ఎప్పుడూ అంత నిశబ్దంగా వుండే అరుణ నిన్ను చూస్తూనే ఆలా పరవసించి పొవడం నేను సహించలేక పోయేవాడిని, అరుణ అసలే అమాయకురాలు. ఎవరేమనుకుంటారో నని భయపడే కునిషి - ఇలాగే అరుణని మీ ముఠాలో చేర్చేస్తాం నిసింది. కోపంగా విసుగ్గా నేను వెంటనే ఇంట్లోంచి వెళ్ళిపోయాను.

"మళ్ళా నేను ఇంటికి వచ్చేసరికి ఇల్లు చాలా నిశబ్దంగా వుంది. మీరు వెళ్ళిపోయే రనుకున్నాను. నువ్వు ఆ పక్కగదిలో వున్నట్టు మొదట నాకు తెలియదు. నేను గట్టిగా కేకచేయటంతో నువ్వు ఉన్నావని అరుణ నా నోరు మూసేసింది. మొదట తెల్ల బోయినా వుంటే వున్నారనిపించింది. వెంటనే బస్సుస్టాండుకి వచ్చేను.

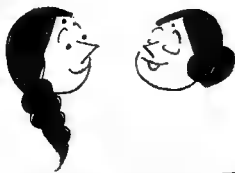
"నేనంత ఖచ్చితంగా నిన్ను రావద్దని చెప్పినా నువ్వు మళ్ళావచ్చి అరుణతో సమానంగా వంట చేయటం చూసి తెల్ల బోయాను. నీకు మామూలు మాటలతో బుద్ధి రాదను కున్నాను.

"ఆరోజు - నువ్వు నా మీద చెయి చేసుకున్నరోజు - అంతక్రితమే జ్యోతితి స్నేహితు లతో వచ్చి ఎక్కడికో వెళుతున్నా అరుణని తయారుగా వుండమని చెప్పమంది. ఎప్పుడు అరుణలేదు. అరుణ రాదని మీరెవరూ రానక్కరలేదని ఖచ్చితంగా చెప్పాను. "మీరా వస్తుంది-ఇప్పుడు వజిస్తారా అంది" హేళనగా అక్కడేవున్న జ్యోతితి ఫ్రెండు నీసుకున్న నవ్వేరు. నాకు ఒళ్ళు మండింది. నువ్వో సీక్రెట్ వని - వాళ్ళతో చెప్పే వుంటావని అనుకున్నాను. ఆ కోపం ఇంకా తగ్గకుండానే నువ్వు వచ్చేవు - మాటా మాటా అనుకు న్నాం - నా మీద చెయ్యిచేసుకున్నావు. నువ్వు కొట్టింది నా చెంపమీదే అయినా - అది తగిలింది నా అహంమీద. నువ్వు మాయలాడివి. నాకెలా అయినా బుద్ధి చెప్పాలనుకున్నాను. ఆరోజు కోపం ఎదురు చూడనాగాను.

"ఆరోజు - ఇంట్లో ఎవరూ లేరు" ఇప్పుడు మీరా వస్తే ఎంత జాగుండును అను కున్నాను. నేను ఒక్కడినే ఇంట్లో వున్నాను. మధ్యాహ్నం ఓ ఫ్రెండువస్తే ఇద్దరంకలిసి బజార్లోకి వెళ్ళాం. తర్వాతవాడు వెళ్ళిపోయాడు. నేనో పాపుడగ్గర మాట్లాడుతూ నిలబడ్డాను. ఆ పాపతను నాకుబాగా తెలుసు. యధాలాపంగా తలెత్తి చూచిననాకు ఎదరపాపులో నువ్వు కనిపించేవు. వెదకబోయిన తీగ ఎదురయినట్టు సంబరపడ్డాను. పాపు లోకి ఎవరో రావటంతో పాపతను వచ్చిన వాళ్ళకి కావల్సినవి చూపిస్తున్నాడు. ఆ పాపులో కర్రాడిని పిలిచి చీటీ నువ్వు గుర్తుపట్టానీ! పిలులేకుండా గబగబారాని వాడి చేత ఎలా చెప్పాలో చెప్పిపంపేను. వాడి సంగతి నాకు బాగా తెలుసు. చూసినమైంటే కాల్చివచ్చేరకం. నేకేమాత్రం అనుమానం కలకుండా ప్రవర్తించేడు.

"నువ్వెంత సేవటకీ రాకపోయేసరికి నువ్వు అసలు సంగతి గ్రహించేసేవని అను కున్నాను. నామేకేవస్తే ఏదో వున్నకం తీసుకుని వైన జాల్మనీలో కూర్చున్నాను-

ఈమధ్య యీ బాబాయి బాలా
మారి పోయారు సుమా!!

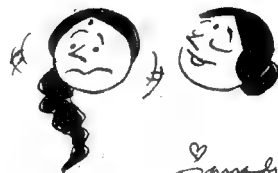
శరీర నెలమిద్దైనా పోయిగా
పెడుకుంటారు!!

పెస్టులుండేమన్నా వుంటారు!!

తెలుగు మహాసభలో వెళ్లి వీటికి
బాగా అలవాటు పడ్డారు!!!

~~~~~~

అంత దూరంలో నువ్వొస్తూ కనిపించేవు. చతుక్కున లేచి నీకు కనపడకుండా పక్కకి తప్పుకున్నాను. ఎందుకో నా గుండెలు కొట్టుకున్నాయి - మళ్ళా ఇలాంటి అవకాశం మళ్ళా రాదనిపించింది-

“మీరా! అప్పుకు నిన్నిలా రప్పించటంలో నాకెటువంటి దురుద్దేశంలేదు ప్రమాదం పూర్తిగా చెప్పి న్నాను. అరుణ స్నేహం మానేయమని-ఇంకొప్పుడూ ఇక్కడికి రావద్దని చెప్పటానికే రప్పించాను. నా నుండి తప్పించుకు వెళ్ళాలని ప్రయత్నించి-శిష్యాధ్యంకాక నిస్సహాయంగా కూర్చున్నావు. అలా చూసేసరికి నాకు చాలా జాలేసింది. “ఎంతయినా ఆడపిల్ల ఆడపిల్లే” అని పించింది, నీ దగ్గరకొచ్చి “నిన్ను నిలిపించటంలో నా కెటువంటి దురుద్దేశంలేదు నువ్వెళ్ళిపో” అని నిన్ను గేటువరకూ పొగనంపాలనుకున్నాను. ఏ శని దేవత నీ నాలుకమీద నాట్యం చేస్తోందో - నన్నామాట అననీయలేదు. ఇంతా పిలిపించి ఊరికే వంపేయటమా! అని పించింది. ఎన్నటికీ మర్చిపోని విధంగా నీకు వార్షింగివ్యా అను కున్నాను. ఇద్దరిమధ్యా మాటా మాటా పెరిగిపోయింది - నేను పశువులా ప్రవర్తించేను-

“అరుణావాళ్ళు రాకుండానే ఇంట్లోంచి వెళ్ళిపోయాను. గుక్కతిప్పకో లేని విధంగా వ్యధ చెందాను. మూడు రోజులు స్నేహితుడి రూములో పున్నాను- అక్కడా విసుగనిపించి ఇంటికిచ్చేను. అరుణ నుండి తప్పించుకోవడం కష్టం. ఎన్నో ప్రశ్నలడిగింది. టిప్పిగ్గా అదీ ఇదీ చెప్పి తప్పించుకున్నాను. తర్వాత నువ్వైతాలేదని దిగులుగా పుండేది. నా దగ్గర అప్రమానమూ అశేధి నువ్వు ఎన్నాళ్ళకో రాకపోవటంతో జ్యోతి ఇంటికెళ్ళి జ్యోతిని తీసుకుని మీ ఇంటికి వస్తానంది. జ్యోతి ఇంటికెళ్ళడం నా నిష్పంతేదు. నా కోసం అరుణ స్నేహం మానుకుంటావా అనుకున్నాను. జ్యోతి ఇంటికి వెళ్ళద్దనటంతో అరుణ నామీద ఎందుకు పడింది. నువ్వెన్నాళ్ళకో రాకపోవటంతో నువు ఇంక రావేమోనను కున్నాను. మాటల్లో సెంటరులో జరిగిన సంగతి అరుణతో న్నాను. నేనవి చెప్పకుండా -

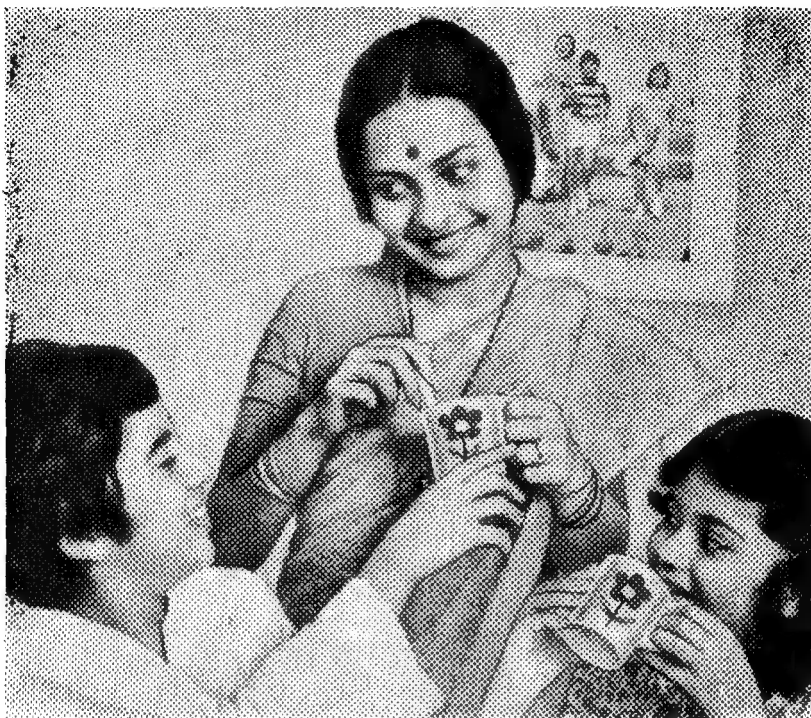
నా ప్రేమని చెప్పేను. “ఇందు కా మీరా అంటే కోపం?” అయితే అసలు సంగతంతా చెప్పింది. అప్పుడు నా మనస్సు పరిస్థితి వర్ణించి చెప్పలేను. ఆ రోజు నుపు అనుకోకుండా, అక్కనున్నావని జ్యోతికి నీకూ స్నేహమేలేదని - నీకు అరుణ ఒక్కతే స్నేహితురాలని తెలిసి - నాబాధ ఏమని చెప్పను?

“ఆడపిల్లలు ఘోషా పాటించాలని నా ఆశిమతంకాదు, ఎందుకో - అంత విస్తృత విడిగా తిరిగే వాళ్ళంటే - నాకెందుకో నచ్చదు. నుపు ఆ కోవకు చెందిన దానివే అనుకున్నాను. అరుణ అలా నా గురించి చెప్పేక సమ్యక్సార కనిపిస్తే బాగుండుననుకున్నాను. ఒయటిని రాగానే మువ్వన్నీచని అరుణ సమ్యక్తాచెప్పే మాటకోసం అరుణ గదిలోకి వెళ్ళేవాడిని. తర్వాత అరుణకి చెప్పే మాటకోసం అరుణ దిగులుగా టిటి దగ్గర కూర్చుంటుండేది. ఇంక అడిగేదేముంది? వచ్చేసేవాడిని తర్వాత అరుణకి చెప్పేను జ్యోతి ఇంటికి వెళ్ళమని నన్నూ రమ్మంది. ఇద్దరం వెళ్ళాము. సరోజినీదేవి లోపలికి వెళ్ళినప్పుడు జ్యోతిని అడిగింది అరుణ మీ ఇల్లెక్కడని మీరు హఠాత్తుగా వెళ్ళిపోయారని చాలా అసహ్యంయంగా మాట్లాడింది జ్యోతి. జ్యోతిలా ఖచ్చితంగా చెప్పకపోయినా సరోజినీదేవి అదో మూడిరిగానే చెప్పింది. అరుణ వాళ్ళ మాటలకి అసహ్యించుకుంది, ఇంటికిచ్చి ఏడుస్తూ కూర్చుంది. నే నెదో సేపుబోనే నన్ను విసుక్కుంది. వారం రోజులు నాతో మాట్లాడలేదు.

“జ్యోతి మాటలనిబట్టి రకరకాల ఊహలు వచ్చినన్ను శయపెట్టాయి-ఎందుకు అంత హఠాత్తుగా వెళ్ళిపోయారు? ఒకవేళ నాకు వెళ్ళిచేసేయాలనా? లేకపోకేనా పశుప్రసర్తనకి - ఏమయిన బరిగిందా? ఈ ఆలోచన వచ్చేసరికి నే వెంట నంకం అనుభవించేవాడినో ఎలా చెప్పను? ఏ పూరేనా వెళ్ళినప్పుడు ఎక్కడేనా ఏ సినిమా హాల్లోనో - ఏ పార్కులోనో - ఏ రైల్వేలోనో కనిపించకూడదా అని ప్రశ్ని జంటనీ పరికించి చూసేవాడిని. నీకు వెళ్ళి అయిపోయే పుంటుందనుకున్నాను. అందుకే ప్రతిజంటనీ చూసేవాడిని. అరుణని మీదేపూరిని అడిగితే విజయవాడలో వాళ్ళ బామ్మవుండి - అంతకన్నా వాళ్ళకెవరూ లేరని చెప్పింది. విజయవాడలో వారం పదిరోజులున్నాను. పూరంతా ఒక్కసారి కాదు-ఎన్నోసార్లు తిరిగేను. పార్కుకొచ్చి తీరిగ్గా కూర్చోవడం నాకు విసుగే అయినా అక్కనున్నానూళ్ళూ పార్కుకి వెళ్ళేవాడిని. ఎప్పుడన్నా రాకపోతావా అనిపించి ఎన్నాళ్ళని అక్కడ వుండను? నిరాశగా వెనుతిరిగాను.

“సరోజినీదేవి వాళ్ళు వచ్చినప్పుడు - కాఫీ పరిహారాలయ్యేక వాళ్ళు కొంతసేపు అబి ఇబి మాట్లాడి వెళ్ళి మాటలు ఎత్తరు. అప్పుడు నేను ధైర్యంచేసి “ఇద్దరు భార్యలుండడం చట్టరీత్యా సేరం కదండి”, అన్నాను వాళ్ళు నోటమాటరానివాళ్ళలా అయి పోయారు. అందరికన్నా ముందు కేరుకున్న సరోజినీదేవి “నాకు వెళ్ళయిందా?” అని ఆశ్చర్యంగా అడిగింది. “ఒక కొడుకు కూడా” అని చెప్పేను. అమ్మకి కోపం వచ్చింది. పెద్ద వాళ్ళతో వేళాకోళమేమిటని మందలించింది. నేనన్నమాట వాళ్ళంతా వేళాకోళంగా తీసుకున్నారు. వాళ్ళమాటలు నేను పట్టించుకోలేదు. నేనామాట అన్నది వాళ్ళకోసం కాదు. నా దృఢమైన అభిప్రాయం నుపు గ్రహించాలని - అప్పుడేనా నామీద నీకు కలిగిన అపహేవాని నన్ను అర్థం చేసుకుంటావని ధైర్యంగా అన్నాను. కాని, నేను ఎవరైతే వినాలని అన్నానో వాళ్ళు వినలేదు. నే నన్న అమాటకి నువ్వెలా ఫీలయావో అనే ఆశ్చర్యతో వెంటనే లోపలికి వచ్చేను. నుపు లేవు. నువ్వెళ్ళి చాలా సేపయిందని అప్పి చెప్పింది. ఎంత నిరాశ చెందాను? - నీ మీద చాలా కోపం వచ్చింది. అందుకే మర్రాడు నీతో అలా చెప్పకుండా వెళ్ళావని విసుక్కుంది-

(సకేపం)

ఆరోగ్యం, మజా, జోరూ తోడూ జోడూగా!

బోర్న్ విటా తీసుకోండి మనస్సులో ఉల్లాసం
మరియు ముఖములో సంతోషపు వెలుగులు
నింపుకోండి మీ కుటుంబానికి రుచికరమైన
బోర్న్ విటా యివ్వండి బోర్న్ విటాలో
ప్రకృతిలోని మంచి లక్షణాలుగల కోకో, మాల్ట్
పావు, పంచదార సమృద్ధిగా వున్నాయి. దీన్ని
తయారు చేసింది, 100 సంవత్సరాలకు పైగా
ఆరోగ్య పానియాలు తయారు చేయడంలో
ప్రత్యేకత గలించిన క్యాడబరీవారు

క్యోడబరీస్
బోర్న్ విటా

దీనిని మంచి లక్షణాలన్నీ మీకోసం

ఇప్పుడు!
ఎంతో పొరుపు
పూడిగా ఒక రూపాయి పొరుపు
రీఫిల్ ప్యాక్ కొన్నప్పుడు

ముచ్చల పూట వీధులు

ప్రాశ్నోత్తరములు: శ్రీ 'వేద్యం'
తెలుగు అనువాదం: 'సత్యభామ'

రాత్రంతా కావలా కాసినా, మందె మీదనుంచి దిగిన అర్జున్ సింగ్ లో ఆ అల సట లేదు. అతనితోబాటు మందె దిగిన శ్యామ్ లో మాత్రం అలసట విపరీతంగా ఉంది. శ్యామ్ జట్టంతా చెదిరిపోయి, కళ్ళలోకి ఎర్రబడి, బట్టలన్ని నలిగిపోయి ఉన్నాయి. శ్యామ్ చేతులొక్కసారి పై కెత్తి, గట్టిగా ఆవలించేసరికి చెట్టుమీద ఉన్న పిచికారిని ఒక్కసారిగా కలకలంఛేస్తూ పైకి పారేసింది.

అటులే అతను చూసినదృశ్యం అలసటను, పోగొట్టింది - కొండల వెరకనుంచి నెమ్మదిగా పైకి వస్తున్న సూర్యుని కిరణాలు అడవికి ఎంత అందాన్ని సంతరిస్తున్నాయి! తమతమ కలకలారావాలతో రకరకాల పక్షులు వాతావరణాన్ని అంతా సందడితో నింపుతున్నాయి. పక్కనే ఉన్న కొండవాగు లోంచి కిందకు వస్తున్న నీటి చుక్కలపై సూర్యకిరణాలు పడి ఇంద్రధనుస్సు నిర్మాణం ఒరుగుతోంది. వాగుపక్కనే గడ్డి తింటున్న మచ్చలలేడి ఒకటి ఎందుకో భయపడి ఉన్నట్టుండి పరుగునీసింది.

శ్యామ్ వాగునే పరగెత్తాడు. నీళ్ళు తాజాగా ఉన్నాయి. ఆ నీళ్ళల్లో ముఖం కనుక్కుని అర్జున్ సింగ్ ను విలిచాడు. నిన్న రాత్రి తమకు తప్పించుకొన్న పులిగురించే ఆలోచిస్తూ అర్జున్ నెమ్మదిగా నడిచాడు. ఆతరువాత ఇద్దరూ తమ టిఫిన్ కిట్ లు తెరిచారు. చల్ల ఒడినా టిఫిన్ మాత్రం రుచి

కరంగానే ఉంది.

“ఆ పులి ఈ నీళ్ళల్లోనే తన దమ్మికి తిరుక్కొని ఉంటుంది. మనం ఈ వక్కనే దానికాళ్ళ గుర్తులను వెతికితే...” అన్నాడు శ్యామ్.

“పులులు ఇలాంటి వాగుల దగ్గరకు సాధారణంగా రావు. కనపడని ప్రదేశాల్లో ఉండే నీళ్ళ దగ్గరికే పోతాయవి!” అన్నాడు అప్పటికే నలభై కి పైగా పులుల్ని పట్టుకొన్న అర్జున్ సింగ్. ఒక్క ఊణం తలెత్తిపైకి చూసి అన్నాడు - “అదుగో! అక్కడ చూడు-ఎన్నో నీటిపిట్టలున్నాయి. బహుశా అక్కడి సరస్సు ఉండేమో! మనకు ఆ ఒడున కొన్ని కాళ్ళ గుర్తులు దొరకొచ్చు!”

అర్జున్ సింగ్ ఆ సరస్సు వైపుగా నడిచాడు. శ్యామ్ కూడా చిన్నగా పాట వాడుకొంటూ అర్జున్ వెంట కదిలాడు. అర్జునకు అది ఇష్టంలేదు- పులిని పట్టుకొనే ధ్యాసలో ఉన్నప్పుడు నిశ్శబ్దంగా ఉండటం తప్పనిసరి. పులులవేటలో కొత్తవాడే అయినా శ్యామ్ కు పోలీస్ ఇన్ స్పెక్టర్ కావటంతో మంచిగురి ఉంది; అందుకే శ్యామ్ తన ఉత్సాహంలో పాడుకొంటున్నా అర్జున్ ఏమీ అనలేదు.

ఆ సరస్సు చుట్టూ దట్టమైన చెట్లతో చిన్నగా ఉంది.

త్వరిత్వంగా అడుగులువేస్తూ నడుస్తున్న అర్జున్ ఉన్నాట్టుండి అగి అన్నాడు “ఇదుగో! అక్కడ ఒకటి. ... ఇంకొకటి

ఇక్కడ - ఇది మూడో కాలిగుర్తు, మరి నాలుగోది ఏది! అంటూనే నడస్తూ పులి మూడో కాలిగుర్తులు చూశాడు. నడుచుకొంటుంటే కొట్టుకొని వణం ఆలోచించి తర్వాత అన్నాడు అర్జున్ - “మహా బక కాలు దెబ్బతిని ఉంటుంది. అందుకే మనకు నాలుగోది కనబడలేదు. అయితేనేం, ఇది ఆపులి కాలి గుర్తులే!” మనం వెతుకుతున్న మనషుల్నినే పులిది!”

“అలా ఎలా నిర్ణయించాలి?” అని అడిగాడు శ్యామ్.

“పులులు సాధారణంగా మనుష్యుల్ని పట్టుకోవు. బాగా మునటివి అయిపోవటం వల్లనే, లేకపోవడం వల్లనే యేదైనా దెబ్బతగిలి, సాధారణంగా తాను తినేదిన్న బంతువుల్ని పట్టడంతో పోలేవో తప్ప మనిసిని తినాలనే ధ్యాన పులికి కలగదు.

“అయితే మనవని అవుతున్నట్లేక్క!” అన్నాడు శ్యామ్ సంతోషంగా. “నేను

ఇంకొంచెం ముందుకెళ్లి చూస్తాను ఇంకా గుర్తులు ఉన్నాయేమో!” అంటూనే శ్యామ్ కదిలాడు.

అర్జున్ సింగ్ కాలి కొలతలను, కాళ్ళ మధ్య దూరాన్ని కొలుస్తూండగానే శ్యామ్ గట్టిగా అరిచాడు - “ఇదుగో, ఇక్కడ నాలుగు కాళ్ళ గుర్తులూ ఉన్నాయి!”

అర్జున్ వెంటనే అటువేసి కదిలాడు. అక్కడ నాలుగు కాళ్ళ గుర్తులూ ఉన్నాయి. ఇంకొంచెం దూరం నడిస్తే మళ్ళీ నాలుగు కాళ్ళ గుర్తులూ కనబడ్డాయి.

“శ్యామ్-అంటే ఇక్కడ రెండు పులులు ఉన్నాయన్నమాట! ఈ పాదాల కొలతలను జాబ్బీకూడా ఆ విషయం రుజువుయింది. నేను కొలత తీసుకొనేటప్పుడు చుట్టూ చూస్తుంటా!” అంటూ అర్జున్ ఆ పనిలో మునిగాడు.

శ్యామ్ వక్కనే ఉన్నా చిన్న బండ రాయినిపిక్కి సిపాయిలూగ నిలబడ్డాడు.

అయితే అలా ఎక్కువనేపు ఊరికే నిలబడటం అతనికి సరిపడని సంగతి. అందుకే తన ఫిల్టర్లూన్ తీసి అవతలి ఒకచోట చూడ నారంభించాడు. ఎత్తుగా పెరిగినగడ్డి గాలికి సంతోషంతో తలలూపటం అతనికి కనిపిస్తూనేఉంది. ఆ గడ్డిపై న ఎన్నో పిచి కలు తిరగటమూ కనిపిస్తోంది. అయితే ఉన్నట్టుండి అక్కడ కదలిక అంతా ఆగి పోయింది. శ్యామ్ ఆశ్చర్యపోయాడు. గడ్డి మధ్యలో నెమ్మదిగా ఏదో కదలటం అతనికి అప్పుడు కనపడింది. తర్వాత కదిలే పనుపుపచ్చని తోక కూడా కనపడింది. ఇంకా కాలం వృధా చేయకుండా, తన రై ఫిల్ తీసి, కదిలే జంతువు వేగాన్ని అంచనా తీసుకొని, గురి చూచి ట్రెగ్గర్ నొక్కాడు.

తన లెక్కల్లో మునిగి ఉన్న అర్జున్ ఉక్కిరివడ్యాడు. తుపాకీ శబ్దంతోబాటే పెద్ద అరుపుకూడా వినబడింది. గడ్డిలో ఏదో వేగంగా కదిలి పోవటంకూడా శ్యామ్ చూడగలిగాడు.

అర్జున్ వైపు పరిగెత్తుతూ అన్నాడు శ్యామ్-“ అర్జున్, నేను ఆ పులిని చంపేశాను-”

పులికి దెబ్బ తగిలినదేది ఆ అరుపుతో స్పష్టమయింది. అయినా దెబ్బ ఎలా తగిలించినన్న విషయంలో అర్జున్ కు సందేహం ఉండిపోయింది. శ్యామ్ కు ఎప్పుడూండే తొందరపాటే అది. అయినా దెబ్బతిన్న దారి కనుక్కుడానికి అతను సిద్ధపడడు. అర్జున్ తో శ్యామ్ కూడా ఆవైపు కదిలాడు.

అవతలి ఒకటే చేరుకొన్నాక బాగా ఒత్తుగా, ఎత్తుగా పెరిగివున్నా గడ్డి వారి నడకకు అంతరాయం కలిగించింది.

“అర్జున్ ఇటుచూడు” అంటూ అరిచాడు శ్యామ్. అక్కడ గడ్డిమీద రక్తపు మరకలు కనపడ్డాయి అర్జున్ కు. రక్తపు మరకలను అనుసరిస్తూపోతే, అవి కాలువ దగ్గర ఆగిపోయాయి. బహుశా కాలువమీద నుంచి

పులి అవతలికి దూకింది కాబోలు. అది గమనించే సరికి అంతవరకూ ఉత్సాహంతో పొంగిపోతున్న శ్యామ్ నీరు కారిపోయాడు.

అయితే అర్జున్ కు ఇదంతా మామూలే. శ్యామ్ ఖుషం తడుతూ అన్నాడు-“ఇంకా మనం అక్కడ కాలాన్ని వృధాచేయటం అనవసరం. మంచెదగ్గరకు పోదాం వద!”

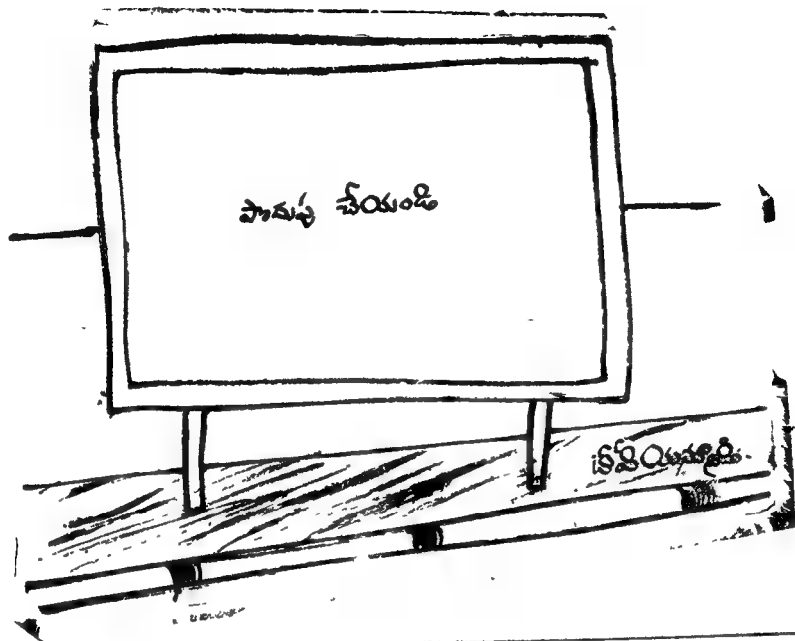
మంచెదగ్గర చేరుకొన్నాక వారికోసం అక్కడ కొండంత ఆశ్చర్యం ఎదురుగాఉంది. మంచెకింద నేలమీద పచ్చగడ్డిలో ఆడు కొంటూ మూడు పులిపిల్లలు కనపడ్డాయి. మంచె రాటకు కట్టేసిన మేక కూడా ఆ పులిపిల్లలతో స్నేహంగా ఆడుకొంటోంది. ఒక పులిపిల్ల మేక కిందకువెళ్ళి, పెదపులను నాక్కుంటూ ఇవతలికి వచ్చింది. సంతోషం పట్టలేక శ్యామ్ పులిపిల్లలను పట్టుకోవటానికి పరిగెట్టాడు. ఆ పులిపిల్లలు జడిపిపోయి అడవిలోకి పారిపోయాయి. శ్యామ్ వాటివెంట పడ్డాడు.

శ్యామ్ చేప్టలేమి అర్జున్ కు నచ్చటంలేదు. పిల్లలు ఉన్నాయి అంటే దగ్గర్లోనే తల్లి కూడా ఉంటుదన్నమాట. మంచె ఎక్కి పరిశీలనగా చుట్టూ చూస్తూ శ్యామ్ ని కేక వేసాడు.

ఈలోగా శ్యామ్ ఎలాగైతేనేం ఒక పిల్లను పట్టుకోగలిగాడు. గుండెలమీదకు హత్తుకొంటూ పులిపిల్లను తెస్తూ, దాని మెడకింద నెమ్మదిగా నిమరుతోంటే, ఆ పులిపిల్ల సంతోషంగా ఉన్నట్టు కనిస్తోంది. తప్పిపోయిన పిల్లలకోసం శ్యామ్ వెతుకుతుంటే అర్జున్ మరోసారి శ్యామ్ ని కేకేశాడు.

ఈలోగా, పెద్ద అరుపులు అరిస్తూ అక్కడవున్న కోతులన్నీ చెల్లా చెదరు కాసాగాయి. అంతవరకు కిచీచలాడుతున్న పిడికలు రెండు ఉన్నట్టుండి పోళ్ళు కట్టేశాయి, వడ్రంగిపిట్ట చెట్టు డేమం అడగటం మానేసింది. మేకపిల్ల ముఖంలో ధయం, గాంభీర్యం చోటుచేసుకొన్నాయి.

అర్జన్ కు విషయం అర్థమయింది చేతిలో తుపాకీ సరిచేసుకొని, శ్యామ్ ను సొచ్చ రించేలోపే ఎదురుగా పులి కనపడింది! అతనికి నోట మాటరాలేదు.

పులి నెమ్మదిగా అన్ని వైపులలో పరిశీలనగా చూసింది. ఫయంతో గడ్డ కట్టుకుంటున్న మేకపిల్లవైపు చూడనేలేదు. దగ్గలోనే పులిపిల్లలకోసం వెతుకుతోన్న శ్యామ్ కదలికనే గమనిస్తోందాపులి. శ్యామ్ వెనక్కుతిరిగి పులినిచూచి బిత్తరపోయాడు మంచెమీదనుంచి, కాలవకేసి పరిగెట్టమంటూ అర్జన్ చేస్తున్న సై గలు చూసుకొని, కగ్గ వ్యాన్ని గుర్తుతెచ్చుకొంటూ కాలికి బుద్ధి చెప్పాడు. మోంట్ ఆబులో పొందిన నిర్బంధపరుగు శిక్షణ అతనికి ఇప్పుడు పనికొచ్చింది.

ఆ సమయంలో అర్జన్ తుపాకీపేల్చాడు. దెబ్బతిన్నపులి, వెనకకు తిరిగి మంచెమీదకు ఉరికింది, తుపాకీమళ్ళీ పేలటంతో. పులి

నేలమీదకుకూలింది

అర్జన్ కొంతనేపటివరకు మంచెమీదే కదలకుండా ఉండిపోయాడు పులి మరణానికి సంతోష సూచకంగా అప్పుక ప్రకృతిఅంతా మౌనం పాటిస్తోందా అన్నట్లుగా ఉంది. మంచెదిగి, నెమ్మదిగా కింద పడ్డ పులిని తుపాకీతో పొడిచి చూశాడు అదికదలలేదు పులి ఎంతఉందో అని కొలచి చూశాడు అర్జన్. అప్పుడు కనిపించింది అతనికి - పులివెనక కాళ్ళలో బుల్లెట్ దెబ్బ ఉంది. అది ఆడ పులి అని అప్పుడే గమనించాడు అర్జన్.

అర్జన్ పులికొలత చూస్తోంటే శ్యామ్ కే వినిపించింది "అర్జన్, పని సరిగ్గా జరిగిందా?"

అర్జన్ "ఊ" అంటూ జవాబిచ్చాడు.

శ్యామ్ వెంటనే అటురావటానికి దా వెతికాడు. చుట్టూఉన్న దట్టమైన పొద మధ్యలోంచి చిన్నదారి కనపడింది.

ప్రధాన మంత్రి
శ్రీమతి ఇందిరాగాంధీ

ముఖ్యమంత్రి
శ్రీ బి. ఎ. జయ్య

సమైక్యత, సంఘీభావం నేటి తక్షణావశ్యకతలు

మన దేశం వివిధ మతాలు, జాతులు, భాషలు పుట్టినిల్లు ఈ వైవిధ్యం, సాగను మన ఢేశాన్ని రంగుల పుష్పగుచ్ఛం గా తీర్చిదిద్దాయి. ఈ గుచ్ఛంలోని ప్రతిపుష్పాన్ని సురక్షించుకోవలసిన బాధ్యత మనందరిపైనా వుంది.

అశోకుడు, అక్బరు, నానక్, గాంధీ, నెహ్రూ వంటి మహా పురుషులకు జన్మనిచ్చిన మన దేశం అభివృద్ధి పథంలో పయనిస్తోంది హింసాత్మక చర్యలకు పూనుకుని జాతి ప్రగతికి మనం అవరోధం కల్పించడం తగదు

మతం, భాష, ప్రాంతీయ తత్వాల పేరుతో జరిగే హింసాత్మక సంఘటనలు మన ఆర్థిక వినాశనానికి దారితీస్తాయి

మన ఆంధ్ర ప్రదేశ్ ఆదర్శ ప్రాణ మైన మత సామరస్యానికి, ఐక్యతకూ దేశమంతటా పేరు పొందింది.

* ప్రతి మతాన్ని, ప్రార్థనా స్థలాన్ని గౌరవిద్దాము.

* అన్ని పండుగలు కలిసి జరుపుకుందాం.

* సాంఘిక సమానత్వం, అభివృద్ధి కోసం చేయి చేయి కలిసి పనిచేద్దాం.

* స్వాతంత్ర్యం, ప్రజా స్వామ్యం, లౌకిక విధానాల రక్షణకు ప్రతిజ్ఞ చేద్దాం.

* సహోదరుల్లా కలిసి మెలిసి బ్రతుకుదాం.

డైరెక్టరు, సమాచార, పౌరసంబంధ శాఖ హైదరాబాదు.

నెం : 24

చారిత్రావచ్చి మలుపు తీరగగానే - అతని వైపు వస్తూ మరోపులి తుపాకి నిర్ణం చేసుకొనేంత సమయంలేదు. అందుకే వెనక్కి తిరిగి పరుగు లంకించాడు. చారిత్రా చెట్టు పేరుతగిలి బోల్తాపడిపోయాడు. ఆ వద్దంలో దొర్లుకొంటూ, రాళ్ళుదెబ్బలు తగిలి వెంటనే స్పృహ కోల్పోయాడు.

శ్యామ్ దొర్లటం చూసిన అర్జునకు మతిపోయింది. అటుకేసి త్వరగా నడుస్తూ, దగ్గర్లో పులిచిచూసి ఆగిపోయాడు. పులి కూడా అతన్ని గమనించి అతనికేసి ఉరిగింది.

అర్జున్ తుపాకి ట్రైగ్గర్ లాగాడు. పులి ఉరకకపోతే, ఆదెబ్బకు పులి చచ్చిపోయేదే! కానీ గురితప్పిపోవటంతో, బుల్లెట్ తగిలింది. బాధతో మూలుగుతూ అర్జున్ వైకి ఉరికింది. ఈసారి అర్జున్ మీదకే సడటంతో అతనిచేతిలో రైఫిల్ ఎగిరి పడింది.

అర్జున్ లేచాడు. పులి కేవలం పాతిక గజాల దూరంలోనుంచి అతన్నే మోసేలిస్తోంది. కదలికలేని ఆ పులి కదలికే తన్ను పొట్టన పెట్టుకొనేలాగానే కనిపించింది అర్జున్ కు. కానీ చేతిలో తుపాకీలేకపోతే అవులికి ఎదురు నిలవటం కష్టం. నడుంకు కత్తిడిస్తూ సంగతి గుర్తుంది అతనికి. కానీ దగ్గర్లోనే ఉన్న రైఫిల్ అతన్ని మరీ ఆకర్షిస్తోంది. ఏం చేయాలా అని ఆలోచించి అర్జున్ రైఫిల్ కేసి కొంచెం కదిలాడు. అప్పటివరకూ దానికోసమే వచ్చుకున్న ఉన్నట్లు పులి ఎగిరి అతనిమీద పడింది.

పులి దెబ్బకు లాశలేకపోయాడు అర్జున్. పులిచేసినగాయం విపరీతంగా బాధపెట్టింది. అయినా కనీసం నడుంకుఉన్న కత్తిడిసి పులి కడుపులో గుచ్చాడు. పులి గాంధ్రు మంటూ వెనక్కునడిచి, మరంత కోపంగా అర్జున్ వైకి ఎగిరింది. ఈసారిదెబ్బతో అర్జున్ తల వచ్చడి అయిపోయింది.

కదలకరాదా పడిపోయిన అర్జున్ ను చిక్ సారి చూసి, పులి, అక్కడేపడిఉన్న ఆడ పులికేసి నడిచింది. మేకపిల్ల అరుస్తున్నా

పులి దాని సంగతే పట్టించుకోలేదు. నాటిక బయటకు చాచి, కిందవడ్డ పులిని అవ్వా యంగా నాకింది. ఆ పులిలో చలనం లేదు కిందవడ్డ ఆడపులికి తగిలిన గాయాల్లోం కాదన రక్తాన్ని నాకింది. అర్జున్ సేసిన కత్తి గాయంవల్ల పులిలో బాధ పెరిగింది అందుకే ఆడపులివచ్చే, నెమ్మదిగా వచ్చుకొని, కళ్ళు మూసుకొంది.

నిమిషాలు గడుస్తున్నాయి. ఆడపులి వక్కనే పనుకొన్న పులిలో చలనం లేదు. కానీ అదీ తన పరిశీలనమూత్రం ఆపలేదు.

స్పృహ తప్పిపోయిన శ్యామ్ కు తెలిసి వచ్చి, నెమ్మదిగా మంచెకేసి నడవసాగాడు. అతని అడుగుల చప్పుకుదు పులి మరింత గుహారుగా స్థిరమయింది మంచెకేసి వస్తున్న శ్యామ్ అక్కడ పడిఉన్న రెండు పులును చూసి ఆ రెండూ చచ్చిపోయినవే అనుకొన్నాడు.

అయితే వక్కనే రక్తం మడుగులో ఉన్న అర్జున్ ను చూసేసరికి శ్యామ్ వెంటనే తిరిపోయాడు. "అర్జున్" అంటూ గట్టిగా కేకేశాడు. ఆకా కొండలన్నింటూ ప్రతిధ్వనించింది. జవాబు రాకపోయేసరికి అర్జున్ ను అటూ ఇటూ కదిపాడు శ్యామ్. ఈసారి అర్జున్ నుంచి జవాబు రాలేదు కానీ-భయం కరమైన గాంధ్రంపు వినిపించింది. శ్యామ్ తలతిప్పేసరికి నిలువెత్తున పులి-

తరతరాలుగా మనిషి తననాతికీదేస్తున్న అన్యాయానికి, ప్రకృతిమత విడితీంని పాటించడం తమను పొట్టన పెట్టుకొంటున్న రాక్షసత్వానికి తగినశాస్త్ర శిక్షయ్యాలనే ఆ కాంక్షతో కాబోలు నిలువెత్తు పులి కోపంగా నీచిచి ఉంది.

ఇటు పులి, అటు శ్యామ్-ఒకరికొకరుగా ఒరు-ఒకరిపై ఒకరికి దీనిని కనితో అవకాశం కోసం చేచి చూస్తూన్నట్లు నిలబడి ఉన్నారు.

అయితే స్నేహితుణ్ణి పొట్టన పెట్టుకొన్న తన్ను బాధతో మొట్టమొదట మనిషిలోని జంతువే ఎదుటనిలిచిన జంతువువైకి దాడి

కాత్రి పట్టుకొల్లి డిపట్టు పట్టకట్టున్నాకే ఉచితీ!

చేసింది. అప్పటికే కత్తిపోటుకు గురైన పులిని, తన తుపాకీ నిటారుగా ఉపయోగిస్తూ శ్యామ్ తీవ్రంగా గాయపరిచాడు. బాధతో గాంక్షమంటూ పులి నేలమీద పడింది.

నేలమీదపడ్డ పులిని మరొకరి కొట్టాలని శ్యామ్ ప్రయత్నించాడు కానీ ఈసారి గురితప్పింది. తనలోమిగిలి ఉన్న శక్తి నంతా కుండగట్టుకొంటూ పులి శ్యామ్ మీదకు ఉరిరింది. తన స్వస్థలంనుంచి పోరాడు తున్న జంతువు అదీ-దానికీ శ్యామ్ నిరాయుధుడు అవటంతో నమ ఉడ్డి కాలేక పోయాడు. దురుతిరిగి కలబజాలన్న శ్యామ్ ప్రయత్నాలన్నీ రెండేరెండు పంజా దెబ్బలకు పటాపంచలయిపోయాయి. శ్యామ్ నేలకూలాడు.

పులి హస్తశివరి దారుణంగా ఉండి-ఉదయమే శ్యామ్ వల్ల తగలిన బుల్లెట్ దెబ్బ, పైన మరో బుల్లెట్ దెబ్బ, ఆపారున అర్బున్ చేత కత్తిపోటు, శ్యామ్ తుపాకీతో కొట్టిన దెబ్బలు - శ్యామ్ కొట్టిన దెబ్బల వల్ల పులి:న్నోకటి పూర్తిగా చితికిపోయింది. అర్బున్ కత్తిపోటు గాయంతోంచి రక్తం

కారుతోంది. ఆ దెబ్బల బాధను తట్టు కొంటూ, నెమ్మదిగా శ్వాస పీల్చుకొంది పులి. షక్కచేపడిఉన్న అడవులిని మరోసారి నాకాలని అపులి అనుకొందికానీ తగిన దెబ్బలవల్ల కదలటం కష్టమయింది. అందుకే బాధతో గాంక్షమంటూ అడవులి చక్కనే పడిపోయింది.

అడవిలో అంతవరకూ జరిగిన భీకర పోరాటం ముగిసింది. అంతవరకు ప్రాణాన్ని అరిచేతిలో పెట్టుకొన్న మేక మళ్ళి గడ్డి నవలటం ఆరంభించింది. కొమ్మమీద పిచికాలు కివరిత ప్రారంభించాయి. చుట్టూ కుకల ముకుగుమి వడ్రంగిపట్ట జవ్వకు జెరకు తలుపులు కొడుతోంది. అంత వరకూ గడ్డిలోదాక్కున పులిపిల్లలురెండు నెమ్మదిగా జయటకు వచ్చి చచ్చి పడిఉన్న పులిని కళేబరాలతో అడుకోవటం ఆరంభించాయి.

కానీ - పోరాటంలో గాయపడి మరణించిన జంతువుల అక్క శాంతికోసంనూ అన్నట్లు కొండలమధ్య ఏచీ పడమటిగాలి ఒక్కసారి ఆగి మళ్ళి విచసాగింది!

ప్రపంచ సాహిత్యంలో హాస్య రచనల సంఖ్య చాలా తక్కువ. దానికి కారణం నవ్వడమేం అంత సులభమో, నవ్వించడం అంత కష్టం కావడమే. కాస్త ప్రయత్నిస్తే సమర్థుడైన రచయిత, ఒక రచన ద్వారా కొంతమంది పాఠకులను కొన్నిసార్లు నవ్వించడమేమో గాని, రాసిన సుమారు 2 వందల రచనల్లో కత్తిలేని హాస్యాన్ని, చదివిన ప్రతిసారి, ప్రతి పాఠకుడినీ మనసారా నివ్వించగలిగిన ఘనత ప్రపంచం మొత్తం మీద ఒకే రచయితకు దక్కుతుంది. అతనే పెల్ హామ్ ఫ్రీవిత్ వుడ్ హామ్ - స్పెల్లింగును బట్టి 'ఫ్లమ్'! సాన్నిహిత్యాన్ని బట్టి 'ప్లమ్'!

పి.జి. వుడ్ హామ్ 1891 లో ఇంగ్లండు లో గ్లోస్టర్ లో పుట్టాడు. కాలేజీ చదువు తర్వాత రెండేళ్ళపాటు బ్యాంకు లో పనిచేసిన వుడ్ హామ్, 'బ్యాంకింగ్ అంటే ఏమిటి? దాని పరమార్థమేమిటి? ఈ బ్యాంకులో తన చేస్తున్న పేమిటి?' అనే ప్రశ్నలకు సమాధానాలు పెతుక్కుం

టున్న కాలంలోనే ఆ ఉద్యోగానికి రాజీనామా ఇవ్వడం జరిగింది. ఆ తర్వాత పత్రికా రచయితగానూ, కథా రచయితగానూ స్థిరపడ్డాడు. క్రమంగా అమెరికా లో సాటర్ డే ఈ వెనింగ్ పోస్టు కు ధారావాహిక నవలలు రచించడం ప్రారంభించాడు. నవలలు, కథలతోపాటు నాటికలు సంగీత రూపకాల రచనలో కూడా వుడ్ హామ్ అందరి పేసిన చేయనిపించుకున్నాడు. అతని హాస్య స్రవంతి హాల్లివుడ్ కు కూడా ప్రవహించింది. కానీ కొంత ఆనుభవం గడించాక, అక్కడి-బురద తనను కలుషితం చేస్తుందని భావించాడేమో, ఆ వ్యాసంగాన్ని విరమించుకుని, నవలా రచనలో పూర్తిగా నిమగ్నుడయ్యాడు.

తన తోందై మూడేళ్ళ జీవిత కాలంలో వుడ్ హామ్ వందపైగా కథలు, నవలలు, ఇరవై దాకా నాటికలు, ముప్పైపైగా సంగీత రూపకాలు, పాటలు రచించాడు. అతని రచనలన్నీ హాస్యప్రధానమైనవే. 1936 లో అతనికి, మరొక ప్రఖ్యాత హాస్య

హాస్య స్రవంతి - పి. జి. వుడ్ హామ్

శ్రీమతి మృణాళిని

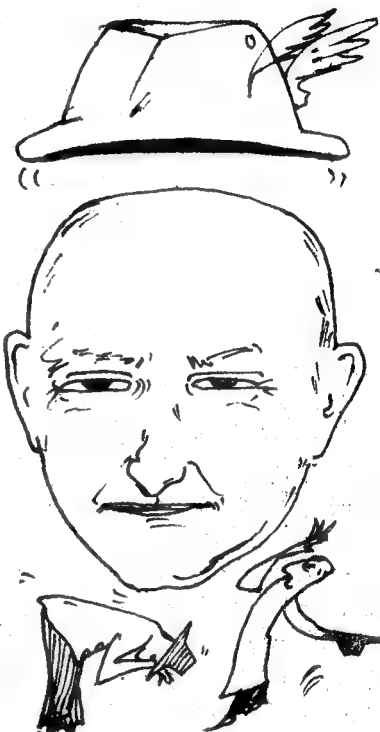
రచయిత మార్క్ ట్వెన్ పేరట పరిష్కర 'ఇంటర్నషనల్ మార్క్ ట్వెన్ సొసైటీ' వారి 'మార్క్ ట్వెన్ గోల్డ్ మెడల్' లభించింది. 1989 లో ఆక్స్ ఫర్డ్ విశ్వవిద్యాలయం వుడ్ హౌస్ ను డి. లిట్ డిగ్రీతో సన్మానించింది. 1975 లో, అతని మరణానికి కొంత పూర్వం, బ్రిటిషు ప్రభుత్వం వుడ్ హౌస్ కు 'నైట్ హుడ్' ఇచ్చిన గౌరవాన్ని నిలుపుకుంది. ఇతని రచనలు చాలా భాషల్లోకి అనువదించబడ్డాయి.

1904 నుంచి 1975 వరకు అవిరామంగా సాగిన తన సాహిత్య జీవితంలో ఏదో ఒకసారి వుడ్ హౌస్ తన స్థాయినుంచి దిగజారలేదు; ఏ ప్రభుత్వానికీ తొంగి రాజీ పడలేదు. అతని నవల చదివిన ప్రతి పాఠకుడూ, 'ఇలాంటి నవల రాయాలంటే, ఈ రచయిత జీవితం ఎంత సంపూర్ణంగా గడిచివుండాలి?' అనుకుంటాడు. ఈ అభిప్రాయంలో యథార్థం లేకపోలేదు. అంత మాత్రంచేత, వుడ్ హౌస్ జీవితంలో కష్టాలురాలేదని కాదు. జీవితంలో ఎదురైన ప్రతి సంఘటనలోనూ నవ్వడగిన విషయం ఏదో వుంటుందని గ్రహించడంలోనే అతని హాస్యస్ఫూర్తి ఇమిడి వుంది. ఆ హాస్యస్ఫూర్తి లేకపోతే, రెండవ ప్రపంచ యుద్ధ కాలంలో, కొన్ని సంవత్సరాల పాటు, స్వదేశానికి దూరమై, ఐర్ల్యాండ్ ఇంటర్నల్ మెంట్ కాంప్ లో ఉంచబడినాడా, 'మనీ ఇన్ ది బ్యాంక్' వంటి కళాఖండం రచించగలిగేవాడు కాదు!

వుడ్ హౌస్ జీవితంలాగానే అతను సృష్టించిన హాస్యంకూడా నిర్మలమైంది. చాలా మంది రచనల్లోలా అతని హాస్యం ఎదుటి మనిషిని అవమానపరచేది, అనభ్యుమేది, పాత చింతకాయ పచ్చడి వంటిదికాదు; అతి సున్నితమైంది, ధ్వని ప్రధానమైంది, సరే కొత్తదీ, ఏ మాత్రం వెకిలికనం లేనిది.

వుడ్ హౌస్ రచన చదువుతున్న పాఠకుడు ఓపేట మందహాసం చేస్తాడు, మరో చోట మనసులో నవ్వుకంటాడు, ఇంకో

చోట ఓన్నగా నవ్వుతాడు, ఆ చిరుహాసం ఊహాజాళివృద్ధి చెంది పకపళ్ళోకి దిగుతుంది. పకపకలదళ చేరేవరకీ పాఠకుడికి తన ఉనికి గుర్తుంటుంది. ఆతర్వాత అంతా హాస్యమయమే. వుడ్ హౌస్ ప్రపంచంలో ఆనందిస్తున్న పాఠకుడిని బాహ్య ప్రపంచంలోకి తీసుకురావడం చాలా కష్టం.

కొన్ని దశాబ్దాలపాటు ఏ మాత్రం ప్రమాదం తగ్గని అద్భుతమైన హాస్యాన్ని ఈ రచయిత ఎలా సృష్టించగలిగాడో ప్రశ్నించుకుంటే, అతని రచనల్లోని ఇతర వృత్తాలు, పాత్రలు, నన్నివేళాలు, భాషా విశేషాలు, శైలి మన కళ్ళయెదుట నిలస్తాయి.

ఒకేపాత్రను, లేదా స్థలాన్ని కేంద్రంగా చేసుకుని, దాని చుట్టూ కథ అల్లడం వుడ్

హాస్ రచనా సాంప్రదాయం. దాన్ని ఒట్ట అతని నవలలను "జ్ఞాండింగ్స్ కేజిల్" నవలలు, "టీవ్ నవలలు", ఇతర ప్రేమ కథలు అని ప్రధానంగా మూడు కాలాలుగా విభజించవచ్చు.

ఫ్రెడ్ హాస్ గ్రహించే ఇతివృత్తాలు చమత్కార భరితంగావుంటాయి. వి సాధారణంగా ప్రేమకథలే కానీ, సాధారణ ప్రేమకథలుకావు. ప్రేమ కథలకు ఆయువు వట్టయిన అపార్థాలు, తత్కారణంగా నాయికా నాయకులు విడిపోవడం, కలుసుకోవడం మొదలై నవి ఈ నవలల్లో కూడా తరచు కనిపించినా, వాటి ప్రికరణలో రచయిత చూపే అసాధారణ ప్రతిభవల్ల, ఏ నవలకానవలే విస్తృతంగా కనిపిస్తుంది. 'సెంటిమెంటు' వాసనకూడా తగలని ప్రేమకథలు వ్రాయడం అతనికి చెల్లింది. గోరంతను కొండంతలుగా చేసుకుని పరస్పరం దూరమయ్యే ఆ ప్రేమికుల గురించి చదువుతూంటే, నవ్యాపుకోవడం అసాధ్యం. ఉదాహరణకు ఒక ప్రేయసి 'టోమాటో' ను 'టోమాట్' అంటుంది. ఆమె ప్రియుడు అదే టోమాటోను 'టోమాయ్టో' అంటాడు. అంతే ఇంత ఘోరమైన భేదాభిప్రాయం కలిగాక, ఇంకా ప్రేమింపుకోవడం వాళ్ళ ఆత్మాభిమానానికి దెబ్బ, అలా విడిపోయి, చివరికి ఒక 'గాడ్ ఫాదర్' సాయంతో ఇద్దరూ కలుసుకుంటారు.

ఫ్రెడ్ హాస్ నవలల్లో ప్రేమికులను కలపడానికి తన మేధస్సు నువ్వొచ్చే ఈ గాడ్ ఫాదర్ పాత్ర తప్పనిసరి. జ్ఞాండింగ్స్ కేజిల్ నవలల్లో గాల్ హాడ్, అప్పుడప్పుకు లార్డ్ ఇక్కన్ హామ్ టీవ్ నవలల్లో టీవ్ ఈ పాత్రను పోషిస్తారు.

ఫ్రెడ్ హాస్ గ్రహించే ఇతివృత్తాలలో ప్రముఖంగా కనిపించే విషయాలు మూడు: నకిలీ మనుషులు (Imposters), యాదృచ్ఛికాలు (Co-incidences) జ్ఞాత్ మెయిల్స్. సాధారణంగా అన్ని

నవలల్లోనూ నాయకుడో, అతని స్నేహితుడో, అతని మేలుకోలే మరో పెద్ద మనిషో వేరేవేరు చెప్పుకొని, తాము వెళ్ళాలనుకున్న స్థలంలో ప్రవేశిస్తారు. అంతా సవ్యంగా జరుగుతున్న సమయంలో అసలు మనిషి రావడమో, లేక అసలు వ్యక్తిని జాగా ఎరిగివున్నవాళ్ళు రావడమో జరగడం వల్ల, కథ అడ్డంకిరిసి, రకరకాల తికమకలు ప్రార్థంభమై, పాతకుడిని హాస్యరసాంబుధిలో ముంచుతాయి. ఫ్రెడ్ హాస్ ఒక చోట అన్నాడు-" సాధారణంగా ఇళ్ళల్లో ఎలుకలున్నట్టు నా జ్ఞాండింగ్స్ కేజిల్ నవలల్లో నకిలీ మనుషులుంటారు. ఎప్పుడూ కనీసం ఒక నకిలీ మనిషైనా లేదే, జ్ఞాండింగ్స్ కేజిల్ కు వ్యక్తిత్వం ఉండదు."

ఇతని నవలల్లోని యాదృచ్ఛికాలు, ఇతరుల నవలల్లోలా అసహజంగా అనిపించవు. ఫలానామనిషి ఫలానా సమయంలో ఫలానా ప్రదేశంలో ఉండడానికి ఎంతో సహేతుకమైన ఆధారాలు చూపుతాడు. 'ఫుల్ మూన్' నవల దీనికి చాలా మంచి ఉదాహరణ.

'జ్ఞాత్ మెయిలింగ్' ఫ్రెడ్ హాస్ పాత్రల దినచర్యలలో ఒక భాగం. నకిలీమనుషులు చీమల్లా తిరుగుతున్న స్థలంలో జ్ఞాత్ మెయిలింగుకు అవకాశాలుండకపోవు. దాదాపు పాత్రలన్నింటికీ పాధాకరమైన గతం వుంటుంది. "నువ్వు నాకివని చేసిపెట్టావా, సరే. లేకపోతే నీ అసలు పేరేమిటో చెప్పిస్తా" నంటుంది ఒక పాత్ర, ఆ రెండవపాత్ర తాత్కాలికంగా ఒప్పుకుంటుంది. ఆ తర్వాత మొదటిపాత్ర గతంలోని గుప్తచరిత్రని వెతికి పట్టుకుని, "నేనీవనిచేయను. నువ్వు నా అసరు పేరుచెప్పితే, నీ రహస్యాన్ని నేను బయట పెట్టేస్తాను" అంటుంది రెండవ పాత్ర. ఇలా అనంతంగా సాగుతున్న జ్ఞాత్ మెయిల్ - ఇద్దరోకీ తెలివైనవాడూ, అదృష్టవంతుడు గెలిచి, రెండవవ్యక్తి ఒడిపోవడంతో ముగుస్తుంది.

శుభ్రమైన ఆరోగ్యం చిందే గట్ట బాగుంటుంది

కోలేట్
తెలుగు కమిటీ ఫలించు

కోల్లేట్

ఫలితం: అక్షరాలయమైన తెల్లని పళ్ళు, గ్లాస్ తాళాగా ఉండన్న నమ్మకం, దంతక్షయంమొంది రక్షణ.

చేసుకుంటున్నప్పుడు ఎంతో హాయి.

ఆపండి...

కృత్రిమత

STOP BAG

Colgate DENTAL CREAM

Colgate

వరిచున్నానని దింపకొని కొంచెం నోటికి పెట్టి బాగా పులుసు చేసుకోవాలి. ముఖమును పై కైవది

1 కళ్ళకు ఎదురుగా కడత
2 కళ్ళకు పొరబాదుకు
3 దిగుళ్ళకు కడత

ALG. '81

పుడచాన్ కల్పించే కథలనిండా పై మూడింటిలోపాటు ఆక్సిడెంట్లు, యుద్ధాలు దొంగతనాలు, టెంక్స్ లు, రంగస్థల ఉపన్యాసాలు, కవిత్వాపతనాలు, సమృద్ధిగా ఉండి, అన్ని తరగతులవారికీ విభిన్నమైన రీతుల్లో వినోదాన్ని కలిగిస్తాయి.

పాత్రలను బట్టి చూస్తే, ఇతని నవల్లో తమ స్వభావంతోని వైపరీత్యం వల్ల హాస్యాన్ని కలిగించేవి, పరిస్థితులకు బలి కావటం వల్ల హాస్యాన్ని కలిగించేవి అవి రెండురకాల పాత్రలు కనిపిస్తాయి.

మొదటిరకం పాత్రల్లో వయస్సు రీత్యా బుద్ధి మాంద్యం రీత్యా, అగ్రేషరుకు లార్డ్ ఎమ్మెస్టర్, 'క్లాండింగ్స్ కేజిల్' అనే అండ్ మైన 'కంట్రీహోం' ఎప్పుడూ యజమాన్యం నశించని యజమాని. 'టాప్ హాట్' 'స్పైస్ కాలర్' లంచే జడుసుకునే 'హాస్ ఆఫ్ కామన్స్' సభ్యుడు. తన కొడుకు ప్రెథ్లేని చూచి 'ఇతన్నెక్కడో' చూసి నట్టుండే' అనుకునే మతిమరుపు మనిషి. అతనికి జీవితంలో అన్నిటి కంటే, అందరి కంటే ముఖ్యమైనది, ప్రీయమైనది, పెంపుకు పంది 'ఎంప్రెస్ ఆఫ్ క్లాండింగ్స్'. స్థానిక పంది పోటీల్లో రజత పతకాలు గెలుచుకున్న 'ఎంప్రెస్' గురగరల్లో ఎమ్మెస్టర్ కు సంగీతం వినిపిస్తుంది. తన కెందరు చెప్పాల్లో వాళ్ళు 'పేర్లేమిటో' వాళ్ళకు పెళ్ళయిందో లేదో అయివుంటే వాళ్ళు భర్తల పేర్లేమిటో, వాళ్ళ పేర్లేమిటో, వాళ్ళు చెబితేగాని గుర్తుకు రావు కాబట్టి వాళ్ళ విషయంలోగాని అతను జోకర్లం కలిగించుకోడు. ఎవరినీ విమర్శించడు, కావాలని నొప్పించడు. కాని లంఖణి బ్లాంటి అతని చెల్లెళ్ళు మాత్రం తమ జీవితమంతా అతన్ని నిందించడానికి మార్చటానికి ప్రయత్నిస్తుంటారు. తను ఎవరినీ పట్టించుకో నప్పుడు, అందరూ తననే ఎందుకు పట్టించుకుంటారన్నదే అతనికి ఎడతెగని సందేహం. అతనికెంత మామూలు విషయమైనా సరే విచార

సార్లు మననం చేసుకుంటేగాని అర్థంకాదు. ఆతనితో సంభాషణ మొదలుపెట్టిన వారికి వాళ్ళడిగిన ఏ ఒక్క ప్రశ్నకయినా స్పృహ జవాబు వచ్చేసరికి, ముచ్చెమటలు పోసి, గుండెడడ వచ్చేస్తుంది తమ్ముడు గల్ హాడ్ కి తప్ప.)

పుడచాన్ పాత్రల్లో అతి ఆకర్షణీయమైన పాత్ర 'జీప్స్' అతను బర్లిన్ స్టార్ అనే యువకుడికి, బల్టర్ వాలె (valf) కలగలిపిన 'జెంటిల్ మేన్'. అఖండమైన తెలివితేటలుగల మితభాషి, ఆ తెలివితేటలు రోజూ చేపలు తినటం వల్ల వచ్చాయని పూస్టర్ అభిప్రాయం. పూస్టర్ అతని స్నేహితులు ఎదుర్కొనే విచిత్రమైన ఇబ్బందులనుంచి రక్షించడం ఒక్క జీప్స్ కి మాత్రమే సాధ్యమయ్యేపని. అతని మెదడు ఉపాయాల పుట్ట. జీప్స్ నవల్లో కనిపించే పాత్రలన్నీ 'జీప్స్' పేరును భగవన్నామంలా స్మరిస్తుంటాయి. అతను ఎటువంటి పరిస్థితుల్లోనూ చలించడు. ఆశ్చర్యపోతూ, చాపవడడు, నవ్వుడు, ఏడవడు. పూస్టర్ కు మూర్ఖ తెప్పించేవార్త జీప్స్ మొహంలోని ఒక్క కనుబొమ్మను మాత్రం కదిలిస్తుంది. అతనిసంభాషణ సాధారణంగా 'యస్ సర్' 'నో సర్' 'వెరిగూడ్ సర్' 'ఇండీడ్ సర్' లకు పరిమితమై వుంటుంది. ఎప్పుడయినా ఒక వాక్యాన్ని మించి మాట్లాడితే చాలు — పేకే ప్షియర్ను గుర్తుకు తెచ్చే గ్రంథం వెలువడుతుంది. అప్పుడతడు జీప్స్ ఒక పేరాగ్రాఫ్ మాట్లాడితే అతన్ని 'ఇందాక చెప్పింది ఈ సారి ఇంగ్లీషులో చెప్పు' అని అడిగిన సందర్భాలు కూడా ఉన్నాయి.

ఇంకా తమ స్వభావం, ప్రవర్తనల ద్వారా మధురమైన హాస్యాన్నిందించే ఇతర పాత్రలు, స్మిత్ (మాటి మాటికి, నేను మితభాషిని అంటూ ఒక్కొక్కసారి రెండు మూడు పేరాలకు తక్కువ మాట్లాడని చక్కటి పాత్ర! ఎవరిదో గొడుగును తన బాబు సొమ్ములా వానలో పిక్కు

పడిన అందాల ఆడ కూతురికి చావలో చేసేసి, ఆ గొడుగు తాలుకు ఆసామి లబో దిబో మంటుంటే ఆవడలో ఆతివకు సాయపడ్డ అతని గొడుగుద్వారా అతని పేరు ఎలా చిరస్మరణీయ మౌతుందో గడ గడ వివరించి ఆ ఆసామి తాలుకు అవలించిన నోరు మూతపడేలోగా జారు కునే స్మిత సంభాషణా చాతురి ఇందుగో మచ్చుతునక) గాల్ హాడ్ (అజన్మ ప్రహ్లాద చారయనా, అ సమానం శన యోవ్య నంలో జరిగిన ప్రేమకథలు చెపులు మూసు కున్న శ్రోతలకు వినిపిస్తూ ప్రేమికులను కలవడమే తన జీవిత ధ్యేయంగా భావించే విశిష్ట వ్యక్తి) డ్యూక్ ఆఫ్ డన్ ఫ్రెజర్ (ప్రపంచంలోని ప్రతి వ్యక్తి - తను తప్ప ఏ చివాడని భావించే తత్వవేత్త) మొదలయింది.

తాము పరిస్థితులకుబలై పోవడం ద్వారా పాఠకులను నవ్వించే పాత్రలు - లార్డ్ ఎమ్మెనర్స్ నెక్రటి రూప్ట్ గాక్సన్, జీన్స్ యజమాని బట్టిఫూప్టర్.

రూప్ట్ బాప్సన్ ఫుడ్ గూన్ రచనలో తప్పబట్టినవాడు. మరొకరి నవలలో ధీరనాయకుడు కాదా న సామర్థ్యం, నిజాయితీ, గాంధీర్యం ఉన్న వాడు. కానీ, ఫుడ్ గూన్ నవలలో మాత్రం హాస్యగాడిగానే మిగిలిపోయాడు. అతనిలో ఏ మాత్రం హాస్యస్ఫూర్తి లేక పోయినా, అనుభూనిచోట సామర్థ్యం చూపడంవల్ల, పురాణానికి పోయినప్పుడల్లా పాపం ఎదురుకావడంవల్ల, అతని పాత్ర సృష్టించిన హాస్యం మరో పాత్ర సృష్టించదు. అతనిలోని "విశిష్ట" గుణం - తరతమ భేదాల్లేకుండా కనిపించిన ప్రతి వ్యక్తిని అనుమానించడం; అర్థరాత్రి, అప రాత్రి అని చూడక, ఎవరోమీదో అనుమానం తీర్చుకోడానికి బయల్దేరి, మేడమెట్ల మీద కింద పడ్డమో, రాత్రంతా డాబామీద చలికి వణుకుతు కూర్చుండి పోవడమో చేస్తూ, హాస్యాస్పదమై పోతుంటాడు.

ఫూస్టర్, తన జీవితం పరుల హాసం కోసమే అనుకునే నిస్వార్థ పరుడు. తన

చేతనై సంతవరకు స్వయంగాగాని, జీవ్స్ తెలివిని కిరాయికివ్వడం ద్వారాగానీ, సేహితులకు సాయం చేస్తుంటాడు. ఎంత మంచివాడంటే - అతనికి తారసపడే పూబో బుల్లో వగంమంది అతను తమను ప్రేమిస్తున్నాడని అనుకున్నా, కాదని చెప్పలేదు. వాస్తవానికి ఏ అమ్మాయిని ప్రేమించక పోయినా, అలా చెపితే ఆ అమ్మాయి బాధపడుతుందేమోనని, శిశుకునేసి, కొన్ని సార్లు ఎంగేజ్ మెంటు కూడా చేసేసు కుంటాడు. ఆ తర్వాత నానా ఆనంద్యలూ వడి, జీవ్స్ సహాయంలో ఆ ఎంజెజ్.మెంటు నుంచి బయలుపడుతుంటాడు.

నీళ్ళే గాక, ప్రతి నవలలోని నాయికా నాయకులు అత్తయ్యలు, శంకరులు - అన్ని రంగుల, అన్ని తరగతుల; అన్ని ఆకారాలవాళ్ళు వదో విధంగా ఉత్తమ మైన హాస్యాన్ని అందించేవారే. ఇతని రచనల్లోని ప్రత్యేకత - చాలా పాత్రలు (ఎమ్మెనర్స్, గాల్ హాడ్, స్మిత్, ఉఫెన్ హామ్, జీవ్స్, ఫూస్టర్, కాన్ ఫ్రెన్స్ మొదల వారు) విభిన్నమైన కథలలో నవలల్లో మళ్ళీ మళ్ళీ దర్శనమిస్తున్నా ఎక్కడా విసుగనిపించకపోవటం. ఆ పాత్ర స్వభావాలు పాఠకుడి ముందే తెలియ జేయటంవల్ల ఆసక్తి పెరుగుతుందే తప్ప తరగదు.

ఫుడ్ గూన్ నవల్లో సన్నివేశాల సంఖ్య అధికంగావుంటుంది, సన్నివేశ నిర్మాణంలో ఇతని ప్రతిభ సాటిలేనిదని చెప్పడంలో సందేహంలేదు.

"మనీ ఇన్ ది బ్యాంక్" నవలలో లార్డ్ ఉపెన్ హామ్ తను ఒకానొకప్పుడు అతి జాగ్రత్తగా దాచిన వజ్రాలు ఎక్కడ దాచాడో మరచిపోయి, ఎప్పుడూ దాని కోసం వెతుకుతుంటాడు. చిప్ టిస్ట్ అనే పులిమైమే దొంగ-కమ్-పార్ట్ మైమ్ డిటెక్టివ్ ఆ వజ్రాలకోసం ఇంట్లోకి దొంగ బడతాడు. అతను వస్తాడన్న విషయం ముందుగానే తెలుసుకున్న ఉపెన్ హామ్ తన గదిలో కలెక్ట్ వెనక నుంచుంటాడు, రాగానే పట్టుకోవటానికి. చిప్ చాలా

సేపు పెరిగి హతాశంగా కర్నెక్ క్రింద కాన్పు కనిపించి, అవాక్కయిపోతాడు. ఉఫెన్ హామ్ తెర వెనుకనుంచి వచ్చి గడమాయింపబోతాడు, ఇంతలో చింప్, ఆలవాటు ప్రకారం తన మీనం పెద్ద తిప్పుతాడు. ఆ తర్వాత చార్లెడ్లరికి ఈ విధంగా మర్రిపై అరుగుతుంది.

"అవు" ఉఫెన్ హామ్.

"నర్..." అర్థంకాక, చింప్.

"నీ మీనాన్ని దాని మానాన చదితెయ్.

అవును.... ఆ మీనం.... చాలా రోజులుగా ఉంచా? ఎప్పుడు పెరిగటం ప్రారంభించింది?"

"కెంకెళ్ళుకొరిం"

"ఆ చివర్లు అలా నిల్చినట్లుండటానికి ఏం ఉపయోగిస్తావ్?"

"చాక్స్"

"దానిమీద చాక్స్ పెడతావా?"

"యస్ నర్. చాక్స్"

"ఎలాంటి చాక్స్"

"నిజానికి, సాధారణంగా నేను నమ్మ వాడతాను."

"ఏం నమ్ము?"

"సానం చేసే నమ్మ లేకపోతే పేవింగ్ క్లిమ్"

"అయితే, 'చాక్స్' అనెందుకన్నావ్?"

"అప్పుడప్పుడూ ఆది వాడతాను."

"ఎలాంటిది?"

"మామూలుదే"

"దానివల్లే అలా నిలుస్తాయా చివర్లు?"

"యస్, చిప్, దానిలోనే నిలుస్తాయి"

"తేట్.... మాడ్గానీ? చివరాలింకావుంది."

మీనం నాటి అయితే, పేర్లతోనూ పీకసే

వాణ్ణి" (ఇంతలో కర్నెక్ వచ్చి)

"ఆ ఇప్పుడు నీ మువనల్లవు తరివాన్ని

మ్మలు మమ్మలు చేస్తాను"

అనందం ప్రలాపనంగా అవాక్కయి

స్పృష్టించడంలో ఫుడ్ హాస్ న మించిన

కరణుక లేదని చెప్పవచ్చు ఇలాంటి వన్ని

సేవాలు ఇతని తనవల్లే అవలూకంగా

కనిపిస్తాయి.

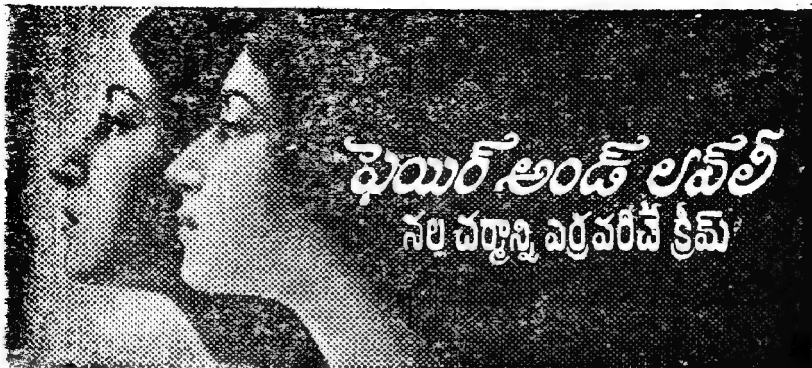
ఈ మా విషయంగా ఫుడ్ హాస్ సాక్షిం చేస హాస్యంగా అబ్బుత మైంది. ఉతా హరణకు పేక్సియర్ కొలేవన్, "వెన్ వింటర్ కమ్స్, టెన్ స్ప్రింగ్ లి ఫార్ దిప్రైండ్?" కు-ఫుడ్ హాస్ పేరిడి; "సెన్ ఒట్టర్ కమ్స్, టెన్ డ్రింక్స్ లి ఫార్ దిప్రైండ్?" అతని అంగ్ల భాషాపరిజ్ఞానానికి అంగ్ల సాహిత్య పరిచయానికి పక్షితులే అశ్రుర్యపోయేవాడు. పాకిస్థాన్ ప్రయోగాల్లో అతను చూసిన తై విధానాని, ప్రతి తకు అశ్రుర్యపోతూ ఒక విమర్శకుడు, "ఫుడ్ హాస్ ఏ నందర్వంతోనూ శక్తాల కోసం తమమకున్నట్లు కనిపించడు. ఇంకా మేమే అతన్ని రోగిణిండుకు వలె న పకాల కోసం వెతుక్కుచాల్సి వస్తోంది" అన్నాడు.

ఫుడ్ హాస్ ఒకసారి తన పుస్తకాన్ని భార్య బిడ్డలకి అందితమిస్తూ "ఎవరి సంతో, సహాయము లేపోయి పుంటే ఇది నల్లైన త్రుములో రాయబడి పుండేదో వారికి" అని రాశాడు.

ఫుడ్ హాస్ హాస్యం గురించి ఎంత చెప్పినా, చివరిగా చెప్పగలిగింది ఒకటి. ఆ హాస్యం అనుభవైక వేద్యమైంది. విశేషం దకు లొంగ ది. ఒక్కొక్కవారి విశేషం చినా, అనువదించినా, దాని పానం అగ్గి పోవచ్చు.

ఫుడ్ హాస్ సాహిత్యంలో సామ జిక స్పృహలేదని ఈనాటి విమర్శకులనవచ్చు. కానీ అతని రచనవల్ల పాకకులకు తమిగే ప్రయోజనం మాత్రం అపాక మైంది. రోజు లు కొంతసేపు జీవితంలోని కష్టాలను మరిచి స్వచ్ఛంగా, హాయిగా నవ్వుకోవాలంటే, ఫుడ్ హాస్ పుస్తకాన్ని మించిన మండులేదు. ఈవ్ లిన్ వా (Evelyn Waugh) అన్నట్లు. "పాకకులకు జీవించ దానికి, అనందించడానికి ఫుడ్ హాస్ ఒక ప్రపంచాన్నే సృష్టించాడు.... ఈ సుందర మైన ప్రపంచం ఎప్పుడో పాశబడదు." ●

ప్రేమకృత రహస్యం కనుగొనబడింది!

ఫేర్ అండ్ లవ్లీ
నల్ల చర్మాన్ని ఎర్రవరచే క్రీమ్

ఇదీ సహజంగా మృదువుగా మీ వంటి చాయను పెంపొందిస్తుంది

ఫేర్ అండ్ లవ్లీలో గల ఒక ప్రత్యేకమైన
విదారణ చర్మం లోపల పనిచేస్తుంది. అది
సహజంగా, మృదువుగా, మరక్షితంగా,
అంతేకాదు, ఫేర్ అండ్ లవ్లీ మీ
తర్వాన్ని బయట నుంచి కూడా సంరక్షిస్తుంది.
దీనిలోని మూల్య కిరణాలను వడగొని
తదర్థాల దుక్రమం, మీ చర్మం ఎండవల్ల
వ్యభిజనుండా కాపాడుతుంది. అయివచ్చుటకీ
మూల్య కిరణాలలోని అరోగ్యమంతరించి
మీరు పూర్తిగా పొందగలుగుతారు.
ఫేర్ అండ్ లవ్లీని రోజూ గవక వాడితే,
కీ వారాలలో మీ కఠిన చాయను
జీతరులు మెచ్చెలాగ ఎర్రబరుస్తుంది.

ఫేర్ అండ్ లవ్లీ — నల్లని చర్మాన్ని ఎర్ర బరచడం కోసం సునిితమైన పదం

హిందూస్థాన్ లిమిటెడ్ వారి విక్రయ ఉత్పత్తి

© 1981-82, P. O. BOX 12, 17, 18, 19

కృష్ణాంధమల

వెను

శ్రావణ మాసం ■ అగ్రహారాన్ని వచ్చి తోరణంగా మార్చింది.

క్షురకురవనా మాననా అనే అనుమానా వస్థలో ఉంది వాన- దాన్ని గురించి ఎవరూ పట్టించుకోవటం లేదు. పై పెచ్చు, నువ్వు కురిసినా మాకభ్యంతరం లేదన్నట్టు ధీమాగా ఎవరి పనులు వాళ్ళు చేసుకుపోతున్నారు.

■ వాడలోని ప్రతి గడపా పచ్చగా వుంది. ప్రతి ఇంటా పండుగ జరుపు కుంటు నట్టు, తలుపులు పూర్తిగా తెరుచుకుని నవ్వుతూ ఆహ్వానిస్తున్నాయి.

అదే అగ్రహారంలో ఓ పెంకుటిల్లుంది.

అది చాలావరకు కూలిపోయింది. మిగిలిన కొద్దిమేర 'వారంటివ్వకుండా ఏ ఊతానయినా కూలుతాను జాగ్రత్తని' బెదిరిస్తున్నట్టుంది. ఆ ఇంటికి ద్వారముంది, దానికి తలుపులున్నాయి.- కాని తలుపు లకి గొళ్ళెం అవతలగాని ఇవతలగాని లేదు దాని అవసరం లేదు కూడా!

ఆ ఇంట్లో దీక్షితులు గారు, వారి అమ్మాయి సీత ఉంటున్నారు.

దీక్షితులుగారికి రమా రమి అరవై ఏళ్ళుంటాయి. అతను గొప్ప వేద పండితుడే గాక అంతకన్నా గొప్ప నష్ట జాతకుడు కూడా. అందుకేనే అతని ఇరవయ్యో ఏట చూపు పోయింది. దాని తరువాత ఓ సార

తనిక్కిలి విపరీతమైన జబ్బు చేసింది. అది రెండు నెలలుండి పోతూ పోతూ అతని మాటని కూడా తీసుకుపోయింది, ఇది చాలులే అనుకుని కొద్దిగా వదలి. అప్పటి నుండి దీక్షితులు గారు కొద్దిగా మాట్లాడ నారంభించారు- అదయినా అవసరమని ఆయనకనిపిస్తేనే! అదై నా కొన్నాళ్ళకి వాళ్ళావిడ ఓ బిడ్డని కని కన్నుమూసింది. నోరు మంచిది కనుక ఊరూ మంచిదైంది. అందుకే వాళ్ళింటి యజమాని అయిన పావుకారు "పంతులుగారూ మీరున్నంత కాలం ఉండండి" అని చెప్పేశాడు.

కటిక దరిద్రానికి ప్రతిరూపంగా కని పించే ఆ తండ్రికూతుళ్ళిద్దరూ దానికి నిర్వ చనంగా కూడా నిలుస్తారు. అతనికి రెండే రెండు పంచెలున్నాయి. ఒకటి బాగా నలిగిపోయి గట్టిగా ముట్టుకున్నా, తడిపినా పోగులు పోగులుగా మారేలా ఉంటుంది. సాధ్యమైన ప్రతిచోటా కొద్దో గొప్పో చిరిగి, కుట్టబోయే సూది పంచెని మరీ చింపు తుండనే అనుమానం వచ్చేలా ఉంటుంది. సీతకి రెండే రెండు లింగా లున్నాయి. ఒకటి పిక్కలకి కొద్ది పైకి, రెండోది ఎంత పైకి కట్టినా ఇంకా పొడుగ్గానే ఉన్నట్టు అనిపించేదీనూ. రెండింటిద అతు కుల ఎంబ్రాయిడరీలు చాలా ఉన్నాయి. వాటిని చూడగానే అట్టే విచక్షణ అక్క

చేస్తుంటే చెప్పగలిగే విషయం, అవి ఆ
అమ్మాయికి ఎవరో ఇచ్చారన్న విషయం.

ఆ వాడకట్టు దయా దాక్షిణ్యాలివ్వడం
రెండు గోవులు ఒకటే తున్నాయి పరానీ

అవరానికి సీత అందరికీ పెళ్ళి వంట
పనుల్లోను ఇంటి పనుల్లోను నహాయపడు
తుంటుంది. అక్కడి వాళ్ళందరూ ఏదో
సందర్భాన్ని పురస్కరించుకుని బస్తావో

అరచస్తావో ధాన్యం దీక్షితులు గారికి పంపుతుంటారు.

సీత పలక పుచ్చుకోవలసిన వయసు నుంచే పచ్చకి రుబ్బటం ప్రారంభించింది...

“కాళ్ళు కడుక్కోండి నాన్నా” అంది సీత వడ్డినూ.

అలవాటుకనుక దీక్షితులుగారు మెల్లిగా అటువేసి నడిచారు.

“ఇంద చెంబు” అంటూ నీళ్ళు ముంచి ఇచ్చింది సీత. ఆ చిల్లు చెంబునందుకుని అక్కడి పని ముగించుకుని మెల్లిగావచ్చి పీటని కాలిలో తడిమి కూర్చున్నాడు. పరిపణ నైవేద్యాలయ్యాక “ఏమిటమ్మా కూరిలా వుంది” అని అడిగారు.

“మరేనాన్న! పొట్ల కాయకూర. మన పెరట్లో పాదుది.”

అతని భోజనం అవుతుండగా

“సీతా! సీతా!” అంటూ లోనికొచ్చింది కావుడు. కావుడూ, సీత మంచి ఫ్రెండ్స్.

“ఎప్పుడొచ్చావే?” అడిగింది సీత.

“పొద్దున్నే. కులాసావా బాబాయి గారూ?”

“ఎవరూ! కావా! ఏవమ్మాయి అల్లుడు కూడా వచ్చాడా?”

“వారు రాలేదు బాబాయ్! నేనూ మా అత్తగారూ వచ్చాం”

“అహ...” అంటూ లేచి చేయి కనుక్కుని తన కుక్కి మంచంలో కూరుకు బోయాడాయన.

“ఊ.. ఏమే! ఎలావుంది హైదరాబాదు?”

“ఏం హైదరాబాద్? ఏమట! నాకైతే వచ్చలేదు. ఈ కబుర్ల కేంగాని నీ పనవగానే అర్థమయి వచ్చేయ్”

“ఎందుకు?”

“తొక్కుడు బిళ్ళలాడానికి, మొహం చూడు, మొహం! ఇదిగో ఇదే చెబుతున్నా ఎల్లుండి తొలి శ్రావణ మంగళవారం. నా తొలిసోము, నవ్వందరిలా సాయంత్రంనీకి నీలిగి వస్తాడు. రేపు ఉదయంనుంచి నీ అర్రెస్సు మా ఇల్లే, అర్థమయిందా!”

“నరే చూద్దాంలే” తేలిగ్గా అనేసింది సీత.

“ఓహో! ఈ పప్పులు మన దగ్గం పుడకవు, రేపు పుడయానికల్లా మా ఇంట్లో పుండకపోతే చూడు?”

సీత మాట్లాడలేదు- అసలు విననట్టే ఉంది.

“ఏయ్ ఏమైందే నీకు ఇలా తయారయ్యావ్? హైదరాబాదునుంచి రాగానే ముందుగా నేనొచ్చింది నీదగ్గరే. ఇంకా ఎవరింటికి వెళ్ళలేదు, చెబుసా?” కళ్ళు చెమ్మగిల్లాయి.

“నేనేవన్నానే ఇప్పుడు?”

“సువిధివరకటిలా లేవు, చాలా మారి బోయావే!”

హైదరాబాదు వెళ్ళాక మతికాస్త బోయినట్టుంది నీకు”

“తేలివిగా మాట్లాడా ననుకోకు! నరే వగ!”

“ఎక్కడికి?”

“మా ఇంటికి.”

“ఇప్పుడెందుకే?”

“మా అత్తగారు, ఆడపడుచు వచ్చారు చూద్దువుగాని”

“పెళ్ళిలో చూశానుగా!”

“అదివేరు.”

“ఇప్పుడొద్దులే!”

“సీతా పెళ్ళయిందని నన్ను పరాయి దానిలా చూస్తావా?”

“అవేం మాటలే?”

“లేకపోతే ఏమిట! రా” అంటూ చేయి పట్టి లాగింది.

“మళ్ళీ వస్తానన్నా నా!” అంటూ విడి పించుకుంది సీత.

“చూడండి బాబాయ్, మా ఇంటికి రమ్మంటుంటే రావటంలేదు సీత.”

“అదేమిమ్మాయి” అన్నాడు దీక్షితులు గారు మంచంలోనే.

“ఇంట్లో వుంది నాన్నా”

“అన్ని అబద్ధాలే!”

భిక్షాటన నిషేధం!

భిక్షాటన నిషేధం
అంటే ఏమంటే
నాన్నా!

అమ్మ పెట్టినట్లు
అమ్మ పెట్టినట్లు
అమ్మ పెట్టినట్లు
అమ్మ పెట్టినట్లు
అమ్మ పెట్టినట్లు
అమ్మ పెట్టినట్లు
అమ్మ పెట్టినట్లు
అమ్మ పెట్టినట్లు
అమ్మ పెట్టినట్లు
అమ్మ పెట్టినట్లు

చివరి
పాట

“పోనీ వెళ్ళుకూర్చుమ్మా”

“ఎట్లుండి నాన్నా పోము”

“సరే అయితే ఇప్పుడు రానక్కర్లేదు కాని రేపు-రేపు సాయంత్రానికి నా రాక పోతమాకు. బాబాయిగారూ మీసిత చాలా మారిపోయింది. నాతో ఇదివరకంటేలా ఉండటంలేదు. రేపుదాన్ని మా ఇంటికి పంపే బాధ్యత మీదే! లేకపోతే.....” మాట పూర్తివకుండా పడ్డింది కావున. “వస్తా” వెనక్కి తిరిగి చూడకుండా వెళ్ళి పోయింది కావున.

“అదేమిట సీతా అలా చేశావు? బాపం పుట్టింటకొచ్చిన అడవిల్లని అలా పడిపం పోయా?”

సీత కళ్ళలోంచి కూడా నీరు కారుచూసే ఉంది అది ఆయనకు పనిపించదు.

“కజ్జాలకి మాట పట్టింపులకిది సమయం కాదు వెళ్ళు ఓదార్చిరా!”

“ఇంకా వంటిల్లు కడగలేదు నాన్నా”

“సరేలే పిలు చూసుకుని వెళ్ళు. రేపు మాత్రం తప్పకుండా వెళ్ళు. లేకపోతే

బాధపడుతుంది.”

సీతనుంచి బాబాయి రాలేదు.

“సీతా!”

“ఊ.. ..”

“అసలేమైంది మీ ఇద్దరికీ దెబ్బలూకు చున్నారా?”

“లేదు”

“మరి రేపు వెళ తావా?”

“వాబులేదు.”

“వెళ్ళకపోతే వాపుండదు”

“నాటా వెళ్ళాలనే వుంది నాన్నా!”

“మరింకేం?”

“కానీ వెళ్ళును.”

“సీతా పవిత్ర నువ్వనేది?”

“వాళ్ళింటకి నేను వెళ్ళలేను అదేవను చున్నానరే!”

“చూడమ్మా తొలిసారి పోము పోగి కుంటోంది. వెళ్ళకపోతే బావుంటుందా?”

“అయినా వెళ్ళను”

“దీక్షితుల్లుగారి మాట కాదనటం సీత కదే మొదటిసారి. అందుకే ఆయన కొద్ది షాక్ తిన్నారు.

అమ్మాయ్! నీమనసులో ఏముందో చెప్పమ్మా?

అప్పుటివరకూ దాచుకున్న దుఃఖాన్ని ఆపుకోలేక “నాన్నా” అంటూ పెద్దగా ఏడుస్తూ లోపలికెళ్ళింది.

“సీతా! అమ్మాయ్ సీతా?” అంటూ తడబడుతూ లోపలికెళ్ళి సీతని తన చేతుల్లోకి తీసుకుని-

“ఏమిటి సీతా ఏవయ్యింది? చెప్పమ్మా”

“నాన్నా నేను పేరంటానికి వెళ్ళమ”

“నీకంత కష్టంగా వుంటే వద్దు తల్లీ, వెళ్ళకు. కానీ ఎందుకో చెప్పమ్మా?”

సీత జవాబు చెప్పదానుమకున్నా కడుపులోని దుఃఖం నోట్లోని మాటకన్నా ముందు ఏడుపునే పంపించింది. దానితో దీక్షితులుగాళ్ళో కంఠారు మరికొద్దీ ఎక్కువయ్యింది. పదాలని కూడదీసుకుని కారణం చెప్పింది సీత.

■ జవాబు వినగానే అతనికి తల తిరిగి పోయింది, కాళ్ళ క్రింద భూమి అద్దిరినట్టయింది. ఏమీ అనకుండా తన మంచంలోకొచ్చి పడ్డారు.

అతనికి కళ్ళులేవు, కానీ కన్నీళ్ళున్నాయి. అందుకే అవి కనీగా కారసాగాయి.

లోపల సీత కుమిలి కుమిలి ఏడుస్తోంది

సీత అన్న మాటలు అతని నర నరాల్లో విదుళ్ళకైకన్నా వేగంగా వరుగులెత్తుతున్నాయి.

“వోడి లేదు నాన్నా!!”

తన కూతురుకి వోడి వేసుకునే వయసొచ్చిందని తనింతవరకూ తలచనేలేదు!!

అతని సిగ్గు, భయము, అభిమానము అన్నీ కలిగాయి. తాము దారిద్ర్యంలో ఉన్నామన్న సంగతి ఇదివరకు తెలిసినా ఎంతటి నికృష్టమైన పరిస్థితుల్లో ఉన్నారో ఇప్పుడే అర్థమయిందతనికి.

ఏ చేపుడి వద్దనయినా తనకి వరం కొరుకునే అవకాశం వస్తే, తన కూతురుకి వోడి గురించి, ఇకముందెప్పుడూ కూడా

ఏ తండ్రికూతుళ్ళకి ఇలాంటి దుస్సంఘటన జరగనిదృఢరాదని కోరుకుంటా ననుకున్నాడు.

అతని కళ్ళు ఎర్రబడ్డాయి.

వయోహచ్చిన పిల్లకు వోడి కోరికకాదు, అత్యవసరం, అనివాద్యం అయిన వస్తువు అన్న ఆలోచన ఎన్నడూ రానందుకు తనను తాను దేప్పించుకున్నాడు.

‘ఈ ఇంట్లో తిరిగే సీత అనే అమ్మాయిని నువ్వు తండ్రివిరా?’ అని శాధ్యత అతపవీరున చెక్కుచెంపైనట్టయింది. ఈ విరళియం ఇన్నాళ్ళు సీత చెప్పకపోవటం నేజిది కాదు (అయినా ■ పిల్ల అవసరాలు హాకి వరకతను ఏం తీర్చాడనీ) కానీ తనూతరు రాకపోవటమే ఘోరం-అని వదే వదే కొని చిన్న పిల్లాడిలా ఏడ్చుడోసారి. క,

అయన దుఃఖంచడం భరించ లేన రాముడిచేత మరోసారి తిరిస్కరింప బడిం జానకిని తనలో చేర్చుకున్న భూదేవిలా నిద్రాదేవత అతన్ని పూర్తిగా శాంత పరిచింది.

సీత మృతం ఓ మూల గోడకానుకుని తండ్రిని శాధ పెట్టినందుకు తల పట్టుకూర్చుంది.

మూడయ్యెనరికి దీక్షితులు గారికి తెలివొచ్చింది.

“అమ్మాయ్” అని ఏదో అడగబోయి మరోచేదో గుర్తుకొచ్చి ముకుచుకు పోయాడతను. మెల్లిగా వీధరుగుమీదికెళ్ళి కూర్చున్నారు. తన కళ్ళు చెమ్మగా చెమ్మగా ఉన్నాయన్న సంగతి గ్రహించినా తుడుచుకోలేదు- అందు క్కారణం తుండుగుడ్డా, ధైర్యమూ, అవసరమూ మూడూ తేకపోవటమే!

మళ్ళీ అదే ఆలోచన-

‘వోడి’

తనమ్మాయ్, తన ఏకైక సంతానానికి, తల్లిలేని పిల్లకి, వయసొచ్చిన కన్నెకు- వోడి లేదు.

అది లేనిదే ఆ అమ్మాయి బయటకి

పాపాయికి అతి ఉత్తమమైనవి తల్లిపాలు

పాపాయికి చనుబాలు
ఎందుకు ఉత్తమమైనవి

తల్లి పాలు పరిశుభ్రమైనవి,
మాక్కుజీవులు లేనివి, పసి బిడ్డ
జీర్ణశక్తికి నూటికి నూరుపాళ్లు
అనువైనవి. వివిధ రోగాల పట్ల
తల్లికి వుండే రోగ నిరోధక
శక్తి చనుబాలద్వారా బిడ్డకు
లభించటమే కాక, పాపాయి తల్లి
ప్రేమనూ, రక్షణనూ కూడా
అనుభూతి చెందుతాడు. అతడికి
కడుపుకు సంబంధించిన వాధలూ,

చర్మం పొక్కులు లేనడమూ
కూడా సాధారణంగా రావు.

3 నెలలు నిండాక, పాలు
మాత్రమే ఇస్తే సరిపాడు.

3 నెలలు నిండాక, దాక్తర్లు
ఫారెక్స్ ను సిఫార్సు
చేస్తారు.

మన ఆహారాలు
ప్రారంభించడం కోసం.
ప్రత్యేకంగా తయారుచేయబడిన
అహారం ఫారెక్స్. దీనిలో
కార్బోహైడ్రేట్లు, కొవ్వు
పదార్థాలు, కాల్షియం,
ఫాస్ఫరస్, విటమిన్లు ఉన్నాయి.
ఫారెక్స్ లో పుష్కలంగా
ఐరన్ కూడా ఉంది. అందుకే,
పాపాయి సంపూర్ణమైన
పెరుగుదల కోసం అదర్భవంత
మైన మన ఆహారం ఫారెక్స్.

దాక్తర్లు సిఫార్సు చేస్తారు ఫారెక్స్

నిశ్చితమైన, సంపూర్ణమైన పెరుగుదల కోసం పాపాయికి అదర్భవంతమైన మన ఆహారం

CASGIF-11-103 TEL

వెళ్ళలేదు.

బయటి వాళ్ళొచ్చినా చూడ్డానికి బావుండదు.

ఇలా తన అవసరాన్ని నెమరువేసుకుంటూ, తన నిస్సహాయతకి సిగ్గుపడుతూ పరి పరి విధాల ఆలోచిస్తున్నారు-

“పంతులుగారూ!” అని మూడోసారి పిలిచాడు మునసబు.

“ఎవరూ-మునసబుగారా?” కొద్ది తెప్పరిల్లి అడిగాడతను.

“అ....! ఏవీటి అలా ఉన్నాయి?”

తనకళ్ళు సాక్ష్యమిస్తున్నా “బాగానే ఉన్నానే” అన్నారతను.

“రేపు పెద్దరాజుగారి పట్టిపూరి”

“సంతోషం”

“రేపతను ఎవరయినా మంచి వేదపండితుణ్ణి సన్మానించాలనుకుంటున్నారు. అందరికీ మీరే మెదిలారు. అంచేతమిమ్మల్ని రేపు ఉదయం వారు సన్మానించబోతున్నారు! ఇదే ఆహ్వానంగా భావించి వారిని ఆశీర్వాదించడానికి తప్పక రావాలి. ఇది చెప్పడానికిగాను నన్ను పంపారు.”

దీక్షితులుగారు దుఃఖాన్ని ఆపుకోలేక పోయారు.

“అదేవిటి పంతులుగారూ!”

“నాకు సన్మానం చెయ్యకపోయినా ఫర్వాలేదు. ఓ రెండు వోణీలు- పాత వయినానరే ఇప్పిస్తే.....” దుఃఖం వాక్యాన్ని పూరి చెయ్యనివ్వలేదు.

“భలేవారండి-మీరే ఇలా అయితే ఎలా? మీకు పట్టుచాపు శాలువాతో బాటు నూట పదహార్లు చదివించా లనుకున్నారు రాజుగారు, డబ్బుతో కావలసినన్ని కొనుక్కోవచ్చు”

“ఎల్లుండి అమ్మాయి పేరంటానికి వెళ్ళాలి”

“ఎల్లుండికదా! నేనిప్పుడే వెళ్ళుతూ పావుకారు గారికి ఓ నాలుగోణీలు పురమా యిస్తాను. రేపొచ్చేప్పుడు తెచ్చుకోవచ్చు”

“చాలా సంతోషం నాయనా” అంటూ కృతజ్ఞతతో ముసుచుకుపోయారాయన.

మంగళవారంనాడు—

“ఏమే సీతాలూ! వోణీ చక్కగావుంది. పావుకారు దగ్గరిదేనా?” అన్నారు భ్రమరాంబగారు తన కాళ్ళకి పసుపు రాస్తున్న సీత కొత్త వోణీనుద్దేశించి.

“మరేనండి—నాన్న గారు నిన్ననే తెచ్చారు”

“చాలా బావుందే-నువ్వు వేసుకున్నందుకు దాని ఎందం పెరిగింది” అని నర్తీ ఫిర్యాఫ్ ఇచ్చారు మీనాక్షమ్మగారు.

“అప్పుడే పెళ్ళి కళాచేసినదే సీతాలూకి. ఏమే మీదటికి మీ ఇంటికి వాయనానికి పిలుస్తావా?” అన్నారు సుందరమ్మగారు. హుందాగా.

నోము కాముద్దయినా హడావుడంతా సీతదే!

వచ్చిన పేరంటాళ్ళందరూ సీతని, సీత వేసుకున్న వోణీని చూడసాగారు- సీత ఇంతచక్కటి వోణీ వేసుకుండేమా అని కాదు, సీతకీ వోణీ ఎంత చక్కగా అమిరిందీ అని.

“నాన్నా! ఫలహారానికొస్తారా!” అన్న సీత పిలుపుతో ఈ లోకానికొచ్చి తన మనోవేగానికి నవ్వుకుని లోనికెళ్ళారు.

“సుందరమ్మగారు పనసపండు పంపారు యి పూటకి.....” అంటూ నాన్నింది సీత.

“అలాగే” అని లోనకెళ్ళి సన్మానం గురించి అంతా చెప్పారతను.

ఆ రాత్రంతా వోణీ ఎలా వేసుకుంటే బావుంటుందో అని సీత ఊహిస్తోంది—

సుందరమ్మగారు మూయికి వోణీ వేసుకోవటం వల్ల కొత్త అందం కలిగిందన్న నిజాన్ని మరోసారి గుర్తు చేసుకుంది సీత.

ప్రపంచమంతా సస్య సంపదలతోనూ, ఖనిజలవణ, ఓషధి, వనస్పతులతోనూ అభివృద్ధిపట్టు తలంచారు దీక్షితులుగారు.

ఇంకా తెల్లారేదని ఇద్దరూ విసుక్కు

రచనలకు ఆహ్వానము

శ్రీరస్తు

శుభవస్తు

శిష్యావళి ప్రత్యేక సంచికకు సుముహూర్తము నిశ్చయించితిమి గాన, రచయిత(తు)లెల్లరు తమ రచనలు (12 అరతావులకు యొక ప్రక్కే) పంపి. పుష్కానాదింపజేయ ప్రార్థన

శుభం భూయాత్

ఇట్లు

నన్ను చాలా సార్లు.

అల్ల వారింది రోజులగానే!

కానీ దీక్షితులుగారికి మాత్రం ఆ ఉపయం ఎరావతంలా తెల్లగానూ, గున్న మవి తొలి చిగురులా లేతగానూ, ఉల్ల సంగానూ, ఉత్సాహంగానూ ఉంది.

ఉక్క మాటలో చెప్పాలంటే, ఆంగ్ల సాహిత్యం లోని యుటోపియాలో ఉన్నట్లు భావించారు వారిరువురు

ఈ మార్పుకు కారణం తమ మనః ప్రవృత్తి గాని ప్రాపంచ్య భ్రాష్ట్యోని మార్పు కారనే విషయం దీక్షితులుగారికి కూడా కష్టలేదు

దీక్షితులు గారు పూజ ముగించు కన్నారు.

“అమ్మాయ్ వాళ్ళగంగని పిలుస్తావా”

“అలాగే నాన్న” అంటూ చంగున ఎయిట చొమతీసి గంగని వెంటచెట్టరుని వచ్చింది.

“నాన్నా గంగ వచ్చింటి”

“గంగా నన్ను పెద్దరానిగ లి ఇంటికి తిసుకెళ్ళమ్మా”

“అలాగే తాతగారూ రండి” అంటూ అతని చెయ్యి పట్టుకుంది ఏడేళ్ళ గంగ.

“వెళ్ళొస్తానమ్మా”

“మంచిదినాన్నా” అంటూ సాగనం పింది సీత.

మెల్లిగా అడుగులో అడుగు పెను కుంటూ నడవ సాగారీద్రరూ.

అతనికి వైగుడ్డ లేదు- అయినా దాన్ని

గురించి పట్టించుకున్నట్టు లేదన్నది యజ్ఞోపవీతం నీచున్న సదా సేవిస్తాను ప్రభూ' అని వివరంగా ఒప్పుకుంటున్నట్టు అతని ఒంటిపై జాగ్రత్తగా అంటి పెట్టుకుని ఉంది. జుట్టు పూర్తిగా ఊడిపోయిన అతని తల నకల విద్యుత్ పరివర్తకను చూపుతుంది.

అతని నుదిటిమీది బొట్టు నియమాన్ని నిష్టనీ నిర్మోహమాటంగా చెబుతుంది, అతని సడక బ్రాహ్మణ్యాన్ని ఒలకబోస్తూ శాస్త్రీయంగా ఉంది.

అతని ఆలోచనల్లో రాజు, సన్మానం, పేరంటం, మునసబు, ఇశేవీ మెదలటంలేదు. అతని ముక్తిపొన్నాననహించిన మహత్తరమైన వస్తువువోదా!

ఎలాంటి వోదా అయితే సీతకి నప్పమంది, సీతకి నప్పమి అంటే వోదా ఎలా వుండాలి? సీత వాళ్ళమ్మనే పోలించని అంగరూ అంటుంటారు. అంటే చాలా తెల్లగా వుంటుందన్న మాట. అయితే సీతకి ముదురాకువచ్చే ఎర్రటి ఎరువో, నెమలి కంఠం రంగో అయితే బాగా నప్పతాయి అన్నమాట.

ఆ ఇద్దరూ ఇంకా నడుస్తూనే ఉన్నారు, వాళ్ళ గమ్యం అడుగడుక్కి దగ్గరవుతోంది. ఆదుర్దాని దాచుకోలేని దీక్షితులు గారు ఆలోచనల్లాపి,

"పమే గంగా ఎక్కడున్నాం?" అని అడిగారు.

"మన వీధి చివర్లో ఉన్నాం తాత గారూ" అంటూ మలుపు తిరిగింది గంగ.

"చిన్నవీధి చాలామా?"

"పవంకొచ్చామండీ" అంది గంగ.

ఇంకెంత దీని తరవాతే రాజుల వీధి.

దీక్షితులుగారి హృదయం ఊగిపోతోంది.

ముదిరిన వయసు, ఉడిగిన ఓపిక ఒప్పుకోకపోయినా అతని మనస్సు మాత్రం కాలి అడుగుల్ని కొద్దివేగంగా కదప సాగింది. అతని ఆలోచనలు, ఇంకా వేగంగా ఎక్కడెక్కడికో పోసాగాయి.

రాజులవీధి వచ్చేసిందన్న సంగతి చెప్పక పోయినా అతనికి తెలిసి పోయింది. అతని మనో వేగానికి రాజీ కుదరటంలేదు.

పెద్దరాజుగారి భవంతి గంగ చూపుకీ ఆనుతోంది.

చూపు లేని దీక్షితులుగార్లు అక్కడి వాతావరణాన్నాహిస్తున్నారు.

పెద్దరాజుగారి ఇల్లు కోలాహలంగానూ, హడావుడిగానూ వుంది. ఇంటినిండా జనం. ఇల్లంతా వచ్చగా ఉంది. వచ్చటి మావిడి తోరణాలు వందిరిని మరి శోభన ప్రాయంగా మార్చాయి.

గంగ లేకపోయినా నేరుగా పందిట్లో కెళ్ళిలా ఉన్నారు దీక్షితులుగారు.

గంగ మాత్రం అతని ఇంద్రియ వైకల్యానికి జాలిపడి తొందర పడొద్దని హరిస్తున్నట్టు అతని చెయ్యి పట్టుకుంది- అందుకే గంగ ఓ అడుగు వెనక్కుంది.

నాలుగిళ్ళు చాటతే రాజుగారి భవంతి.

వాళ్ళిద్దరూ అక్కడుండగా పందిట్లోంచి రాజుగారి జోడెడ్లబండి ప్రభంజనంలా బయటకురికింది. బండికి దాన్ని కట్టిన కోడెడ్లకి నిండా గంటలున్నాయి. అందుకే ఆ బండి కడిలితేచాలు, గణగణ మని గంటలు మ్రోగుతాయి.

ఆ బండి అతి వేగంగా బయట పడింది. కనుక దాని గంటల గణ గణ ధ్వని యముని మహిషపు లోహఘంటల్ని సవాలు చేస్తున్నట్టుగా మ్రోగి, జవాబు లేదహో అని వెర్రిగా అరుస్తున్నట్టుగా మారు మోగసాగాయి.

దీక్షితులు గారికి ఆ బండిలో ఎవరు న్నారో తెలీదు.

గంగకి అందులో పెద్దరాజుగారు ఎందు కున్నారో తెలీదు.

బండితోలే వాడికి గుండెపోటుతో కింద పడిపోయిన పెద్ద రాజుగారిని అన్నత్రీ తీసుకెళ్ళుతున్నారనే తప్పు, పెద్దరాజుగారు శవం అయిపోతున్న సంగతి తెలీదు. ●

(మా)నవతా నువ్వెక్కడ?!

బి. వి. లక్ష్మి

విరన్ అండ్ స్ట్రీట్, రైస్మిల్స్ ఎత్తునట్రా

....బిజినెస్సులు శ్రీ రామిరెడ్డిగారి వ్యాపకాలు. అయిన గురించిన వివరాలు : మగపిల్లలు = 4; వేదవతి (మిసెస్ రెడ్డి) పేటి కొద్ది ఓ అడవిల్ల, వెరసి 5 గురు సంతానం. రెడ్డిగారింట నౌకర్లు బోల్డు మంది. ఆ అంతమందికి నడ్డి విరిగేలా వంగి (నిష్కారణంగా దణ్ణం పెట్టడం తెలుసు) పూజ్యభావంతో + భయంతో ఆ నమ స్కారా లేట్టడం, ముఖ్యంగా రెండోభావం తోనే అనుకోండి!

నౌకర్ల లిస్ట్ లో వున్న రాముడు-మంచి బాలుడే-కాకపోతే అతనికి మోడ రన్ అలోకుడి అభిమాను డవడంచేత ఆ సెంటిమెంటుకొద్దీ చెట్టు, చేమలూ అంటే చెప్పరాని ప్రేమ. అతను నాటిన చెట్టేమో గానీ అతని భార్య కాసిన కాపు నారు లోనే నశించింది-"సివ్వాసెలం ఎల్లి" హడా వుడి వడ్డాడు ఓసారి. ఓ నలుసు పుట్టాడు-వాడిపేరు "సివ్వాడి".

నాలుగు వేళ్ళూ నోటికి చేరడానికి రాము దంపతులు కాళ్ళు, చేతులు, దొక్కలు, నడుములు వగైరా అవయ వాలు విరిగేలా పని చేస్తుంటే మరోవక్క-కొంపలంటుకుపోతున్నట్టు "అ ప్ప న్న" ఎదిగిపోయి బళ్ళో జీతీలు, చేగోడీలూ కొం డానికి చిల్లరగురించి గొడవ చేస్తున్నాడు-"సివ్వాడి అప్పన్న".

'అప్పి'గాడికి స్నేహితులంటూ ఎవరూ లేరు బళ్ళో-కారణం వాడు పనిమనిషి వైడితల్లి కొడుకు కావడమే. వైగా అతని కున్న ప్రమాదకరమైన కోరిక జీళ్ళు, పప్పుచెక్కలు-అవి కొనాలంటే 20 పైస లకు మించిన ధనం!-అదీ అప్పుడప్పుడంటే ఎలా? ఎప్పుడేనా ఓసారే దుర్లభం-అని వాడింకా అనుకోడంలా-

ప్రస్తుతం అతని ధ్యేయం-ఐన్ క్రిములు, అద్దాల బీరువాలో లడు, స్త్రీలు వుంగరం, ఇత్యాదులు. "హవ్వ....నిన్నంత్రం పెద్దం త్రం లే...."-కనర డాలు అయ్యాయి.

శ్రీ రామిరెడ్డిగారి ముద్దుల మూట శశి పుట్టినరోజు సంగతి ఆకాశవాసులకి తెలి సింది. టౌను దద్దరిల్లింది. కార్లు, పట్నం మోటార్లు, లాపుపాటి మనుషులు....

నయం ! నయం !

మనకన్న

గాజుముక్కా

నీటి చుక్కా

నయం

తమ గుండెల్ని చీల్చిపోయే

కాంతిని నైతం

ఆరు నొక్క ముక్కలు

చేసి వదులుతాయి !

లింగబాబు. జి.

లో చనం

ఎక్కడో

జీవితాన్ని పారేసుకున్నాను

అక్కడే అనుకుంటాను

చిరునవ్వుల్ని

చిన్నచిన్న ఆనందాల్ని

అమ్మ చనుబాం తీపిని

ఆ ఒడిలో చల్లదనాన్ని కూడా

పారేసుకున్నట్టున్నా

అందుకే

జీవితం

ఇరుగ్గా

ఇబ్బందిగా

ఇనవడెక్కల మధ్య

చిగుసుకుంటున్నట్టుగా

అడుగులు

బరువుగా

భారంగా

ఎక్కడైనా

మనిషి నిలువలు మిగిలి

పున్నాయేమోనని

మమత నిండిన గుండెలు

కలుస్తాయేమోనని

వెతుక్కుంటూ ....

భైరవయ్య

వారందరికీ ఐస్క్రీములూ, మందులు, మాకులూ, చల్లని పానీయాలూ, ("టెస్ట్" జాపతు) లిఫ్టోరా, కొవ్వొత్తులు పూదుట .....దమన్ లాల్ చమన్ భాయ్ నవ్వు.... ....సొట్టబ్బాయి కెమెరా .... చమ్మీ... చమ్మీప...ండగ...ధగ ధగ ధగ ధగ వెలుగు....

ఉన్నట్టుండి-

అందమైన పెద్దసైబు కేకు స్లెటుతోనహా ప్లయింగ్ సాసరయి వరండా మెట్ల కివతల విసరబడింది....నకారణంగానే.... (పీటర్ స్కాచ్ +వశీర్ బీర్ సుసంఘటిత శక్తిచే)

సంబరంలో మూల నక్కిన 'సివ్యాద్రి అప్పి'గాడి కంటపడింది-జీవితానికో తియ్యటి మెత్తటి కోరిక పరిగెత్తించింది వాణ్ణి.

కేకుకు అంటిన పింగాణి పెంకుముక్క పరి-వోట్టో వేసుకో-భా...భా....భా.... సింహంలాంటి కుక్క...."కేచ్ ది రోగ్.... ఏదో పట్టుబోతున్నాడు. కాచ్ హిమ్!!" కొందరి పరుగు.

తరిమింది-తరిమింది దివినుండి గేటు వరుకు....చిందింది అరికాలి రిక్తం.

ఒక్క పేద్ద గెంతు-అవతలికి.

అవతల్నుంచి నర్రుమని నడన్ టర్న్....

కారు బొయ్మంది, అప్పి గాడు "అమ్మా" అన్నాడు-

"కిక్సార్ డెంజరెస్-పూర్ ఫెలో....ప్యే ....క్యూట్ లిటిల్ స్టూపిడ్....అరెపెథవ డర్టీ... ఆ తోటమాలి ఇడియెట్ ఎక్కడ చచ్చాడు-ఇలా పిల్లాణ్ణి అడ్డంగా వదిలేక పోతే...ముందు-సీ వాట్...వ్యా...ఫ్...హి ఇస్ డెడ్.....!!

అనువుగానిచోట, అధికుల ముందు వెర్రి చావు....రోదన... బాండ్ మేళం - మెరుపు వెలుగు....బర్తడే కేక్....ఫీర్స్....

"వోలమ్మో సచ్చిపోనాడమ్మో!!.... శానేటి సేద్దనోరి బాబో"

తాజాదనమునకు, ఆరోగ్యమునకు పరిష్కరానం ✘ స్వాస్టిక్ నీమ్ సబ్బు

శరీరమును, పులికంప జేస్తుంది.
 తాజాదనముతో నింపుతుంది

స్వాస్టిక్ నీమ్ సబ్బు

* గరిష్ట ధర రూ. 1-54. ప్లాస్టిక్ పన్నులు అదనం

శ్రీ స్థాయిని, హోదాను, స్థానాన్ని, ఆమె హక్కులను వివరించే 58 వ్యాసాలు ఇందులో వున్నాయి. ఇవి 1984 మండి రచయిత్రీచేసిన రేడియో ప్రసంగపాఠాలు, పత్రికలు ప్రకటించిన వ్యాసాలు. దానికి ఆంధ్రప్రదేశ్ హైకోర్టు మాజీ ప్రధాన న్యాయమూర్తి శ్రీ ఆచల సాంబశివరావు ముందుమాట వ్రాస్తూ 'ఈ పుస్తకం చది వితే శ్రీ పాత్ర స్పష్టమవుతుంది. ఆ సమస్య అనుసానాలు తెలుస్తాయి. శ్రీకి సముచిత మైన స్థానం రావాలంటే ఇంకా ఎంత ప్రయత్నం జరగాలో విశదమవుతుంది' అన్నారు రచయిత్రీని ఆధునిక శ్రీగా అభివర్ణించారు.

ప్రముఖ రచయిత, మేధావి శ్రీ నార్ల వెంకటేశ్వరరావుగారు శుభాకాంక్షలు తెలుపుతూ "రచయిత్రీలాంటి మహిళా మణులు ఒక లక్షమంది ఉంటే దేశ స్వరూ పమే మరిపోతుందన్నాడు.

ఈ సంగలనంలోని వ్యాసాలు శ్రీ స్వేచ్ఛకు సంబంధించిన వివిధ విషయాలపై ఉన్నవి వాటిని మూడు భాగాలుగా విభజించారు.

"మనం దేనికి జ్ఞానిసలం" అనే శీర్షికతో వున్న మొదటి భాగంలో శ్రీల సాంఘిక సమస్యలు చర్చకు వచ్చాయి. శ్రీలకు ప్రత్యేక సమస్య లున్నవా? వివాహం, వరకట్నం, విడాకులు, దాంపత్య జీవితం, విద్య, ఉద్యోగం ఇందులో ఏది ముఖ్యం లాంటి 22 వ్యాసాలున్నాయి. రెండవ భాగంపేరు 'తల్లీ పిల్లను చంపితే'; నోబుల్ బహుమాన గ్రహీత మదర్ థెరిసా రోమన్ కాథలిక్. ఆమె గర్భస్రావాన్ని వ్యతిరేకిస్తారు. ఒకామతి పొందిన తొలి రోమన్లో

ఆధునిక శ్రీ

రచన :

మల్లాది సుబ్బమ్మ

250 పేజీలు : వెం.రు. 12-00

ప్రజాస్వామ్య ప్రచురణలు

హైదరాబాద్-500 028

ఆమె గర్భస్రావాన్ని నిరసిస్తూ చేసిన ప్రసంగం పత్రికలలో ప్రచారం పొందింది కుటుంబ నియంత్రణోద్యమంలో శారవ ప్రచారకురాలుగా కృషి చేసిన మల్లాది సుబ్బమ్మగారికి ఇది కోపకారణమయినట్లు కన్పడుతుంది. గర్భస్రావం చేయించుకునే శ్రీ తల్లిగా తన జాధ్యతను విస్మరించి పిల్లని చంపినట్లు అవుతుందని ధరిస్తూ ఆరోపణ. దానిని దుయ్యబట్టారు రచయిత్రీ. అందుకే కాబోలు 'తల్లీ పిల్లను చంపితే' అనే ధరిస్తూనినాడాన్ని శీర్షికగా పెట్టుకున్నారు కుటుంబ నియంత్రణ అవశ్యకత, అపోహలు, ప్రజాస్వామ్యం, కులతత్వ నిరసన, సంస్కరణోద్యమ అవశ్యకత వగైరా విషయాలు ఇందులో ప్రధానమైనవి. ముగ్గురు సోదరు లుంటే ఒకరు అవివాహితులుగా వుంటే జనాభా సమస్య పరిష్కారమవుతుందనే విరోజాజీ వింత పరిష్కార మార్గాన్ని రచయిత్రీ త్రోసిపుచ్చారు. ఏది అట్లీ లంఘన రచయిత్రుల జాధ్యత, ఆధునికత రచనలలో అసుగంటి పోతున్నదా? అనే వ్యాసాలు రచయిత్రు

అక్కరకు రాని ఆస్తి

చాలామంది తమ ఆస్తిని కన్నులారా చూచి తృప్తి చెందుతుంటారుగాని, వాటిని అనుభవించరు. 'పామ్ బీచ్' అనే పట్టణములో ఒక విధవరాలు మరణించింది. ఆమె బ్రతికినంతకాలమూ, ఇతరులు దయతో అందించిన ఆహారము భుజిస్తూ, మతాధికారులు జాలితో ఇచ్చిన దుస్తులు తొడుగుకుంటూ, వందులు నివసించడగిన పాకలో నివసిస్తూ, తన జీవితాంతం వరకూ, కాలజేపం చేసింది. ఆమె మరణించిన పిమ్మట ఆమెకున్న ఆస్తి వివరాలను ఆరాతీస్తే అది ఎనిమిది లక్షల దాలర్లు. అనగా ఇంచు మించు 64 లక్షల రూపాయలు. ఆమెకు బిడ్డలు పాపలు లేరు ఒండు బాంధవులూ లేరు. కన్నులారా చూచు కొనేందుకు మినహా ఆమె ఆస్తివలన ఆమెకొచ్చిన లాభం శూన్యం.

నలభై ఏళ్ళ వృద్ధు డొకడున్నాడు. 50,000 రూపాయలు శ్వాంకులో చాచుకొన్నాడు. దానిమీద వచ్చేవడ్డీ తప్ప అసలు ధనాన్ని తాకడు. తనకు ఇబ్బందులు కలిగినా, వ్యాధు లొచ్చినా. సరియైన భోజన సదుపాయములు లేకున్నా, ఆ మూల ధనాన్ని వెచ్చించకుండ దానిని అలాగే విడిచి మరణించాడు. అతని మరణాంతరం, ఆయనకు దగ్గర ఒండులమని చెప్పుకుంటూ వచ్చిన ముప్పయి రెండుమంది వ్యక్తులకూ, వారిపజ్జాన వాదించిన న్యాయవాదులకు ధనం వెళ్ళిపోయింది. తన స్వంత అవసరాలకు గాని, పరుల అవసరాలకుగాని ఉపయోగపడని ధనమువలన ఎవ్వరికి లాభం? కుయుక్తితో దానిని స్వాధీనపరచుకొన్న వారికి అది లాభం.

ధనము ఎవ్వరికి శాశ్వతంగాదు. అయితే అది కలిగియున్నప్పుడు, తన నిత్యావసరములను తీర్చుకొంటూ, తనశక్తికొలది ఇతరులకూ తోడ్పడినయెడల ఎంతమేలు! తాను ధనవంతుడై యుండియు, మనము తన దారిద్ర్యము వలన ధనవంతులు కావలెనని మన నిమిత్తము దరిద్రుడయిన యేసు క్రీస్తు గూర్చి తెలుసుకొన్నారా?

ఉచితం !

ఉచితం !

కరుణామయుడైన యేసుక్రీస్తు జీవిత చరిత్ర మానవాళికి ఆయన చేసిన కమనీయ బోధలు తెలియజేసే అందమైన పుస్తకం ఉచితంగా పొందదలచుకుంటే మీ చిరునామా వెంటనే మాకు వ్రాయండి. పోస్టుఖర్చులు మేమే భరించి వెంటనే మీకు పుస్తకం వంపుతాము.

డా. ఎన్. జాన్ డేవిడ్, D. D.

పోస్టు బాక్సు నెం. 14,

చిలకలూరిపేట

గుంటూరు జిల్లా.

GOSPEL MESSAGE INSERTED BY FARCORNERS

లకు కొన్ని సవాళ్ళను అందజేస్తున్నాయి. 'విముక్తి ఉద్యమాలు - మహానీయులు' అనే పేరుగల మూడవ భాగం విశిష్టమైనది. ఇందులో మహిళోద్యమం, జాతీయత ప్రాశస్త్యం, మానవ హక్కులు, మహిళల డిమాండు అనే జ్యాసాలేకాక రాజారామ మోహన రాయ్, కందుకూరి దంపతులు, ఎం. ఎన్. రాయ్, గురజాడ, సరోజిని నాయుడు, ఎల్.ఎస్. రాయ్, గాంధీజీ మొ॥ వారు మహిళోద్యమానికి, సమాజానికి చేసిన మేలును వ్యక్తీకరించారు.

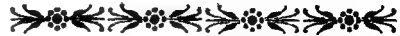
ఇవన్నీ ఒక ఎత్తు, రచయిత్రీ వ్రాసు కున్న 'సేను' పేరు. నల్లరు పిల్లల తల్లి అయిన తరువాత పాత్ర సవత్సరాల తరువరి తన తన తరగతి స్థాయి పాత చదువుతో ప్రారంభించి బి. ఏ. వరకూ చదివి కుటుంబ నియంత్రణలో ప్రత్యేక శిక్షణ పొంది విజ్ఞత సంపాదించుకున్న సంఘ సేవకురాలు సుబ్బమ్మగారు. ఆమె గాధ అందరికీ గుణపాఠాన్నిస్తుంది.

'స్త్రీ పరాజయ గాధ' అని పీఠా శత్రుఘ్న, 'భావ సంచలనం కావాలి' అని పి. సత్యనారాయణ మహిళాభ్యుదయాన్ని కావించి కృషి చేసినవారిని గురించి పదే పదే చెప్పాలి' అని డా॥ సూర్యకమారి అభిప్రాయాలను ప్రకటించారు. ఒకటో ఇవి వివిధ బాగాల ఉపోద్ఘాతాలు కావచ్చు.

ఒకేసారి వ్రాసిన గ్రంథం కాదుగనుక ఒకే అభిప్రాయం పలుమార్లు చెప్పినట్లు దోష్టకమవుతుంది చివరికి. కాని 16 సంవత్సరాల వ్యవధిలో అప్పుడు చేసిన ప్రపంచాలు, వ్రాసిన వ్యాసాలు కనుక ఆ ఇబ్బందిని తప్పించుకోలేకపో చదువరులు.

సంప్రదాయాన్ని విడిచి ఆధునికతను అవగాహన చేసుకుని అలవరచుకోసేవారు విధిగా చదవాలి ఈ గ్రంథాన్ని. కాగా సంప్రదాయవాదులు యథాతథస్థితివాదుల వారికి కొన్ని ప్రశ్నలున్నాయి ఈ గ్రంథంలో. కనుక ప్రతివారూ చదవదగ్గ పుస్తకం.

-మండలేముల రామరావు

కళా సౌరభం

చలం ప్రత్యేక సంచిక

సాహితీ వివాద మార్గంలో, ప్రయాణంలో చలం ఓ మలుపు, ఆ (అ) చలం మీద ప్రత్యేక సంచిక సినుకూరావడం ఎంత ఆనందించ తగినదో, అంత కష్టమయిన విషయం - అని కొంగరికి తెలిసినా గర్వించ తగ్గ విషయం.

తెలుగు సాహితీ దేశంలో కొంత భాగం చెలాన్ని 'పో....అంది, బోతాచేమోగన్న శయంతో' అలాటి "గుటిసాటి వెంట చలేయు" గుండెబాదుకు" డెప్పినా— విమర్శన లోకం చెలాన్ని ప్రెస్ మే సీ వివిధ కొణాలని వివిధ రంగుల్లో చూసి పూరుకోచూ లేదు—ప్రమించారు (కొంగరు)

చెలంబాధ విమర్శకులకి 'బాధ', విమర్శకుల బాధంతా చెలం 'బాధ'. విమర్శకులంటే ఇంట్ర ప్రెటర్స్ కూడా!

శ్రీ కె. వి రమణారెడ్డి, నిఖిలేశ్వర్, రంగనాయకమ్మ, త్రిపురనేని మధుసూదన రావు మొ॥ పుష్పాల "సౌరభం", ఇది చెలం గురించి అల్లిన మాల.

విడి ప్రతి రూపాయి పెడితే వస్తుంది 'సాహితీ సౌరభం'. అందుచాట్లో దొరిక్కపోతే "కళాసౌరభం", తారానగర్, (బి.పాచ్.ఇ.ఎల్ దగ్గర) హైదరాబాద్-581 కి రాస్తే చాలు.

విశేషార్థాత్ 2

Hema

జి.వి.ఆర్. జ్యోతి
చెనారన్
పట్టుచీరలకు
టెల్నీస్, సూటింగులు
షర్టింగులకు

మతిమరుపు దేవుడు

ఎ. శ్రీమతి రంగే

అరవిదుతున్న పూల గుబాళింపు, అలలు

అలలుగా తేలి వచ్చే చిరుగాలి, సింధూ
రపు రాసులు నిండిన అందమైన ఆకాశం
వింత సాయంకాలపుకోశ- ఒక్కరై నూ
పంచేసుకోను?

ఇంటిపనులయ్యేయి. పని మనిషి వెళ్ళి
పోయింది. తోటపనయింది. మాశీ వెళ్ళి
పోయాడు. పింకి ఆటకీ వెళ్ళిపోయింది.

నేనెంత వంటరిదాన్ని!

ఐదు.... ఐదున్నర.... ఆరు!

ఊ హు....ఈ మనిషి జూడేలేదు.

మనిషేమిటి-తప్పు తప్పు....దేవుడు!

తన పెళ్ళిలో అంతా అలాగేకదా
అన్నారు.

దేవుడు నిజంగా ఇలాగే వుంటే వాడి
కొకటికాదు కోటి దండాలు....దేవుడు!

మళ్ళీ మొదలై పోతుంది నా దినచర్య.

దూరం దూరంగా అక్కడక్కడా విసి
రేసినట్టున్న బంగళాలు- దగ్గరలో మనిషి
సంచారం లేదు. మనసు రంగం మీదికొ
స్తోంది పొందికగా....మడచి పెట్టిన పట్టు
బట్టలా-

చిరు గాలులు రేగుతున్నాయి.

పట్టు బట్ట పొరలొక్కొక్కటే విడు
తున్నాయి.

వాతావరణం గమ్మత్తుగా వుంది.

చలివేస్తున్నట్టుంది. కప్పకుండే ఉన్ని
ఒట్ట తీస్తే చలి-ఇది బయట వాతావరణం,
దీనికి మార్పొస్తుంది. కాని లోపలి వాతా
వరణమో! ఎప్పుడూ ఇలాగే వుంటుంది
టార్పర్! నిజంగా ఎంత టార్పర్?

నేనే గయ్యాళిగా మారి మనసులోని
దంతా వెళ్ళగక్కేసినా బాగుండేది- లేదా
ఇంత తింటూవుంటూ మనసులో ప్రమేయం
లేకుండా రఫ్ గా బతికేసినా బాగుండేది.
రెండూ కాలేక ఎందుకింత సెన్సిటివ్ గా
తయారయ్యాను?

పట్టుబట్ట పొరలెగురుతున్నాయి.

ఆ పొరలమధ్య ధూళి రేగి రేగి దుమా
రంగా మారుతుండే మోసని భయం.

మాగజైను అందుకున్నాను.

"సుఖ జీవనానికి చిట్కాలు!" నవ్వు
చ్చింది చదివి. ఈ అర్థిక లో రాసిన శాస్త్రీ
జాతీగా దొల్లిపోతున్నాయన్న మాట

రోజులు. అలాంటి వాళ్ళే ఇలా రాయ గలరు.

ఏ చక్కలూ ఆ మనిషిమీర మాత్రం పనిచేయవు.

గృహింగా పం మనిషి!

ఎప్పుడూ ఆ బట్టలు నలిగినట్టే ఉంటాయి. జుట్టు రేగే వుంటుంది- జోళ్ళకు పాలిష్ అంటే ఏమిటో తెలియదు- కళ్ళద్దాల్లోంచి ఏదో వేదాంతాలూ చూపులు - పుస్తకాలు తప్ప మరో ప్రపంచం తెలియని మనిషి- మళ్ళీ తప్పు-పతిదేవుడు!

ఆ రూపాన్ని కాసేపు మరచిపోవాలనుంది.

అబ్బ! ఎవరింట్లోంచి సంగీత సాధన- ఎంత కర్ణ కళారంగా ఉంది! శృతిలేని వీణ నెలా మీటాలనిపిస్తుందో!..ఎలా గేమిట? శృతిలేకుండా బ్రతుకులనే ఈడ్చేస్తున్న తనలాంటివాళ్ళుంటుంటే వీణకేం?

మనసు పొరలు రెప రెప లాడుతున్నాయి.

ఎగరనీ దుమారంరేగనీ!....కనిగావుంది.

అంత! మొదలయింది.

"వసంతి!"

దూరాన నన్నని పిలుపు. ఏనాటి పది

హేనేళ్ళ క్రిందటి పిలువో!

ఆ పిలుపు ఎటో లాక్కుపోయింది.

o o o

ఏవేళప్పుడు చూసినా మడత నలగని కొబ్బరికాయ ముక్కలాంటి బట్టల్లో అంత కన్నా చెక్కు చెదరని చిరునవ్వుతో పురంధర కృష్ణ! పేరులోనేకాదు ప్రత్యేకత- ఆ వ్యక్తే వేరు.

అతను నేను ఎమ్. ఎ. చదివిన రోజుల్లో కలిసిన వ్యక్తి, నా సహాధ్యాయని శ్యామల పెత్తంద్రీ కొడుకు.

కాలేజి యానివర్సరీకి నేను పాడేను. నా ఎదురుగా ముందువరసలో కూచున్నవాడు ప్రోగం అవుతూనే క్రొత్త తెరుకు లేకుండా వచ్చి అభినందించాడు. నేను అన్నిటికీ చాలా విడియవడేదాన్ని మొగమాటంగానే థాంక్స్ చెప్పాను.

నేను పుట్టిపెరిగినది అటు పల్లె అనికాని ఇటు పట్నమనికాని చెప్పలేని ఊరు-ప్రయివేటుగా బి. ఏ చేశాను.

జ్యోతిషం వెర్రివున్న నాన్న ఆ రోజుల్లో పెళ్ళిచేస్తే మంచిది కాదంటే ఇంట్లో గోళ్ళు గిట్టుకుంటూ కూచో లేక చదువుతానన్నాను. విశాఖపట్నంలో ఉన్న

చిన్నత దగ్గరుంచుకుని చదివిస్తాను రమ్మంది. నాకూ కాలేజీలో చేరాలని ఉబలాటం. నాన్న నన్ను కాదన్నా చిన్న అత్తని కాదనలేక పంపారు ఆవిడకు పిల్లల్లేరు. నేనంటే ఆపేట-నా చదువు మొదలయింది.

“అతనే మా కజిన్, నిన్ను చాలా లైక్ చేస్తాడు” అందోరోజు శ్యామల.

మా ఇంట్లో ఆడపిల్లలు అలా అబ్బాయిల గురించి స్వేచ్ఛగా ఆలోచించి అభిప్రాయాలు వెల్లడి చేసే అలవాటులేదు. అదో తప్పుగా భావించే ఫామిలీ మాది. అందుకే నేనేమీ అనలేదు. ఆట్రే ఆలోచించనూలేదు.

నేనెక్కడికి వెళ్ళినా అతను కావాలనే ఎదురోచ్చేవాడు. సూపారుగా పలకరిస్తూ,

“హల్లో వసంతీ! దాగున్నారా?” అంటూ.

ఎవరు కనిపెడు తున్నారో, మర్యాదస్తులకు కుటుంబంలోంచి వచ్చిన నేను ఎక్కడ అల్లరిపాలయి, వెడ్డ పేరాచ్చేస్తుండేమోనని హాడిలిపోయే దాన్ని. అతని నిర్భీతికి కొంచెం కోపం వచ్చేది. కాని, అతన్నింకే కారణంగానూ నేను అసహ్యించుకోలేక పోవడం చేత ముక్త నరిగా మాట్లాడి తప్పించు కునేదాన్ని.

పరీక్ష లవుతున్నాయి.

“పురందర నిన్నడగ మన్నాడు.”

శ్యామల నవ్వుతూ అందొకనాడు.

“ఏమిటి?” అన్నా న్నేను వెర్రి ముఖం చేసి.

“నువ్వు చాలా నచ్చేవట, నీలా అందంగా, సన్నగా, తెల్లగా అంతకంటే చల్లని కంఠంతో”.. ఏమేమిటో చెప్పింది. నాకు ఒళ్ళు చెమటలు పట్టేసింది.

చిన్నతలో చెప్పే నామాట. తప్పు చేసినట్టు తలదించుకుని.

“మీనాన్న నిన్ను నన్ను కలిపి చంపే గల్లు!” అంటూ “నీ ఉద్దేశ మేమిటి?” అంది.

“ఉద్దేశమేమిటి” కంటేముందు “చంపే గల్లు” అన్నామాటే నామీద పనిచేసింది.

“ఫీ! నాకలాంటి ఆలోచనేలే”దన్నాను ఇంపుతంగా మర్యాదయిన ఆడపిల్లలా.

“అమ్మక్క చెప్పే అయినే” అంది చిన్నత.

శ్యామలతో చెప్పేసాను. శ్యామల నన్నే గర్విష్టలా చూసింది.

తర్వాత రెండు మూడు సార్లు పురందర ఎదురోచ్చేడు. కాని మునుపటిలా సూపారుగా ధైర్యంగా పలకరించలేదు- కృత్రిమ పద్ధతిలో నన్ను నేనే మోస గించుకుంటూ తప్పు చేసా నే మోసని లోలోపల అన్పించేది. బయటకు చెప్పలేక ఆంతర్యుద్ధంతో అలసి పోయేదాన్ని-అలా దాగ నణచుకున్నప్పుడు కడుపులోంచి గొంతులోంచి మంటగా అన్పించేది-యానిష్ పోసినట్టు.

తర్వాత కొంచెం గోలలకే పురందర డ్టేట్స్ వెళ్ళిపోయాడని తెలిసింది.

మరో రెండేళ్ళకి నా పెళ్ళయింది.

నాన్న దృష్టిలో ఈయన దేవుడు.

దేవుళ్ళకి సరదా పాకు ఉండదుకాబోలు.

తననొకరు గుర్తించలేదని ప్రళంపించలేదని బాధాలేదు, ఒకరిని గుర్తించి మెచ్చుకోవటమూ చేతకాదు.

ఉన్నతంగా దర్జాగా ఒకకాలన్న గోరికై నా లేదు.

ఏప్రపంచానికి చెందిన మనిషా! ఆటెన్షన్ మైండ్ ప్రాఫెసర్!

నేనూ వింత మనిషి నేననిపిస్తుంది.

నాలోచలరేగే అసంతృప్తిని అణచుకోనూ

లేను, వెళ్ళ గక్కనూలేను, నాబాగిటి

వాళ్ళకి చిత్రహింస తప్పదుమరి,

గేటు చప్పుడైంది. ఎవరో జీర్ణుడి

వస్తున్నాడు.

అంతవరకూ రంగమీద చలగడు

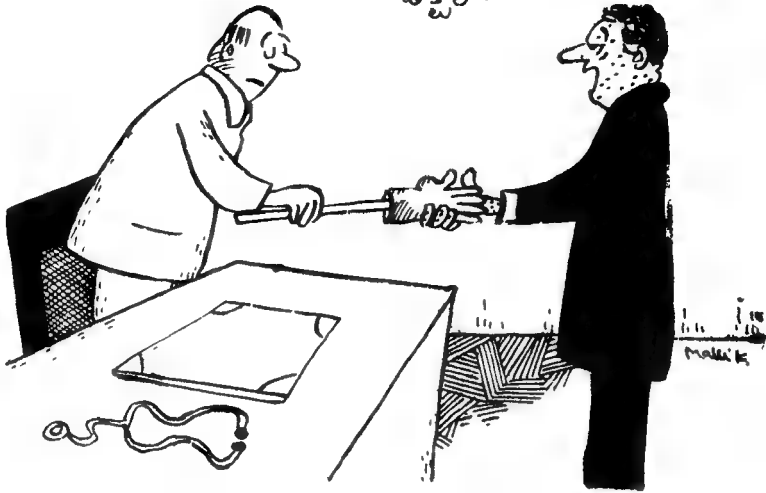
తున్నా ఘనము చూచుకున్న పెల్లె

దూరి పోయింది,

“నాపేరు ప్రకాశరావంది. ఫ్రెండ్స్

ఇది తింటున్నా
డాక్టర్

క్లబ్ సెక్రటరీని, ఐదు ముగ్గుల మెంబర్లే
మధుగారు."

పరిచయాలు, నమస్కార ప్రతి నమ
స్కారాలు అయ్యాయి.

"వారింకా రాలేదండీ." అన్నాను విన
యంగా.

"ఇంకా రాలేదా? వస్తూంటారేమో
లేండీ. మీరు సిద్ధంగానే ఉన్నారు కదా?"

"ఎందుకు?"

"అ. ప్రోగ్రాం ఎంతా పూర్తయిందో
లేండీ మొదలు."

"పం ప్రోగ్రాం?"

"అరే! మీరు మరల పోయారా కొంత
దీసి! ఈరోజే కదండీ క్లబ్ యానివర్సరీ"

ఏదో చాలా వ్యవహారమే ఉందన్న
మంట. నాకేమీ తెలియదని వాళ్ళముందు
ఒప్పేసుకుంది చిన్నతనంగా ఉంది, ఆయన
తో ఏదో చెప్పే ఉంటారు ముందుగానే.
ఆయన ఏ విషయం నాతో వెంటనే చెప్పే
అలవాటులేదు. తర్వాత మరచి పోతారు

అంట....అలవాటు.

పిరాగ్ ఉంది, గొంతులోంచి మంటగా
ఉంది.

"అయన ఏమిం వస్తే తప్పక రావ
టానికి ప్రయత్నిస్తాలెండి" గడుసుగా నే
ఏదో అన్నాననుకున్నాను,

వాళ్ళిద్దరూ ఒకరి ముఖాలోకరు చూసు
కుని ఏ కాగితం తీసి నా చేతిలో పెట్టారు.
ప్రోగ్రాం కాగితం అది. నాగుండె జాలి
పోయిందొక్కసారి,

'పను నుండ ఎనిమిది వరకు శ్రమతి
వసంతలక్ష్మి గారం'

"ఇదేమిటి?" వెలవెలవంటూ అడి
గెను,

నాకన్నా వెర్రీ ముఖాలు వడ్డాయి
వాళ్ళు. అయినా వాళ్ళ ముందు తేరు
కున్నారు.

వారంలోజలముందే ప్రోగ్రాం ప్రింట
యిందట. నేను ఈరోజు పాడుతానని
ఇరవై రోజుల ముందే ఆయన ఒప్పుకున్నా

రట, ఆయన చేతికి ఇన్విటేషన్ కూడా ఇచ్చేరట. నాకింతవరకు ఏమీ తెలియదు.

“ఛీ, ఎంతఅవమానం. ఎలా తలెత్తుకోవాలి? ఇంట్లో ఎలా ఏడ్చినా ఫరవాలేదు, కానీ, బయట వాళ్ళముందు ఎంత న్యూనత! ఆయనమీద వాళ్ళకి చిన్న చూపు ఏర్పడుతుందేమో! అదీనాకే బాధ.

“ఈమధ్యంతా కాన్ఫరెన్స్ వాడావిడి లో ఆయన వరిగా భోజనానికి ఇంటికే రావటంలేదు లేండి”-అదో అబద్ధం, (ఆడ వాళ్ళని, అందుకూ నీలాంటి వాళ్ళని పాతె య్యాలి అంటోంది మనసు) నిజానికా కాన్ఫరెన్స్ జరిగి నెలయింది.

నామాటలు వాళ్ళు వింటున్నట్టులేదు.

“మరి ప్రోగ్రాం ఎలాగండి. ఏడుకే గదా”

‘నానెత్తి కాయ ప్రోగ్రాం’ అనాలనుంది.

“ఇంత హటాత్తుగా ఏం పాడతానండీ?” నాబ్రర వనిచేయడం మానేస్తోంది. వాళ్ళకి ఒళ్ళు మండుతోందని తెలుసు నాకు.

“మీ పుణ్యముంటుంది, రసాభాసు కాకుండా ఏవో నాలుగు పాటలు పాడేద్దురూ” పాపం బ మాల్తున్నారు వాళ్ళు.

వీళ్ళకి సంగీతమంటే తెలిసినట్టులేదు. నానంగీతం ఇంకెంత బూజువట్టి పోయిందో అనలేరుగదా. వీళ్ళననుకుని ఏంలాంటి?

అయినా నాకు సాధనలేదు. కనీసం నాలుగురోజుల ముందన్నా తెలిస్తే ఆయన మాట నిలబెట్టడానికై నా ఏదో ఆఫ్ఫో రించే దాన్ని. ఇప్పుడు ఉన్నపాటున నేను ప్రేక్షి ఎక్కి అభాసుపాలు కావాలా?

“సారీ-ఏనుమకోకండి!”

వాళ్ళమనుకున్నారో కానీ వివవిసా వెళ్ళిపోయారు-కనీసం నా పాట బదులు ఇంకేదో ఎర్రేజి చేసుకునేడవాలిగా.

టీపు వెళ్ళిపోయింది.

నాకు కళ్ళ నీళ్ళొచ్చే పరిస్థితి.

ఆయనొచ్చేరు - అలసి పొలసిన కార్మిడిలా.

ప్రెండ్యక్లబ్ ఇన్విటేషన్ చేతిలో పెట్టేను - ఏమిటనుకున్నారో ఏమో నవ్వుతూనే వుచ్చుకున్నారు. పేవరు విప్పి చదివేరు.

“అరే!” కాసేపు అంతరిక్షంలోకి చూస్తూ ఉండిపోయారు. నింగిని తాకి చెట్ల చివర్లని పిట్టల బారుల్ని చూస్తూ ఎదురుగానే నున్నానని మరచి పోయారేమో!

నాకు ఒళ్ళు కుతకుత ఉడికి పోతోంది.

“ఏమిటో, నిజంగానే మరచిపోయాను సుమా-చాలా పొరపాటయింది.” అంటూ జేబులోంచి అదే ఇన్విటేషన్ తీసి చూసు కుంటున్నారు,

ఎందుకది ఏడవను?

పావుగంటసేపు అలాగే నిలబడిపోయి, “పాపం ఏంఇబ్బంది పడుకున్నారోవాళ్ళు” ఇంకేదో గొడుగుతూ లోనికి నడిచారు.

అందులో మారోవంతు సానుభూతి నా మీదేడిస్తే ఎంత బాగుండును!

“వసంతలక్ష్మి!”

రెండు నిమిషాల్లో కేక, కాఫీ కోసం కాబోలు. అంటే ఆ అధ్యాయం ముగిసి పోయిందన్నమాట.

నాపేరు ఉట్టి వసంతలక్ష్మికాదు. పేర వెంకట సత్య వసంతలక్ష్మి. అలా పిలవండి. అనాలనుంది, ఆయనలా పిల్చినవ్వడల్లా అలా అనాలనే ఉంటుంది. కానీ అనలేను.

కాఫీ కలిపి ఇచ్చేను.

“ఈవాళ కాఫీ ఎందుకో చాలాబాగుంటి సుమా!” ఆ మాత్రం మాట ఆయన నోట రావటం అరుదే. అందుకే అలాంటి మాట వినన్నాడు వండగంత పేడుకగానే ఉంటుంది-నాకు కానీ, ఎందుకో ఇప్పుడది కూడా చికాగ్గానే ఉంది, మాట్లాడలేదు నేను.

“పోనీ, నువ్వు వెళ్ళవలసింది. ఏవో నాలుగు పాటలుపాడి వచ్చేస్తే సరిపోయేదిగా! పాపం వాళ్ళంత ఇబ్బంది పడ్డారో,” మళ్ళీ అదే గోల.

“నిజమేకాని నాకు బొత్తిగా సాధకం

హై పవర్ సర్ఫ్ అమిత తెల్లగా ఉత్పాదించి... అమిత తెల్లగా కనువిందుగా.

హై పవర్ సర్ఫ్ లోని హెచ్చు దిబ్బంట్ కత్తి
మురికినీ, జిడ్డు మరకల్నీ మటుమాయం
చేస్తుంది. కాగా మాసిపోయిన దుస్తుల్ని
కూడా, తెల్లగా మింమిం మెరిసేలా
చేస్తుంది సర్ఫ్. ఎక్కువ మంది
తల్లులు మరే ఇతర వాషింగ్
పౌడర్ కు బదులు సర్ఫ్ నే
వాడటంలో ఆశ్చర్యం
ఏముంది గవక :

ఎక్కువ మంది తల్లులు మరే
ఇతర వాషింగ్ పౌడర్ కు బదులు సర్ఫ్ నే వాడతారు.

హై పవర్ సర్ఫ్ లోని హెచ్చు దిబ్బంట్ కత్తి

రింబాన్-ఎఫ్. 200-2003 ఇ.

లేదుకదండీ? ఏం పాడతాను?" నేనంత అణకువగా మాట్లాడితే నాకు ఒళ్ళు భగ భగ మండి పోతోందని ఆయన తెలు తెలు స్తుంది మరి; నా బలహీనతే అది.

"అవున్నే అదీ నిజమే. నా మరపు ననా లింతకీ!"

ఏం మనిషి! కనుదుకోవాలో, జాలి వదలాలో తెలియదు. మా ఇద్దరిమధ్య మరీకాస్త సంభాషణ పెరిగితే నే నింకా కరిగిపోతానేమో!

పింకి వచ్చింది ఆటనుంచి.

ఆయన పాతాలు చెప్తున్నారు దానికి.

నేను యథాప్రకారం తోటలో వాలు కుట్టిలో.

పురందర! మళ్ళీ మనసు పొరల్లో.

నేను కాలేజీలో పాడటం-ఆరాధనగా అతని చూపు - ఎదుట పడినప్పుడల్లా చైతన్యం, మూర్తిభవించినట్లుగా 'వనశీ' అంటూ.... నేనతనిని అప్పట్లో నిజంగా ప్రేమించలేదు. ప్రేమించే ఉంటే సరిప్ర దాయాలూ చట్టు బండలూ కాదని అతన్నే పెళ్ళాడే దాన్నేమో!

కాని ఇప్పుడింతగా నేనతన్నే ఎందుకు గుర్తు చేసుకుంటాను? కాదు.... కాదు.... అతను నాకు గుర్తిచ్చేలా చేస్తున్న దినుషి. ఈయన్నుంచే మనసు రంపపుకోత.

"వనంతలక్ష్మి! వడిస్తావా?"

యోగిత్రికంగా వడ్డన. తిండి, రోజు- ఆయన వడ్డన్నా మేరు వెయ్యటం అట వాటు. కాని ఎందుకో స్తబ్ధంగా ఊరు కొన్నాను. జ్ఞాపకం లేక కాదు. ఆయన లాగే తినేసే నవ్వుకుంటూ లేచి చేయి కడిగేసుకున్నారు. నామనసు కలుక్కు మంది.

అలా నవ్వుకంటే నీడేమైంది? ఎందు కలా వున్నావు? అనకుడదు? రోజూ మారు వేసే దాని వీ రోజు ఎందుకు వెయ్య లేదని కాస్త ఉక్తిప్రంగా ఓమల్తునా అనరాదూ? ఆ నవ్వేమిటి? అది నాపాలిటి వరమా? శాపమా?

నోటికి తిండి పోవడం లేదు.

రాత్రి వదలుంది. అమావాస్య రోజులు.

బయట చీకటి - నిశ్శబ్దం.

ఆయన పక్కమీద పడ్డదేహాటు, హాయిగా నిద్ర పోతున్నారు. అంత సులు వుగా నిద్రెలా వస్తుందో?

'మైండ్ క్లీయర్ గా ఉంటే అలాగే వస్తుంది నిద్ర' అంటారాయన-ఉక్తిప్రం పట్టలేక ఎప్పుడై నా అడిగితే.

నిజమే-చీకా చింత. లేని జీవితం. నాకే ఈ గుంజాటమంతా. కళ్ళుంట నిద్రున నీళ్ళు తిరిగాయి. పంతానికై నా ఆయన లాగ నిద్రపోవాలని ప్రయత్నం. నాకా భాగ్యం లేదు;

కాంపోజ్ చేసుకుని పడుకున్నాను.

"వనంతలక్ష్మి! వనంతలక్ష్మి?"

నిద్రలోంచి ఉలికి పడి లేచాను.

"కలవరిస్తున్నావు."

"ఏమని?" మనసు పొరల్లోంచి ఏమి బయటకొచ్చాయో నని భయం, నన్నని వణుకు.

"నీకు సంగీతమంటే చాలా ఇష్టం. ఏమిటో నాకు సరిగమలై నారావు. దేవుడు మనంబట్టి బంటల్ని కావాలనే తయారు చేస్తుంటావా?"

అప్పుడు "తమ్మమ్మ ప్రతిబాధించా"నన్నాగా లోలోని వ్యభిచారం.

"ఏమిట పొందినా?"

"అర్థరాత్రి ఇప్పుడేంపొట్టి" (ఆయన వన్నీ విడిత్రాతే) పడుకోబోయే ముందు వరకు ఆయనమీద కోపంగానే ఉండి కాని, ఇప్పుడేందుకో అన్నీ మరచి ఫుక్కెన నవ్వెను.

"పురందరదాసు కీర్తన- 'దారియాపు దయ్య వై కుంతక్క' అని పండుకుంటావు చూశావా!"

పక్కలో పిడుగు వడితే ఇలాగే ఉంటుందా!!

పురందర గురించి ఈయనకు తెలుసా

కొంపత్రిని! ఇంతకీ నేనేమని కలవరించేను. ఆ ప్రశ్న అడగలేను. ఏమని కలవరించేవో తెలుస్తూనే ఉందిగా.

“అన్నట్లు చెప్పడం మరచిపోయాను. ఆమధ్య జరిగిన కాన్ఫరెన్సుకి పురందర రృప్తి అనే ఒకతను వచ్చాడు. నిన్ను తెలుసుకున్నాడు. నీపాటంటే, నువ్వంటే చాలా ఇష్టమన్నాడు. ..”

దేవుడా! ఏం ఘోరం జరగబోతోంది? నా చెవులు దిబ్బిళ్ళనుకు పోతున్నాయి. పురందర పెళ్ళి చేసుకున్నాడని, భార్యకూ తనకూ పడక విడాకులు పుచ్చుకున్నాడని తెలుసు. ఈయనకు నామీద ఏమైనా అనుమానం వస్తే? నా సంసారం ఏంకావాలి? దేవుడా! నన్ను ఊమించు. నేను నిజంగా పురందరని ప్రేమించలేదు. అతని జ్ఞాపకాలు వట్టి మనోవికారాలు మాత్రమే - నీకు తెలుసు.

“అతను భలే పక్కివోగా ఉంటాడు. నీ గురించి ఎంత పొగిడాడో తెలుసా? నాకు చాలా గర్వమనిపించింది.”

నేను మతి పోయినట్లు చూస్తూన్నాను. ఆకంఠంలో అసూయలేదు. అనుమానం లేదు. క్రోధంలేదు. వ్యంగ్యంలేదు. ఇదే పురందరలాంటి మగాడయితే? పాపం,

విడాకులవరకు వచ్చిందట. తన సంసారం అని బాల్మీవదేదాన్నిదివరితైతే. ఎప్పుడ వన్నీ అనలు-తలచాలనిలేదు.

దేవుడా నువ్వెంత కరుణామయుడవి, నేను పాడుతున్నాను.

ఎంతో హాయిగా దూది పింజులా లి తై న మనసుతో సంతోషంగా పాడు తున్నాను - ఆయన కోరిన పురందరదాసు కీర్తన.

పాడుచు, పాడుచు ఎందుకో ఆయన ముఖంలోకి చూసాను, గుడ్డదీసిన వెలుగుతో స్పష్టంగా కనుపించటంలేదుకాని, సన్నగా గుర్రు వినిపిస్తుంది.

అంటే-చీకూ చింత లేకుండా నిద్ర పోతున్నారన్నమాట. ఇదే మరొకప్పుడైతే పాడమని అడిగి పరుకున్నందుకు కోపం వచ్చేది.

ఓఫ్ ! ఏం మరీషి !

తప్పు... తప్పు... దేవుడు.

నిజంగా దేవుడు.

నా కళ్ళు చెమ్మ గిల్లుతున్నాయి.

నా మనసులో పేరుకున్న దమ్ము, ధూళి అంతా ప్రవాళితమై పోతోంది - ఆనంద ధారల్లో.

ప్రియమైన పాఠకులకు విలువైన ప్రచురణలు త్వరలో

గోపీచంద్ మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తి ఆర్ సోధ్యాదేవి

రచనలు

రచనలు

రచనలు

* పండిత పరమేశ్వరి

* శాస్త్రీ విలునామా

* యమపాళం

* అనమధ్యని జీవయాత్ర

* స్రవంతి

* ఎలికోరిన వస్త్రాలు

* బ్రతుకు ఘయం

* మిసెస్ పరామర్శం

* మువ్వల మురళి

* హరిచందనం

* ప్రేమమకుటం

కావిలిపాటి విజయలక్ష్మి రచన నలుగురు ప్రసిద్ధ రచయిత్రుల గొలుసు నవల

* రత్న పరాజయం

* అపరాజిత

సోలక్స్ పబ్లికేషన్స్
విజయవాడ, ఆంధ్రప్రదేశ్ - 520 002

రాక్షసులలోలండు...

పమిడిధుంటం సుబ్బమణ్యం

“...రాక్షసులలోలండు పరాదు
కుని చస్తేగాని ఏకచ్ఛత్రాధిపత్యం ఏర్ప
డదు. అది మోసంద్వారా గావచ్చు, ముక్తి
వల్లనూ గావచ్చు; పౌరుషం, ధీరత్వం
వల్లనూ గావచ్చు. ప్రాచీన రాష్ట్రాల
మధ్య చిన్న తమాషా అయిన మోసం,
యుక్తిగా చేసే యుద్ధం గురించి
చెప్పనా రాందానూ? అయితే ఇందులో
సరియైన పరిత్యాగం అని పేరుగల బద్ధుని
కులత, తంత్రం కూడా మనకు తెలుపకు
తుంది సుమా!” అని హెచ్చరించాడు
గోపాలచక్రవర్తి. అతను తెలుగు, సంస్కృత
భాషల్లో వండితాడు. కొంత కాలం కాశీలో
చదివాడు, అతని వివరణల్లో కొంత
చాదస్త్రం ఉనిపిస్తుంది గానీ, అతన్ని
మూత్రం ఆప్రాంతంలో రిఫరెన్స్ గా వాడు
కుంటారు అది ఉన్నది గ్రామం గానీ
చారిత్రక పేరిటూ, పదాంత విషయాలూ,
రాజకీయాలూ, లోకాని రామాయణం
ఇష్టమున్న ప్రతాంగం అంతా అక్కడ
జేరుతారు.

“ఇది పొద్దు సాంప్రదాయక కథ”

“సాఫీ! ఇప్పుడు ఆశ్చర్యగూడ ‘హాట్’
వరుకు... లిప్టు కిందేకొంటాగా” అడిగాడు
రాందానూ.

“వాళ్ళనే ఏమిటి అందరినీ ఆ లిప్టులో
వేస్తే ఇంక ఆసమస్యే తల ఎత్తదుగా?”

అయినా అది అప్రస్తుతం, మన ఈ భరత
ఖండంలోని ఉత్తర దిశలో ఒక భాగాన్ని
“అజాతశత్రువు” అనే ఓ మహా
రాజు పాలించేవాడు.

“దరమరాజుకేవేనా దగ్గర బందువా
ఈన?” రాందానూ.

“అబ్బే! వాళ్ళిద్దరిలాట సంబంధం
లేదు. సుందరి మైన రాజమందిరాలతో,
విశాలమైన వీధులతో, ఎంతో వైభవంగా
అందంగా వుండేది వాళ్ళ రాజధాని. ఈ
అజాతశత్రువు అనే రాజు మధ్యవర్తికే
‘దేవదత్తుడి’ పేత ప్రోత్సహించబడి, తండ్రి
బింబిసారుణ్ని హతమార్చి ఆ తర్వాత సింహాస
నానికి వచ్చాడని చెద్ద సాంప్రదాయం
పరిత్ర మనకు చెబుతోంది.”

రాందానూ మధ్యలో అడువస్తూ
“రాజ్యం కోసం పేల మందిని అతమూర్ఖి
లచ్చలాది నానాన్ని జైల్లో కోనేసి
నిట్టొక్కోవటం నయమా? ఒకడో, అరే,
అది అన్నగానీ, అయ్యగానీ ఎవరైనా
తీసేం సంపి పైకెక్కియటం నయ
మంటరా?”

“నేచెప్పేది సంపూర్ణంగా వింటావా
లేదా? అట్లా హతమార్చిన వాడు ఆతరు
వాత హస్తాత్తపుడై బుద్ధదేవుని సన్నిధిలో
తన సుఖవైభవాల కోసం తండ్రిని హత
మార్చాననే, దోపాన్ని అంగీకరించాడని

తెలుస్తుంది."

"అంటే గోవుని సంపాదించున నాయన నాయులతానికి గుల్లకి పోయిచ్చినట్టు"

"అయితే తన సాంప్రదాయానుసారంగా ఈ అజాతశత్రువు పెత్తన పోత రుప కాడని - తండ్రి వింబిసారుడిని

చెరిసాలలో బంధించునాగినీ కోమలై గట్టు వంటి అజాత శత్రువే తన ర్యాళ్ళ పూరి నుడని ప్రకటించాడనీ వుంది. చెరిసాలలో వింబిసారుడి రెండవ భార్య చెల్ల నా దేవి భక్తితో భర్తనే నేవిస్తోంది. కొడుకు పశ్చాత్తపుడై తండ్రిని చెలనుండి విడపించ

డానికి వస్తోండగా బిలిసారుకు తనను కొడుకు హతమార్చడానికి వస్తున్నాడని తలపోసి సిద్ధంగా వుంచుకున్న విషముటి కను మింగి చనిపోయాడని తెలుస్తోంది”

“ఈడు మాటికి బైల్లోనూకి, సావనూకి పచ్చాత్తాపం పెకటించటం; మన పొలీ స్లోచేత పెజిల్ని పావనూకి మనోళ్ళు సానుబూతి పెకటించి నట్టుగా వుంది,” రాందాసు - ఆపూరు పంచాయితీ బోర్డు మెంబరు. కామెంట్ చెయ్యకుండా కుదురుగా కూర్చోని వినడం అతని వల్లగానివని.

“ఇదిలావుండగా అజాతశత్రువు రాజ్యానికి సమీప రాజ్యం లిచ్చవీరాజ్యం”

“ఈళ్ళనేనాసామీ లుచ్చాలూ అనేది.”

“కాదులే వినవయ్యా! గంగా తీరం లోని రేవు ప్రాంతంలో ఈ లిచ్చపులకు, అజాత శత్రువుకూ సమధికారంవుంది. ఒక పర్యవత భాగంలో రక్షాలగని బైట పడింది. దానిలో సమభాగం ఇవ్వకుండా లిచ్చపులే పూర్తిగా స్వాధీనం చేసుకున్నారు. ఈ కారణంగా వారిరువురు మధ్య యుద్ధం సంభవిస్తుంది. అయితే లిచ్చపులు చాలా ఒలవంతులు, ఒకమత్యం కల్గినవారు, వార్షివిధిని నిలవడం అంత శత్రువు లాంటి రాజువల్ల అయ్యేపనిగాదు, అప్పుడు అజాత శత్రువు తన మంత్రియైన ‘వత్సకారుడ్ని’ పిలిపించి తనకు విజయం లభిస్తుందో లేదో తెలుసుకురిమ్మని బుద్ధ భగవానుని వద్దకు పంపుతాడు.”

“అయితే బుద్ధుడవట్టే జ్యోతిశ్శాం కూడ జెప్పేవాడన్న మాట.” రాందాసు.

“జ్యోతిష్యం చెప్పలే, మార్గం చెప్పాడు. ఏం చెప్పాడో తెల్సా?”

“పవుంది. శాంతిమంతుడుగదా. యుద్ధం మునయ్యండమే! అనుకుంటాడు.” రాందాసు.

“అలా చెబితే మనం మళ్ళా ఈ కథ చెప్పుకోవటం దేనికి రాందాసు. బుద్ధుడు బుద్ధికుటిలతని మనకు చరిత్రకారులు సూచనప్రాయంగా తెలుపబట్టి మనం

ఈ కథలోకి వెళ్ళాల్సిన అగత్యం ఏర్పడింది అవునా? బుద్ధ భగవానుడు అజాత శత్రువు మంత్రియైన వత్సకారుడికి ఏం బోధించాడయ్యా అంటే “ఒకమత్యాన్ని, ఒకవ్యక్త్యాన్ని సాధించి, కఠిన శాసనాలు చేయకుండా పాలిస్తూ, పూర్వ సాంప్రదాయాలను అనుసరిస్తూ, మహాత్ములను, స్త్రీలను గౌరవిస్తోన్న ఒలవంతమైన దేశాన్ని అజాత శత్రువు లాంటి రాజు జయించలేడు, లిచ్చిలను దానంతోనో, భేదంతోనో తప్ప జయించరాదని”

“ఇది మన శనగారపు శాంతయ్య ‘ప్రెయివేటు’ చేసినట్టుంది.”

“సర్వసంగ పరిత్యాగి. అయిన బుద్ధుని సలహా మేరకు ఈ భేద తంత్రాన్ని వుపయోగించి తన మంత్రియైన వత్సకారుడ్ని నిండు సభలో గుండు జేయించి, అవమానించి, లిచ్చపుల్ని ఒలపించాడనే నేరం మోపి దేశ బహిష్కారం గావిస్తాడు. వత్సకారుడు కూడా లిచ్చపుల్ని కావాలనే ఒలపరుస్తాడు.”

“అంటే మన రాములోరు సీతమ్మల్ని ఎల్లాక్షి నట్టు”

“అది అలానాటకం కాదు రాందాసు”

“నాకు తెలుసులే సావీ దానికత.”

“నీవు చెప్పినా వినిపించుకోవు. సరే. ఈ లిచ్చపులు వత్సకారుడికి ఆక్రయం ఇచ్చి, విశ్వానంతో దగ్గరికి తీస్తారు.”

“హక్కులో పావుని పండేసుకున్నామని తెలిక.”

“వినుమరి. అక్కడ ఈ వత్సకారుడు మంచిపేరూ, పలుకుబడి, ప్రతిష్ఠ సంపాదించటమే గాకుండా, గొప్ప మంత్రిత్వాన్ని కూడా సంపాదించాడు.

“వార్షి .. మంత్రిని సమ్మతకోమని ఆల్లకి ఎవరు నెప్పించు సాబి?”

“నాయకులంటే ఈనాడు కాదు రాముదాసు.”

నాయకులన్నాక ఎప్పుడై నా ఎప్పుడై నా ఒకటే. ఆళ్ళ నెక్కిచ్చినోళ్ళని తొక్కియ

కె.వి.శ్యామాదేవి

జ్యోతి ఆర్ట్ క్రియేషన్స్

సమీత సాహిత్యం
హరివిల్లు
ప్రస్తుత పౌడయంతా
వన్నెటిజులు

నవ్వుపది

కలర్

రవ్వల తీమపరపు బుచ్చిరెడ్డి

లక్ష్మీ ఫిలింస్

టవే దాని మొదటి లచ్చనం."

"ఇక అవతన్నకారుడు విజృంభించి వాళ్ళ ఐదుమత్యాన్ని భగ్నంచేసి, వాళ్ళలో అంతః కలహాలు రేపి, ఆదేశంలో అరాచకం సృష్టిస్తాడు. ఈనమయంలో అజాతశత్రువు వైన్యం లిచ్చపులవై దండెత్తి విజయం సాధిస్తుంది."

"అంటే ముందే పూనులాడుకుని కరప వోళ్ళకు లంచాలు తినేవోళ్ళని వట్టితారు సూతు అట్టగన్నమాట."

"అంతేమరీ"

"ఇదేం కతసావీ? బుద్ధుడు దాకా బోయాం. పోలారం సమితి పెసిడెంటు సెంచరావుకు తెల్సనా? ఆడిత ఇంత కంటే బువుసాగ్గా వుంటది. సెప్పేదా?" అడిగాడు రాందాసు.

అందరితో నాటూ ఆయనా 'సరే' అనక శవ్వలేదు.

"అయితే సెవుకున్నా—సెంచరావుకు అంటే దరదరుడికి మల్లేనో, రావులోరికి మల్లేనో మారాజుకు మల్లే పుట్టలే. సెంచ రావుడి అయ్య సమితి పెసిడెంటూ కాదూ, నాకుమల్లే పంచాయితీ బోర్డు సెంచకు గూడకాదు. ఆడు గుర్ర బగ్గీ తోలేబోర్డా వును ఆడూ ఆడి బండి ఒకేసారి పోయి నయి. అరళు 'పొల్లారం' అంటే తెల్సనా?" అందరికేసి చూశాడు. ఎవరూ సమాధానం చెప్పలే.

"అదేనయ్యా! 'పొలంలే నోడికి పొల్లారం ఆల్లే నోడికి అద్దం' అంటారు సూతు. ఆవూరు."

"ఆసామెత ఎలా వచ్చింది రాందాసు?"

నవ్వుతూ అడిగాడు చక్రవర్తి,

"పవుంది సావీ! పండినచ్చే పొలంలేదు దున్నినచ్చే ఎద్దులు లేవు కావాలన్నోడికి కావాలన్నంత పొలం ఆవూరికి రైలులే నను తాపూరం. ఈ సెంచరావుకు అయ్యనచ్చినాక పిల్లా మేకను అదిరిచ్చుకు తినేవోడు. పెద్దయినాక పెద్దోల్లనీ, పెద్ద పుల్లబోల్లని తెదిరించుక తినేవోడు. వూరు

వూరంతా యీడంటే అడిల్నచ్చేవోళ్ళు, ఈడుబాగా ఎదికినాక ఆ వూరికి ఓ బయం మాత్రం తగ్గింది, అదేవంటే ఈకున్నంత కాలం ఆవూరికి కన్నం దొంగలు రావటం మానేసినారు. ఇళ్ళల్లో సొమ్ము పోచి బోయింది గాని ఇళ్ళకు కన్నాలు మాత్రం వట్టంలే. ఈడిమీద ఎవురై నా రిపోట్రు ఇద్దామంటే - మొన్న మవు సెప్పినావు సూతు పొటానియం సై నేట్రు-దాని రుసి తెల్సుకునే యవ్వారంలాగుంటది."

"ఓపాలి పట్టాఖిరావయ్యని పీడరీ సేత్రా వుంటాడు పట్నంలో-ఆయన ఈడ్చేవుంటా రోజూ పట్నంపోయి అన్ని కోరట్లో వాదించే గెల్సొత్తావుంటాడు. ఆయింటి కెల్లిండు ఈ సెంచరావుకు దొంగతనానికీ, ఆయనెట్టాంటి పీడరంటే జడ్జి కల్లెదురుగా వున్న జెంచి గుమాతాన్ని గునవంతో పొడిసి గుట్టుకు మనిపించినా, గుక్క తిరక్కనచ్చాడుగాని ఇది అత్యగాదని అర్పి మరీ గెలిపిత్తాడు. ఇగ ఆయన సంపా యిజ్యం చెప్పే బల్లే, బాద్యకు బంగారపు తొడుగయితే దోరబంతరాలకీ ఎండిపూత. ఇల్లు యినువుతో కట్టితే - యినప్పెట్టి ఇందురుడి వొర్తాయిదం... ఇల్లు ఇల్లాంతా యిమానం రేకుతో పరిసిండంటే నమ్ము"

"అంతటి బాగ్యవంతుడింటికెల్లిండు ఈ సెంచరావుకు. ఆయనకి పిల్లాపేసూలేరు. అడకూతుకొక్కతే వుంది. పీడరేమో పట్నం మెల్లిండు. తలుపు తట్టినాడు ముత్రావుకు, అయ్యాడకూతురేమో తలుపు తెరిసి ఈడ్చి జూసి బూకంపం వచ్చినంత కేకేసింది. ఆ ఇంద్ర బవనానికి కేకలు ఇనవడే అంత దగ్గిర్లో ఇల్లులేవు. ఆమెకాల్లు, సేతులూ, మూతికి గుడ్డకట్టి దొరికినంత వూడ్చిండు. ఇంటాయ నోచ్చేంతమటుకు దొంగతనం జరిగి నట్టుగూడా వోరికి తెలవదు. ఆయనొచ్చి నాక ఆఇల్లు అద్దకి పారేశిండు. అయదరా తాదు బోయి, అడగూకోని ఈడి ఆట కట్టిచ్చిండు. సెంచరావుడికి శివృశెప్పారు. మూడు సంప్రాలకి ఆడ్చి వొదిలిపెట్టారు.

పీడరి పట్టాబి రామయ్య నీళ్ళాడుకోవాలనే పూరంతా అనుకుంది. పోలీస్‌లో ఎప్పుడైతే యాడ్మినిస్ట్రేటరుకు పాత నేరాల క్షమాదా సాచ్చికాబివినోరున్నారో పూళ్ళో. ఆ నాయాల్లంత కూడ నవగ్రహ కూటమికి బయపడి కొండలెక్కినారు నూడు అట్టా అదిరి నచ్చారనకో." మంచినీళ్ళకోసం సైగ చేశాడు రామదాసు. పడక్కుర్చీలో కూర్చున్న గోపాల చక్రవర్తి మరచెంబు గ్లాసు అతనివైపుకు వంపాడు. రెండు గ్లాసుల నీళ్ళు గడగడ" కాగి మళ్ళీ మొదలెట్టాడు.

"నాగుబావులాటి సెంగు, రావుడు నత్త గుల్లకు మల్లే వచ్చిండు. అడెంత మంచోడయి వచ్చిండంటే ఈస్వరుడి కోసరవని యిస్య పెయత్నం జేసిన యాల్లి రావకు డంత మంచోడయి వచ్చిండంటే నమ్ము. కానీ పూల్లో ఎపురూ నమ్మలే ఈడ్చి. పూల్లో లాక్కోవటానికి రిచ్చాగూడా అడ్డోయ్యలే ఈడికి. కూలివనికి రానియ్యలే, ముతావోల్లు కలవనీయలే. ఆకు ఆడి జీవితంలో కూటికి మాడిన రోజులేమైనా వుంటే అయ్యే."

"ఏదే సెంగురేదో తెగ సెపుతుండాడు?" అవూరి మాజీ పెళిడెంటు ప్రవేశిస్తూ అడిగాడు.

"మీ పెళిడెంటు సంగతేలే!" అన్నాడు రాందాసు.

"ఆ! సెంబర్లు సరిగా పడితై పెళిడెంటూ సరిగా పడుతారు." అన్నాడు మాజీ.

"సెంబర్లు నివ్వలాటోల్లయినా తాళాలు వుప్పునీరులాటోల్లకిచ్చినే, తాగను బనికి రావు, తలకు బోసుకోనూ బనికీరావు."

"సరేవా. కానీ నీ కత్త" మాజీ కూర్చుంటూ అన్నాడు.

"సరే ఆపాట, ఆకు పూల్లో సావుకోర్లం దరి కాడికి తిరిగిండు. మాఅయ్యకు మల్లే నేనూ గుర్రెక్కి తోలుకుంటాను. తలావో సెయ్యి ఎయ్యమని, బండి కొనిపెట్టమని అడిగిండు. సావుకార్లకి గుండెలు పగలినయి.

అసలే అపూరు వొచ్చేయి అద్దరేలిజిక్కు. అటికిదొంగలబళ్ళు అని పేరు వుండనే వుంది. ఈడు రైలుకాడుంచి పూల్లోకి మడుసుల్ని జేరేత్తాడా శవాల కుప్పలు పోగేత్తాడా అని అనుమానం వచ్చింది. అందులో కొంత దిటవున్న సావుకోరు "ఒరే రావుడా! నువుగుర్రెబ్బిగ్గి తోలటం వందిరా. లేవురా. ఇంకేదయినా సూద్దాం." అన్నాడు. అడ్చించి మొదలెంది సావీ అడికత నువు నమ్మవుగానీ - సావంతుడు రా గా జై, మారాజై, సెంచరావుడు శెక్కరవ్వ యిండు."

"ఎట్లగంటావా? ఎలెన్సెన్సోయ్యనయి. అంశేటట్టు అని అరిదం. పట్టం శివూల్లో పట్టో తెల్పునా!" అడిగాడు రాందాసు, ఎవరించి సమాధానం లేకపోయేనరి? మళ్ళీ అతనే చెప్పకోసాగాడు.

"కాగితం. గూపాయిసోట్లన్నా కాయి తాలే అనుకో. అయితే ఈకాగితాలు టీసేను కుని ఆ కాగితాలు ఇచ్చేదం. అయి పెను త్వం గుడితే - ఇయి పెను గుడ్డతారు. ఎగసాప్పర్చి వోల్లని కొంతమందిని ఎర్రమల అడవులకు తోలినారు,

"ఎందుకు?" బ్రాద్రయ్య ప్రశ్నించాడు.

"ఆరి పిచ్చినన్నానీ! జెమ్మగేవుడి కూర్గా టటుంటే-అడలేసేదీ - ఎవురికి తెలవదు. ఆకరికి అడిక్కుడ-ఎంతతంశే తాగేసి, గుడ్డేతారుగాబట్టి. అందుకని ఈడు మనోడు గాదనుకుంటే రావావారి కోట లోవో రావశెంద్రాపురం కాలవలోవో తోసేతారు. ఎట్టా సేరిదీసేరోగాని పాచ్చి వోళ్ళు ఈడ్చి, ఈ సెంచరావుడ్ని సేరిదీసి ఓ వాద్రు పై నామిసేవను ఎయించినారు. ఇక జూసుకో నాసావరంగా! ఈడివీద నామిసేవను ఎయ్యటానిజింకినారు. ఎవరూ ముందుకు రాలే. వంచాయటి సెంబరు గావాలో - పాణాలే గావాలో ఎల్లు కోమన్నారు. ఎగసాప్పర్చి వోళ్ళు పాణాల మీదే మోజుపడినారు. ఈడు ఏకగ్రీవంగా ఎన్నికయిండు. సిట్టినవరకు సెంచరావుడి

ఓటే మెజూట్రీ తీర్మానం ఓటు అయ్యేకలికి ఆకు పెళిడెంటుగిరిమీద మోజుపడిండు."

"అయితే చెంచురావుకు ఏకగ్రీవంగా ప్రెజిడెంటు అయినాడా?" చక్రవర్తి అడిగాడు,

"ఇనవేం. ఎనకటికో పంచాయితీలో ఆడదాన్ని నిలేసి ఆడితోనన్నా వుండు, ఆడి అన్నతోనన్నా వుండు, అంతగాని అల్లరి సిల్లరి తిరుగుల్లు పనికిరావని తీర్పు చెప్పారు పెద్దమనుషులు. ఆడూ ఒద్దు, ఆడి అన్నావొద్దు. మరిదితో మరికాసిన్ని రోజులుంటానండంట. అట్టచే రెండుపార్టీలోల్లు కొట్టుకుని ఎనిమిది తలలు తెగినాక, ఎన్నభై మంది జైల్లకు పోయినాక సేనేడేటిలేక ఈడికి పెళిడెంటు పదవి కట్టు బెట్టిండు; ఇగన రంగం సమితి ఎలచ్చన్లకు జేరింది. ముతాలన్నాక ఆడారెండు వుండాలిగదా. ఈడు ఏ ముతాకూగాకుండ సమితి సింహాసనం ఎక్కాలని, ముతా ఏదైనా పట్టే అండగావాల. ఈడు లోపాయికారి. ఈ ముతాతో మాట్లాడిండు. మీద పెప్పులే ఏయించుకున్నాడో, కేకిరేచ్చే వుమ్ములే ఎయిచ్చుకున్నాడో, గుండు, గాడి దూరే గొంపు తప్ప సకల అగమానాలూ పోయినా జేయించుకుని అవతల పార్టీ వోళ్ళలో దూరి సకల సమ్మనాలూ జేయించుకుని ఈముతాలో కాసిని వోట్లు, ఆముతాలో కాసిని వోట్లూ జేర్చుకుని చిట్టసివరకు పొల్లారం సమితికి నెక్కర వర్తయి గూకున్నాడు."

"ఇయన్ని ఎట్టా ఒడించాడతా?" రాఘవులు,

"ఏంది రాగవులూ ఎదురుంగా మాజీని పట్టుకుని మమ్మల్ని కుగుతవు. అడిసించి కానీ. ఆకు ఏలిండు. ఒక్కో ఆపీనర్ని పిల్చే వోడు. ఈ రోడు ఎపురేసింద్రు? ఆడికి తెలవకపోతే మా మేనితీరి కాడకొచ్చిగూకుని అన్ని తెల్సుకుని ఏయించాల. ఇట్లా తెల్చితేలియని ఎవ్వరాలు జేసిఅల్ల పాడం

తీసి చివరికి పెళిడెంటు పాణాలికి ఆపీనర్ల బతుకులకి బమ్మ రాచ్చున్నదే పోయాడు.

"వూరేమొగాని ఆడి ఏనం మాత్రం ఇచ్చిత్రంగా మారిపోయింది. నీరు కావి గుడ్డలు, కీరుసెప్పలు, మెళ్ళొకంటె అట్టులుగుర్తు ఇట్టులుగురు ఈటెలు, కతులు, గండ్రగొడ్డళ్ళతో గాడ్రులకు మల్లే నడుస్తోంటే కారు సెడిపోయి నడుచుకుంటూ పోతున్న గవర్నరుగారికి మల్లే వుండేవోడు ఈడిబితాస్యానికి తట్టుకోలేక ఓపాలి అందరూ కల్చి అవిస్సాన తీర్మానం పెడదవనుకన్నా రు, అందరూ మీటింగాని కొచ్చి కూకున్నారు. ఈ యవ్వారం అంతా ఈడికి ముందే తెల్పు. మీటింగులో సులోస్ని సెంచురావుకు ఒకటి తెప్పించు. "ఇదుగో, నాకీ ముసుగులో ఎవ్వారం తెలిదు. నన్ను ఎపురోడించే సెయ్యాలని సూస్తన్నారంట. నేను పెళిడెంటుగా వుంటం ఇట్టం లేని వోల్లేవరో మరియొడగా సేతులెత్తండి నరకవతలమాకుతాను." అన్నాడు. అంతే. ఆడి మీద అవిశ్వాసం అన్నీడు మట్లా కనబడలే. ఇగనానాట్టించి ఆడంటే అవిశ్వాసమూ లేదు; అయిట్టత అంతకన్నాలేదు."

"అది సరే. ఈసారి ఎలక్కన్లు ఎలా వుంటాయో నీ అంచనా చెప్పే రాందానూ?" గోపాలచక్రవర్తి.

"ఏంది సామీ. మహా అట్లాగడుగుతావు. బిడ్డ వుట్టండు అంటే మొక్కట్లు మొగుడియూ, మిండగాడియూ తెలవొచ్చు. అసలు బిడ్డకు బీజమే పడకపోతే ఎట్లా తెలవటం?" అన్నాడు రాందాను నవ్వుతో. "అయినా మా జిల్లాలో ఎలచ్చన్ల నుకున్న రెండుసార్లు ఎజార్సన్ల యినాయి" మళ్ళీ అన్నాడు.

ఆ రోజుకు పథ చాలించి అందరూ లేచారు ఒక్క చక్రవర్తి తప్ప. అతను లేవకపోవడాని క్కూరణం అది అతనిల్లు కావటం.

ప్రజ్ఞానం నాటికా

సీతాకోకచిలక

అంబికా - విజయలక్ష్మి రచన
అభినయం

LAKSHMI PUS.

పెండ్లి తెల నవల

పెం: 4/

నవలకల వంశ

ప్రతులు

విజయ — III, దశలక్ష్మి కాంస్

మద్రాసు-800 028

విశ్వలియ

లేడిగిరి పాఠశాల

దేశంపై అత్యవసర పరిస్థితి వడగవిప్పు
కొంది.

ఆగ్రహాత్రిపూట పోలీసులు-దేశం నలు
మూలలా విజృంభించారు. నియంశప
త్యాన్ని వ్యతిరేకించిన ఇళ్ళ తలుపులు
కొట్టారు. ఉన్నవళంగా ఆయా వ్యక్తులను
శీనీకెళ్ళి పోలీసు లాకప్పలలో కుక్కారు.
చట్టం అమలులోకి రావటానికి ఒక్కరోజు
ముందే అరెస్టులు జరిగిపోయాయి. పోలీసు
స్టేషన్లకు వెళ్ళిన వ్యక్తులు మళ్ళీ ఇళ్ళకు
తిరిగి రాలేదు. వారిపై ఆంతరంగిక భద్రతా
చట్టం ప్రయోగించబడ్డది. 'మీసా' విషపు
కోరలలో చిక్కుకొన్న వాళ్ళు - అటు
నుంచి అటే జైళ్ళకు వెళ్ళిపోయారు.

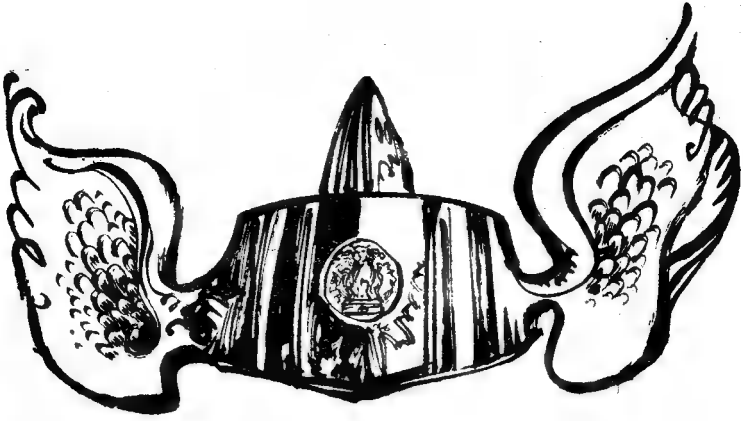
జైళ్ళకు వెళ్ళి నెల రోజులు గడిచి
పోయినా, ఆ నిర్భాగులు ఏమీ జైళ్ళలో,
ఎందుకు, ఎప్పుడు నిర్బంధించబడ్డారో
మొదలైన సమాచారాన్ని, ప్రభుత్వం—
వారి వారి తల్లిదండ్రులకూ, భార్య
పిల్లలకూ అందించలేదు.

'డిటెన్యూలు'గా పిలువబడుతున్న ఈ
నిస్సహాయులు తతిమ్మా ఖైదీలతో పాటు
జైళ్ళలో గోడల మధ్య విచారణలేని
నిర్బంధానికి గురై కాలం వెళ్ళిపోతున్నారు.
అటువంటి జైళ్ళలో ఒకజైలు.
సెంట్రల్ ప్రిజన్-వరంగల్.

సువేశాలపై న కారాగారం. 'డిటెన్యూ
లకు, ఖైదీలకూ, బాహ్య ప్రపంచంతో
సంబంధాలు తెంచివేస్తూ 'సీరిటీ'మైన
గోడ'. దీర్ఘ చతుర సాకారంలో ఉంది.
ఆగోడ మధ్యలో ఉన్నతమైన ముఖద్వారం.
ఆ ముఖద్వారానికి కాపలాకాస్తూ
అటూ ఇటూ సాయుధులైన పోలీసులు.
రాజ దీవిని ఒకపోస్తూ ఆకాశంలో
చోచ్చుకుపోయిన ఆముఖద్వారానికి రెండు
పెద్దతలుపులు. ముడుగుపచ్చరంగు పూయ
బడిన తలుపులు శాశ్వతంగా మూయబడి
ఉంటాయి. ఆ తలుపు రెక్కలలో ఒకదాని
లో మనిషి దూరటానికి పీలుగా ఒకరంధ్రం.
మనుషుల రాకపోకలు ఆ రంధ్రం ద్వారా
జరగాలి.

ఆరోజు ఉదయం - ఖైదీలు, డిటె
న్యూలు, ఆరంధ్రంలోదూరి జైలు బయ
టికి పోతున్నారు- సూదిలో చారలూ,
తైలం-ఎనిమిదినైన గంటలు.

ఆముఖద్వారం లోపలిపైపు 'పోర్టికో'
లోకొందరు డిటెన్యూలు, పైజమా జేబులు,
లాశ్చీల జేబులు ఒయటికి లాగిలాగి, పోలీ
సులకు చూపెడుతున్నారు. పోలీసులు
ఒయటికి వెళుతున్న డిటెన్యూలను 'చెక్'
చేస్తున్నారు. ఖాళీజేబులున్న డిటెన్యూ
లను రంధ్రంలో దూరటానికి అనుమస్తు

న్నారు.

జట్టు - జట్టుగా బయటికిపోతున్నారు. 'స్క్రిటిన్' కోసమై చివరి జట్టుతో 'గంగన్న-రవి' నిలబడి ఉన్నారు.

"రహస్యమైన ప్రతాళుకానీ, ఉత్తరాలు కానీ, ఏమీ లేవు లేవయ్యా!.... చూసుకో".... అంటూ రవి చేతులు పైకెత్తాడు హెండ్స్ అప్ పొజిషన్ లో.

"ఏమోసార్.... మిమ్మల్ని నమ్మించెవను-ఏదై నా జరిగిందంటే మాపెళ్ళాం నిల్లల నోట్లో మన్ను బడుతుంది"..... నడుంబట్టూ, విపుచుట్టూ తట్టిచూస్తూన్న కానిస్టేబుల్ అన్నాడు.

స్క్రిటిన్ అయిపోయి సందులోనుండి బయటికి వెళ్ళిన డాక్టర్ లోకనాథ్ గారు మళ్ళీ లోని కొచ్చాడు. వాని చేసుకోబోతున్నట్టుగా ముఖం పెట్టుకొని తల వాల్చుకున్నాడు.

"ఏమిటి సంగతి....యం-జి-యమ్ లిస్టు లో మీపేరు లేదా?" గంగన్న ఆతురతతో అడిగాడు.

"నాపేరుంది!....కానీ సంకెళ్ళు వేస్తున్నారు చేతులకు....ఇంత బ్రతుకు ఇబ్బతి ఈసంకెళ్ళు వేయించుకోవటం నాకు ప్టంకి లేదు"

"అవసరం మనది.... ఏం చేస్తాం?.....

నిష్క్రమణ

నిన్నటితో ముగిసిన తీర్పు
కాలమైనది గంట మోగగానే
జీవితకాలం తెరిచున్న తరుపుల్ని
మూసేసింది నే వెళ్ళగానే ....

టి. లలితా ప్రసాద్

సంకెళ్ళు ఎందుకు వేస్తున్నారంటే జవాబు
దెప్పే నాధుడెవడు? ... మనం కూడా
నేరస్థులమనే వాళ్ళ భావన...

“ఏమో నేనురాను.... ‘పెరోల్’ దొరికి
బయటి కొచ్చేవరకు జైల్లోనే ఉంటాను”
లోపలికెళ్ళిపోయాడు డాక్టర్ లోక నాథం.
“వరిగ పరుకోటానికొచ్చిన వల్లేల్ బిడ్డ
నందట ఎనకటికొక పోరి... అట్టుంది మన
డాక్టర్ సాబ్ యవ్వారం... జైలుకొచ్చి
నాక అన్ని బాధలూ పడాల్సి..... మనం
ఎవనిమీద అలిగిపోయినా అడిగే గాడిద
కొడు కెవ్వడయ్యా రవి ...”

రవి సమాధానం చెప్పలేదు. ఇబ్బందిగా
ముఖం పెట్టుకొని కదలకుండా అలాగే నిల
బడ్డాడు.

జేబుల తనిఖీ కార్యక్రమం ముగించి
బయటికి వెళ్ళటానికి అనుమతించాడు
డిప్యూటీ జైలర్.

గంగన్నా... నేనుకూడా లోనికెళ్తా!
ఈసంకెళ్ళు వేయించుకోవడం నాకుకూడా
మంచిగా అనిపించటంలేదు. .... ఫన్...
నాస్సెన్స్... మనం దొంగలమా! ఖానీ
కోరులమా?... జైల్లో పెట్టారు సరిపో
యింది. సంకెళ్ళు వెయ్యటానికి మనం
చేసిన నేర మేమిటి?... వో-వో గంగన్నా
....ఇంతకన్నా మరో హాళివం లేదు.
మనం అందరం కలిసి ఇప్పుడే ఇక్కడే
దీన్ని ప్రాచెస్ చెయ్యాలి....యం.జి.యమ్

కు పోమని ఈ పోర్టి కోలోనే సత్వాగ్రహం
వేద్దాం... రవి కళ్ళలో తిరుగుబాటు
కిరణం. ఆకళ్ళు ఎదుటి వ్యక్తి సహకారం
అర్థమైతాయి.

అవన్నీ ఈరోజు కుదరవురా—పోళ్ళకు,
ప్రతీలకు, ఫండమెంటల్ రైట్స్ కి అన్ని
టికీ సంకెళ్ళు బడ్డాయి. ఈ చేతులకు
సంకెళ్ళు వేయించుకోవటం ఎన్నవిషయం
ఫలో నకుష్ ...అక్కడ నీ భార్య అమ్మ
యం జి.యమ్ లో ఎదురుదూస్తూంటారు
ఈవంచాయిత్తి ఇంకొకరోజు పెట్టుకుదాం రా!
—రోజులు మనవికావు... గంగన్న రవి
భుజాలు పట్టుకొని ముందుకు నడిచాడు.

ఇనవ ఇల్లెడలున్న బ్లా కల్లో పోలీసు
వ్యాన్లు బయలు దేరటానికి సిద్ధం
ఉన్నాయి. ముందు వెళ్ళిన డిటెన్యూలు
జై దీలు వాటిల్లో కూర్చుని ఉన్నారు.
ఒక వ్యాన్ కు తలుపులు బిగించి ఉన్నాయి
రెండవవ్యాన్ ప్రక్కనే సాయుధులైన
రిజర్వు పోలీసులు జేడిలు పట్టుకొని నిల
బడ్డారు.

రవి మెయిన్ గేటు ముందు నిలబడి
వరీక్షగా చూశాడు.

ఆరు బయట ప్రపంచం.—తారోగు.
పై జారపోయే కార్లు — రిజాలు,
సైకిళ్ళు. ఒక దాని వెంట ఒకటి పోతు
న్నాయి. మనుషుల అరుపులు, మానవ
జీవితపు సామూహిక కదలిక, జీవంతో
తొడిగిసలాడే బాహ్య ప్రపంచం.

అనిర్వచనీయమైన ఆనందం కలిగింది
ఒక్క ఉదయం.

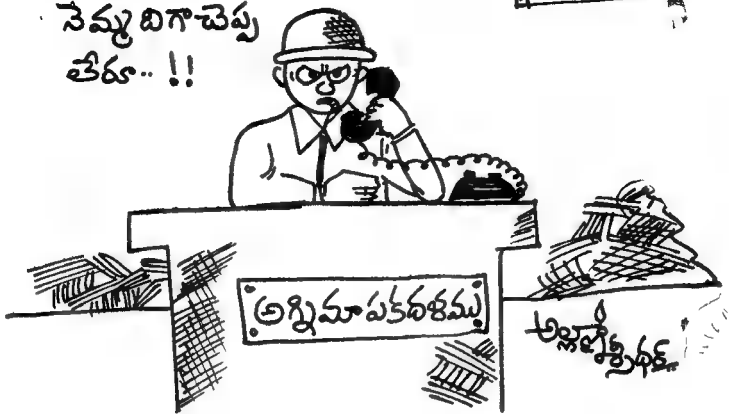
“ఓండి రండి.... మీకోసమే ఇంత
అలస్యమైంది—ఇక్కడే తొమ్మిదయింది”
.. గోపాలాచార్యులు అప్రాయత నిండిన
కంఠంతో “రవి” అని పిలిచాడు. వెనుక
తలుపులు తెరిచి ఉంచిన పోలీసు వ్యాన్
ప్రక్కనే గోపాలాచార్యులు నిలబడి
ఉన్నాడు. అతను డెబ్బయి సవత్సరాల
వృద్ధుడు. తల పూర్తిగా నెలసిపోయింది.
అయురేంద్ర వైద్యం చదివి, వరంగల్ లో

కొంపలంటు కు పోతున్నట్టు

అలా అడుస్తారే!

సమ్మదిగా చెప్ప
చేడూ..!!

జీవితం గడుపుతుండేవాడు. సత్కారహం, నిరసన వ్రతం మొదలైన అహింసా పద్ధతుల ద్వారా నియంతృత్వాన్ని ఎదిరించి జైల్లో అడుగుపెట్టాడు.

అతని కుడిచేతికి బేడీలు తగిలించి ఉన్నాయి—ఒకరింగు, రెండవరింగు బేడీలు రవి ఎడమచేతిని అలంకరించటానికి సిద్ధంగా ఉన్నాయి.

ఇద్దరిద్దరికీ కలిపి బేడీలు వేసే పద్ధతి. ఉదయ సూర్యుని కాంతులు రావి చెట్ల చంద్రుల్లో నుండి దూసుకొచ్చి బేడీలపై బడి తళుక్కు తళుక్కున మెరుస్తున్నాయి. డిసెన్చూర్ల పట్ల, పాలక వర్గాల పరిహాస భావానికి, ఎగతాళిగా వాటికి సంకేతంగా ఉన్నాయి అవి.

ఎవి వ్యాప్త చెంతకు నడిచాడు.

జీవితంలో మొదటి సారిగా సంకెళ్ళు వేయించుకో బోతున్న ఉద్యం. దొంగలకూ హంతకులకూ, సంఘవిద్రోహులకూ, ఉద్దేశించబడిన సంకెళ్ళు తన చేతులకు చుట్టుకో బోతున్న సమయం. గుండెల్లో పొడిచి నట్లుగా అనుభూతి. ఆ అవమానానికి తల

ఒగ్గక డాక్టర్ లోకనాథంలా తిరిగి లోని కెళ్ళాలనిపించింది.

మెరుస్తున్న ఇనప సంకెళ్ళను ప్రత్యక్షంగా చూస్తూన్న అతని కళ్ళలో నిప్పులు రాజుకోసాగాయి. లాల్పీజేబుల్లో ఉన్న తన చేతులు పిడికిళ్ళు విగించసాగాయి.

“కామ్రేడ్ తొందరగా పనికానివ్వు.... ఎందుకంతగా ‘ఫీ’లవుతున్నావ్. నీకు అంత సెంటిమెంటల్ ఫీలింగ్ పనికిరాదు టేకిట్ ఈజీ—రెండురోజులు పోతే అంతా అలవాటయి పోతుంది ..సంకెళ్ళు, పోలీసులూ మనజీవితంలో ఒకభాగం. ఉద్యమ నిర్వాహకులుగా మనం ఎన్నో పరాభవాలకు, అన్యాయాలకు గురికావాలి ముందు ముందు....చేతులు బయటికి తియ్యి” ... అనునయించ సాగాడు గంగన్న.

పెద్దపులిలాటి ముఖం.

ఎర్రగా ఎత్తుగా నిండైన విగ్రహం గంగన్నది. ఒకచేతికి బేడీలు తగిలించుకొని, మరొక చేతిలో తన గుబురు మీసాలు దువ్వుకుంటూ ఫ్రంట్ సీటు వద్ద నిలబడిన రిజర్వ్ యస్.ఐ. తో నిర్వికారంగా

మాట్లాడుతున్నాడు—సంకెళ్ళు తగిలించా రన్న స్పృహలేకుండా —

రవి అనాలోచితంగా ఒక్కడుగు ముందుకు వేశాడు — తన ఎడమచేతిని ఎయిటికి తీసి. కానిస్టేబుల్ చేతిని పైకెత్తి ముంజేతికి కంకణం తొడిగాడు. స్క్రాటిప్పి తాళం వేశాడు బేడీలకు. సంకెళ్ళు ఊహించినంత, పైకి కనిపించినంత, తలిగ్గా లేపు. ఎంతో బరువుగా ఉన్నాయి. ఇనుప ముద్ద చేతికి ప్రేలాడుతున్నట్లు చెయ్యి కృంగిపోసాగింది. ఎవరితోనూ మాట్లాడక, ఎవరి ముఖాల్లోకి చూడక మౌనంగా వ్యాన్ లోకి ఎక్కి బరువైన తన ఎడమ చేతిని మోకాలిపై పెట్టుకున్నాడు.

రవి చెట్ల నీడలను దాటిన 'బ్లూవాన్' యం. జి. యమ్ ముందుకొచ్చింది. యం. జి. యమ్. మహాత్మాగాంధీ మెమోరియల్ హాస్పిటల్ లోనికెళ్ళి 'పోర్టికో' లో ఆగింది.

"అవుట్ పేషంట్స్ స్టేస్ తీసికొస్తాను ఎవ్వరినీ దిగనివ్వవద్దు" అంటూ ప్రాంట్ నీటులోనుండి దిగిన యస్. ఐ. కానిస్టేబుల్ అవుట్ పేషంట్ బ్లౌస్ వైపు నడిచాడు.

ఇనప జల్లెడ చదరాలలో ఒక చదరంలోకి కన్నుపెట్టి రవి ఒ.పి. వార్డ్ కిని చూడ సాగాడు.

ఒ.పి. వార్డ్ ముందు గుంపు-గుంపులుగా జనం—సినిమా హాలువద్ద కొత్తసినిమా మొదటిరోజున టికెట్లకోసం తొక్కిన లాడినట్లు తొక్కినలాట. వాళ్ళమధ్య లాటీలు ఆడుతున్నాయి. ఆడవాళ్ళను, మగవాళ్ళను క్యూలో నిలబెట్టటానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు యూనిఫారాల్లో ఉన్న వార్డ్ బోయ్లు—ఎర్ర బట్టలు—పోలీసులు—ఎక్కడ చూసినా పోలీసులు ఆసన్నత వద్ద పోలీసులు, సినిమా హాల్స్ వద్ద పోలీసులు, రైల్వేస్టేషన్ లో పోలీసులు, భారతదేశమంతా పోలీసు యూనిఫారాలు, ...ప్రెమియం మాన్ ఈజ్ ఎ పోలీస్ మాన్ ఇన్ మై మదర్ లాండ్ .....

రవి అనుకున్నాడు.

"నీ మీద మన్నుడడ ముదనష్టపోతూ ....ఎంత చెబుకోడితివిరా!" లాట బెబ్బ తిన్న నడివయస్సు స్త్రీ ఎవరో తిట్టుకుంటూ వాన్ ప్రక్కగా నడిచిపోతోంది.

"ఆవిడూ ఎందుకు కొట్టావని"— ఎవరూ అడగలేదు ఆ కానిస్టేబుల్ ని ఆమె ఆతని ప్రవర్తనకు నిరసనగా మంచి ముగుస వద్దని ఖాళీ సీసా తీసుకొని వెళుతుంటే అందరూ గారడీ చూస్తూన్నట్లు పళ్ళికిలి స్తున్నారు. కర్మ ఘాత భారత దేశంలో సరాసరి పౌరుల సాంఘిక దైతన్యానికి ప్రతీకలుగా ఉన్నారు అక్కడ పోగలున జనం.

"మనకు ఇక్కడ ఒక్క గంట, గంట గంటన్నర తై—అంత....ఈలోగా మన వాళ్ళతో మాట్లాడటం పూర్తి చేసుకోవాలి.

"మా అక్కా జావా వస్తానన్నా రివాళ—ఈ జనంలో ఎక్కడున్నారో"...

తోట డి.నూల మాటలు. వాళ్ళ కళ్ళు ఇనప జల్లెడ చతురస్రాకారపు సిండుల్లో నుండి వెళుకుతున్నాయి - ఆత్మీయులను, మిత్రులను - వాళ్ళ కళ్ళలో ఆతురత— ఆవేదన

ఆ మాటలు విన్న రవి డిల్లీకివడ్డోడు. తన భార్య పిల్లలు, తల్లిదండ్రుల కోసం పరితపా చూడసాగాడు. అవుట్ పేషంట్స్ గుంపులో లేరు.

అటు స్కూటర్ స్టాండ్—మెయిన్ స్టేషన్ లేరు .. లేరు

ఇటు—కత్తిరింగన సరివిట్ట నీడన రోడ్ జారుకు. ..లేరు లేరు మరి రోడ్ పైన . రోడ్ . మెయిన్ గేట్, రోడ్ పైన చూపులు సారించాడు.

ఆమె ఎవరు? తన భార్య కాకాలై యిని .అవును. మెయిన్ గేటులో రిలీజ్ దొండి ఇవ్వుడే. ఇంత ఆలస్యం ఎందుకయినట్టు? .. బహుశా బస్ అంది ఉండదు. మన ఊళ్ళో ఎక్స్ ప్రెస్ బస్సులాగవు. మన సెంజర్ బస్సులు దొరకవు . మనఊరి

ఒసే చిట్ట! అలా బయటకు
వెళ్లి నోటగు చుట్టలు
తీసుకురావే!!

నే నవల్యాస్తుంటే మన్వలా
డిస్టెంట్ చెయ్యవద్దని ఎన్ని
సార్లు చెప్పావీ తోటయ్య!?

కామమ్

నుండి వరంగల్ వచ్చేలోగా, వరంగల్ నుండి హైదరాబాద్ ముందున్న బాయిరావచ్చి, అవును....తను ఒక్కరైతేనే దొరికిన సంగతి? ....పిల్లలే? ...వాళ్ళను ఈ సారికి వద్దను కుందేమో! ....చేతిలో పండ్ల బుట్ట ఎందుకు? -తనకు ఏ రోగమొచ్చిందని. ....చాదస్త్రపు మనుషులు—రానివ్ చెప్తా ....బుట్ట ఊపుకొంటూ నడుస్తోంది. గబగబానడుస్తోంది, తైలం అయిపోతుందని పాపం ....అరేరే ....చీరే కాళ్ళకు అడ్డం బడి ముందుకు తూలింది. పండ్ల బుట్టలో పండ్ల దొర్లి పోతున్నాయి. పసుపు రంగు బత్తాయిలు బంతుల్లా పరుగెడుతున్నాయి. సిగ్గుపడిపోయి గబగబా పరుగొంటోంది. మొత్తం నాలుగే కిందబడినట్లున్నాయి ....వస్తోంది....వస్తోంది.”

సూర్యగళి సోకి ముఖం తళుక్కుతళుక్కున మెరిసి కోణాలు, కోణాలుగా కనిపిస్తోంది ఆమె ముఖం-రవికి—ప్రిజమ్ నుండి చూసినట్లుగా.

ఆమె ఎవరు? ....ఎవరు? ....ఆమె తన భార్యకాదు. కాత్రాయినీకాదు. భార్యలా కనిపించి భ్రమ గొలిపిన మరొక మనిషి.

....చి చి తళుక్కు సరిగా పనిచెయ్యబడదు. పలుక చూసిన పిదప మనస్సులో వాటు అన్ని అంగాలు చెబ్బ తిన్నట్లున్నాయి.

ఆ తరువాత ఇద్దరు ముగ్గురు స్త్రీలు—నడకలో ఒకరు, చీరెరంగుతో ఒకరు, వెనుక భాగంలో మరొకరు తనకు భ్రమ కలిపించి వార్డ్స్ లోకి వెళ్ళిపోయారు.

అవుట్ పేషంట్ స్లిప్స్ వచ్చాయి. సంకెళ్ళ గలగలలు - గ్రీసులేని సీట్ల కీర్తుర్రు కదలికలు. డిటెన్యూల దిగారు. జంట జంటలుగా.

రవి దిగాడు సిగ్గుపడుతూ. ముంజేతి కున్న బేజీలు కనబడకుండా తన చేతిని గోపాలాచార్యులకు అన్ని లాట్రీనిండుగా కప్పకున్నాడు. డిటెన్యూల వెనుక పోలీసులు. బందూకి మడిమలు క్రిందకు దించి బారల్స్ గాలిలోకి ఎత్తివట్టి నిలబడ్డారు.

నల్ ఇన్ సెక్టర్ కదిలాడు.

సంకెళ్ళ బంధించబడిన డిటెన్యూలు ‘నైయిర్ కెప్’ పైకి ఎక్కి పోసా గారు—ట్రయిలర్ బస్సుల్లా. జంటలు-జంటలుగా పైకి పోయారు. వాళ్ళ వెనుక సాయుధ

ప్రధాన మంత్రి
శ్రీమతి ఇందిరాగాంధీ

మంత్రి
శ్రీ. బి. అంజయ్య

రైతులకేమో ఎక్కువ లాభం మీకూ, నాకూ మరింత లాభం

మన రాష్ట్రంలో జీవ నదులున్నాయి నీరులు పండే భూములున్నాయి
కష్టించి పని చేసే రైతు నిర్దలన్నారు వీరివ్విటిని సమన్వయ పరిచి ప్రభుత్వం
వివిధ పథకాలు అమలు చేస్తోంది

అయకట్టు ప్రాంతాల అభివృద్ధిని చేపట్టడం ద్వారా వ్యవసాయం ఆధునికం చేయబడుతోంది. నాగార్జున సాగర్ కుడికాల్య, నాగార్జున సాగర్ ఎడమ కాల్య శ్రీరాం సాగర్, తుంగభద్ర సముదాయం-ఈ నాలుగు అయకట్టు ప్రాంతాల అభివృద్ధి చేస్తున్నారు.

వంతుల వారీగా నీటిని సరఫరా చేసే పరబంధి విధానం రైతుల ఆదరణ పొందుతోంది.

✽ పొలాలకు కాల్యాల ఏర్పాటు.

✽ క్రమబద్ధంగా భూమిని అభివృద్ధి పర్చడం.

✽ రైతులకు పరపతి సౌకర్యాల కల్పన.

✽ సమగ్ర వ్యవసాయ విస్తరణ కార్యక్రమం.

పథికాలు అమలు జరిపేందుకు 1981-82 వం.లో రూ. 897 లక్షలు ఖర్చు చేస్తున్నారు. ఈనాడు అధికంగా అహార దాన్యాలు, వాణిజ్య పంటలు పండిస్తున్నారు.

రైతుల ఆనందమే మనకు ఆనందం

దైరెక్టరు, సమాచార, పౌరసంబంధ శాఖ, హైదరాబాదు.

నెం : 29

రిజర్వు సిబ్బంది, మీలిటరీ బూట్ల తాకిడితో ఫ్లైయర్ కెస్ టర్, టర్ మని ప్రతిఘటించ సాగింది. సామాన్య జనానికి భీతి గొలిపే ట్యాంక్ ఫియర్ సృష్టించారు రిజర్వు పోలీసులు. వాళ్ళకు ఎదురుగా తిగుతున్న మనుషులు ఎటువాళ్ళు అటు ప్రక్కకు తప్పకున్నారు ఆ జనంలో తన భార్య లేదు.

హాస్పటల్ సూపరంటెండెంట్ గదిలో హాజరుపరిచాడు యస్. ఎ-డిఆర్ న్యూలను. అవుట్ పేషంట్ స్లీప్లు సూపరింటెండెంట్ టబల్ పై పెట్టి సంకల్పక్షుడతీయించాడు. రవి తనముంజేటిని చూసుకొన్నాడు వాత పడింది. గాలి ఆడక చెమటతో తడిసి తల్లగా ఉంది. హెండ్ కర్నిఫో దానిని తుడుచుకున్నాడు.

“ఫలోసాఫ్” అవుట్ పేషంట్ స్లీప్ ను ఒక చేతిలో, మరొక చేతిలో బేడీలు పట్టు కొన్న కానిస్టేబుల్ రవిని హెచ్చరించాడు. కంటి విభాగం పైపు నడుస్తున్న కానిస్టేబుల్ ను రవి అనుసరించాడు.

వరంగా అటూ ఇటూ ఉన్న గదులలో మధ్య సన్నని ఇరుగు వరండా.

పెలుతురు ప్రవేశించే వీలులేక వరండా చీకటిగా ఉంది.

“కన్ను-విభాగం”—బాణం గుర్తుతో చిన్న సైన్ బోర్డు. ఆ సైన్ బోర్డు ప్రక్కన ఆ మూలలో జెంచి. ఆ జెంచిపై రోగులు—స్త్రీలు, పురుషులు. వాళ్ళందరూ కళ్ళలో ‘డాప్స్’ వేయించుకుని కళ్ళు మూసుకొని నిద్ర చేస్తున్నారు- సీలింగ్ కేసి ముఖాలు ఎత్తి పట్టుకొని. ఆ జెంచి మూలన కళ్ళలో మందు వేయించుకొని రెండుకళ్ళు ఆ చీకటిని గెల్చుకొని మెరుస్తున్నాయి, రేడియసు కళ్ళల్లా.. ఎవరా మే? ... తన భార్య. కాత్యాయని.

ఇను కనిపించిన వెంటనే తనభార్య కళ్ళలో కళుక్కుమని మెరుపు మెరివలేదు ఆన్నాళ్ళలా తన ‘ఇమేజ్’ ఆమె కళ్ళను ఆకట్టుకోలేదు. పోస్ట్ మార్టం గదిలో దాచ

బడిన శవాన్ని చూడటానికొచ్చిన బంధువులా, దూరంగా నిలబడి భయం భయంగా చూస్తోంది, పోలీసునూ, తననూ కలిపి. చూపులు మార్చి మార్చి, చూస్తోంది అనుమానంగా.

నిర్లిప్తంగా, అర్థంలేని చూపులు.

నిస్సృహతో ఆరపోయిన కళ్ళు.

అతనికి భార్యను ఎలా వల్లరంచాలో అర్థంకాలేదు. తను ఏం మాట్లాడాలో తోచలేదు. ఎదురెదురుగా నిలబడి ఒకరి సొకరు చూసుకోవటం మినహా ఏమీ మాట్లాడుకోలేక పొయ్యారు. ఆమె చెంపలపై కన్నీళ్ళు జారి పమిటపై ఒడి ఇంకిపో సాగాయి.

“లోనికి వదండి సార్” కానిస్టేబుల్ హెచ్చరించాడు.

కానిస్టేబుల్ ‘ఎ సైపెరిస్’ ముందు స్లీప్ పెట్టాడు. రవిని లోపలి విభాగంలోకి వెళ్ళమని డాక్టర్ వేలు చూపించాడు. ఆమె భర్తను అనుసరించి లోనికి అడుగు పెట్టబోయింది. “వద్దమ్మామీరు మాట్లాడుకోవటం అమీన్ సాఫ్ చూస్తే....నాకు మాట వస్తుంది ...మాఫ్ కర్నా. .తమిందండి...” అన్నాడు కానిస్టేబుల్.

“అయిదు నిముషాలు మాత్రమే. మాట్లాడి వెళ్ళిపోతాను. స్లీజ్” అటూ చేతికి ప్రేలాడుతూన్న హెండ్ బ్యాగ్ జిప్ లాగి రెండు రూపాయల నోటు అతని చేతిలో పెట్టింది.

అతి మెల్లగా జరిగిన సంభాషణ ఒక చెవితోవినిన డాక్టర్ తలఎత్తి కానిస్టేబులు కేసి చూసి. . “నిక్కువనేపు కూర్చోరులే. లోనికి కళ్ళనివ్వ” అని చెప్పి ఆమెను లోని కళ్ళమని పైగచేశాడు. కృతజ్ఞత నిండిన కళ్ళతో ఆమె డాక్టర్ కు వినయంగా నమస్కరించి లోనికెళ్ళింది. జెంచిపై ప్రక్క ప్రక్కనే కూర్చున్నాడు.

“నీ కోసం క్రిందంతా చూశాను.”

“ఎందుకు చూశారు? ....‘పి’ సెక్స్ న్ కు వస్తానని కరుణారెడ్డి గారితో చెప్పి పంపా

ఎందుకంటే సమ్మతస్తున్నారు?

ఏమోనకేం తెలుసు
మోడర్ని అడుగు!!

అవును నును. మర్చిపోయాను తడ
ఉడ్డట్టుగా పెదవులు చప్పురించాను, అంతా
ంగారుగా ఉంది. హాస్పిటల్ ప్రతి అడుగు
లోనూ చిక్కి స్తబ్ధత మరింత కంగారు
పెనుతోంది.

“మీరు ఈరోజు రోం నొనని చాలా
డిగులు పశిపోయాను. ఇప్పటివరకూ.
సనీపెళ్ల వస్తున్నట్టు తిరుపతి రెడ్డిగారి
యినా సమాచారం అందిందోలేదో నని
సిందించుంచాను అయితే మీ కుమారులు
పెట్టుకుంటే ఆయన ఆయన స్వయంగా
వచ్చిందే లేక మనిషిని పంపించా?

“లా అతీసిందిలే ఈ పోలీసులు
మనం అనుకున్నంత పెద్దవాళ్ళు కాదు
వాళ్ళు మమమలే వాళ్ళకు మంచి
తెలుసు. ఈ నన్ను పనిచేసి పెట్ట
మంచి చేసిపెడతారు

“మిమ్మల్ని కరింనగర్ వన్ ఛాన్స్
పోలీసు వైఫల్యంలో పదిరోజులుంటే అక్కడ
మిమ్మల్ని కుంటుంటే రోజుకుండి మిమ్మల్ని
పం పోరోనని గుండెలు పలిచస్తున్నాం.
నిద్రాపోరాలు లేకం ప హైదరాబాద్లో

అన్ని అంతు స్ట్రెస్సు గాలించాం-ఎవరి
నడినా, ఎంత దగ్గు ఖర్చుచేసుకోన్నా
ఎవరూ చెప్పలేదు. రంకుపేల రూపాయిలు
ఖర్చయినా మీరు జైల్లో ఉన్న వార్త
చెలిసికోలేక పొయ్యాం మొన్న మనిషి
ఒచ్చే వరకూ.

“చంపేశారు పోండి నేననుకున్నా
మీంంతవని చస్తానని ... నేననుకున్నట్టే
జరింది. హైదరాబాద్ తీసి కెళ్ళిసి బి. బి.
కామ్రాయములలో ఉంచారు మూడు
రోజులు ఇంటరాగేషన్ చేశారు .....
నక్కడ ఏ ఏ మీరుంగలు పెట్టారు మీ
వస్తువ సంధా పమిని గుర్తు పెట్టి అడిగి
వరకు మీని ప్రెస్ డి యిస్ చేసి ఈ
ప్రక్క పడవెసి పొయ్యరు
ప్రక్కగదిలో క్లర్ పేజుర్ వద్ద
లోలాహలం.

వాళ్ళిద్దరూ ప్రక్కకి తిరిగి చూశారు.
హెంకాళ్ళ వరకూ చెల్లని కోట్లు
పొన్ సర్జన్స్ గా వచ్చిన లేడి డాక్టర్లు
వయ్యారంగా లోనికొస్తున్నారు. గుండెలు
పెట్టుకొని తెల్లని కోట్లు - చేతికళ్ళ మధ్య
నాళ్ళా మడిచి ఉంచిన రంగు రంగు వైత

స్కాపులు అలరికారంగా ఉన్నాయి. “డాక్టర్ గా సోషల్ స్టేట్స్” సంపాదించిన గర్వం వాళ్ళ కళ్ళల్లో, మాటల్లో, కదలికల్లో తొడిసలాడుతోంది. ....రోగులూ రోగాలూ, హాస్పిటల్ వాళ్ళకోక కామన్ అప్రైజ్....ఒక రోటీన్ లైఫ్”

“ఆర్ యు మిస్టర్ రవి” భుజాల వరకూ జుట్టు కత్తిరించుకొన్న లేడి డాక్టర్ దగ్గరకొచ్చింది.

“యస్. అ....యమ్”....రవి లేచాడు. తన భార్య లేచి ప్రక్కకు తప్పుకొంది. డాక్టర్ జుట్టు భుజాలపై విరబోసు కొంది- ఎర్రరంగు పూసుకొన్న గోళ్ళు-చివరి పేలిగోరు పొడవుగా పెంచుకుంది రవి కళ్ళలో ఆయింట్ మెంట్ పూసి వెళ్ళిపోయింది.

రవి కళ్ళు మూసుకొని ఆలోచించసాగాడు.

తన భార్య ఈ నెలా పదిహేను రోజుల్లో ఎంతగానో కృశించి పోయింది. చిక్కిపోయి కొద్దిగా నల్లగా కనిపిస్తోంది. ధైర్యంగా ఉండమనీ—పిల్లల చదువు ఆరోగ్యం జాగ్రత్తగా చూడమనీ ఎన్నో ఓడార్పు మాటలు చెప్పాలను కొన్నాడు ....“ఐదునీముపాలు, అయిపోతున్నట్లున్నాయి.” అనుకుంటూ అతను కళ్ళు తెరిచాడు.

“మండు తున్నాయో కళ్ళు”....ఆమె అడిగింది.

“లేదులే కూర్చో....ఇటు”....కర్నిఫ్ తో కళ్ళు తుడుచుకో సాగాడు.

ఆమె కూర్చోలేదు-గోడకానుకొని నిలబడి పరిశీలనగా చూడసాగింది భర్తకేసి.

“పిల్ల లైవర్షీ తీసుకురాకుండా ఒక్కరైవే వచ్చావ్ ? .... పిల్ల లేలా ఉన్నారు. బాబు మళ్ళీ బడి ఎగ్గిటి తిరుగుతున్నాడా ?”....

“పిల్ల లేమయితే మీకెందుకూ - బాబు ఏమైతే మీకెందుకు ? కానీ....ఎన్నాళ్ళుండదలుచుకొన్నారు మీరు ఈజైల్లో”....

“వాళ్ళు విడిచి పెట్టే వరకూ ?”....

ఆమె అతనికి దగ్గరగా వచ్చి నిలబడి

బ్రతిమలాడసాగింది. “నేను చెప్పేది వినండి- మనకు ముగ్గురాడపిల్లలున్నారు-వాళ్ళకు పెళ్ళిళ్ళు కట్నాలు ఎన్నో ఒరుపులున్నాయి మీరు దేశం, దేశం అంటూ జైలుచాలయి పోతిరి ఇంటి వద్ద మా బాగోగులు చూసే వాళ్ళు కూడా ఉండాలికదా ? నేను చెప్పినట్లు వినండి. ఈ రాజకీయాలకు దూరంగా ఉంటానని హామీ పత్రం వ్రాసిపై మీ దోస్తులు రమణారెడ్డి, వానూ, వాళ్ళంతా మీ విడుదలకు ప్రయత్నం చేస్తారట....కావాలంటే మీ పార్టీ వాళ్ళకు డోనేషన్ ఇస్తూ ఉండాం”....

“ఇదిగో నేను లోగడ చెప్పించే మళ్ళీ చెబుతున్నా ... అటువంటి పత్రాలూ గిత్రాలూ ఏమీ రాసివ్వను....ఇది మనకు పరిణా సమయం. జైల్లో ఉండటానికే కష్టాలు అనుభవించటానికి మనం వెనుకాడకూడదు. పరకమైన త్యాగానికైనా మనం వెనుతియ్యకూడదు....ఎవరో త్యాగం చెయ్యాలి ఆ త్యాగఫలితం మనం అనుభవించాలనుకోవటంకన్న తుచ్చమైన విషయం మరొకటి లేదు.....పిల్లల పెళ్ళిళ్ళు...కట్నాలు ....డబ్బు సంపాదించటం, నిలవచెయ్యటం, దానితో అల్లుడుగాళ్ళను కొనటం....వృత్తి ఆస్తి ఉన్న ఈవ్యవస్థలో ప్రతివ్యక్తి సెక్యూరిటీ కోసం ప్రాకులాడతాడు....అందుకని మనం ఈవ్యవస్థను మార్చటానికి ప్రయత్నం చెయ్యాలి....నరేలే-ఇప్పుడా విషయాలేమీ మాట్లాడకు....” ఆవేశం ప్రతిధ్వనించింది అతని కంఠంలో. భార్యకేసి సీరియస్ గా చూశాడు.

“ఉ....అంటే కోపం.... ఉద్యమాలలో ఊరేగదలచుకున్న వారు మరి పెళ్ళాండుకు చేసుకున్నారు ?”....

“పెళ్ళి చేసుకోలేదు....చేశారు”....

“తాళి కూడా వాళ్ళే కట్టారా ?”.... ఆమె రెట్టించింది.

రవి అసహనంగా భార్యకేసి చూసి, తమ సంభాషణ ఎవరై నా వింటున్నారేమోనని తీటుపాటుగా అటూఇటూ చూశాడు.

డాక్టర్ కుర్చీ పట్టుకొని దాని వెనుక నిలబడ్డాడు. హాన్ స్ట్రస్స్. వాళ్ళు తమ కేసి చూస్తూన్నారు. బందూక్ పట్టిన కానిస్టేబుల్ చెతిక్రందుగా వాళ్ళ చూపులు ఎక్స్ప్రెయిమ్తో రంగు చెప్పి చూసినట్లు తననూ తన బార్బనూ చూస్తున్నారు.

అమె... సంభాషణ మార్చాలన్న ఉద్దేశ్యంతో రవి అడిగాడు.

“మా అమ్మా బాబూ రాలేదా?”

“వచ్చారు అందరం ఒక్కసారే వస్తే కానిస్టేబుల్ రానివ్వడని అక్కడక్కడ వార్డ్ మూల్లో నిలబడి మిమ్మల్ని చూస్తూన్నారట ఇప్పటి వరకూ... అరుగు” అంటూ వెలు చూపించింది.

అతను తల వైకెత్తి తలుపుకు ఎదురుగా నిలబడ్డ మనుషులకేసి చూశాడు. కంటి రోగు, ముసలే ముతకా, కళ్ళపై గుడ్డ పట్టీలు. వాళ్ళకు అసరాగా వాళ్ళ బంధువులు వాళ్ళముందు కెల్ల యూనిఫామ్ వార్డ్ బోయ్లు. అందరి వెనుకా తల్లి

దండ్రుల ముఖాలు - తలలు మాత్రమే కనిపిస్తున్నాయి నిశ్చలంగా. పాత ఘాటో లో వెనుక వరసలో బెంచీలపై నిలబడిన అభాగ్యుల్లా ఉన్నారట మెడలు రోగించి.

“బూ...” పిలిచి చెయ్యి ఊపాడు రవి తెచ్చిపెట్టు న్న చిరునవ్వుతో. తల్లి దండ్రులు ప్రతి చిరునవ్వు సవ్యలేదు. వాళ్ళ ద్వారా యాంత్రికంగా చేతులూపారు.

తనకు జైల్లో అన్ని సౌకర్యాలున్నాయనీ తిండి విషయంలో ఏ లోపమూ లేదని చెప్పి వాళ్ళను ఓదార్చాలను కున్నారు. కానీ వరండాలోకి నడవటానికి కానిస్టేబుల్ అనుమతించడని ఆలోచన మానుకున్నాడు.

“ఈ సెలరోజులనుంచి ఒక్క ఉత్తర మైనా వ్రాయకూడదా? - ఫలానా జైల్లో ఉంచారని. మీ అమ్మ నాన్న ఎంత కంగారు పడిపోతున్నారో ఆలోచించారా? మొన్న పదిరోజులనాడు మీ బాబు అగ్ర రాత్రి లేచి “రవీ....బిడ్డా... వచ్చావా?” అంటూ పెద్దగా కేకచేసి తలుపుతీశాడు.

బాధారహిత ప్రకృతిసిద్ధమైన ఆరోగ్యము మీదే!

స్త్రీల బాధలు ప్రత్యేకమైనవి

లోడ్

75 సంవత్సరములకు పైగా
సుఖాదీవనమునకు
లోడ్ టానిక్ ను
వాడవ స్త్రీలు ఎందరో!

ఉచిత కైడ్య సలహాకు
ఈ క్రింద పేర్కొనబడిన విభాగమునకు
ఈ కూపనను పూర్తిచేసి మీ జాబితా తప్పండి.

✂

పేరు: _____

విభాగము: _____

PIN: _____

కేసరి కుటీరం (ప్రైవేటు) లిమిటెడ్

బాంబే, మద్రాసు

హిందూ, కిత్తాచు ఇనరల్ స్టోర్స్ ఏజన్సీస్ హిందూ - హిందూ

మేమంతా లేచాం. తీరా చూస్తే ఎవరూ లేరు. అంతా నీకటి. ఏమిటి మామయ్యా! ఎందుకు పిలిచారని" అడిగితే. "వాడు వచ్చి పిలిచినట్లు తలుపు. కొట్టినట్లు విని పింపించుమా" అన్నాడు. పాపం వాళ్ళ కోసమైనా ఒక్క ఉత్తరం." మాట్లాడు పూరించలేక ఆమె కళ్ళల్లో నీళ్ళు ఉత్తు కోసాగింది.

పితృ వాత్సల్యంతో తన తండ్రి సంది పుట్టిన రోగిలా, తనకోసమే కలవరించి అర్థరాత్రి తన కోసమే కేకలు వేయటాన్ని తలచుకొని అతని శరీరం చల్లబడిపోయింది నరాలు విగునుకుబోయి శరీరం మొద్దు బారే పోయింది. దుఃఖంతో ముఖం వాటిపోయింది.

తన భార్య ఆ ముఖాన్ని చూడకుండా లేగి టీకీ వద్ద నిలబడి వాడ్స్లోకి చూడ చూచా.

హాస్పిటలంతా ఏదో దిగులు పుట్టించే వాసన. ఫినాయిల్తో కడిగిన వరండాల నుండి మందువాసనలు. పల్లె రంగు పూసిన బైండు చుక్కాలకర్చీలు, ఆ మూలన డబ్బే బ్లస్, డబ్బే బ్లస్లో దూది చుట్టిన పుల్లలు, ఉత్తపు మరకలతో నిండిన గాజు గుడ్డలు, ప్లాస్టిక్ టేబుల్ కలెక్షన్ వ్రాడ వృట్టు పరచిన ఇనుపపంచాలు, వాటిపైన రోగులు ఆరి పోయిన కనుగుడ్డతో. ఎడ్మిప్స్ దొరకని రోగులు ఇద్దరు మూలుతున్నారు. వరండా మూలన దుఃఖంతో కూడిన వాతావరణం వైల్డుల్లో ఎక్కడైనా వైరాళ్యం గూడు కట్టుకుంటుంది.

"ఉత్తరం వ్రాయకుండా మిమ్మల్ని మరింత ఊడిపించాలని నాకేమీలేదు. ఇదిగో డిక్టయర్లు ఉత్తరాలు వ్రాయటానికి తాళం ఒక వద్ద డిప్లమేట్ పెట్టారు. గవర్నరు కుంటు. డిక్టయర్లు భార్యదలచుకొన్న వాటి పేర్లనూ, డిక్టయర్లకూ వారికి ఉన్న బంధుత్వాన్ని పేర్కొంటూ లైలు అధికారులను ధరిస్తూ ఇవ్వలి. దానిని అయో బిల్లుల పోలీసు సూపరిం టెండెంట్

బంధుత్వాన్ని సర్టిఫై చెయ్యాలి..... .. అంటే సుప్రస నా భార్య వేనని పోలీసు "సూపండెంట్" అంటే తప్ప నీవు నా భార్యవు కాదన్న మాట..." నిట్టూరుస్తూ అతను కిటికీనుండి అతనికి చూడసాగాడు

"అయితే ఉత్తరాలు వ్రాయటానికి కూడా పెద్ద ప్రాసీజర్ ఉన్నదన్న మాట"

"అవును. ఈ ప్రాసీజర్ పూర్తయ్యే వరకూ నేనుమీకు ఉత్తరాలు వ్రాయటం కానీ, మిమ్మల్ని లైలుకు పిలిపించు కోవటంకానీ ఒరిగవు—అన్నిటికీ పోలీ సోళ్ళ పర్మిట్ అడిగే రోజులొచ్చాయి. . . పం జేస్తాం..."

ఒకీ తన భార్యచూ మధ్య దుశ్శీద్య మైనప్పటికీ—ఊపిరాడని నిశ్శబ్దం. పెద పులవై సుడిగుండు లున్నట్టు మాటలు ఒక్క ఒడిపోయి గిర్రుగిరున తిరుగుతున్నాయి. కానిఫైబుల్ "ఫలో. సాఫ్... మనమే లాస్ట్ అందరూ వెళ్ళిపోయారూ...." అన్నాడు అప్పటివరకూ చేతిలో నైలాడు తున్న సంతకపు రవి ముంజేతికి వేసి, స్కూటిపై తాళం జేబులో వేసు కొన్నాడు. ఇనప గొలుసు చీరను చేతి లోకి తీసికొని కానిఫైబుల్ ముందుకు అడుగువేశాడు. అతనిని అనుసరిస్తూ రవి కాలు కదిపాడు.

ఆమె నిర్భాంత పోయింది. కళ్ళు విప్పార్చుకుని తన కళ్ళముందు జరిగిన విషయాన్ని పిచ్చిదానిలా చూసింది. అవిడ అరచేతులు చెమటలతో ముద్దగా తడిసి పోయి, వశం తప్పి పోసాయి.

బేడిలు - బేడిలు - బేడిలు ... తనభర్త చేతికి బేడిలు-తనభర్త చేతికి బేడిలు వడతాయని ఆమె ఎన్నడూ ఊహించలేదు. ఎంత అవమానం...ఎంత అవమానం"....

అవమాన భారంతో ఆమె మనస్సు విలవిల బాడిపోయింది. అప్పటివరకూ ఆమె కళ్ళలో వలయాలుగా తిరుగుతూన్న కన్నీళ్ళు అంతరించి పోయాయి.

క్రోధాగ్నితో కళ్ళు భగ్గున మండి పోయాయి.

"ఏయ్ ?....ఏం చేస్తున్నావ్ మర్త్య.... ఏ దొంగతనం చేశారని, ఏ హత్య చేశారని ఏదోపిడి చేశారని-సంకెళ్ళు వేశావ్ వారికి నువ్వు....తీసెయ్యి.... వాటిని తీసెయ్యి ముందు స్లీప్....సంకెళ్ళు వేసిన మీ చేతులు చూపెట్టటానికా మీరు నన్ను రమ్మన్నారీ రోజు.... తీసెయ్యండి .... ఆనంకెళ్ళు పీకే య్యండి....ఎందుకు వేయించు కున్నారీ సంకెళ్ళు"....పెద్దగా అరవసాగింది.

ఆమె మృదువైన కంఠంపై నీలిమ రంగు రక్తనాళాలు ఉబ్బసాగాయి. ఒంటకు తూన్న ఆమె కాళ్ళూ చేతులూ పట్టుతప్పి పోసాగాయి. 'హాస్పిటల్' అన్న విచక్షణ కోల్పోయి ఆమె బిగ్గరగా కేకులువేసి తూలి ముందుకు పడిపోయింది. ఆమె అకస్మిక ఉద్రేకాన్ని అరుపులను వింటున్న లేడీ చూస్ సర్జన్లు ఆమెను పొడని పట్టు కొన్నారు.

"మీరు నడవండిసార్ ...."కంగారు పడు

తున్న కానిస్టేబుల్ 'రవి'ని పాచ్యరిస్తూ చేతిలో గొలుసు లాగాడు. రవి అతనిని అనుసరించాడు. డైయిర్ కేవ్ దో పోర్లి కోల్లో నిలబడ్డారు. పోలీసు వార్తనలో కూర్చున్నారు డిటెన్యూలు. ఇంకా ఒక బిల్డరు డిటెన్యూలు రావల్సిఉంది. పోలీసు సబివిస్ పెక్టర్ తొందరపెడుతున్నాడు.

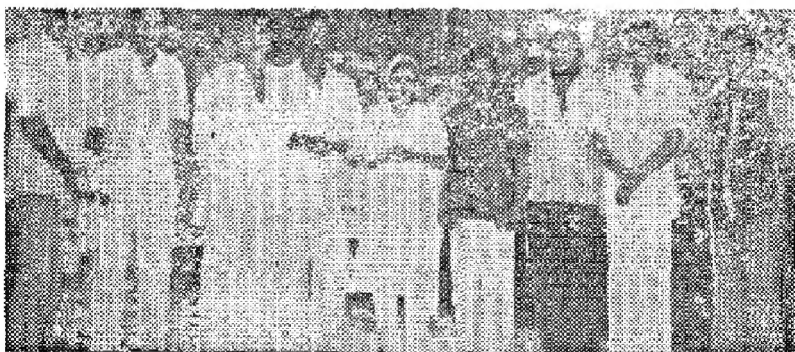
ఏకున్నలు-గొట్టిన ఏకున్నలు.

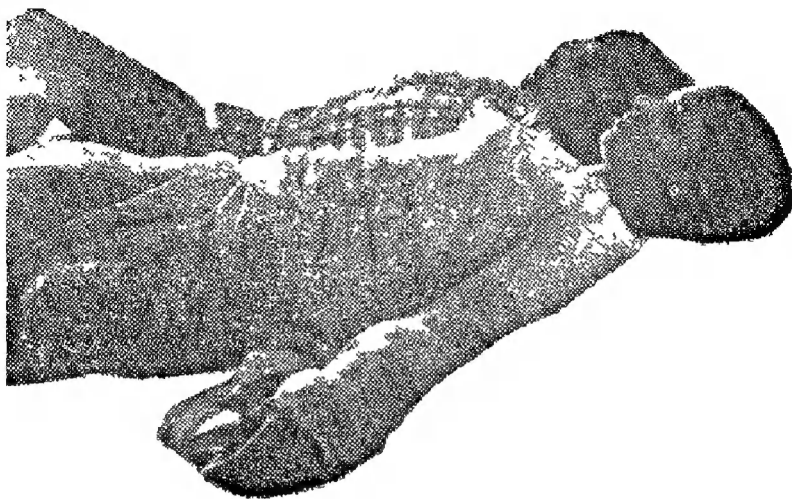
ఎవరో గర్భిణీస్త్రీ ప్రసవించతే కన్ను మూసిందట. ఆశవాన్ని ఒండ్డిపై పెట్టి నిండా ముసుగుకప్పి తీసుకెళుతున్నారు. ఆశవంనుట్టూచేరిన అడవాళ్ళు గుండెలు పగిలేలా ఏకున్నున్నారు. వాళ్ళ పెళ్ళాన కున్నున్న మగవాళ్ళు ముక్కులు నీడు కుంటూ, దిక్కులు భూమ్మో రుక్మాన్ని దిగ మింగటానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. హాస్పిటల్ ఆవరణలో ఉన్న ప్రజలు వాళ్ళను నిర్లిప్తంగా చూస్తూ నకున్నున్నారు.

ఎవరి బ్రతుకులు వాళ్ళవి.

ఎవరి రుక్మాం - వారిది - ఎవరి గమ స్వలు వారివి.

నాగార్జున ప్రొడక్షన్ "పక్కింటి అమ్మాయి" ప్రారంభ సత్కర్పలో హార్లావిక్లనాద్, ఆదితేవగిరిరావు, కోథన్ బాబు, సత్యనారాయణ, జయసుధ చంద్రమోహన్, దర్శకుడు కె. వాసు, విత్పాత ఎ. సారథి, చాయాగ్రహకుడు. ఎస్. గోపాలరెడ్డి.

ఒకరి కన్నీళ్ళు మరొకరు తుడిచే సమూహం కాదని

వృత్తిరీత్యా రాజకీయ నాయకులు ముగ్గురు — న్యూస్ పేపర్లు గుండ్రంగా చేతిలో పెట్టుకొని, రాజకీయాలు ప్రచారం చేసుకొంటూ మోటార్ లో రేడియోలా వరండాల్లో నడుస్తూ పోతున్నారు రకరకాల మనుషులు రకరకాలుగా మాట్లాడుకొంటూ హాస్పిటల్లో తిరుగుతున్నారు.

హోస్ రేసుల్లో, క్రికెట్ ఆట పిచ్చిలో గొంతు వరకూ మునిగిన నాగరికులు — బ్రాకెట్ ఆట మైకంలో, కాటన్ మార్కెట్ కౌగిలిలో చిక్కుకున్న కార్మికులు-బూతు సినిమాల నిషాలో కేరింథలు కొడుతున్న యువకులు ఇంకా ఎన్నో రకాలు మానసిక ముఖ వ్యాధులకు గురై తీపులు తీసుకొంటున్నారు

‘తన దేశ ప్రజలు ఎటుపోతున్నారు? రవి అనహంంగా ఆలోచించ సాగాడు

అధికారగర్వం, కులగర్వం, మత మోడ్యం, స్వాగర్వం, మొదలైన నయకాని ‘హిస్టరీయా’ రోగాలకు గురై ప్రజలు పిచ్చిశేటలు గావుశేటలు తిరుగుతున్నారు

డికెన్సు లండనూ వచ్చారు సంతెళ్ళ గొలుసు మరొకరితో ముడిపడి ఒడించి కదిలిన పోలీసు వ్యాన్ సెంట్రల్ ప్రిజన్ వైపు యాసుకుపోసాగింది రకళ్ళు ఇనప జడ్జిడనుండి ప్రజలను చూడ పరుగుతున్నాయి

పోరాడవలసిన ప్రజలు కాలినడకపై చిందరవంద పన్నారు ఊపిరాడని జనం చేతిగుడ్డలు పెట్టుకొని నడుస్తున్నారు